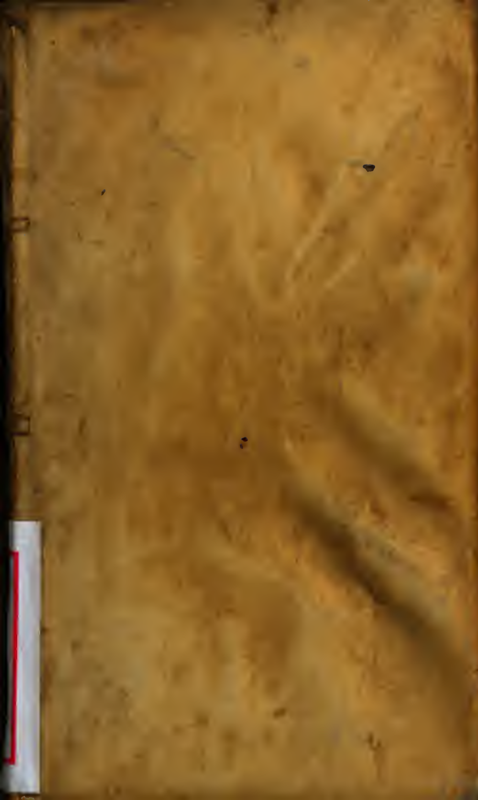

Hoc erat molle aspera spina rosae
Ovid: Lib. II ex Pont: Epist. 2.

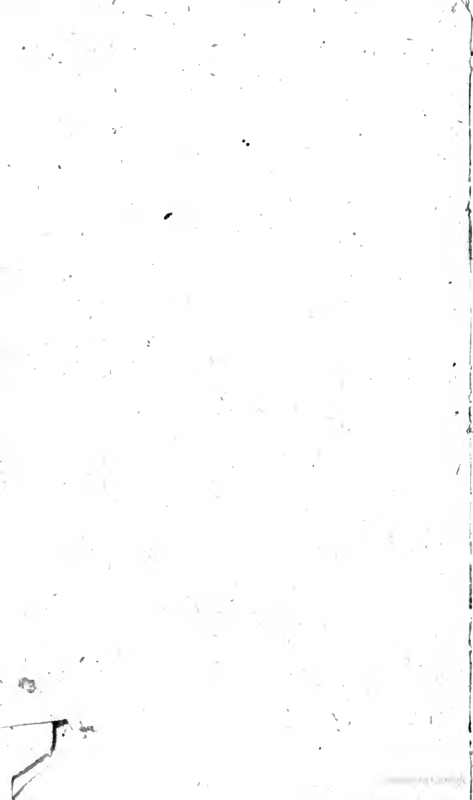
Joh. Jacob. Tzötrue

15. alumn. Clem. ...

Sum ex Libris
Gothofredi Ernesti
Sondern...
1709.

Constat .. 21.

Confect

Savarij a Dreybuj 30 kr.

72

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI
ASCRÆI

QUÆ EXTANT,
Cum Notis, ex probatissimis quibusdam Autoribus, brevissimis, selectissimisque.
Accedit insuper PASORIS Index, auctior multò hac novissima editione, & multo correctior
Opera & studio
CORNELII SCHREVELII.

Cum Priv. Potentiss. Regis Polon. & Elect. Sax.

Gratia אלהים Semper Gubernet Me

LIPSIÆ,
Sumptibus JACOBI FRITSCHII,
ANNO M. DCC. III.

Sawarisi a Reybug 30 kr.

72

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI
ASCRÆI

QVÆ EXTANT,

Cum Notis, ex probatissimis quibusdam Autoribus, brevissimis, selectissimisque.

Accedit insuper PASORIS Index, auctior multò hac novissima editione, & multo correctior

Opera & studio

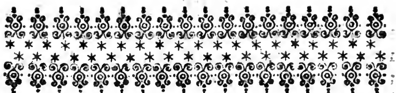
CORNELII SCHREVELII.

Cum Priv. Potentiss. Regis Polon. & Elect. Sax.

Gratia אלהים Semper Gubernat Me

LIPSIÆ,
Sumptibus JACOBI FRITSCHII,
ANNO M. DCC. III.

Benigno Lectori.

BEnigne Lector, cum in excudendis autoribus Typographi plus satis sudent, multique etiam inter illos sint, qui majorem gloriæ, quam pecuniæ famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non pauci tamen, in electione Autorum satis etiam incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; &, quocunque modo eosdem in lucem proferant, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illæ lacrymæ! hinc est, quod Studiosi sæpe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias autores, tam Græci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant; & nihil æque eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quæ omnia reddit confusa & turbata. Huic ergo incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis Autoribus diligentia studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Autores, quos imprimendos suscipimus, correctissimi, nitidissimique prodeant, ut ea

ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum autorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione nostra novissima præstitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim, nitidiorem correctioremque autorem vix vel nunquam editum fuisse. Insuper Notas quasdam auctiores paulò addidimus ex selectissimis quibusque autoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studiosæ Juventutis & in usum Scholarum, adjunximus; verum jam novissimè etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. Matthiæ itaque Pasori S. S. Theologiæ & Phil. Moral. Professori, plurimum hæc nostra novissima editio debet: tum quicquid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi, Groninga ad me misit; unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima spicilegia non contemmenda in Indice annotata inveni: alterum, in quo propria manu quædam annotaverat; quæ simul congessi, & quæ commoda nobis videbantur, huic postremæ editioni inserui. Hæc sunt, benigne Lector, quæ te scire volui. Utere, fruere, & hisce nostris conatibus fave.

HESIODI
VITA.

Ex Lilii Gyraldi, de Poëtarum Historia, Dialogo II.

DE Homero jam satis. A quo non longe abfuit senex, rusticana agrestique facie. Jamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pausánia testibus, uter ætate præcesserit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæsarem, centesimo, inquit, LX. & quinto anno post captam Troiam, Homerum & Hesiodum fuisse dicunt, & reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summopere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poëtam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX anni interfluerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquere. quam opinionem & Philostratus habuisse videtur. Et Velleius non damnandus historicus, (tametsi quidam insulse nullum fuisse Velleium suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex epigrammate comprobat, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum vero si mavultis, hoc est:

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ᾽ ἀνέθηκε,
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacῶn attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicum fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpretamur, ὥς φασὶ, λέσχας, non ὥς φησὶ Λέσχης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poetæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuêre,
Nebe futura retro.

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit, Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam. Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μοῦσά μοι ἔννεπ᾽ ἐκεῖνα τὰ μήτ᾽ ἐγένοντο πάροιθεν,
Μήτ᾽ ἔσται μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἀλλ᾽ ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, πανίδε ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poetæ vitam, ab Atticis usque literis (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter,

in-

inquam, quando parum hoc à nostris hactenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à caste & pudice loquendo deductum videtur παρὰ τὸ ἥσιν ἄδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium quam Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod Ἔργα inscribitur, poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utrique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascram Bœatiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam, in Ascram migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, à Musis amatus fuisse perhibetur; quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zezes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa δαφνηφάγον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτὸν appellavêre, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

——— *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Appollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus à gen-

à gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepite in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincta laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, à δα particula intensiva, & φωνέω verbo, quod *voco* & *cano* significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, à λα, ut δα, particula intensiva, & *urò*, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea, quæ à nostris traduntur, legite Parthenii librum Ἐρωτικῶν, & Constantini librum XI de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente Poeta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset fœtura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Cremenen Physigei filiam, & ex ea Stesichorum Poetam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemeæi Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæi Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Physigei liberis in-

interemptus eſt, quod ab eo vitiatam ſororem Cremenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum eſt: id quod cum occulte feciſſent, ab Heſiodi cane facinus eſt proditum, ut ſcribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyſigei filii, ſed Ganyctoris Naucletii dicti ſunt, ut in illo eſt, cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terreſtriane, an aquatilia. Pauſanias quoque in Bœoticis, Heſiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Crimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Heſiodi necem, ubi in Neptunum impii exiſtimati ſunt, de illiſque eſt facta quæſtio, & cætera quæ ille proſequitur. Mortis Heſiodi cauſam Plutarchus ſic in Dioclis convivio explicat. Cum Mileſio, inquit, comite & Troilo puero Heſiodus apud quendam hoſpitatus eſt: noctu Mileſius hoſpitis filiam vitiavit: rei conſcium Heſiodum rati puellæ fratres, illum inter paſcua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, à quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id ſcelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipſos, qui facinus admiſerant, aquis ſuffocarunt. Alii poſt diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occiſores navigatione ſibi conſulere volentes, vi coortæ tempeſtatis ad unum omnes deprehenſi, naufragio periiſſe dicuntur. Poſt hæc Heſiodi corpus in Nemea Locridis ſepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus oſſa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumulata:

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
  Ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
  Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios verſus nobis exprimis? Ut, inquam, noſter Piſo hos ipſe convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piſo: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, ſic cœpit:

Fertilis Aſcra quidem patria eſt: verum morientis
  Pugnaces Minya condita membra tenent

Hesiodi, cujus supra omnes Plurima laus est,
Spectatosque viros judicio sophia.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapis Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in Ἔργοις verba. μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, à Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα καὶ Ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsumPoetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, Ἠοίας μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum, ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus ante

te scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum ῥαψωδῆσαι, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Maonidesque Poëta
Lusimus inque novis carmen cantavimus hymnis
Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος, ἀοιδοὶ
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poema inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam alterius, qui homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuêre. Scripsit idem de Medicina, qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de fœminis, de temporum connexione, deque infantium statu differit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum de Herbis scripsisse tradant. quod ex Plinio colligitur. Nec desunt, qui Hesiodum scribant, autorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicωn ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

——— *Sed proximus illi*
Hesiodus memorat divos, divûmque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus.

Titanas jussisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fœcunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbusta vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacrataque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.

Cum recitasset hos versus Piso. Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit inprimis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis, qui supersenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit sub alia significatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesterna die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obtrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, Siagro Poëta lacessitus, Pindarus

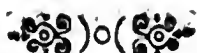
ab Amphimane Coo, Simonides à Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris, defuêre Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigum genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poëtæ. At de Hesiodo jam satis.

Ἐκ τοῦ Σουίδα.

Ἡσίοδος Κυμαῖος. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανώπου. ὃν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιάδην εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὅμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις έ. Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ᾽ Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ. οἳ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ καὶ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος. κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὁρίζουσι.

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæterum à patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit, Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Crimenum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulêre. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius, & alii, centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως.

Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομάτων λειότητος, καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

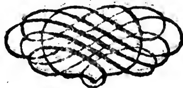
HEsiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamque amat compositionem.

Velleius Paterculus Hist. lib. I.

HUjus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia mulctatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. X.

RAro assurgit Hesiodus, magnaque pars ejus in nominibus est occupata. tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

DA-

DANIELIS HEINSII
in Hesiodum
EPIGRAMMATA.

Δήμητερ τελλίστε, σὲ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
  Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκὸς, ὥστε σταχύων.
Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόου Πυκιμήδης,
  Ἄσκρης ἐνναέτης, οἶδεν ἀμησάμενος.
Ζεῦ γὰρ ὑποτρεφθεὶς μεγαλώνυμε, χειρὶ δ᾽ ἐχέτλιο
  Τῇ μὲν ἀερτάζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
Ἄρτον τ᾽ ὀκτάβλωμον, ἀεικέα λιμὸν ἀμύνειν,
  Παντοίης κορυφὴν θρέψατ᾽ ἀπ᾽ ἰδμοσύνης.
Τῶν δὲ σοὶ ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
  Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης.
Σωφροσύνην δ᾽ ἐδίδαξε, καὶ ὡς πλέον ἥμισυ παντὸς,
  Ἐκ Μουσέων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἔνεγκε
  Πολλὴν καὶ πινυτὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος ἀνὴρ φίλος οὐρανίδῃσι,
  Γῆς ἀρότου θεῖος δείκνυσιν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος, ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
  Ἦ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γειτονίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων· ὅσσον τ᾽ ἀγαθὸς, μέγ᾽ ὄνειαρ,
  Αἱ σελίδες θείου φάντο ποθ᾽ Ἡσιόδου.
Ταῦτ᾽ ἄρα φρασσάμενος, γλυκερῆς φίλος ἤλυθε Μούσης.
  Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

Ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτορος ἔργα κομίζων,
  Βέλτιστ᾽ Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἷος ἔησθα νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
  Ποίμνην ἠδ᾽ ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
Ἔνθα σε βουκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
  Πηκτίδι σῇ φίλην τερπόμενον κραδίην·
Ἢ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἶγας,
  Ἢ τάχα καὶ λεπτοὺς πηγάμενον δόνακας,

Ἔι

Ἔν τε πόης λαλαγεῦντα, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μηλονόμων.
Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μουσῶν βασίλῃα γενέσθαι,
Αὐτοφυὲς θεῖον τῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε, πάτερ, τοίδεσσι, καὶ ἵλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' ἀοιδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγόρην ποτ' ἀοιδὸν ἀναζηλοῦντος Ἄρηος,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
Δεινὸς Ἄρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πτολέμους τε, μάχας τε,
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τοῦ δ' ἄρα γινομένοιο πάλαι κλύε πότνια Δηώ,
Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκεα Πιερίης.
Ἔνθ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
Ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον,
Ἡσίοδον φιλόμυθον, ῥιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Γεινόμενον, Μουσῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
Ὡς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ προτέρων ὁρμὰς καὶ μένος ἡμιθέων.
Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότους, καὶ ἀρηρότα τοῖσι μάλιστα
Ἐκ Διὸς οὐρανίου σήματα, τάς τ' ἔρδας.
Ὣς ἱερῶν μεγάλων δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἰουσῶν,
Ὅς γ' ἐπιμωμητὴν ᾖνεσεν, ὅς δ' ἀγαθήν.

In Eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
Μήδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας.
Μυστάων ὑποφῆτα παλαιγενές· ἦτοι ἔπειθες
Πολλὰ πάτερ θυμῷ δήνεα καὶ πραπίδας.
Τείρεα πάντα μαθὼν, τάπερ οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Καὶ Κρονίδα βουλὰς, καὶ φάος ἠελίου,
Τήν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀρούρης,
Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
Ἀρκάδες, ἠλήκοιτε· μόνος προσέληνος ἔεσκε
Πάντα Σεληναίης γνοὺς πόρον Ἡσίοδος.

AR-

ARGUMENTUM
IN
HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

Ἡσιόδου.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter natu prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

Ἀσκραίου.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bœotiæ, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumq; cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu:*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera *significat, agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per* Dies *autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur* Operum *libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit; primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.*

A Ἡσιο-

ΗʼΣΙΟʼΔΟΥ ΤΟΥ ἈΣΚΡΑΙʼΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῇσι κλείουσαι,
Δεῦτε δὴ, ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄῤῥητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

ΚΛῦ-

1. Μοῦσαι.) Dores & Æoles dicunt Μῶσαι, quibus familiare est vertere ȣ in ω. Hinc appellatas volunt eas à verbo μῶ, quod est quæro, investigo; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario περὶ φιλαδελφίας, dicit μώσας nominatas, ut ὁμῦ ὔσας, idque διὰ εὔνοιαν ἀεὶ καὶ φιλαδελφίαν, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod Musæ, hoc est, artes & disciplinæ, tali inter se cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque sint, ut altera ex altera, pendeat, & altera sine altera manca sit. Πιερίηθεν, construitur cum δεῦτε adverbio hortantis. Musæ huc adeste ad me ex Pieria. Θεν vero est particula finalis, de loco. Μῦσαι.) Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas: posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ.) Δὶ legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. Δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum, & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μάνθανε δὴ Μυσαῖε. Ὑμνείουσαι) Id est, celebrantes est activæ significa-

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Musæ Pierides carminibus celebres,
Agite sane, dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt clarique,
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi

ficationis, quamquam aliqui neutraliter exponant, quæ estis celebres aut inclytæ.

3. Ὅν τε διά) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὃν potest intelligi, inquit Tzetzes, τρόπον, more attico, ut sit δι' ὃν τρόπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogative; alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δι' ὃν καθ' ὃν Δία, secundum quem Jovem gubernantur homines. Φατὸς & ῥητὸς differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim φατὸς, de quo magna fama est. ῥητὸς autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. Διὸς μεγάλοιο.) Responsio Musarum. Sic apud Homerum Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. Subintelligitur hic γίγνεται, aut simile verbum. Διός.) Musarum responsio vel ut alii volunt, poëta ipse respondet ceu à Musis edoctus.

5. Ῥέα μὲν.) Contractio est in voce ῥέα, ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *albaria* pro alvearia. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur, quid ageret Deus, respondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ. Ῥέα μὲν γάρ. Ratio est interrogationis, quare alii sint clari, alii obscuri. Dicuntur hæc à Musis.

6. Ἀρίζηλον. Eum vocat; qui dignus est æmulatione atque imitatione.

Κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε· δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω. τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη· οὔτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῆσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννὴ,
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω,
Ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

Ω

9. Κλῦθι.) Invocatio ad Jovem. Θέμιστας vocat præcepta de moribus. θέμις ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

10. Ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ.) Propositio est. Ego Persæ consulam optima. Jam κε potentialis particula ad μυθησαίμην referenda est, quasi dicat; Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Jupiter, & affueris mihi præscribenti præcepta de moribus.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris: alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes; alteram dignam laude. ἔην, ἦν, pro ἐστὶ, Atticè.

15. Οὔτις τήν γε φιλεῖ.) Ostendit, non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expetendis,

ea,

Audi intuens & auſcultans, & juſtitiam in judiciis ſeque-
Tu: Ego vero Perſæ vero loquar. *(re*
Non ſane unum eſt contentionum genus, ſed in terra
Sunt duo: alterum quidem probaverit ſapiens,
Altera vituperio eſt digna. in diverſa autem animum diſtrahunt,
Nam hæc bellum exitioſum & diſcordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, ſed neceſſario
Immortalium conſiliis litem colunt moleſtam.
Alteram vero, priorem genuit nox obſcura,
Poſuit vero ipſam Saturnius ſublimis, in æthere habitans.
Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum enim quiſpiam intuens opere vacans,
Divitem, qui feſtinat arare atque plantare,
Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus,
Ad divitias feſtinantem: bona ergo hæc contentio homini-
Et figulus figulo ſuccenſet, & fabro faber, *(bus.*
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Per-

ea, quæ falſo boni ſpeciem præ ſe ferunt: idque naturæ quodam fato.

17. Περϑέριν.) Lege Περϑερον. Νὺξ ἐρεβεννή.) Per noctem, incomprehenſibilem quandam æternitatem rerum intelligit.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι). Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν, neſcio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim & manum, & ipſum opus ſignificat.

24 Ἀγαθὴ δ' ἔρις.) Probat artificum inter ſe æmulationes. Hos duos verſus Plato in Lyſide, & Ariſt 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & ſalutari cum Poëta noſtro attribuit.

25. Κοτέει, φϑονέει.) Verba hæc pertinent hic ad laudem: probat enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius diteſcere conatur. Mira hujus loci ſuavitas, dum artifices aliquot nominatim exprimit.

27. Ω

Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ.
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκε' ὀπιπεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
Ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
Ὧι τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν,
Τοῦ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
Ἰθείῃσι δίκαις, αἵτ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'. ἀλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι,
Νήπιοι· οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός,

Οὐδ'

27. Ὦ Πέρση.) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque dehortatur à contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος.) Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim hujus vocis significatio.

30. Ὤρη. Ætiologia est præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum. Non absurdum ergo erit legere ὥρη cum aspiratione, ut significet tempus, & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus. Ὤρη.) Absque aspiratione, pro φροντίς. Sed Stephano non videtur satis convenire cum præcedentibus: nisi ὤρη ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγην ὤρην δεῖ πέλεσθαι; non enim negat Hesiodus id fieri (quum potius de hoc ipso fratrem reprehendat) sed debere fieri negat.

32. Δημήτερος ἀκτήν.) Idem quod βίος, id est, victus, cibus. Δημήτηρ autem dicitur Ceres, quasi γημήτηρ, hoc est, terræ mater, mutata γ in δ.

33. Τοῦ

O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo: (ducat,
Neq; malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impen-
Cui non est victus domi in annum repositus, (dat,
Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
Rapiens ferebas, valde demulcens reges (multa
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidiũ sit toto, Ne-

33. Τᾶ κε κορεσσάμενος.) Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus à malo revocari potest, age per me licebit, litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον.) Antiqui, cum strictè aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitatâ formulâ, τοῦτο δεύτερον ἔςαι: id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δεύτερόν ἐςι, nihil aliud est, quã ἔξεςιν, & potentiam denotat, seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται) Ita enim senserunt viri sapientes, esse animis nostris innatam rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας vocat præfectos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.

42. Νήπιοι.) Mediocritatem commendat, ac redarguit judices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus & à vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longè potiorem, quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἥμισυ, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius atque utilius παντός, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate, in statibus civilibus amplectenda.

 42. Κρύ-

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσαιο,
Ὥς τέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐῢς παῖς Ἰαπετοῖο
Ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος,
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,

Χαί-

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) Pro ἔκρυψαν, Atticè, occuluerunt. Causam hujus ignorantiæ ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Ῥηϊδίως.) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Innuit ergò Poëta facilitatem victus quærendi apud priscos: illi non arabant, uno die tantum colligebant, quantum per totum. annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsius vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. Ὥς τέ σε κ' εἰς.) Venustissimo idiomate οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλούσιοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45.) Πηδάλιον.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem

tem

Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque temonem quidem in fumo poneres,
Opera vero boum cessarent multorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus bonus Japeti puer
Surripuit ad hominum usum, Jove à consulto,
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter:
Japetionide, omnium maxime versute,

Gau-

tem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare., ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζεύς.) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet, Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεύς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψε.) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κοίλῳ.) Ignem ferulis optime servari, auctor est Plin. l. 13. c. 22.

Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι,
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ'. ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
Καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν
Παρθενικαῖς καλὸν εἶδος ἐπήρατον. αὐτὰρ Ἀθήνην,
Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν.
Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ, χρυσῆν Ἀφροδίτην,
Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας.
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος.

Ἐρ-

55. Χαίρεις.) Est quædam νεμεσητικὴ approbatio. Pulchrè hic notatur ingenioſorum ſtudium, & inconſiderata in ſucceſſu ſuorum conatuum lætitia.

58. Ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.) Ea ferè eſt humanarum rerum conditio, ut illæ ipſæ cupiditates, quæ omnis generis mala ſecum trahunt, nos delectent.

60. Ἥφαιστον.) Recenſet jam quomodo Pandora condita ſit. M. Garbitius ſenſum hujus fabulæ ſic explicat. Hominem prius habuiſſe ſinceriorem & puriorem naturam, ſimpliciusque vixiſſe. Poſtquam verò laſcivia mentis ipſius contra voluntatem Dei ſibi vendicarit ingenii & cognitionis vim exercitatiorem, inde quaſi transformatum in aliam naturam, & κεράσαι corpoream & illam quidem excellentem virtutibus cœleſtibus, ſed quibus corporea fæce contaminatis, mens humana & ipſa ex conſortio contaminata, variè abutatur ad laſciviam & luxuriam variarum artium, & inventionum: & hoc ſub ſpe & ſpecie boni & vitæ melioris; ſed quam omnem induſtriam ſuam poſteriore conſideratione, & eventu ſtultorum magiſtro, experiatur contrariam eſſe ſuis effectis, ſolaque ſpe reliqua ſuſtentetur in perpetua anxietate animi.

Ex-

Gaudes ignem furatus, quodque animũ meum deceperis?
Quod tibique ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
Sic ait: risitque pater hominumque Deûmque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
Terram aquæ miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem: at Miner-
Opera docere, ingeniose telam texere: (vam.
Et venustatem circumfundere capiti, auream Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mer-

Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν. M. S. Palat. Παρθενικῆς. id est παρθένης, ut habent glossæ.

66. Καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόρους, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: γυιοκόρους μελεδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσμούσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλύνειν οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον, de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit, ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo. Stephanus mallet leg. γυιοβόρους. Illa enim etymologia nimium longè petita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθιούσας ἄχρι κόρου.

67. Ἐν δὲ θέμεν.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

68. Ἐπ-

Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
Ὡς ἔφατ'. οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Πάντα δὲ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε. Διὸς βουλῆσι βαρυκτύπου. ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κῆρυξ. ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
Ἐφρά-

68. Ἑρμείην ἤνωγε.) Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus sit maximè admirabilis, & quod ejus varia ratio sit in genituris.

71. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Πειθώ.) Eloquentiæ Dea ab antiquis habita, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

81. Πανδώρην.) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφηστῇσιν.) Intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine; & qui curio-

Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
Virgini verecundæ similem, Jovis consiliis:
Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva.
Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas
At in pectore illi nuncius Argicida (Minerva.
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Fecit, Jovis consiliis gravistrepi, sed vocem illi
Imposuit Deorum præco. appellavit autem mulierem hancce
Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam,
Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus
Co-

curiosi sunt. 'Αλφηστὰς indagatores exponunt. sed id accipiendum est in malam partem pro curiosis, quia sic sunt hominum ingenia, ut præsentia fastidiant, cupiant & adfectent alia. Sicut & pisces ἀλφηστὰς vocant, quia statim adnatare solent, si quid abjeceris in piscinam. Porrò gravissime ista curiositas reprehenditur ab Horat. lib. I. Epist. 14. vers. pen.

Optat ephippia bos piger, optat arare caballus.

85. Οὐδ', 'Επιμηθεὺς.) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, fere recepisse pœnitet. Rectè ergò Horatius,

- - Nocet empta dolore voluptas.

91. Νό-

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρ Ζηνὸς ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα,
Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη, πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχου βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ. ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι

Ei

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ particulæ quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν reliquerint: quum paulò post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε πόνων, ponant.

93. Αἶψα.) Κακότης hic pro malo externo accipitur.

49. Ἀλλὰ γυνή.) Proverb. Γυναικῶν ὄλεθροι. Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publica indulgentia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex an-

Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
Susciperet à Jove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant familiæ hominum
Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescunt.
Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset,
Dispersit: hominibus autem machinata est curas graves.
Sola vero illic spes infracta in domo
Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
Ægiochi consilio Jovis nubicogæ.
Alia vero innumera mala inter homines errant.
Plena enim terra est malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdiu quam nocte
Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.
Sic nusquam licet Jovis mentem evitare.

Ca-

antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, &
terras turbine perflant,

& nusquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat, neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Πρόσθεν γάρ. Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnū certe Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cujus condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

10. *Σιγῇ ἐπεὶ φωνὴν.*) Verissimè contra Hesiodum dicit Plutarchus in præceptis sanitatis; non omnes morbos solere tacite & furtim invadere ipsos homines; sed plurimi καθάπερ προαγγελίας καὶ προδρόμους, καὶ κήρυκας ἔχουσιν ἀπεψίας καὶ δυσκινησίας.

10

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
Ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἁπάντων·
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεί κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,
Ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσί τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλου-

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quinque ætates jam fingit: quo commento significat, naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati sunt. ἐκκορυφώσω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108. Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.) Sequitur ætatum descriptio, qua monstrat omnia fatis in pejus ruere.

109. Χρύσεον.) Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112. Ὥς τε.) Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ' ἔζωον. Lege Θεοὶ ζώεσκον. Ut paulo ante v. 90.

115.

Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero præcordiis imponito tuis.
Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversi loquentium hominum
Dii fecerunt, cœlestium domorum incolæ.
Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo prædit,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.
Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant; fructum autem ferebat fertile arvum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & justa & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram,

Opum

115. Ἐνθαλίῃσι.) Ἑορταῖς sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἀθανασίαν voce θαλία designant, quod Latini *Divûm epulas* dicunt. Vocant enim θαλίας sacras epulas, ἀπὸ τοῦ θάλλειν, id est, florere. Est autem non vulgare tranquillitatis & pacis encomium, quod dicit delectatos fuisse sine omnibus malis, & suaviter omnibus convixisse.

117. Καρπὸν δ' ἔφερε.) Sic Virgil. 1. Georg. vers. 117.

--- *ipsaque tellus*
Omnia liberius nullo poscente ferebat.

Ζείδωρος, elegans epitheton terræ, quod vitæ necessaria det. Sic etiam Venus dicitur ζείδωρος. Plinius vult sic terram dictam, quod zeam proferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis. Δαίμονες, quasi δαήμονες, quod Dii omnia sciant. Vide Macrobium Saturnal. 1. cap. 13.

125. Πλου-

Πλουτοδόται. καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
Ἀλλ᾽ ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ᾽ ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Ἀλλ᾽ ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε᾽ ἔχοντες
Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ᾽ ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον. οὐδ᾽ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ᾽ ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι, ἀλλ᾽ ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκειον ποίησ᾽, οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρηος

Ἐργ.

---

125. Πλουτοδόται) Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præessent.

126. Δεύτερον.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat: & eo deterius priori fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

129. Ἀλλ᾽ ἑκατὸν μὲν παῖς.) Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro ἀλλ᾽ ὅμως ponitur.

131. Ἥβης μέτρον.) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμὴ dicitur.

13[illegible]. Οὐδ᾽ ἔρδειν.) Ἔρδειν, non raro apud Græcos capitur pro sacrificare, ut facere apud Latinos. Virgil. *Cum faciam vitula pro frugibus.*

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.) Signi-

Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt,
Secundum inde genus multo deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ:
Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.
At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum: quibus Martis

Ope-

Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. Ὑποχθόνιοι.) Lege Ἐπιχθόνιοι.

142. Ζεὺς δὲ.) Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium; fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιᾶν.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

 145 Οὐ-

Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
Καὶ τοι μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρησι δαμέντες
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο,
Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
Τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,

Ὠλε-

---

145. *Οὐδέ τι σῖτον.*) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum. Sic enim de bove aratore ait Varro: *Ab hoc antiqui ita manus abstineri voluerunt, ut capite sancierint, si quis occidisset.* Et apud Homerum, cum socii Ulyssis boves Solis mactasse dicuntur, intelligi debent, boves aratores, quos violare, impietas erat.

146. *Ἀλλ᾽ ἀδάμαντος ἔχον.*) Pulchra descriptio virium corporis est, & volebat significare mirabilem duritiem in illorum animis fuisse, quod a civilibus discordiis, quæ florentissimas respublicas evertere solent, impias manus non cohibuerint.

149. *Τοῖς δ' ἦν* &c.) Vidi Vett. codd. in quibus & ipsis ita scriptum esset: sed quamvis paulò ante in *ἔτεα* producatur, ut producendum erit in *τεύχεα* post *συνίζησιν*

cre-

Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Feroces: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant ænea arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero, tametsi stupendi essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.
Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroûm divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmæam terram,
Per-

credibile est tamen, Hesiodum τεύχη scripsisse.

152. Ἐυρώεντα.) Gatakerus mallet hoc verti, *situ obsitum* potius, quam *latum*.

155. Ἀυλάρἐπει.) Jam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recenseri, ut describeret Poëta, quomodo vitia hominum aucta sint.

158. Ἀνδρῶν.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina præditi essent.

161. Τὺς μὲν ἰφ'.) Heroica ætas continet Argonautas, & res gestas ad Theben, & Trojanam historiam. Posteriora tantum tempora recenset. Ἑπταπύλῳ. Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑκατόμπυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑποπλάκιαι, à monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

 162. Μή-

Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.
Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Ἐς Τροίην ἀγαγὼν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο·
Ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίϊος, οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,

Οὐ-

162. Μήλων.) id est, propter regnum ac potentiam: nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Ἐν μακάρων.) De Fortunatis insulis vide Plinium, lib 6.c.23. & Homerum Odysseæ δ. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην. Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸν Ὠκεανὸν, tanquam necessariam, à quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητικὸν, Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita He-

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi;
Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
Ubi mors quoque circumdedit ipsos.
Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
Felices heroës, his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.
O utinam ego quinto non interessem
Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut postea natus,
Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
Quiescent à labore & miseria, aut nocte
Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,
Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium hominum,
Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Ne

Heroum καὶ τῶν μακάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra ἐπιθυμίαι sint; qua qui carent, ῥᾶστα ζώειν dicuntur.

171. Τρὶς τοῦ ἔτους.) Elegantius Palatinus: Τρὶς ἔτεος, id est, πολλάκις, inquit interpres. Et sic τρὶς, infrà vers. 594.

17?. Μηκέτ'.) Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. Vox ὤφελλον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis.

181. Οὐδὲ ξεῖνος.) Eleganter hunc locum expressit Ovid. lib. 1. Met.

-- Non hospes ab hospite tutus,
Non socer à genero, fratrum quoque gratia rara est.

 184. Βα-

Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ.
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
Χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει, στυγερώπης.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνη-

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τοῦ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

Ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; αἰδῶς, νῦν θοοὶ ἔστε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopulus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est; alii ἔπεσσι.

185. Θεῶν ὄπιν.) Ὄπιν Poëtæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189. Ὕ-

Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum oculum veriti. neque hi sane
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti; alter vero alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque justi,
Neque boni. magis vero maleficum & injurium
Virum colent. Justitia vero in manibus & pudor
Non erit. Ledetque malus meliorem virum,
Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, inviso vultu.
Tum demum ad cœlum à terra spatiosa,
Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves
Mor-

189. Ὕβριν.) Pro ὑβριστὴν, ut Latinis *scelus* pro scelesto.

192. Ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.) Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licet ὅρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται, pro ὀμεῖται δ' ἐπίορκον, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλος.) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum invidiæ, epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesim Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterreri amplius à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

197. Ἴτον.) MS. Pal. Ἴτην.

 199. Κα-

θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω, φρονέουσι αὐτοῖς.
Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
Ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς.
Ἡ δ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
Μύρετο. τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.
Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.
Τῇ δ' εἶς, ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν.
Δεῖπνον δ' αἴκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.
Νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
Ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ. οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
Ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,
Ἐς

199. Κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.) Id est, in tantum malitia invalescet, ut planè nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis exspectandum, (id enim ἀλκὴ significat.) Et perspexerunt sapientes, omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec jus civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, non quod laudem mereantur; sed quod sine maximo incommodo è medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores, αἶνος fabulam ejusmodi significat, quæ figurate & tecte contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ'.) Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Lusciniam intelligit doctos homines

Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
Sed nunc fabulam à brutis desumtam regibus narrabo
quamvis ratione præditis.
Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.
Illa vero misere, curvis confixa unguibus,
Lugebat. eam autem violento ille sermone allocutus est:
Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.
Hac vadis, qua de duco, licet sis cantatrix.
Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.
Imprudens autem, quicunque velit cum potentioribus contendere:
Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores patitur.
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis,
O Persa: tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.
Injuria enim perniciosa est misero homini, nam nec bonus
Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa.
Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi
Melior ad justa: Justiti a enim super injuriã valet, *Ad*

mines & sapientes; vocat hanc aviculam ποικιλόδειρον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῆδ' εἷς.) Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. Quasi dicat, quantumvis justa sint ea, quæ postules, tamen penes me est jus de te statuendi, quid velim.

208. Ἄφρων.) Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet, non esse reluctandum potentioribus.

211. Ὦ Πέρση.) Primum præceptum, quod fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. ὕβριν opponit justitiæ, quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiatur pro insolentia, quæ comitatur divitias.

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.) Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perduci non potest, si quis injuria afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extingui non potest, ita nec justitia. Atque hoc significare voluit, cum inquit, ἐς τέλος ἐλθοῦσα, ἴσχειν verò est prævalere, obtinere.

216. Πα-

Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
Ἡ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν,
Ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
Οἵ τέ μιν ἐξελάσουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ.
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη· θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· οὔρεσι δὲ δρῦς
Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσονται· καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ σχέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.

Πολ-

210. Παθὼν.) Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Αὐτίκα.) Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιὰς lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ῥόθος.) Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & judicum.

220. Ἠ

Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.
Justitiæ vero strepitus excitatur tractæ quocunque homines duxerint
Donivori, pravisque judiciis judicarint causas.
Hæc verò sequitur deflens urbemque & mores populorum,
Caligine involuta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec unquam justos inter homines fames versatur,
Neque noxa: in conviviis autem partis opibus fruuntur.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos:
Florentque bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fœcundus ager.
Quibus vero injuria mala curæ est, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter. *Sæpe-*

220. Ἡ δ' ἕπεται.) Subintelligendum fortassis κακὰ ἤθεα, id est, cœtus, conventus, statuta, & alia prava, quæ sunt in consuetudine civili.

223. Οἳ δὲ δίκας.) Eruditissime insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. Θαλίῃς) Uterque codex Palatinus.

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Antithesi quadam confert injustorum pœnas ad præmia justorum. Sunt autem omnia illa nata ex legibus naturæ; quia recta ratio dictat, sceleratis & flagitiosis hominibus nullum malum fore impunitum, & mala non esse committenda.

238. Πολ-

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅστις ἀλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν. ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν. μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ τόγε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν,
Ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην. ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες,
Ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι Ζηνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον. ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες

Ἄλ-

238. Πολλάκι.) Hæc ſententia totidem fere verbis eſt in Eccleſiaſte: *Sæpe univerſa civitas mali viri pœnam luit.* Ἐπαυρεῖν, dicitur luere peccata. Ἐπαυρεῖ) Apud Æſchinem in oratione adverſus Cteſiphontem legitur ἀπηύρα. Euſtathius item in lib. α. Iliad. legit, docens, Homerum ἐπαυρεῖν ponere pro eodem, ubi dicit, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. Tzetzes quoque, & vet. cod Palatinus, ut & Euſtathius, ἀπηύρα ſcribunt.

241. Λι-

Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cælitus magnum adduxit malum Saturnius,
Famem simul & pestem: intereunt vero populi;
Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiæ,
Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.
O reges, vos autem considerate etiam ipsi
Justitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice
Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,
Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes

Alio

241. *Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν.*) Poëtæ constanter observarunt, semper pestilitatem sequi caritatem annonæ.

244. Ἢ τῶνγε.) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis & doctrina Mosis & Prophetarum desumta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

249. Τελέουσι.) Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorem plane conterat, & ad nihilum redigat.

254. Ἡ δέ τε παρθένος.) Facit nunc prosopopœiam, cum fingit justitiam sedere juxta Jovem, atque illum adhortari, ut justis det præmia, de sceleratis verò sumat pœnas.

259. Βασιλήων.) Synizesis τοῦ η καὶ τοῦ ω. in Palat. supra ω adscriptum erat ε.

161. Τοῦ-

Ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ πάντα νοήσας,
Καί νυ τάδ', αἴκ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται· οὐδέ ἑ λήθει
Οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
Ἀλλὰ τάγ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη.

Γίνε-

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.) Apostrophe ad judices, ut rectè judicent; neque frustra est, quod hæc sæpius iterando inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut difficillime ad ea, quæ recta sunt, feratur, omnes passim viri sapientes viderunt. Et subjecit gnomas aliquot, quas dubium non est, ex legibus naturæ, tanquam ex fonte promanasse. Ταῦτα.) Principes dehortatur ab injustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est.

263. Οἱ αὐτῷ.) Quæ sententia mira convenit cum ista,

Incidit in foveam, quam fecit.

Alterum, v. 22. a prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdis, & indignitate rei.

268. Νῦν

Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hæc caventes, ô reges, corrigite ea quæ dicitis,
Donivori, injustorumque judiciorũ prorsus obliviscamini.
Sibi ipsa mala fabricatur vir, alii mala fabricans:
Malumque consilium ei, qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,
Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse, siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine gaudentem.
O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repone,
Et justitiæ quidem animum adjice, violentiæ vero obliviscere prorsus.
Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius.
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent.
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est.

---

268. Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ', &c.] Ἄτοπον argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret, quales essemus, si non essent constitutæ pœnæ & præmia. Atqui sunt pœnæ & præmia. Itaque multum refert. In vulg. edit. Νῦν δ' ἐγὼ) Quo errore deceptus Ceporinus, putat in ἐγὼ literam ε, ministerio δ adjutam produci. Idem verò ex multis aliis mendis, quæ in vulg. Hesiodi editionibus habentur, regulas colligit falsas.

271. Ὦ Πέρση.) Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

273. Καί νυ δίκης &c) Dicit, hominibus quasdam sententias esse insitas seu divinitus inscriptas in animis, quæ doceant nos recta: in bestiis non sunt ejusmodi sententiæ, quæ indicent, quid sit faciendum.

Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
„Γιγνώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.
„Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη,
Τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
Τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω.
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.

Ἀλλὰ

---

282. Ἀμαυροτέρη γενεή.) Posteritas quæ propemodum obliteratur. Neque enim tantum sumitur supplicium de ipso; sed de ipsius etiam liberis: nam illi postea deterius habebunt.

284. Σοὶ δ'.) In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ, variis argumentis declarat. Hortatur ergo ad laborem, & ita eum proponit, ut sit conjunctus cum virtute & justitia. Estque egregia hæc sententia: *Mala, & improbitas, ubique præ foribus sunt.*

285.) Κακότητα.) Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς δ'.) Argumentum à natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est, qui

Est. Si quis enim velit justa in publico dicere
Quæ novit, ei opes largitur late sonans Jupiter:
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adversus justitiam delinquens, immedicabiliter læditur.
Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem justi generatio apud posteros præstantior.
Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales. longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera: ubi vero ad summum ventum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quæcunque dein & ad finem usque sint meliora.
Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.

Verum

---

qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος.) Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἄκρον ἵκηται.) Duplex lectio est. Sunt enim, qui ἵκηαι: sunt qui ἵκηται legant. Quod si legas ἵκηται, tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οὗτος) Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit: Sæpe ego audivi, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat, quod in rem sit: secundum, eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

 296. Ἀλ-

Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρά σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ ἐϋστέφανος Δημήτηρ
Αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πίμπλησι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὀρμήν,
Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
Ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
Ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε
Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς. μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
Πλουτεῦντα. πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελεύω.

Αἰ-

296. Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης, &c.) Hæc demum eſt de labore propoſitio. Labora, ut poſſis effugere famem. Et argumentatur à locis honeſtatis, quod & Diis & hominibus ſint cari homines ſolertes. Oderunt autem Dii ignavos. Addidit quoque ſimilitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλέῃ δὲ ἐϋστέφανος.) Alii: δέ σ' ἐϋστέφανος.

302. Κοθούροις.) Κόθουρος, à κεύθω, abſcondo, & οὐρά, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, Plato docet.

304. Σοὶ

Verum tu nostri semper praecepti memor,
Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque otiosus
Vivit, fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absumunt otiosi
Vorantes: tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans, multo etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus. valde enim oderunt ociosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quodsi laboraveris, mox te aemulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
Deo autem similis fueris. Laborare in quam melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus sicut te jubeo.

Pu-

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi saepe μέτριον dicunt, id quod in unaquaque re bona maximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere; Αμέτριον σοφίης, multum sapientiae. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

309. Ἔργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμονι.) Occurrit objectioni de paupertate.

313. Ἀεσίφρονα θυμὸν) Hesychius ματαιόφρονα exponit, ὁ κύφας ἔχων τὰς φρένας.

315. Ai-

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει.
Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω,
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται, (οἷά τε πολλὰ
Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ)
Ῥεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει. N.
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων·
Ὅς τέ τευ ἀφραδίης ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα·
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.

Τῶ

315 Αἰδὼς). Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degeneres animos* Hunc versum, sicut & proximè sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ρ. posteriorem Il. ω.

317. Ἀνολβίῃ. Vet. Palat. Θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά.) Est in omnium ore hæc sententia: *Male parta, male dilabuntur:* honestè parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γάρ τις.) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuria ditescere cupiunt.

323. Ῥεῖα τέ μιν μαυροῦσι.) Validissimum argumentum est,

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet:
Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis.
Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ, multo meliores,
Si quis namq; & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua spoliarit, (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familiæ
Viro illi, exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictũ, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:
Quique fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:
Quiq; mala cujuspiam fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem senem misero in senectæ limine
Probris affecerit, gravibus incessens verbis:

Huic

est, quo absterrentur homines à malefactis, videlicet metu pœnarum.

324. Παῦρον.) *Male partum, male disperit.* Et, *De male quæsitis non gaudet tertius hæres.*

325. Ἶσον) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένιος. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅς τέ τευ ἀφραδίης.) Et sacra scriptura horrendum supplicium iis minatur, qui pueros lædunt. Est enim alioqui ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui lædunt orphanos. Ἀλιτραίνεται.) In v. Pal. in alio ἀλιταίνων.

329. Κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.) Antithesi quadam præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob caussam addita sit promissio: nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἐπὶ γήραος οὐδῷ, id est, in limine senectæ, pro extrema senecta.

334. Καδ-

Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν.
Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
Ἠ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
Ἔμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ' εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴ κε δύνηαι·
Ὡς ἂν χρηΐζων, καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς, NB.

Μή

334. Καδδύναμιν.) Praeceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

339. Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον) Hoc est, ut aliorum juves rem familiarem, possessionem, &c.

340. Τὸν φιλέοντ', &c.) Adjicit quaedam praecepta liberalitatis, sed tamen alieniora à primis illis justitiae gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, &c.) Admonet, vicinum studiose colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat, quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum.

Nec

Huic certe Jupiter irascitur. ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus venerit:
Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potissimum vocato, quicunque te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.
Nactus est rem bonam, quicunq; nactus est vicinum bonū.
Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.
Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque
Eadem mensura, & amplius, si quidem possis: (redde,
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.

Ne

Nec poeta hanc sententiam temerè multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissimè cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. *Εἰ γάρ.*) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. *Ἐγχώριον ἄλλο.*) Elegantissimum est illud *ἄλλο*: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici *τῷ ἄλλως*.

343. *Ἄζωστοι*) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. *Τιμῆς.*) Id est, famam, honorem.

347. *Εὖ μέν.*) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. *Μετρεῖσθαι*, dimensum accipere, vel mutuo.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτησιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
Καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ.
Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.
Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κἂν μέγα δώῃ,
Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται, ἀναιδείηφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,
Καὶ θαμὰ τοῦτ' ἕρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὁ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.
Οὐδὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
Ἐσθλὸν μὲν, παρεόντος ἑλέσθαι· πῆμα δὲ θυμῷ,
Χρηΐζειν ἀπεόντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.

Καὶ

354. Δὼς ἀγαθὴ, &c.) Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut benefaciamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν.) Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non ineptè ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsenti copia frui, & semper aliquid habere præ manu. Ἐπὶ σμικρῷ.] Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἴθοπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum

Ne mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.
Amantem te ama, & juvantem te juva.
Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
Quicunque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.
Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
Neque vero quod domi repositum est, virum lædit.
Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est,
Bonum quidem, de præsenti capere: noxa vero animo,
Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
Medio parce: sera vero in fundo parsimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiam

nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένε) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo fœculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δειλὴ.) Proverbium in eos, qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ. Alii legunt δειλή. Sed sicut Poëtis δειελινὸν μετὰ πλεονασμοῦ Ἰωνικοῦ δειλινὸν: sic δειλὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est; quod *serum.*

368. Μισθὸς δ' ἀνδρὶ.) Mercenarios benigne tractandos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

Καὶ

Etiam cum fratre ludens, testem adhibito,
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius servarit paternam domum
Pascendo : ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito operamque operæ subinde addito.

LI-

---

vult , ut sequens versus huic anteponatur.

376. *Γηραιὸς δὲ θάνοις.*) Duplex sensus horum versuum: Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Siquidem *unus vir , nullus vir,* ut habet proverbium.

379. *Σοὶ δ'.*) Conclusio generalis, vel *παρασκευὴ* ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditesces, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem , non vi, sed sæpe cadendo.*

IN

BIBΛΙΟΝ β.

Neſcio quo judicio vulgatæ editiones hunc librum ſecundum Heſiodi conſtituant; quum ſi hîc ſit initium ſecundi, illud Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος, tertii initium eſſe oporteat: quod tamen illæ dicere auſæ non ſunt, licet & hanc partem à præcedentibus diſtinguentes. Stephanus certè conſiderans titulum hujus opuſculi eſſe Ἔργα καὶ ἡμέραι, & ita in duas tantum partes eſſe diviſum; illis editionibus aſſentire non potuit, quæ librum ſe-

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσομενάων.
Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
Κεκρύφαται· αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα
Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον

Ναίου-

IN II. LIBRUM.

281. Πληϊάδων.) Hic ſecundus liber continet præcepta de agricultura & adminiſtratione rei familiaris. Hoc autem loco primū per ortum & occaſum Pleiadū oſtenditur tempus meſſis & arationis, tam pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autem Pleiades, ſeptem ſtellæ in tergo Tauri, Latini Virgilias vocant. Siderum autem ortum & occaſum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμικῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conſpiciuntur, quod fit menſe Junio, meſſem inchoari vult. Quando autem mane ſub terram deſcendunt (quod fit men-

ſecundum hinc incipere volunt; (nam alioquin tres eſſe libros neceſſe foret) ſed ſatis eſſe putavit, ſi litteris majuſculis oſtenderet, poëtam ad alterum prioris libri membrum tranſire. Quum enim hortatus antea ſit fratrem ad ſuſcipiendos labores, præſertim ruſticos, (multa interim ſalubria ad inſtituendam vitam conſilia admiſcens) nunc de iis & in tempore, & certa arte ſuſcipiendis præcepta tradit: adeo ut quæ præcedunt ad hunc usque locũ, veluti præfationis cujusdam vicem obtinere videri poſſint. *Steph.*

Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe meſſem; arationem vero, occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rurſum vero circumvolvente ſe anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique arvorum eſt regula, quique mare
Prope habitant, quique valles flexuoſas
Mari fluctuante procul pinguem regionem Habi-

menſe Novembri) arationis tempus adeſſe dicit.

383. Αἳ δή) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrantis: quod eſt à Majo usque ad Junium. Poſt menſes ergo duos manè cernuntur, ubi longius jam Sol diſceſſerit à Tauro. Deinde menſe Octobri poſt matutinum occaſum, noctu rurſus cernuntur. Neque eſt ſic accipiendum, quod poſt occaſum matutinum, poſt autumnum lateant, nam ita noctu cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conſpici dicit. Id fit in æſtate, dum Sol propius Taurum verſatur.

384. Περιπλομένου.) Epith. anni, à πέλομαι, id eſt, exiſto: vel πολέω, verto: vel à περιπλῶμαι Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.) Elliptica oratio eſt, vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quique valles concavas, &c. hæc lex ſervanda eſt.

387. Ἄγκεα.) Paluſtrem terram ſignificat.

389.

Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
Γυμνὸν δ᾽ ἀμάασθαι, εἴ χ᾽ ὥρια πάντ᾽ ἐθέλῃσθα
Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος. ὥς τοι ἕκαστα
Ὥρι᾽ ἀέξηται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ᾽ ἐμ᾽ ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
Οὐδ᾽ ἐπιμετρήσω. ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
Ἔργα, τάτ᾽ ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο·
Μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
Ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ᾽ ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι. ἢν δ᾽ ἔτι λυπῇς,
Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ᾽ ἐτώσια πόλλ᾽ ἀγορεύσεις
Ἀχρεῖος δ᾽ ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ᾽ ἄνωγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ᾽ ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ᾽ ἀροτῆρα,
Κτητὴν οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο,
Χρήματα δ᾽ εἰν οἴκῳ πάντ᾽ ἄρμενα ποιήσασθαι·
Μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ᾽ ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ.

Ἡ

389. Γυμνόν.) Vult ut hos labores perficiat mature & ante sævitiem hyemis, atque sollicite & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνόν τ᾽ ἀμάειν ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται. in MS. P. ἀμάειν, id est, συναθερίζειν ἢ θερίζειν. Εἴ χ᾽ ὥρια πάντ᾽.) Ὥριον non est semper τὸ καθ᾽ ὥραν; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

396. Ἔργα, τάτ᾽ ἀνθρώποισι.) Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulo inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honeste vivat, nisi simul laboret. Διατεκμαίρομαι, est ordino, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse

me-

Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito, si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi singula
Tempestiva crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,
Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
Neque amplius mutuo tradam. Labora, stolide Persa,
Opera quæ hominibus Dii destinarunt:
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Quæras victum per vicinos, hi vero negligant.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fueris,
Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem.
Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,
Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur,
Utensilia vero domi omnia apta facito:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas,
Tem-

melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτιστα.) Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, quæ generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτητήν.) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen, initio Oeconomici sui, ad uxorem refert. Κτητὴν ἢ.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χρήματα δ' ἐν οἴκῳ.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse dicit, quam si servetur ordo.

Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθη δέ τοι ἔργον.
Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννηφιν·
Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν,
Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
Ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
Ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
Ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
Ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω.
Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦραν κε τάμοιο,
Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμάξῃ,

Πολλ'

407. Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μηδ' ἀναβάλλεσθαι.) Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc sententiam dixit l. 1. de Rem. Am.

Qui non est hodie, cras minus aptus erit.

Ἔννηφιν) Ab ἔνη, id est, postremus dies mensis.

412. Ἦμος δὴ λήγει.) Secundum præceptum, de aratro faciendo, & quando cædenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem à chronographia. Ἰδάλιμον καῦμα, τὸ ἱδρωτοποιὸν exponunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται, &c.) Id est, remisso æstu respirat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

415. Σει-

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum.
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore humido, per autumnum pluente
Jove præpotente, mutatur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis stella
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
Quando incorrupta est cæsa ferro
Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic.
Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum currui,

Mul-

415. Σείριος.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

417. Πλεῖον) Ubi sol accesserit Scorpium, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram.

418. Ἦμος ἀδηκτοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀδηκτοτάτη, id est, incorruptissima, à δήκω, id est, mordeo, quæ non mordentur à vermibus.

421. Ὅλμον τριπόδην.) Per ὅλμον τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δεκαδώρῳ.) A δῶρον id est, palmus, quod munerum datio δῶρον appelletur: id autem geritur per palmam manus.

423. Ἀ-

Πολλ᾽ ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· Φέρειν δὲ γύην, ὅτ᾽ ἂν εὕρῃς,
Ἐς οἶκον, κατ᾽ ὄρος διζήμενος, ἢ κατ᾽ ἄρουραν,
Πρίνινον. ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
Εὖτ᾽ ἂν Ἀθηναίης δμωὸς ἐν ἐλύματι πήξας
Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆι.
Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
Εἴ χ᾽ ἕτερον γ᾽ ἄξαις, ἕτερόν γ᾽ ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
Δάφνης δ᾽ ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες.
Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην. βόε δ᾽ ἐνναετήρω
Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν(
Ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
Οὐκ ἂν τώ γ᾽ ἐρίσαντες ἐν αὔλακι καμμὲν ἄροτρον
Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
Τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο,
Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον·
Ὅς κ᾽ ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ᾽ ἐλαύνοι,
Μηκέτι παπταίνων μεθ᾽ ὁμήλικας, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων· τοῦ δ᾽ οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
Σπέρματα δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται.

Φρα-

---

428. Ἀθηναίης.) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα.) Indicat, patremfamilias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam supellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Αὐτόγυον.) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαρακονταετής.) Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum

Multa præterea curva ligna: ferto autem dentale, cum in-
Domum, ſive in monte quærens, ſive in agro, (veneris,
Ilignеum. Hoc enim bobus ad arandum firmiſſimum eſt:
Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni inſigens
Clavis adjunctum ſtivæ adaptaverit.
Bina vero diſponito aratra, laborans domi,
Dentatum & compactum: quoniam multo optimum ſic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
E lauro autem vel ulmo firmiſſimæ ſtivæ ſunt.
E quercu temonem, ex ilice dentale, boves vero duos no-
vennes
Maſculos comparato (borũ enim robur non imbecillũ eſt)
Adoleſcentiæ menſuram habentes, hi ad laborandũ opti-
Non utique hi contendentes in ſulco aratrum (mi.
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem ſimul quadragenarius juvenis ſequatur,
Panem cœnatus quadrifidum, octo morſuum;
Qui quidem opus curans rectum ſulcum ducat,
Non amplius reſpectans ad coætaneos, ſed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad ſpargendum ſemina, & iteratam ſationem evitandum.
Junior enim vir ad coætaneos evolat animo.

Con-

---

ditum eſſe oporteat. Si hoc in miniſtro requirit Heſiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit, quanto minus Eccleſiaſticis & rebus publicis præficeret?

440. Ὀκτάβλωμον.) Octo morſuum, à βλωμὸς morſus, ita tamen ut unum fruſtum habeat binos morſus. Servum intelligit robuſtum, qui integrum panem in 4. partes diviſum abſumat in cœna, vel cui opus ſit pane, cujus quadrantes octonis bolis ſeu partibus conſtent.

441. Ὥρα.) Ætatis, quam in ſervo requirit, rationes addit admodum graves, ſentitque multum ſitum eſſe in maturitate ætatis.

444. Ἐπισπορίην.) Quaſi ſuperſeminatio, quæ uſurpari ſolet, cum prior ſementis non eſt rite peracta.

 446. Φεώ-

Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσης
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης.
Ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
Δεικνύει ὀμβρηνοῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.
Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας.
Ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·
Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι· πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν,
Νήπιος· οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἀμάξης·
Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν, οἰκήϊα θέσθαι.
Εὖ τ' ἂν δὲ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
Πρωῒ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.
Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
Εὔχεσθαι δὲ Διῒ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,

Ἀρ-

446. Φράζεσθαι) Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρηλοῦ.) M. S. Palat. & alii, ὀμβρηροῦ. Κραδίην δὲ ἔδακ' ἀνδρὸς.) Id est, terret eum cui non sunt boves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi.

451. Ῥηΐδιον.) Occupatione, negligentiam & inscitiam rusticorum taxat, qui non considerant, quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὖτ' ἂν.) Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, idest, non lutosa, & tamen madefacta.

460. Ἔα-

Conſidera vero, cum vocem gruis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis;
Quæ & arationis ſignum affert, & hyemis tempus
Indicat pluviæ: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc ſane paſce curvos boves, domi manentes.
Facile enim dictu eſt, par boum da & plauſtrum:
Facile autem recuſare, & dicere, boves occupati ſunt.
Conſtituit autem homo, qui opinione ſua dives eſt, fabricare currum,
Stultus: & hoc neſcit, centum eſſe ligna plauſtri.
Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
Tunc aggredere, ſimul & ſervi & tu ipſe,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
Summo mane feſtinans, ut impleantur tibi arva.
Vere vertito, æſtate vero iterata non te fallat.
Novalem vero ſerito adhuc levem terram.
Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix eſt.
Supplica vero Jovi terreſtri, Cererique caſtæ,
Proventum ut impleant, Cereris ſacrum munus.

Ult

460. Εἴαρι.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue ſolum ſolet quater arari: Qui vero tenuius ſolum habent, ter arant. Prima aratio eſt proſciſſio: ſecunda fit menſe Junio, quæ eſt iteratio: tertia, cum ante ſementē aratur, quæ eſt tertiatio.

462. Νειὸν.) Concedendum eſt ſuum intervallum terræ, quo interquieſcat, ut deinde copioſiorem fructum ferat. Eſt autem Novale, ager qui alternis annis ſeritur. Κεφίζευσαι, id eſt recens aratam, adhuc elevatam.

463. Ἀλεξιάρη.) Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere, quando fructus ex ſententia non proveniunt. Εὐκηλήτειρα, liberos exhilarans, utpote quibus ſuppeditet copioſum victum.

464. Ἱερὸν.) Id eſt, aram. Alludit enim ad Eleuſina Cereris ſacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur myſteria. Videntur mihi fuiſſe conſpirationes & fœdera, quibus ſe adſtrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora ſacra & hæc ſub autumnum fiebant.

Ἀρχόμενος τὰ πρῶτ᾽ ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
Χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
Δμωὸς, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
Ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπιθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
Ἐκ δ᾽ ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
Εὐοχέων δ᾽ ἵξεαι πολιὸν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
Αὐγάσεαι· σέο δ᾽ ἄλλος ἀνὴρ κε χρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων.
Οἴσεις δ᾽ ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
Ἄλλο-

465. Ἀρχόμενος.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467. Ἔνδρυον.) Καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vett. Codd. Palatin. ἔνδρυον, id est, δρύϊνον, vel αὐτὸν τὸν ἱστοβοέα, lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλος αὐτός.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex patrum religione promanasse, & veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus, vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agricultu-

ram

Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ
Ma..u capiens, stimulo boum terga attigeris
Quernum temonem trahentium loro; juvenis autem ponè
Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat,
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est; ignavia verò pessima.
Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit.
E vasis autem ejicies araneas: teque, arbitror
Gavisurum, victu potitum intus reposito.
Lætus autem provenies ad canum ver. neque ad alios
Respicies: tui vero alius vir indigus erit.
Si vero ad solis conversionem araveris terram almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient.

Alias

ram & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verùm finem laborum, & ut nos vocamus benedictionem, non nisi à Deo exspectet.

473. Ἐκ δ᾽.) Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

474. Ἐρευμένον.) Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολιὸν ἔαρ.) Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Et ἐνωχέων cum ω in antepenultima scribendum, concidit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam suprà.

477. Εἰ δέ.) Improbat hic arationem dilatam ad solstitium hybernum.

478. Ἥμενος.) Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

480. Οἴσεις δ᾽ ἐν φορμῷ.) Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calatho, non onusto plaustro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμὸς enim dicitur, quidquid consutum est. Φόρμιον, stragulum factum ex juncis.

 480. Ἀλ-

Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγιόχοιο·
Ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τό δε κέν τοι φάρμακον εἴη.
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων.
Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει.
Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην,
Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργον
Ἰσχάνει. ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενίῃ· λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις
Πολ-

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορά, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Jovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς.) Si verò sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod humor tam facile non lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα.) Admonet rursus diligentiæ: solet enim Poëta subinde morales sententias aspergere, præcipue de sedulitate, cujus usus & vis in omnes vitæ partes se extendit. Nam, ut res diligentia crescunt, ita socordia decrescunt.

491. Πὰρ δ' ἴθι.) Id est, παράτρεχε, παρέχου, ut gloss. & *Præteri* interpretandum potius, quam *accede*: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hybernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus tran-

Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit.
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immensa terra,
Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & serotina aratio tempestiva æqualis fuerit,
Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia,
Præteri autem æneam sedem, & calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te mala hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu premas,
Multa

transfigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per *χάλκειον θῶκον* intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad collocutiones frivolas, sicut apud Romanos in tonstrinis. Pro *ἐπ' ἀλέα*, ut constet versus, quidam legunt, *ἐπ' ἀλέα*, neutro genere, *in locis calidis*, ab *ἀλεὸς*, dociss. G. Canterus *ἐπαλέα* uno verbo, quem vide lib. 5. c. 23. *Λέσχαι* quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitabatur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: Atque inde etiam ipsæ nugæ *λέσχαι* dictæ sunt. *Ἐπ' ἀλέα.*) Eustathii lectionem *ἐπ' ἀλέα*, *propter teporem*, seu *teporis captandi gratia*, confirmat simile hemistichium infra.

495. *Λεπτῇ δὲ.*) Aristot. 1. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta, cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

496. Πολ-

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
Χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κε χρημένον ἄνδρα κομίζει,
Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος·
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κακ' ἤματα, βούδορα πάντα,
Τοῦτον ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
Πνεύσαντος βορέαο, δυσηλεγέες τελέθουσιν·
Ὅστε διὰ Θρῄκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
Ἐμπνεύσας ὤρινε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ, χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον, ἀλλά νυ καὶ τῶν
Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δασυστέρνων περ ἐόντων.
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει
Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔτι.
Οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
Ἲς ἀνέμου βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,

Ἥτε

496. Πολλὰ.) Verisſimum eſt Columellæ dictum, *Homines nihil agẽdo, male agere diſcunt.*

500. *Δείκνυε δὲ δμώεσσι.*) Spargit rem in perſonas, atque ita à temporis circumſtantia auget. In media æſtate certa opera præſcribe. Sequitur ratio, quia non ſemper æſtas erit. Hæc ſententia ſpeciem proverbii habet, qua monemur, occaſionem temporis non eſſe negligendam.

502. Μῆνα.) Hyemis tempus, & menſem Boreali frigore graviſſimum copioſe & eleganter deſcribit. *Ληναιὼν,* menſis Januarius eſt. Lenæa enim

Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victu, mala animum suum increpat.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, æstate adhuc media existente,
Non semper æstas erit, facite nidos.
Mensem vero Januarium, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram
Flante borea, molestæ existunt:
Qui per Thraciam equorum altricem late mari
Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
Eæ etiam quarum vellere cutis densa est, quas nihilominus
Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non item:
Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
Vis venti boreæ: incurvum vero senem facit.
Et per tenelli corporis virginem non perflat,

Quæ

enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βύδορα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant, etiam ipsos boves.

505. Ὄττε.) Naturam vini, effectus Boreæ, prolixe declarat.

516. Τροχαλὸν.) Inclinatum contractum vel properantem in incessu quamlibet alioqui tardum. Τροχαλὸν.) Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissime dicit incurvum senem, Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maximè gaudeat sole & fugiat frigus; unde notum est illud: *aprici meminisse senes.*

518. Ἦτε

Ἥτε δόμων ἔντοσθι φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,
Ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν,
Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
Οἳ σκέπα μαιόμενοι, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται.
Τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
Καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο

Ἄρ-

518. Ἥτε δόμων.) Curam virginum in honestioribus familiis exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Ὅτ' ἀνόστεος.) Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodat; quâ maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem polyporum ἀνόστεον, quod cartilaginem pro spina habeat.

525. Ἀλλ' ἐπί.) Sol tum, cum

Quæ in ædibus caram apud matrem manet,
Nondum opera sciens aureæ Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Uncta, noctu cubat intra domum (arrodit,
Tempore hyberno, quando exossis polypus *suum pedem*
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:
Sed super nigrorum hominum populumque & urbem,
Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
Et tunc sane cornutæ bestiæ & incornutæ silvicubæ
Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiunt; & passim omnibus id curæ est,
Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
Et cavernas petrosas: tunc utique tripodi homini similes;
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat:
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Chlænamque mollem, & talarem tunicam.
Staminevero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum verò pedes calceos bovis fortiter occisi

Aptos

cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

528. *Μυλιόωντες.*) *Μύλα* dentem molarem significat, à quo fit verbum *μυλιάω*, quod significat, dentes concutio, strideo propter frigus.

531. *Γλάφυ.*) Pro *γλαφυρόν*. *Τρίποδι βροτῷ*, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Bœotica ænigmata.*

534. *Καὶ τότε ἕσσασθαι.*) Versatur per omnes circumstantias corporis, & monet, propter frigus arcendum, crasso panno & multis pilis intertextis utendum esse.

535. *Χλαῖνάν τε.*) *Χιτὼν* interior vestis erat, supra quam utebantur pallio.

536. *Κρόκα.*) Pro *κροκίδα*.

537. *Ἶφι κταμένοιο.*) Quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur.

543.

Ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας.
Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
Ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλεήν. κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ.
Ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
Ἠῷος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
Ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ αἰεναόντων,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
Ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι,
Πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος,
Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
Μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατά θ' εἵματι δεύσῃ.
Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμος θ' ἥμισυ βουσ' ἐπὶ δ' ἀνέρι πλέον εἴη
Ἁρμαλιῆς, μακραὶ γὰρ ἐπίῤῥοθοι εὐφρόναι εἰσί.
Ταῦτα φυλασσόμενος, τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἰσοῦ-

543. Ὑετοῦ.) Ad pluviam propulsandam: ut ἀλεή fit ab ἀλεύεσθαι. Gloss. M. S. Palat. τοῦ ὀμβροῦ περιβῆς ἀλεωρὴν, ad propulsandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλέην *teporem*.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἠώς.) Enumerat jam caussas pluviæ. Quemadmodum enim vapor ex olla in operculo repercussus in aquam resolvitur: sic vapor ex terra in nubibus repercussus in aquam resolvitur, & deinde decidit. Postea quid ventus sit dicit, nimirum nubium agitatio.

547. Ἀὴρ πυροφόρος.) Vapor ex terra in nubibus repercussus, & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aër sata & arva.

555. Μεὶς

Aptos ligato, pilis intus condensans.
Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum (venerit,
Pluviæ arceas teporem. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram à cœlo stellifero
Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
Densas Thracio Borea nubes excitante.
Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,
Ne quando te cœlitus tenebrosa nubes circumtegat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet.
Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
Alimoniæ: longæ enim noctes succurrunt illis,
Hæc observans, perfectum in annum

Æqua-

555. Μεὶς γάρ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario: cujus difficultates hactenus descripsit.

557. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόνας.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ ἐν φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμενος.) Absolvit hactenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis: tum stella Arcturus, nuncia veris, primum apparere incipit.

564. Ἀρ-

Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις
Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
Τὸν δὲ μέτ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
Ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
Τὴν φθάμενος, οἴνας περιτάμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίνῃ,
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων.
Ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους, καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον,
Ὥρῃ ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφῃ.
Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
Ὄρθρου ἀνιστάμενος ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.
Ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.
Ἠὼς ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ

Δευ-

564. Ἀρκτοῦρος.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονίς.) Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς φάος.) Poeta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὁπότ'.) Messis tempus describit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φεύγειν.) Prohibet tempore messis somnū ad multam lucem

Æquato noctesque & dies, donec rursum
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
Quum autem sexaginta post versiones Solis
Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sane stella
Arcturus, relinquens immensum fluctum Oceani,
Primus totus apparens exorietur vespertinus.
Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
At cum domiporta testudo à terra plantas ascenderit,
Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:
Sed falcesque acuito, servosque excitato.
Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum
Tempore messis, quando Sol corpus exsiccat.
Tunc festina, & domum fruges congrega,
Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem:
Aurora magis promovet quidem viam, magisq; promovet
Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero juga bobus imponit.
Quum vero carduusque floret, & canora cicada Ar-

lucem protrahere. Καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον.) Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dactylo seu spondeo: quomodo & prima regio apud Homerum, Βορέης καὶ Ζέφυρος: item, Πλέιαδες καὶ μνηστῆρες & apud Virgilium:

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homerico illo, (Θεοσι.
Θαίρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στή-
Qua de re monuit etiam Hephæstio.

580. Ἦμος δὲ σκόλυμος.) Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ σκολύμου καὶ τέττιγος: Ita loquuntur eleganter οἱ χαρίεντες; id est, *tempore cardui & cicadæ*, vel dum carduus & cicada est. Ἦμος δὲ σκόλυμος τ'.) Æstatis a solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde sequitur solstitium æstivale; tunc nos habemus messem.

Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
Τῆμος πιόταταί τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότ' ἤδη
Εἴη πετραίη τε σκίη, καὶ βύβλινος οἶνος,
Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
Ἀντίον ἀκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
Τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
Χώρῳ ἐν εὐαεῖ, καὶ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

Πάν-

587. Βύβλινος.) Byblinum vinum dicitur à Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & hujus mentionem hîc facit Poëta. Αἴθοπα.) Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est; & facilius penetrat.

592. Ἀντίον εὐκραέος ἀνέμου.) Inter cæteras voluptates non postrema est, si quis in æstate sub umbra gratam auram captet, ita ut faciem versus leviter susurrantem ventum vertat. Erit major hæc voluptas, si adfuerint rivuli perpetuo scaturientes, quibus semper multum delectati sunt Poëtæ. Ἀνέμου) Pro eo diserte Palat. ζεφύρου legit, & gloss. εἶδος ἀνέμου.

594. Τρὶς δ' ὕδατος.) Græci

Arbori insidens stridulum effundit cantum
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
Siccum verò corpus ob æstum. Sed tunc jam
Sit petrosaque umbra, & Byblinum vinum,
Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius lactantium,
Et bovis arborivoræ caro nondum enixæ,
Tenerorumque hœdorum. præterea nigrum bibito vinum,
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vino.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem

Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

595. Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν.) Servavit hunc ordinem Poëta, ut à vere describeret, quicquid singulis anni temporibus fieri conveniret: nunc subjicit præceptum de tritura, quæ fit in mense Augusto, cum manè ortu Heliaco paulisper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem sit reponenda area, nimirum qui sit ventis expositus, & quia fruges debent torreri à Sole, ergo necesse est locum esse expositum Soli.

596. Εὖτ' ἂν) Id incidit in mensem Augustum.

598. Μέτρῳ.) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola, quantum ex agro redeat.

600. Θῆ-

Πάντα βίον καλάθῃσι ἐπασσάμενον ἔνδοθεν οἴκου,
Θῆτ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
Δίζεσθαι κέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου.
Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη,
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας.
Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι

Ὡραίου

600. Θῆτα ἄοικον.) Conducendum suadet mercenarium aliquem, qui possit rebus domesticis vacare, qui non habeat multa, quæ sibi ipsi domi agat. Fieri enim non potest, ut multa simul bene agere possimus. Eadem ratio habenda ancillæ, ut non habeat liberos. Subjecit deinde præceptum de Cane, quem vocamus custodem rei familiaris. Θῆτα.) Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ', reponendum ex MS. S. Pal. Θῆτά τ' & ita legisse Moschopulum liquet.

602. Καρχαρόδοντα) A sono factum videtur. Sunt autem canes asperrimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

603. Ἡμερόκοιτος.) Furem intelligit.

604. Συρφετόν.) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.) Feriandum esse à labore non tantum homini, verum etiam pecori. Sunt enim recupe-

Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillã
Inquirere jubeo: molesta est autẽ, quæ liberos habet ancilla.
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit,
Bobus ac mulis annuum pabulum, sed postea
Servi refocillent cara genua & boves solvantur.
Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas.
Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
Quinque autem abumbrato, sexto in vasa haurito
Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto Tem-

cuperandæ vires, alioqui nemo tam ferreus esse poterit, qui sufficeret continuis laboribus, juxta illud Nasonis:

Quod caret alterna requie, durabile non est.
Hac reparat vires fessaque membra levat.

Γούνατα.) Usitatum est Poëtis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore. Vel quia fessis genua labant, & fatigatio maxime in his sentitur, ideo dixit famulis cara genua esse reficienda.

607. Εὖτ' ἂν.) Tempus vindemiæ describit.

610. Δεῖξαι.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam cerit vini præparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

611. Συσκιάσαι.) Intelligit autem, ex aprico in locum non expositum Soli auferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ.) Redit ad arationem & ad hyemem. Sunt vero ea repetenda, quæ supra de aratione diximus. Nam pro qualitate & natura soli proscinditur ager. Feracius solum, ut minimum ter arari solet. Nam mense Octobri manè cum Tauro occidunt Pleiades & Hyades, item Orion: sed principio noctis rursum apparent. Pleiades sunt in postrema parte Tauri, Hyades vero in fronte, quas Latini *Suculas* vocant.

Ὡραίῃ· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
Εὖτ' ἂν Πληϊάδες, σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
Φεύγουσαι, πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται.
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Χείμαρρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.
Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
Ὥσπερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίου κε χρηΐζων ἐσθλοῦ.
Ὅς ποτε καὶ τῆδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύ-

615. Πλειὼν δὲ κατὰ χθονός.) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est: & ibi incipit: Μῆνα δὲ Ληναιῶνα. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno definit; totam simul Ephemeridem, & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit.* Multum torsit omnes illud κατὰ χθονὸς, quæ verba absolvunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δέ σε.) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & mer-

Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit.
Quod si te navigationis periculosæ desiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum strident flumina:
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto;
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens navis alas pontigradæ.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes,
Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,

merces. Prohibet, sub Autumnum esse navigandum, cum Pleiades occidunt, propter tempestatem maris, insaniunt enim venti, &, quemadmodum Virgilius ait, lib. 1. Æneid. v. 87. *Qua data porta ruunt.*

624. Χείμαρρον.) Clavum significat, quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Ἐγκάτθεο.) M. S. ἐνκάτθεο.

626. Νηὸς πτερά.) Remos intelligit.

631. Ὥσπερ.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflatam, sed propter paupertatem.

633. Καὶ τῆδ' ἦλθε.) Significat hîc, se in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in littorali Asia.

Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι.
Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδὲ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.
Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
Ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν,
Βούληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
Δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτε τι νηῶν.
Οὐ γάρ πω ποτε νηΐ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ,
Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
χαλ-

636. Ἀλλὰ κακὴν πενίην.) Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe accidit ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νάσσατο.) Describit nunc patriam suam Poeta.

639. Τύνη δ', ὦ Πέρση.) Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, o Persa, ut suo quæque tempore facias, alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγην.) Mediocritatem tutiorem esse dicit.

646. Δείξω δή τοι μέτρα.) Si volueris, inquit, debitum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum, quando commodum sit navigare, & quando non; licet navigationis peritus non sim.

647. Οὔτε τι.) Removet à se reprehensionem ob imperi-

Cuma Æolide relicta, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.
Tu vero, ô Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.
Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos abstineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,
Ostendam tibi opportunitates sonori maris,
Et si neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare,
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum
Græcia è sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis

Chal-

peritiam. Hic videmus, σοφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. Ei μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος.) Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victoriale præmium dedicarit, ut dignum erat homine Poëta. Aulis civitas littoralis est in Bœotia, non procul ab Helicone: Chalcis est urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane, Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

660. Μῆ-

Χαλκίδα τ᾽ εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἆθλ᾽ ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά μέ φημι
Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ᾽ ὠτώεντα.
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃς Ἑλικωνιάδεσσ᾽ ἀνέθηκα,
Ἔνθά με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
Μοῦσαι γάρ μ᾽ ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,
Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, οὔτέ κε νῆα
Καυάξαις, οὔτ᾽ ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῆμος δ᾽ εὐκρινέες τ᾽ αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
Εὔκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ᾽ εὖ πάντα τίθεσθαι.
Σπεύδειν δ᾽ ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
Καὶ χειμῶν᾽ ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
Ὅς τ᾽ ὤρινε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολ-

660. Μοῦσαι γάρ μ᾽ ἐδίδαξαν.) Significat, divinitus esse doctos Poëtas, quod hi, qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint, opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato, quem furorem rectè φυσικὰς ἀρετὰς dixerunt.

661. Ἤματα) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet. Suspectum nobis esse non debet hoc τροπὰς, quod ultimam habeat brevem, sic enim paulò post νότοιό τε δεινὰς ἀήτας, & hujusmodi alia alibi. Sic apud Theocritum τὰς τί-

Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa
Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glo-
Carmine victorem tulisse tripodem auritum. (rior
Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiochi.
Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.
Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi dedita operâ Neptunus terræ quassator,
Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorum-que
Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum: onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem imbrem,
Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem

Mul-

τέχνας ἐγείρει, & alia multa.

667. Ἐν τοῖς.) Proverbialis est hic versiculus, & valde pius; quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκρινέες αὖραι.) Sic vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesiæ, & similes placidi.

671. Μηδὲ μένειν οἶνον.) Monet, tempestive domum esse redeundum: Nam oculus domini pascit equum, ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impedientes.

676. Ἀλ-

Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
Ἦμος δὴ τὸ πρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείῃ
Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα,
Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος· οὔ μιν ἔγωγε
Αἴνημ'. οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστὶν,
Ἁρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλά νυ καὶ τὰ
Ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.
Μηδ' ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.
Δεινὸν δ', εἴ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
Ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
Μέτρα φυλάσσεσθαι. καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώῃ, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Παρ-

676. Ἄλλος.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅσσ' ἀγορεύω.) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero, ὥς σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐν νηυσίν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navibus committas; sed retine quædam, & viliora impone: ne si navem fregeris, de toto victu pericliteris. Generaliter ve-

ro,

Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hæc est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. ægre quidem effugeris malum, sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hæc omnia in animo, quæcunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant,
Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiæ vero tibi tempestivæ hæ.
Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.

Vir-

ro mediocritatis laudem continet.

692. Μέτρα.) Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσεσθαι.) Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τὸν ὡραῖον πλοῦν.

693. Ὡραῖος.) Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τριηκόντων) Al. τριήκοντα.

696. Τέτορ'.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

699. Μη

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
Εὔει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι·
Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον.
Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
Ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἠὲ καὶ ἔρξας,
Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡ γῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλησι παρασχεῖν,
Δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

Μη-

699. Μὴ γείτοσι χάρματα.) Propter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne jocus fias, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.) Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacræ litteræ non vulgariter prædicant.

702. Δειπνολόχης.) Quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia. Ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμον.) Efficit, ut etiam validus vir ante tempus senescat.

703. Ἄτερ δαλοῦ.) Sine face, id est, clam, etiamsi foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν παρὰ καιρὸν vocat & præcocem.

704. Εὖ δ'.) De religione præcipit. Ὄπις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μη-

Virginem vero ducito,ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito,quæ te prope habitat :
Omnia diligenter circum contemplatus , ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona : rursus vero mala non durius aliud,
Comessatrice : quæ virum,licet robustum,
Torret sine face,& crudæ senectæ tradit.
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,
Neque fratri æqualem facito amicum :
Quod si feceris,ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis,
Aut verbum aliquod locutus infestum,aut faciens,
Bis tantum punire memineris : Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam,pœnam autem velit præstare,
Suscipe,miser namque vir amicum alias alium
Facit : te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,
Neve

703. Μηδέ.) Præceptum plenum humanitatis,nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

707 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης.) Hoc est , ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simules,ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. Ἤ τι ἔπος εἰπών.) Si quis aut verbis offendet alium aut manibus vim inferet, memor sit,quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δὶς τόσα.) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare , idque eo ut agnoscat delictum : & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt , ac si in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὲ δέ.) Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus,quam conveniat integrum. Vel , vide ne vultus tuus præ se ferat simultatem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam

713. Μηδὲ πολύξεινον.) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι,
Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.
Μηδ' ἄντ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
Αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα.
Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς,
Μηδ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.

Ἐζό-

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.) Admonet, malorum consuetudinem esse fugiendam: corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio. Primum quia nos induimus mores istius, quo cum vivimus. Secundo etiam famam propriam prostituimus. Μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.) Id est, ne facias convitium bonis, quia virtus est honore afficienda. Sed impossibile est in benefactis invidiam effugere, quemadmodum nec corpus umbram potest declinare.

715. Μηδέ ποτ' οὐλομένην.) Docet hoc loco, nemini exprobrandam esse paupertatem; ratio est, quod sit donum Dei, esse divitem vel pauperem.

717. Γλώσσης τοι θησαυρός.) Generalis hæc sententia est. Linguæ thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπῃς: & mox ἀκούσεις. Sunt qui legant, εἰ δὲ κακόν τ' εἴποις, ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certe τι aptius esset, quam τε, quod

Neve malorum socius, neque bonorum conviator.
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem homini
Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
Linguæ certe thesaurus inter homines optimus
Parcæ, plurima vero gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te præbeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gratia, sumptusque minimus.
Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejito,
Sed ab occasu illius, memor ejus rei, usque ad ortum.
Neque in via, neque extra viam progrediendo mejas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.

Sedens

---

quod alioquin esset παραπληρωματικόν. Durior tamen elisio existimatur τοῦ ι, quam τοῦ ε.

720. Δυσπέμφελος.) Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διΐ.) Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam id est allegoriæ, ut in Moyse: *Bovi trituranti ne obligaveris os*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis; significat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verum etiam animum à contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.) Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα.) Al. Ἀνιόντος.

 729. Ἐξό-

Ἑζόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,
Ἢ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Ἑστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
Σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἄνιπτος,
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
Πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
Μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα

Ἔσθειν,

729. Ἑζόμενος.) Turcis etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπό.) Ab hilariore convivio, non à tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν.) Poëtæ senserunt, vim quandam numinis esse infusam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos fixerunt, qui illa agitarent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. Πέντοζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόην.) Duplex potest esse sensus: vel,

Sedens vero divinus vir & prudens,
Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque ab ominoso sepulcro reversus
Seminato progeniem, sed Deorum à convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra
Manus lotus amœna aqua limpida. *(fluenta,*
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
Ne vero à manu Deorum in celebri convivio
Siccum à viridi reseca nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens

Come-

vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in compotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem toti, ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μηδὲ δόμον.) Spartam quam nactus es, orna. In quocunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κορώνη.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. Λακέρυζα, pro κελάρυζα: garrula, stridula.

746. Μηδ' ἀπὸ.) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρόποδας ἀνεπιῤῥέκτους intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

Ἔσθειν, μηδὲ λοέσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.
Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ.
Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
Ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
Μωμεύειν ἀΐδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων,
Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν μάλα δ' ἐξαλέασθαι.
Μηδ' ἐναποψύχειν. τὸ γὰρ οὔ τοι λώϊόν ἐστιν
Ὧδ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζωσι. θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

ἩΣΙΟ'-

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι.) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movendo,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, otium & delicias in prole xii annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν.) Pueri autem δυωδεκαταῖοι & δυωδεκάμηνοι, omnia communia cum matribus habebant, δίαιταν, τροφὴν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergò, ne ejusmodi puerulos matrum λουτροῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia θηλύνεσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. Οὐ γὰρ ἄμεινον.) Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.

755. Μη-

ΤΕΛΟΣ.

Comedito, neque lavator: quia & bisce noxa inest.
Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
Puerum duodennem: quia virum inertem facit:
Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque super fontes meito: quin valde evitato.
Neque incacato, id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, levis quidem levatu
Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant. quippe Dea quædam est & ipsa.

HESIO-

---

755. Μηδέ ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

756. *Μηδ' ἐπὶ κρηνάων.*) Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem tamen agnoscunt Scholiastæ, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735. ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

758. Δεινὴν.) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu sequenti) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit, quod vulgo fertur, famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumsit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. vers. 173. *Fama malum, &c.*

762. Φημίζωσι.) Ita C. V. alii φημίξωσι. θ. ν. τοι.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGUMENTUM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non

Ἤματα δ' ἐκ διόθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
Πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι.
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν·
Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ·

Τῇ

2. ΠΕφραδέμεν δμώεσσι, τριηκάδα μηνὸς) Orditur à trigesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis, ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίσωνται σύνοδον, καὶ μετ' ἀκριβείας γινομένην.

6. Πρῶτον ἔνη.) Athenienses mensem, qui apud eos est 30 tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam

HESIODI ASCRÆI DIES.

ARGUMENTUM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnā naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis. tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versentur.
Hæ enim dies sunt Jove à prudente.
Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:
Hac

---

mam nominant ἱσταμένου μηνὸς secundam μεσοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νουμηνίαν, secundam δευτέραν ἱσταμένου, tertiam τρίτην ἱσταμένου, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱσταμ. Secundæ decadis diem primam, πρώτην ἐπὶ δέκα, secundam, δευτέραν ἐπὶ δέκα, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκάδα, id est, xx. diem. Tertiæ primam. πρώτην ἐπὶ εἰκάδι: vel Solonis inventu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, ἐνάτην φθίνοντος, secundam ὀγδόην φθίνοντος, tertiam ἑβδόμην φθίνοντος, usque ad τριακάδα, id est 30. diem, quam etiam ἕνην καὶ νέαν vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia à coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hîc, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
Ὀγδοάτη τ᾽ ἐνάτη τε, δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
Ἔξοχ᾽ ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
Ἑνδεκάτη τε, δυωδεκάτη τ᾽, ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί.
Ἡ μὲν ὄϊς πείκειν, ἡ δ᾽ εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ᾽ ἀμείνων.
Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ᾽ ἀερσιπότητος ἀράχνης
Ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
Τῇ δ᾽ ἱστὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
Μηνὸς δ᾽ ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ᾽ ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
Ἕκτη δ᾽ ἡ μέσση μάλ᾽ ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν.
Ἀνδρογόνος τ᾽ ἀγαθή· κούρῃ δ᾽ οὐ σύμφορός ἐστιν,
Οὔτε γενέσθαι πρῶτ᾽, οὔτ᾽ ἂρ γάμου ἀντιβολῆσαι

Οὐ-

nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδήπων καὶ ἀκηρίων prætermissis: quod suo quoque loco notabimus. Ἔνη igitur primus dies est, pro ἔνη καὶ νέα, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: τετρὰς pro τετάρτη, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit a coitu Luna, primumque tunc conspicitur.

8. Ὀγδοάτη.) Præteritis secundo & tertio, quinto item & sexto diebus, ut *mediis*, venit ad octavum & nonum, quos recte *utiles* dicit crescentibus: nam humores alit crescentia lunæ.

10. Ἑνδεκάτη) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν ὄϊς.) Per synæresin pro ὄϊας.

13. Τῇ.) Id est, ταύτῃ. Ἀερσιπότητος, pro ἀερσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἤματος) Quidam legunt ἐκπλείου, unico vocabulo, & dicunt, ita vocari XXII. diem, quasi cumulatum & adauctum.

16. Μηνὸς

Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, amba dies mensis
Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, amba quidem bona:
Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus metendis.
Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net filā in aëre suspensus araneus
Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit,
Hâc telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decima tertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona: puella vero non utilis est,
Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.

Nec

16. Μηνὸς.) Ait, XVIII. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. Vetant enim sementem facere in solo humidiore justo. Contra plantas serere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνὸς ἱσταμένου, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἕκτη.) Præter vulgatum morem vocat decimum sextum diem, ἕκτην μέσην, quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ δέκα. Est autem hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est, quam crescente.

20. Οὔτε γενέσθαι. οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia à plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γενέσθαι. MSS. Γείνασθαι μάλα.

21. Μη-

Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ τε γίνεσθαι
Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων
Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἤπιον ἦμαρ.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
Ψεύδεά θ', αἱμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
Ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἴσορα φῶτα
Γίνεσθ'· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρῃ δέ τε τετρὰς
Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
Πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ,
Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσαμένου τε,
Ἄλγεα θυμοβορεῖν. μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
Οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι. ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,

Ὅρ-

26. *Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ.*) Hoc tempore aprum & bovem castrare convenit.

27. *Ταμνέμεν.*) Hoc loco *ἐυνουχίζειν*, non occidere, ut vulg interpr.

28. *Εἰκάδι.*) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit *μηνὸς μεσοῦντος*; diebus *τοῦ φθίνοντος* continuo insequentibus. *Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ.*) In vigesima die dicit prudentem virum nasci, & qui bona indole præditus sit. *Ἴσορα* eum vocat, qui multa scit & vidit.

29. *Γίνεσθαι.*) Hic pro *πεπυκασμένος*, nonnulla exemplaria habent *πεπνυμένος*.

30. *Κούρῃ δέ τε τέτρας.*) Vocat diem decimum quartum, *τετράδα μέσην*, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejus-

Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hædis castrandis & gregibus ovium,
Stabuloque circumsepiendo pastorali, benigna dies est,
Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta colloquia.
Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim bona est indolis.
Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta
Media. hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
Cicurato, manum imponens, cautus vero esto animo,
Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
Doloribus conficiendo animo. valde hæc accommoda est dies.
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare,

Per-

ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior, quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τετράδ'.) Quartam diem à fine mensis, & decimumquartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum, quartum improbat, tunc enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας) Quintos dies monet fugiendos, nempe v, xv, & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam, quæ est de religione, nempe quod tunc furiæ obambulent, & pœnas expetant à sceleratis hominibus.

41. Μέσ-

Ὅρκον τινυμένας. τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
Μέσσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
Νήϊά τε ξύλα πολλά, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
Πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτευέμεν, ἠδὲ γενέσθαι,
Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί. καὶ οὔποτε πάγκακον ἦμαρ.
Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι, τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἄρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.

Te-

41. *Μέσσῃ δ'.*) Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia ſub id tempus excitantur venti, & aura ſiccior eſt. Prodeſt autem importari frumentum ſiccius: nam madidum importatum, ſtatim corrumpitur.

43. *Βάλλειν· ὑλοτόμον.*) Jubet ſecari ligna ad thalamos & naves, quod materia, quæ ceditur decreſcente Luna, firmior ſit; quæ vero creſcente Luna, illico putreſcat.

44. *Νήϊα.*) In quibuſdam exempl. interjicitur hic verſus, *Τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ.* Sed quoniam is ſupra habetur verſu 419. abundare omnino videtur.

46. *Εἰνάς.*) Nona dies media, id eſt, XIX. meridiana, melior eſt. *Ἐπιδείελα*, adverb. è plurali numero, ut *πρῶτα.* Quidam legunt *ἐπὶ δείελα* Derivatur à *δείελον*, crepuſculum.

67. Πρω-

Perjurium vindicantes: quod malum contentio genuit perjuris.
Media vero ſeptima, Cereris ſacrum munus
Diligenter inſpiciens bene æquata in area
Ventilato: roborumque ſector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua ſunt.
Quarta vero incipito naves compingere biantes.
Non autem media pomeridiana melior dies.
Prima vero nona prorſus innoxia hominibus.
Bona ſiquidem eſt ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorſus mala dies.
Sed pauci rurſus ſciunt, tertium nonum menſis optimum
Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum
Bobus & mulis & equis celeribus.
Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum
Trahito. Sed pauci vera intelligunt.

Quar-

---

74. Πρωτίστη.) Prima nona dies, ſcilicet à principio menſis, innocua eſt propter geminum aſpectum, cum Sol abeſt à ſignis.

49. Ἀνέρι οὔ ποτε πάγκακον.) Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦροι.) Loquitur de xix. die menſis, biduo nempe ante ἕνην καὶ νέαν.

51. Ἄρξασθαι πίθου.) Græciſmus, pro aperire dolium.

54. Εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ', &c.) Id eſt, pauci certe ſervant hoc dierum diſcrimen, pauci norunt, quiſnam dies præſtet.

55. Te-

Τετράδι δ' οἴγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
Ἠοῦς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.
Αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.
Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
Ὄρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟ-

55. Τετράδι.) Diem XIV. intelligit.

56. Μέσση· παῦροι δ' αὖτε.) Ἔλλειψις hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & Tempestatum & corporum maxime mutationes fiunt principio postremæ quartæ.

58. Αἵδε μὲν.) Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum, quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex caussis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ δ'.) Μετάδουποι promiscuum sonat. Ἀκήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia

ΤΕΛΟΣ.

Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam,
Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.
Et hæ quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cæteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
Interdum noverca est dies, interdum mater.
De his beatusque & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,
Auguria observans, & delicta evitans.

HESIO-

---

somnia vocat ἀκήεια, quasi dicas inania.

60. Ἄλλ.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum.

61. Ἄλλοτε.) Proverb. Dies noverca & parens.

62. Τάων.) Bene, inquit, habebit, qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea, quæ religiose & utiliter constituta sunt. Nam Dii favent iis, qui natura recte utuntur.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ἈΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπὶς Ἡρακλέους.

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.

Inſcribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis ſcutum, quod ejus præcipua ſit hic deſcriptio. Rei autem argumentum ſic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coïre vellet, non prius promiſit, quam de fratricidis pœnas ſumſiſſet. Quamobrem ipſe eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Jupiter & Amphitryo: hic reverſus à prœlio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitry-

Ἢ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἤλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος·
Ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
Εἴδεΐ τε μεγέθει τε. νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε

Τάων

1. Ἢ οἵη) Dubitari a multis ſolet, quid ſibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obſcurum, ideoque varie abſurdeque à multis eſt expoſitum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum ſibi auctorem eſſe profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Eſt autem res paulo altius repetenda. Heſiodus inter cætera, quæ Pauſanias in Bœoticis enumerat, ſcripſit etiam μεγάλας ἠοίας, ut vocat idem Pauſanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus præclariſſimas quaſque mu-

lieres

HESIODI ASCRÆI
SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.

phitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

Ut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas; secuta maritum Amphitryonem
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis.
Quæ mulierum genus superabat fœminearum
Formaque & proceritate: mente utique nulla cum ea certabat
Illa-

lieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἠοῖαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἢ οἵη, inciperent: sicut & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut Ἠοίην posteriores Poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur Ἠοιῶν fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo unà comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab Ἢ οἵη, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio,

Τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
Ὡς οὔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦ μὴν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν, ἶφι δαμάσσας,
Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
Ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
Ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὅ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,

Λο-

ſicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipſis vocabulis initii. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas ſecuta eſt.

7. Κυανεάων.) Religio fuit in verſu, qui tam male haberet, mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes Poëticas. Legendum κυανεάων.

13. Ἐς Θήβας ἱκέτευσε.) Ἱκετεύειν, hoc loco ξενίζειν, μετοικίζεσθαι, ἐπὶ βοηθείᾳ; ἱκέτευσε ἐς Θήβας Καδμείους, nihil aliud eſt, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βοηθείᾳ τοὺς Καδμείους; ἐπῴχετο: Thebanos auxilii cauſa petebat: Vel Thebas, imploraturus auxilium Cadmeorum, proficiſcebatur. Quæ ἱκεσία veteribus & ducibus erat uſitatiſſima.

15. Νόσφιν.) Declarat occaſionem

Illarũ quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & à vertice, & à palpebris nigricantibus
Tale quiddam ſpirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis exiſtens, tam animo ſuum colebat conjugem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,
Quanquam ipſi patrem præſtantem occidiſſet, vi domitũ,
Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
Thebas venit, ſupplicans ſcutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge,
Seorſim abſque concubitu deſiderabili. Non enim licebat ipſi
Antè lectum conſcendere formoſæ Electryonidis,
Quam cædem ultus eſſet fratrum magnanimorum
Suæ conjugis, flagrantique combusſiſſet igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim conſtitutum ipſi erat, diique teſtes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, feſtinabatq́; quam celerrime
Exequi magnum opus, quod ipſi divinitus incumbebat.
Hunc autem una, cupidi bellique prœliique,
Bœotii equitando inſignes, ſupra clypeos animum gerentes,

Lo-

ſionem ſuſcepti belli ab Amphitryone.

22. Ὁ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν) Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον deſignat, ſicut ex imitatione Græcorum apud Latinos ſæpe, & præcipue Horatium: *Quicquid corrigere eſt nefas*, ὅπερ διορθώσασθαι ἀδύνατον, & per conſequens, ὅπερ μὴ καθορθώσασθαι ἀνάγκη ἔχει, vel ἀναγκαῖόν ἐϛι. Cæterum vox δίοθεν ad juramentum ſpectat quod præceſſerat. Quicunque ergo juramento ſe obſtringit, illum urget Διὸς θέμις, aut θέμις δίοθεν: quare jusjurandum, *Jovisjurandum* dixerunt veteres.

 29. Φυ-

Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι,
Ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐῢς πάϊς Ἀλκαίοιο,
Κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.
Ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
Ἱμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
Ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς·
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
Ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς.
Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ·
Ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύ-
σας,
Ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἤστην.)
Τὸν

29. Φυτεύσῃ.) Legitur etiam φυτεύσαι.

36. Εὐνῇ)

Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem plantaret.
Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
Desiderans concubitum elegantis mulieris
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursum
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
Ubi residens mente versabat divina opera.
Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris heros.
Perfecto magno opere, rediit domum suam.
Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Perrexit ire, antea quam suæ conjugis conscendisset lectum.
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum,
Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus est.
Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
Illa autem à Deo pariter domita, & ab homine longe optimo,
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haudquaquam similes, quanquam fratres essent.
Alte-

36. Εὐνῇ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῇ ἐν φιλότητι.

Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
Κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα.
Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον,
Ἵππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν, ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
Χαλκῷ δῃώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην.
Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνου
Ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦτι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,

Ἤλι-

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstantiorem virum,
Sævum ac validum, vim Herculanam:
Hunc quidem compressa à nubium offuscatore Saturnio,
Iphicleum autem hastarum à concussore Amphytrione,
Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concumbens:
Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omniũ:
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.
Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,
Sperans se Jovis filium, Mavortium, aurigamque
Ferro interemturum esse, & inclyta arma despoliaturum,
Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam.
Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi
Collucebat prævehementis Dei armis, & ipso;
Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire;
Præter Herculem & gloriosum Iolaum?
Illorum enim & vis magna, & manus invictæ
Ex humeris natæ erant una cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.
O heros Iolaë, mortalium longe carissime omnium,
Nempe vere in immortales beatos, qui Olympum tenent,

Ἤλισεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θήβην
Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
Ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον.
Οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
Ἣ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον
Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ
Ἧι ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
Γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι, οὔτε νόημα,
Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς·
Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρους τε τοκῆας,
Ὤιχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
Σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
Ἣν ἄτην ἀχέων. ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
Ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Τι-

90. Ὃς προλιπὼν.) Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶμα, non sine magno fœdoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo, quo nos fecimus, vel sic Ὃς προλιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρους.

92. Σχέτλιος.) Hic etiam pro

Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tirynthο urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas habentes frontes: (vestibus.
Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam
Qui ipsu ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,
Quatenus fas est supplicibus, coluerantq; ex animo magis.
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
Conjuge sua: moxque nos revoluto anno
Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum,
Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.
O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mentibus fiduciam accumulans,
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus
Phœbi Apollinis longe jaculantis regis.
Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur bello.
Hunc contra allocutus est inculpatus Jolaus:
O patrue, quam multum vero pater hominum atque Deorum

Ho-

pro μάλα, e. Palatin. cod. reposuimus πολλὰ, ut constet versus.

94. Αὐτὰρ.) Pro ἐπετέλλετο, legitur etiam ἐπέτειλεν. MS. Palatin. priori assentitur.

103. Ἠ θεῷ.) Ita C. Palat. Alii ὦ θεῷ.

105. Ὅς

Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταῦρος Ἐννοσίγαιος,
Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα·
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Ἀλλά γε, δύσεο τεύχε᾽ ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες, Ἄρηος θ᾽ ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεσθ᾽. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν,
Οὐδ᾽ Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
  Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
Θυμῷ γηθήσας. μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
  Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, οὐκέτι τηλοῦ
Ὑσμίνη τρηχεῖα. σὺ δ᾽ ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
Πάντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
  Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὅν ῥ᾽ οἱ ἔδωκε

Παλ-

105. Ὃς Θήβης.) Fuit & Thebe in Ægypto, à Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit à Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphio muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φίλτερα.) Palatin. φέρτερα.

116. Θυμῷ.) Nonnulli codices habent μύθῳ.

118. Ἰόλαε.) Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi.

121. Ὁ-

Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodum & hanc mortalem validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidæ,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior quam epulæ.
Sic ait, arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucribus allocutus est:
O heros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,
Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obsitum
Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.
Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat
Pal-

122. Ὀρειχάλκοιο.) Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus inveniatur, aut materiam quandam metallicam ære pretiosiorem.

123. Ἡφαίστου.) Vulcani quæ vox quibusdam videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Genes. 4. v. 22. sic dicta ab ἅπτω accendo, & ἀϊστόω destruo.

130. Καβ-

Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διός, ὁππότ' ἔμελλε
Τοπρῶτον ϛονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
Δεινὸς ἀνήρ. κοίλην δὲ περὶ ϛήθεσι φαρέτρην
Καββάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ
Ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
Μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες. αὐτὰρ ὄπισθεν
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·
Κρατὶ τ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Ἥτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
ΧΕΡΣΙ γε μὲν σάκος εἷλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι
Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο
Ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος, οὔτι φατειός,
Ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκαθεόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν

Οἵ

139. Καββάλετ'.) Est alia lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν, ut est in Palat. habet δέ τοι ἔσαν.

139. Χερσί.) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. I[n] MS. Palatin. & fere eod[...]

Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium ferrum
Sævus vir: cavam autem circa pectora pharetram
Rejecit in tergum. in hac multæ erant sagittæ
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis madebant:
Mediæ autem politæ erant, longæ: sed à tergo
Nigræ aquilæ contectæ alis.
Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit:
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.
At manibus clypeum accepit varium totum, quem nemo quisquam
Neque perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visu.
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoq; ebore,
Et electro lucidus erat, auroque fulgido
Splendens: cæruleis plicis fulgorem intersecantibus.
In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens:
Cujus & dentibus quidem repl[illegible] erat os candicantibus,
Sævis, inaccessis, super terribil[illegible] autem frontem
Sæva contentio devolitabat, a[illegible]dens pugnas hominum,
Tetra, quæ & mentem [illegible] & præcordia viris

Qui

Ald. & Flor. [illegible] cedentia non pertineant [illegible]
[illegible] lias ξυνῶς.
153 Κε-

Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' Ἄϊδος εἴσω
Αὐτῶν· ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο·
Ἐν δ' ὅμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον· ἐν δ' ὀλοὴ κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα, κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν,
Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δ' ἐδαίετο θαυματὰ ἔργα.
Στίγματα δ' ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια,
Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,
Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἤισαν· οὐδέ νυ τώγε
Οὐδέτεροι τρεέτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
Ἤδη

153. Κελαινῇ.) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Ἐν δὲ.) Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. προΐωξις, q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τούτοις φησὶν ἦν καὶ προδίωξις καὶ ὀπισθοδίωξις, ὥς τινες θεαὶ ἐζωγραφημέναι· καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκουσι, καὶ καλεῖται τοῦτο προΐωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται τοῦτο παλίωξις. Igitur παλίωξις est, quum ii qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant,

Quicunque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorum & animæ quidem sub terrā eunt ad Orcum intro
Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio facta erant. (bantur.
In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc fere-
In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perniciosa Parca, (illæsum,
Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem
Alium mortuum, per pugnam trahebat pedibus.
Vestem autem habebat circū humeros cruentam sanguine
Sævum videns, clamoribusque ingravescens. (virorum,
In eo autem & serpentum capita sævorum erant, haud quaquam effabilium, (hominum,
Duodecim; quæ perterrefaciebant super terram genera
Quicunque bellum contra Jovis filium moverent.
Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pugnabat (opera.
Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda
Porrò veluti puncta quædam apparebant videnda sævis draconibus
Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ.
In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum
Mutuo sese aspicientium, irascentiumque & festinantium,
Quorū etiam turmatim ordines incedebant; neq; vero hi,
Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla amborum. Juxta

rant, versa Martis alea insectantur. Huic loco similis est ille apud Virg. cū Trojana pubes pugnæ ciet simulacra sub armis:
Inde alios ineunt cursus aliosque recursus
Adversis spatiis. ---
Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula vertunt
Infensi, &c.

165. Θωὒτὰ ἔργα.) Sunt cum Palat. qui legant θαυματὰ. Τὰ δὲ δαίετο θωὒτὰ ἔργα.) Videtur legisse Diaconus, θαυματὰ, quod glossa sua satis declarat.

H 167.

Ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
Δοιοὶ, ἀπουράμενοι. ψυχὰς κατὰ δέ σφι κελαινὸν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἳ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
Κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων,
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν,
Ἄρκτον θ', Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε, Μίμαντα,
Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καί τε συναΐκην, ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες,
Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
Χρύσεοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
Ἕστα-

167. Κυάνεοι.) Idem Palatin. & quædam alia exempl. habent Κυάνεαι.

176. Τοὶ δ'.) Alii malunt κοτέοντες, & irascebantur, seu incendebantur, & ita Palat.

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρκτον.)

Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum au em apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
Cruor destillabat in terram, ipsi autem, cervicibus dejectis,
Jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique, agrestesque sues, trucesque leones.
In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Cæneum circa regem, Dryanteinque, Pirithoumque,
Hopleumq;, Exadiumque, Phalerumque, Proluchumque,
Mopsumque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
Theseumque Ægidem, similem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petræus, atque Asbolus augur,
Arctusque, Huriusque, nigerque Pilis Mimas,
Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent.
Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
Currui insistens, juxta autem Pavorque Metusque

Sta-

186. Ἄρκτοι.) Alia exempl. habent Θέελοντί.

 192. Ἱμε-

Ἕστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσείην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος.
Ἐν δ' ἀγορὴ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
Νηχομένοις ἴκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς.
Τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποῤῥίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ' ἦν ἠϋκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
Οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ.
Θαῦμα μέγα φράσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο

Χάλ-

202. Ἱμερόεν.) Deeſt fortaſſe articulus, ὁ, ante Λητοῦς, vel ſimile quippiam, ad explendum verſum non aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος.) Scribendum omnino exiſtimo: θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ'

Stabant, gestientes bellum subire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,
Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
Hastam habens in manibus, aureamque galeam,
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium sævum.
At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus me- (dio
Desiderabile quiddam personabat Latonæ & Jovis filius
Aurea cithara. Deorum autem sedes frangebatur purus Olympus
Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in (corona erat posita
Immortaliũ in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
In eo autem & portus appulsa facilis immensi maris,
Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his æri trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis.
In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Per- (seus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe separatus ab illo:
Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam nitebatur,
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra ensis pendebat

Æreus

ἄγνυτ' Ὄλυμπος Græcis ἄγνυσθαι, Latinis frangere, est ἠχώ τινα ἀποτελεῖν, sonitum edere. Unde *fracti fluctus* Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ ubi Diaconus interpretatur, ἐκλᾶτο ἡ ἠχώ, sicut hoc loco, ἄγνυτ' ὄλυμπος, nihil aliud est.

Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
Χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐῤῥίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐῤῥώοντο,
Ἱέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
Δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας,
Ἄγρια δερκομένω. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
Μάρναντο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
Ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
Ἄνδρες δ' οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι

Δει-

216. Ἐν δ' ἦν.) Perseum clypeo antevolantem fingit.

212. Χάλκεον.) Quædam exempl. habent, νόημα ποτᾶτο. Palat. νόημ' ἔπλατο.

227. Κεῖτ'.) Orci galeam invisibilem facit.

242. Μάρ-

Æreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu,
Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
Aureæ. sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant.
Cupientes ipsum apprehendere : in viridi autem adaman-
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu (te
Acutum & tinnulum quippiam :. in zonis autem dracones
Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. supra sæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes,
Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam tenentes,
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem, qui seniores erant, & senectutem assecuti erant,
Conferti extra portas ibant, sursumque Diis
Manus tendebant beatis, pro suis liberis

Me-

242. Μάρναντ᾽.) Quidam legunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες.) Alii malunt, γηρεῖς τ᾽ ἐμέμαρπτον.

Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
Δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε
Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
Αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' ἄϊδός δε κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
Ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν. ἡ μὲν ὑφήσσων,
Ἄτροπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμπης
Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι.
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο
Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
Χλωρὴ, αὐσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
Γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δὲ ἄπλητον σεσαρυῖα
Εἱστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν
Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
Τέρ-

---

252. Αἷμα.) Legitur etiam μεμάρποιεν, sed cum μεμάποιεν melius fluit versus. Et supra etiam est ἱέμεναι μαπέειν. & vers. 304. ἱέμενοι μαπέειν.

259. Ἄτροπος.) Vel, ἀλλ' ἄρα ἥγε, ut Palat.

276. Χερ-

Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post ipsos autem
Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim cupiebant
Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exatiassent
Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam instituerant:
Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
Inter se autem ungues manusque audaces exæquabant.
Juxta autem & Caligo stabat, perustæ similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
Crassis genibus: longiq; ungues à manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes stringens
Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. juxta autem turrita civitas hominum.
Aureæ autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
Septem portæ. hominesque in voluptatibus & choreis

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσώτρου ἐπ' ἀπήνης
Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε.
Χερσὶν ἐνὶ δμώων. ταὶ δ' ἀγλαΐῃς τεθαλυῖαι
Πρόσθ' ἔκιον. τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ.
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες. ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
Ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον. οἵγε μὲν ἤμων
Αἰχμῆς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βριθόμενα σταχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωήν·
Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἑλίκεσσιν.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)

Σειό-

276. Χερσὶν.) Vel ἀγλαΐαις, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli codices habent καρυνιόεντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδώδη, καὶ οἱ εὐκαρπίαν εὔογκα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ἐπι-

Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multusque hymenaeus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
Praeibant, quas chori ludentes sequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
Illae autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.
Inde rursum ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam:
Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contraridentes. ante tibicinem autem singuli
Praecedebant, totamque civitatem laetitiae choreaeque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas
Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii quidem metebant
Mucronibus acutis rostrata folia,
Gravida spicis, veluti Cereris cibum.
Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream:
Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis.
Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis
Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)

Agita-

ἔπιπλον Palat. & alii legunt ἔπιπλοον.

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc & quarto deinceps versu pro ἐς ταλάρους est in nonnullis codicibus, ἐν ταλάροις.

304. Ἐν

Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
Τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε.
Οἵγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν
Ἄνδρες θηρευταὶ, καρχαρόδοντε κύνε πρὸ,
Ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ ἀέθλοις
Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
Ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
Ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' αὔτευν.
Οἱ μὲν ἄρ ἀΐδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφιν
Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀέθλον.
Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' αὐτὸν
Κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον· οἵ ῥά γε πολλοὶ
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Πάλλεν ἐπικρατέως. ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.

Ἀγ-

304. Ἱέμενοι.) Legitur in Palatin. ἀπαλύξαι.

Agitata foliis, & argenteis perticis.
Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque
Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant.
Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimicabant
Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabantur
Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis (curribus
Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in
Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resonabant. (enim dum ipsis
Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque
Victoria completa erat, sed indefinitũ habebant certamen.
Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (agonem,
Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti similis.
Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,
Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumq; validumque, (filius
Artificiose expoliens manibus, quem quidem Jovis fortis
Jactabat facile: equestrem autem assiliit in currum,
Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis,
Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.

Prope

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καί σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν.
Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
Ἔνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νυ τοι αἴσιμόν ἐστιν
Οὔθ' ἵππους ἑλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα
Ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνοτος Ἰόλαος
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασσείσασα. περιστενάχιζε δὲ γαῖα.
Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν πειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
Τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη.
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,

Αὐ-

326. Καί σφεας.) Alias φωνήσασ'.

330. Ἄλλο.) Legitur etiam Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερέω.

333. Αὐ-

Probe autem ipsis advenit Dea cæsiis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur:
Salvete Lyngei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime populorum:
Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro:
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.
Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Jove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campum.
Nam ipsis animum addiderat Dea cæsiis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaq; tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procellæ,
Cygnus equûm domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea:
Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros,

333. Αὐτός.) Quædam exemplaria, inter quæ Palat. habent ἐπιόντα, pro ἰόντα.

344. Αἰγίδ'.) Περιεστενάχιζε: idem cod.

356. Τὸ

Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριες εἰμεν;
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
Εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε. σὺ δ᾽ εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός.
Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα. Θεμιστονόην κυανῶπιν.
Ὦ πέπον. οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
Ἤδη μέν τέ ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ᾽ ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ,
Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάρκος ἄραξα·
Πρηνὴς δ᾽ ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
Ἔνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
Χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὣς ἔφατ. οὐδ᾽ ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα
Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ τότ᾽ ἀπ᾽ εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ᾽ ἐπὶ γαῖαν
Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος (
Ἡνίοχοι δ᾽ ἔπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
Τῶν δ᾽ ὑποσευομένων κανάχιζε ποσ᾽ εὐρεῖα χθών.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ᾽ ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
Πολ-

356. Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα.) In Solonis legibus opponebantur. βινεῖν (male legitur βεινεῖν) & ὀπυίειν. Hesych. βινεῖν, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπυίειν.

364. Παντὶ.) Notandum est hic σάκος poni priori longa, ut

Viros, qui laboris & ærumnæ experti ſumus?
In diverſum tene currum bene politum, atque è via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo.
Ad Ceycem regem. nam ille poteſtate pariter & majeſtate
Trachini antiſtat. Tu vero ſatis hoc ſcis etiam ipſe:
Ejus enim connubio tenes filiā Themiſtonoëm nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Probibuerit, ſi nos inter nos congrediamur bellando.
Jam ipſum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum feciſſe.
Haſtæ noſtræ, quando pro Pylo arenoſo
Adverſus ſtetit mihi pugnam inſatiabiliter optans:
Ter ſiquidem mea haſta percuſſus ſuſtinuit ſe terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem tranſadegi femur ejus,
Totis animis feſtinans, magnumque illius clypeum perforavi:
Pronus autem in pulveribus humi proſtratus cecidit haſtæ impetu:
Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus ſub noſtris relictis ſpoliis cruentis.
Sic dixit: at Cygnus bellicoſus haudquaquam curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene compactis bigis deſilierunt celeriter in terram,
Et Jovis filius magni, & Enyalii regis.
Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus ſonitu pedum concitata eſt lata terra.
Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes deſiliunt, aliæ ſuper alias cadentes:

Mul-

ut & infra verſ. 461 quum tamen alibi ſoleat Heſiodus alios Poëtas in corripienda illa ſyllaba ſequi.

372. Ἡνίοχοι.) Scribe cum Palat. ἔμπλην.

374 Ὡς δ' ὅτ'.) Comparatio hæc eſt Homero frequens.

384. Κάδ'

Πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
Ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
Ὣς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς,
Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα,
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ
Θεσπεσίῳ σύνισαν μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
Οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
Λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην,
Ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν.
Τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου,
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
Καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει.
Τῆμος δὲ κέγχροισι περιγλῶχες τελέθουσι,
Τοὺς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος.
Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Ὣς

384. Κὰδ δ'.) Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est.

399. Τοὺς τε θέρ.) Σπείρωσιν Palatin.

401. Τὴν

Multaque quercus, multæ item piceæ
Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.
Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Iaolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
Mirando congressi sunt. magnum au . m intonuit prudens Jupiter,
Et à cœlo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
Atque per totum diem, & manc sub auroram fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat,
Quando item & milia circum aristæ nascuntur,
Quæ æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabantur.

Ut

401. Τὴν ὤζλω.) Lege ὀρυγμαδός.

Ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ, ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖ-
ται,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχεσθην
Αἰγὸς ὀρεσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
Πίονος, ἥν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
Χώρου ἄϊδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
Κτεινέμεναι μεμαὼς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληείη
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
Ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
Ἀνδροφόνω μελίη. μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φω-
τός.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
Ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
Ὡς ἔριπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱὸς,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
Ὅς

415. Οὐδ'.) Scholiastes Græcus Tzetzes scribit, Seleucum quendam legere χαλκὸς, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non erat æneum.

423. Ἀμφὶ δέ οἱ βράχε, &c.) Τεύχεα ποικίλα sunt, sicut Te-

Ut autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium;
Atque ut vultures incurvis unguibus repandirostri
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens, at illi celeriter animadverterunt:
Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei.
Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
Inter galeam & clypeum, hasta longa,
Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea, magnum enim robur inciderat viri.
Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata ære.
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,

Terentio vestis varia, ἡ πολυτελής. Nec discedit multum Diaconus, qui interpretatur κεκαλλωπισμένα ἐν χαλκῷ.

425. Ἀυτὸς.) Aut retinendum ἐπιόντα, ut supra, aut προτιόντα, ut in Palatino, pro προτιέντα.

Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
Σχίσσας ὅττι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα.
Ἐμμυέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους
Οὐρῇ μαστίων, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀϋτῆς
Ἀντίος ἔστη Ἄρηος· ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
Ἐσσυμένως. ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ
Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀροῦσαι,
Μακρὰ δ' ἀποθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχῇ
Ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
Ὑψηλὸς, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει.
Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὖλιος Ἄρης
Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄρες ἀπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'. ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν.
Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακληείῃ,
Κακτάμεναι μεμαώς. καὶ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Σπερχνὸν, ἑοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνειῶτος,

Ἐν

431. Οὐρῇ.) Legitur etiam μαστιχόων.

450.

Qui admodum accurate pelle validis unguibus
Disſecta, quam celerrime dulcem animum abſtulit:
Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
Ac cæſiis intuens oculis ſævum quiddam, coſtasque & humeros
Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quiſquam ipſum
Suſtinet ex adverſa aſpiciens prope ire, neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades inſatiabilis bello
Contra Martem ſtetit, in præcordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
Utrique autem cum clamore alter alterum invaſerunt.
Ut autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans,
Et in longum delata ſaltu volvitur, fragorque
Venit ſubito ingens, collis autem ipſi obvius fit
Altus, ad quem curſu defertur, ubi ipſam retinet:
Tanto illi fremitu, curruum gravator, pernicioſus Mars
Vociferans irruit; ille autem prompte venientem excepit.
Porro Minerva filia Jovis ægida tenentis
Obviam venit Marti, tenebroſam habens ægidem,
Sæva autem torve intuens, verbis volucribus allocuta eſt:
Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas.
Neque enim tibi fas eſt inclyta arma auferre,
Hercule occiſo, Jovis magnanimo filio.
Sed age, deſiſte à pugna, neque adverſus ſteteris mihi.
Sic ait: ſed non perſuaſit Martis magnanimi animo:
Sed magno fremitu flammæ ſimilia arma vibrans,
Celeriter invaſit vim Herculeam,
Occidere feſtinans: & conjecit æratam haſtam
Acriter, ob ſuum filium iraſcens mortuum,

In

450. Ὣς ἔφατ'. ἀλλ' οὐ.) Palatin. Ἀρῆος.

Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
Οὔτασ' ἐπικρατέως. διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξε,
Δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὔτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Ἤλασαν αἶψ' ἐγγὺς· καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἵππους μαστίετην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἐξίκετ' Ὄλυμπόν δε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ κήϋξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην. πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὅστις ἄγοι Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων.

ΤΕ´ΛΟΣ.

ΗΣΙΟ´-

458. Ἔσσυτ'.) MS. Ἡρακλῆϊ editi quidam Ἡρακλεῖ.

5. Καί

In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva
Hastæ impetum avertit, manu deflectens à curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio acuto,
Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
Amphitryoniades, sævo insatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans: in terra autem prostravit media Martem,
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olympum.
Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato armis ab humeris pulchris detractis,
Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam venerunt
Equis velocibus. At cæsiis oculis Minerva
Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus.
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iaolcúm,
Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit Anaurus,
Imbre hyemali exundas. ita enim ipsum Apollo
Latonæ filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicunque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θεογονία.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα ποσσ' ἀπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο,
Ἢ Ἵππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ.
Ἐννύχιαι στεῖχον, περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι,
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τ' Αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν·
Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὕπο ζαθέοιο.

Τὸν

5 Καί τε.) in nonnullis exemplaribus est Περμησσοῖο & vers. sequenti quidam dividunt ἵππου κρήνης.

32.Θεἰ-

HESIODI ASCRÆI
DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divinumque:
Et circà fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenero corpore in Permesso,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitatæ, velatæ aëre multo,
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque ægida tenentem, & venerandam Junonem
Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Jovis, cæruleos oculos habentem Minervam:
Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themin venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dionen,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium.
Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.

Hos

Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν.
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο.
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ᾽ ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Ἴδμεν δ᾽ εὖτ᾽ ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι.
Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τάτ᾽ ἐσσόμενα, πρό τ᾽ ἐόντα.
Καί με κέλονθ᾽ ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
Σφᾶς δ᾽ αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διῒ πατρὶ
Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Εἰρεῦσαι, τά τ᾽ ἐόντα, τά τ᾽ ἐσσόμενα, πρό τ᾽ ἐόντα,
Φωνῇ ὁμηρεῦσαι. τῶν δ᾽ ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
Σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ᾽ ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι,
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν,
Οἵ τ᾽ ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
Ἀρχόμεναί θ᾽ ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσαί τ᾽ ἀοιδῆς,

Ὅσσον,

32. Θείην.) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείοιμι.

48. Ἀρχόμεναι.) Altera lectio, λήγουσαι, videretur fortassis

Hoc autem me primum Deæ ſermone compellarunt,
Muſæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi:
Paſtores in agris pernoctantes, mala probra, ventres ſo-
Scimus mendacia multa dicere veris ſimilia: (*lum,*
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
Et mihi ſceptrum dederunt, lauri per viridis ramum,
Decerpere mirandum. inſpirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut ſcirem tam futura quam præterita.
Et me jubebant celebrare beatorum genus ſempiternorum,
Se vero primo & poſtremo ſemper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?
O tu, à Muſis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & præſentia, & futura, & præterita,
Vocem inter ſe aptantes, illarum vero indefeſſa fluit vox
Ab ore ſuavis. rident autem domus patris
Jovis valde tonantis, Dearum voce à ſuavi
Diſperſa. reſonat vero vertex nivoſi Olympi,
Domus immortalium. hæ vero immortalem vocem emit-
tentes,
Deorum genus venerandum inprimis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cœlum Latum genuerunt,
Quique ex his prognati ſunt Dii, datores bonorum.
Secundo rurſum Jovem, Deorum patrem atque etiam
hominum,
Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,

Quam

taſsis melius convenire, ſi menſura verſus ferre poſſet. Senſus certe eſt manifeſtus. idem nempe qui eſt, verſ. 34. Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν. qui commode effici non poteſt, ſi legamus λήγουσι, niſi ita exponamus: καὶ λήγουσιν ἀοιδῆς, ſubintellige, αὐτὸν ὑμνεῦσαι.

60. Ηδ

Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτεΐ τε μέγιστος.
Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων
Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων,
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ
Μέμβλεται, ἐν στήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
Ἔνθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν,
Ἐν θαλίης· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσαν ἱεῖσαι,
Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσαν ἱεῖσαι.
Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει,
Νεισομένων πατέρ' εἰς ὅν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει.
Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

Ταῦτ'

60. Ἡ δ' ἔτεκ.) Secundum quosdam esset scribendum κῶρας, quod ρας corripiatur: sed non assentiuntur veteres codices.

61. Μέμ-

Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida habentis;
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
Mensium decrescentium, diesque multi transacti essent.
Ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen
Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum à summo vertice nivosi cœli,
Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant.
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emittentes.
Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
Immortali cantilena: undique vero resonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus vero à pedibus strepitus excitabatur,
Euntium ad patrem suum, ille autem in cœlo regnat,
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno. bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.

Hæc

61. Μέμβλεται.) Ald. edit. habet μέλεται: Germ. μέλλεται: Venet. μεμέληται. Sed notum est ex Homero, μεμέληται contrahi in μέμβλεται.

140 Βρόν-

Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
σαι,
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη
τε,
Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ
Ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδὴν,
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι, διακρίνοντα θέμιστας
Ἰθείῃσι δίκῃσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελοῦσι
Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς, ἱλάσκονται
Αἰδοῖ μειλιχίῃ. μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί.
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
Φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαί-

Hæc ſane Muſæ canebant, cœleſtes domos tenentes:
Novem filiæ magno è Jove prognatæ:
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpſichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque: hæc autem præſtantisſima eſt omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitetur.
Quemcunque honoraturæ ſunt Jovis filiæ magni,
In lucem editumque aſpexerint à Jove nutritorū regum,
Huic quidem ſuper linguam dulcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
Omnes ad ipſum reſpiciunt, diſcernentem jus
Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
Statim etiam magnam contentionem ſcite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras reſtituunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.
Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant
Reverentia blanda: eminet vero inter ipſos congregatos
Tale muſarum ingens munus hominibus,
A Muſis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores ſunt ſuper terram & citharœdi:
Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Muſæ
Amant: ſuavis ei ab ore fluit vox.
Quod ſi enim quis luctum habens recenti dolore ſaucio animo
Triſtetur, animo dolens, cæterum Poëta
Muſarum famulus res claras priſcorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
Statim hic ſollicitudinem obliviſcitur, nec quicquam dolorum
Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.

Salvete natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper existentium,
Qui Tellure prognati sunt, & Cœlo stellato,
Nocteque caliginosa, quosque salsus nutrivit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multis implicitum sphæris tenuerint cœlum.
Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.
Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosæ:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde

Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε, Ῥείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μεθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας.
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον.
Οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν.
Οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Ἄπλαστοι· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλατος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ

Οὐ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimoniis confirmatur. Altera autem Ἀστερόπην habet pro Στερόπην.

145. Κυ-

Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices habentem,
Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque
Theamque, Rheamque, Theminque, Mnemosynenque,
Phœbenq; aurea corona insignem, Tethymque amabilem.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vafer,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequebatur parentem.
Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenque & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti:
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rursum è Tellure & cœlo prognati sunt.
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose movebantur
Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris prognata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere

Cæ-

145. Κυκλοτερὴς.) Al. ἐὼν, al. ἔειν. patet autem legendum esse ἔεις, pro εἷς per diæresin.

158. Κευθμῶνι.) Nomina appellativa in ὼν & ῶν significant locum.

188. Μή-

Οὐρανὸς· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσατο τέχνην.
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴκ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
Ἂψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν.
Μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
Ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
Ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
Εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
Ἅρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
Ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο· καί ῥ' ἐτανύσθη
Πάντῃ. ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός.
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα. περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γεῖνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Μή-

Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris liberis.
Dixit autem animum addens, caro mœrens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri, prior enim sæva machinatus est opera.
Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quispiam illorum
Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus versutus
E contra verbis compellavit matrem castam:
Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.
Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens.
Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manui
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cælum: undique vero Telluri
Flagrans desiderio concubitus incumbebat, & sanè extentus est
Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, carique genitalia patris
Festinanter demessuit, rursumque abjecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasq́; quas Melias vocant super immensam terram.

Μήδεά θ', ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντον
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ.
Ὣς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο. τῷ δ' ἐνὶ κούρη
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
Ἀφρογενέα τε θεὰν, καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
Κυπρογένειαν δ', ὅτι φύτο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἠ-δὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη
Τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἔσπετο καλὸς,
Γεινομένῃ ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἠδὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε,
Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ, τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον, καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων·

Οὔ-

188. Μήδεά θ'.) Non video quomodo ἀδάμαντον ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venetiis excuso ἀδάμαντι, & in interpretatione Latina pro ferrum ferro, reponendum. Nam κάββαλ', & quæ sequuntur,

Testiculisque ut prius resectis; ferrum
Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero alba
Spuma ab immortali corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita est: primum vero ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam,
Spuma prognatam Deam, & decoram pulchris sertis Cythéream,
Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cythéream autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emersit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.
Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse.
Dictabat porro, festinantes ex protervia magnum patrasse
Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram.
Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen Somniorum:

Quæ

tur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem quoque Ἠπείρῳ κτλ.
209. Φάσκε,) Τιταίνοντας quidam exponunt *notentes*. sed judicet lector, num potior sit interpretatio, *extendentes*, scilicet manum.

 227. Λή-

Οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν.
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
Αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι,
Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅστις ἁμάρτῃ.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
Οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος· οὐδὲ θεμιστέων
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.
Αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,

Εὐ-

227. Λήθην.) Alii legunt λιμὸν, & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis convenire videtur φόβους quam φόνους, qui supra in Aspide vers. 155. conjunxit

Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clotoque, Lachesinque, & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Deæ à vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemesin, cladem mortalibus hominibus,
Nox perniciosa: post hanc Fraudem enixa est, & Amicitiã,
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,
Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum,
Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemtum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Lædit, quando quispiam volens pejeraverit:
Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,
Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Oblivíscitur, sed justa & mansueta consilia novit.
Deinde rursum Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
Eury-

xit etiam Poëta hæc duo φόβος & ἀνδροκτασίη.

238. Κητὼ καλλιπάρηον.) Alii legunt Κητώ. ἐν πόντῳ γὰρ τὰ κήτη διάγειν εἰώθεισαν ἰσχυρότατα ὄντα καὶ εὐμεγέθεα.

240. Me-

Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠϋκόμοιο,
Κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Πρωτώ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
Κυμοθόη, Σπειώ τε θοὴ, Θαλίη τ' ἐρόεσσα.
Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυὴ,
Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα, καὶ Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
Ῥεῖα πρηΰνει, καὶ ἐϋσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, ἐϋστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς, καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·
Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ, καὶ εἶδος ἄμωμος·
Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη·
Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε·
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο·
Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥείταο θύγατρα

Ἠγά-

240. Μεγήριτα.) Alii legunt μεγήρατα τέκνα, id est, μεγάλα, ἐπίηρατα, ἢ ὑπερήφανα τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

243. Πρω-

Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filiæ Dearum
Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
Filia Oceani rotundi fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
Cymothoë. Spioque velox, Thaliaque jucunda,
Et Melita gratiosa, & Eulimene & Agave,
Pasithea que, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Nesæaque, & Actæa, & Protomedia,
Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis prædita,
Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege,
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
Cymoque, Ejoneque, pulchreque coronata Halimede,
Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:
Polynomeque, & Autonoë, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis gratæ, quam inculpatæ formæ.
Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe:
Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoëque,
Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis,
Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.
Thaumas vero Oceani profundiflui filiam

Duxit

243. Πρωτώ τ'.) Quædam exemplaria habent Εὐκράντη.

269. Με-

Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην. ἡ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
Ἠϋκόμους θ' Ἅρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
Αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται,
Ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους.
Ἐκ γενετῆς πολιάς. τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός. ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθενώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
Αἱ δύο. τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
Γείνεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
Χ' ὃς μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
Βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διῒ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη,

Βου-

269. Μεταχρόνιαι.) In cœlum volabant: cœlum enim etiam χρόνον dici annotat Schol. Sunt sunt, qui legant μεταχθόνιαι, ut sit relicta terra.

270. Καλλιπ.) Al. καλλιπάρηος.

288. Μιχθείς.) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. vers. superius,

Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
Pernicibus alis. in cœlo enim degentes volitant.
Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis prædi-
A partu canas, quas ob id Græas vocant. (tas,
Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpessa.
Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non obnoxiæ
Duæ: cum unà concubuit cærulea cæsarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.
Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
Natus esset: cæterum hic ensem aureum tenebat manibus caris:
Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum,
Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.
Illum quidem armis exuit vis Herculana,

Boves

perius, post illum Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Calliroë. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota repetitur Κύρη δ' Ὠκεανοῖο. supra in Aspide, vers. 142. 297. Σκῦ.)

Βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, περιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
Ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν·
Ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
Ποικίλον, ὠμηστὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλη ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήρατος, ἤματα πάντα.
Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
Δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἑλικώπιδι κούρῃ.
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὸν,
Κέρβερον ὠμηστὴν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
Τὸ τρίτον, Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ.

Καὶ

297. Σπῆι.) Alii rectius legunt σπεῖ, σπέος, ἔεος, τοῦ, antrum.

321. Χαροποῖο.) Χαροπὸς, lætitiam cordis vultu prodens.

Pecu-

Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:
Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacrum, mensus iter Oceani,
Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile
Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam:
Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque magnumque,
Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusq; Diis mortalibusq; hominibus:
Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympha & senii expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ puellæ.
Illa vero gravida facta, peperit fortes filios.
Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterũ secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem æreavoce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.
Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem
Lernæam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ,

Ac

Peculiariter autẽ χρεῖμα quoddam dicitur χάροπον & χαροποὶ, qui eo sunt præditi. Is color putatur esse cæsius vel cœruleus, vel etiam fulvus: ut hic pro fulvo leone sumitur.

 345. Eὐ-

Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
Δεινήν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερήν τε.
Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέοντος,
Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Τὴν μὲν Πήγασος εἷλε, καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
Τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
Γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
Κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἠδ' Ἀπέσαντος.
Ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης,
Κητὼ δ' ὁπλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.
Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην,
Νέσσον τε, Ῥόδιόν θ', Ἁλιάκμονά θ', Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἕρμον, ἐϋρρείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιόν τε,

Εὐ-

Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules, ex consiliis Minervæ prædatricis.
Tum ipsa Chimarã peperit, spirantem terribilem ignem,
Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
Alterum capellæ: tertium vero serpentis robusti draconis,
Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
Horrende efflans ignis robur ardentis.
Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
Ab Ortho subacta: Nemeæumque leonem,
Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
Ibi sane hic commorans, decipiebat tribus hominum,
Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem
Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulchrifluum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloüm argenti vorticem,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque
Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caïcum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,

Εὐηνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδὴς,
Ἱππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη,
Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατὴ, Πλουτώ τε βοῶπις,
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος.
Κρισίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρὼ, Ὠκυρόη τε·
Καὶ Στὺξ, ἣ δὴ σφέων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κοῦραι. πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι.
Τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
Αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
Υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν·

Οἵ

345.) Εὔηνον.) In nonnullis exemplaribus est Ἄλδισκος pro Ἄρδησκος.

356. Ἀκάστη.) Ab ἀκάζω auo, accentus retrahitur, discriminis causa, ἀκαστός, ή, όν, sic

Euenumque, & Ardeſcum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum ſacrum genus, quæ per terram
Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero à Jove ſortem habent,
Pithoque, Admeteque, Lantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Paſithoëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Meloboſisque, Thoëque, & venuſta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perſeisque, Ianiraque, Acaſteque, Xantheque.
Petræaque lepida, Meneſthoque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Teleſthoque croceo peplo:
Criſieque, Aſiaque & amabilis Calypſo:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
Et Styx, quæ ipſarum excellentisſima eſt omnium.
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ ſunt,
Grandiores natu filiæ. multæ quidem ſunt & aliæ.
Ter mille enim ſunt celeres filiæ Oceani,
Quæ ſane diſperſæ terram, & profunditates lacus,
Pasſim pariter incolunt, Dearum ſplendida proles.
Tot rurſus alii fluvii cum ſtrepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui:

Sed

ſic ἐρατὸς amabilis: at quum eſt nomen viri, retrahitur accentus, Ἔρατος, Rom. 16. 23. vel ab ἄκαστος, η, ον, non ornatus, κάζω, orno. Joh. Tzetzes: ἀκάστη, ἡ θεραπεία ſanatio, ἀκέομαι, medeor. ἀκεστὴς, οῦ, ὁ. Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάωσι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
Ἀθανάτοις τε θεοῖς τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείναθ', ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείω δ' Εὐρυβίη τίκτεν, φιλότητι μιγεῖσα,
Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
Καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ εὐνηθεῖσα.
Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον ἠριγένεια,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στὺξ δὲ τέκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
Οὐδ' ὁδὸς, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
Ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
Ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος, Ὠκεανίνη,
Ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
Μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον

Ἑξέ-

370. Οἱ δὲ ἕκαστοι.) Legitur etiam ὅσοι περιναιετάωσι.

375. Κρείῳ) Omnino legendum est & corrigendum, Κρείῳ δ' Εὐρυβίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creo, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cœli & Terræ, vers. 134. Eurybiæ autem mulieris fit mentio, v. 239. ubi Εὐρυβίη ex Ponto & terra prognata dicitur.

Por-

Sed singulatim noverunt, quicunque circumhabitant.
Thia praeterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
Auroramque, quae omnibus terrestribus lumen praebet,
Immortalibusque Diis qui coelum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
Astraeumque magnum, Pallantemque, praestantissima Dearum,
Persenque, qui etiam omnes praecellebat peritia.
Astraeo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum manegenita,
Astraque fulgentia, quibus coelum cinctum est.
Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in aedibus,
Et Robur, atque Vim, praeclaros genuit filios,
Quibus non est seorsim à Jove domus, nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus praeit:
Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem habent.
Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad altum coelum.
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Titanes pugnet,
Nulli se ademturum praemia, sed honorem quemque

Ha-

Porro in hoc versu pro τίκτεν, legitur etiam τέκεν ἐν φιλότητι

377. Πέρσην θ.) Legitur etiam ὃς πάσαισι.

379. Ἀργέστην.) Alias λαιψηροκέλευθον.

393. Μήτιν.) Ἀποῤῥαίσειν repofuimus pro ἀπορήσειν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro *carere* accipere.

 417.

Ἐξέμεν, ἣν τοπάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' ἔφαθ' ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἣ θέμις ἐστί.
Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος οὔλυμπόν δε
Σὺν σφῖσι παίδεσσιν, φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
Παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοὺς μεταναιέτας εἶναι·
Ὡς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερὲς, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι,
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπου·
Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἕρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
Ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
Καί οἱ ὄλβον ὀπάζει· ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
Ὅσσοι

417. Ἕρδων.) Vel Ῥέζων.

430. Ἐν

Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno & immunis,
Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis cari per consilia patris.
Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.
Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramentum,
Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
Perfecit : ipse autem præpotens est , atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,
Latonem cœruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, inprimis hilarem intra Olympum,
Genuit insuper Asteriam claram , quam olim Perses
Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.
Illa autem gravidata Hecaten peperit , quam super omnes
Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris,
Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,
Immortalibusque Diis honorata est maxime.
Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum
Faciens sacra honesta ex lege expiat,
Invocat Hecatem : ingens vero eum sequitur honor
Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces :
Et illi divitias largitur ; nam facultas ipsi adest.

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
Οὐδέ τι μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν.
Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
Οὐδ' ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ, ἠδὲ θαλάσσῃ.
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
Ὧι δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
Ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ἥν κ' ἐθέλῃσιν.
Ἠδ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται.
Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι,
Ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν.
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει, καλὸν ἄεθλον
Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
Εὔχονται δ' Ἑκάτῃ, καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξειν,
Βουκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' ὀΐων, θυμῷ γε θέλουσα,

Ἐξ

430. Ἐν τ' ἀγορῇ.) Hic pro ἐνὶ' reposuimus ἔν τ', & pro ἧκ', ὧν κ'.

436. Ἔνθα.) Aut legendum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro παραγίνεται aliud verbum repo-

Quotquot enim Terra Cæloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omniū.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque privavit
Eorum quæcunque sortita est Titanes inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio:
Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem;
Et potestatem tam in terra ac cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsam.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque juvat,
Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.
Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque judicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum premium
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus adesse, quibus voluerit:
Et his qui glaucum mare *tempestuosum secant,*
Votaque faciunt Hecatæ, & valde sonanti Neptuno.
Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armentaque boum, gregesque, & greges latos caprarum,
Gregesque lanigerarum ovium, animo saltem volens,

Ex

nendum videtur: certe τοῖσι παρέστατα sensui aptissimum esset.

438. Ῥεῖα.) Quidam malunt, φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδ᾽.

445. Βουκολίας.) Fortasse pro βουκολιῶ metri causa repositum.

480. Κρυ-

Ἐξ ὀλίγων βριάει, κὰκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἳ δέ τε τιμαί.
Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
Ἴφθιμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο·
Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε. Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
Παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καί οἱ πεφραδέτην ὅσαπερ πέπρωτο γενέσθαι

Ἀμ-

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora reddit
Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus,
Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post ipsam
Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem,
Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & à tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque
Ex utero sacro matris ad genua venerat:
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli
Alius inter Immortales haberet regium decus.
Audierat enim ex Terra, & Cœlo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.
Ideoque hic non cœcam speculationem habuit, sed insidias struens
Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctu gravis.
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum
Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
Suis, Terræque, & Cœlo stellato,
Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiæ dilectæ auscultarunt & morem gesserant,
Et ei commemorarant, quæcunque fatis constitutum esse fieri

Circa

Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεῖ καρτεροθύμῳ,
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
Ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν. τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
Ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἀργαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
Τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
Ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
Λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
Τιμῆς ἐξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς,
Ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν,

Οἳ

480. Κρήτῃ.) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Ηὔ,

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendam ab infantia.
Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus prehensum
Antro in excelso, divinæ sub latebris terræ,
Argæo in monte denso sylvoso.
Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Cœli filio, præpotenti Deorum priori regi.
Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum
Pro lapide suus filius invictus & securus
Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: revoluto autem anno,
Terræ consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spaciosam
Pytho in divina, jugis sub Parnasi,
Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus hominibus.
Solvit vero patruos noxiis à vinculis
Cœligenas, quos vinxerat pater ex amentia.

Qui

493. Ηὔξετο.) Nonnulli codices habent *ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν.*

503. Οἳ

Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει.
Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἡδέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμηθέα
Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσι·
Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
Παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
Εἵνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσας.
Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἧπαρ
Ἤσθιεν ἀθάνατον· τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντη
Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
Πλεῖον

503. Οἱ οἱ.) Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἐπεμνήσαντο.

537. Δασ-

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat:
Quibus confisus, mortalibus atq; immortalibus imperat.
Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem,
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atque Prometheum
Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.
Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem
Virginem. injurium vero Menœtium late videns Jupiter
In Erebum detrusit, feriens ardenti fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,
Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc hepar
Comedebat æternum: quin ipsum crescebat tantum ubique
Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis.
Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine:
Non invito Jove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ' ἄρα ἁζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν.
Καί περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
Οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπατίσκων.
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
Ὢ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
Ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
Ἦκ' ἐπιμειδήσας· (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.)
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
Τῶν δ' ἑλοῦ ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ
Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Καίουσ'

537. Δασσάμενος.) Finis νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς hujus versus sic legitur in nullo modo ferri potest. de Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς ἐξαπατίσκων autem (quod tan-

Major etiam quà antea, super terram multos pascentem,
Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin- (gui adipe
In pelle deposuit, tegens ventre bovino:
In altera rursum ossa alba bovis, dolosa arte,
Rite disponens recondidit tegens candida arvina.
Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorumque:
Japetionida omnium illustrissime regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!
Sic dixit latenter eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vafer,
Tacite arridens: (dolosæ autem non immemor erat artis)
Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem æterna consilia sciens
Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem concipiebat animo
Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant,
Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animũ,
Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.
Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Ado-

tanquam ab ἐξαπαλάω deductum videtur) lectori judicium relinquimus.

 576. Αμ-

Καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
Ὦ πέπον· οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐῢς παῖς Ἰαπετοῖο,
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν,
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέος ἄνθεσι ποίης
Ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο
πολλή,

Θαυ-

576. Ἀμφὶ.) Pro νεοθηλέος quidam reponunt νεοθηλέας, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλο-

Adolent ossa alba odoratis in aris.
Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Jupiter:
Iapetionida, super omnes sapiens,
O amice, noudum sane dolosæ oblitus es artis.
Sic dixit ira percitus Jupiter æterna consilia sciens.
Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
Non dabat miseris ignis robur indefessi
Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem
In concava ferula. momordit vero imo animo
Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum commovit,
Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem.
Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.
Cinxit vero & adornavit Dea cæsiis oculis Minerva
Candida veste: à capite vero calyptram
Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu:
Circum vero ei serta recens florentis è floribus herbæ
Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
Circumque ei coronam auream caput posuit,
Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.
In hac artificiosa multa cælata erant, mira visu.
Belluæ quas Continens plurimas alit, atque Mare,
Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna,

Θαυμασίη, ζώοισιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος, καὶ φῦλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
Αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἠμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκὰ,
Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
Ὡς δ' αὔτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
Χήτεϊ γηροκόμοιο, ὅδ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς
Ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κλῆσιν δατέονται
Χηρωσταί. ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει

Ἐμ-

593. Οὐλομένης.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum injuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομένης πενίης ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροιο.

Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
Cæterum postquam efficit pulchrum malum pro bono,
Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre prognatæ.
Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortalesque homines,
Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus est mulierum fœminearum.
Illius enim perniciosum est genus & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum,
Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurnæ festinant, & faciunt favos albos,
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
Carens senectutis suæ fomento, si non sine opibus
Vivat, mortui possesionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat

Esse.

ειο. Perperam etiam *σύμφορος* exponitur in vulgat. interpr. *Commoda*, cum significet, *comitantia*, ut in illo ejusdem Poëtæ loco in Ἔργ. vers. 300. Λιμὸς γάρ τοι πάμπ. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxus sunt asseclæ.

 650. Φαί-

Ἔμμεναι. ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
Ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.
Ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν,
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Καὶ πολύϊδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
Ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ἔνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι Γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
Οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.

Ἀλλ'

Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis fœminam:
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Jovis fallere mentem, neque præterire.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum coërcet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus Terræ,
Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes,
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum,
Ipsa enim eis cuncta prolixe recensuit,
Cum illis victoriamq; & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens,
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: æqualiter autem extendebatur bellum,

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει.
Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῒ λυγρῇ,
Μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
Ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
Ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύ-
μων·
Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῇς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φάτ'. ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,

Μῦ-

650. Φαίνετε.) Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον.

651. Ἐς φάος.) Pro ἀπὸ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut ejus aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

658. Σῇς

Sed quando jam illis appoſuit congruentia omnia,
Nectarque ambroſiamque, quibus Dii ipſi veſcuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus ſuperbus.
Ubi vero nectar comederunt & ambroſiam amabilem,
Jam tum ipſos ſic affatus eſt pater hominúmque Deorumque:
Audite me, Terræque & Cœli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Jam enim admodum diu adverſi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno ſati ſumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Oſtendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiæ placidæ, quibus perpesſis
Ad lucem redieritis moleſto à vinculo,
Noſtra per conſilia, à caligine obſcura.
Sic dixit. illum vero rurſum excepit Cottus irreprehenſibilis:
Venerande, non ignota loqueris: ſed & nos
Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero eſt & intellectus,
Depulſor immortalibus damni fuiſti horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis à vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus, pasſi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti conſilio
Vindicabimus veſtrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,

Ser-

---

658. Σῆς δ'.) Eſt & alia lectio Σῆσι δ' ἐπιφϱοσύνησιν.

659. Ἀψοῤῥόν δ'.) Conjunximus δὲ cum præcedenti voce ἄψοῤῥον, ut videlicet ſit adverbium motus, non autem conjunctio δὲ, quæ jam eſt in præcedenti verſu.

675. Ὠϐ-

Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
Πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Οὕς τε Ζεὺς ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φάως δε,
Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
Πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
Γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
Ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
Κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος· ἀλλά νυ τοῦ γε
Εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
Ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
Ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο

Χει-

675. Πέτρας) Pro στιβαρῆς, Steph. editio στιβαράς, quæ minus placet: vide verf. 715.

703. Πίλ-

Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quum antea: pugnam vero arduam excitarunt
Omnes, fœmineæque & mares, die illo,
Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artubus.
Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
Utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum
Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplus Olympus
Impetu à Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.
Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
Adhortantium. at illi congrediebantur magno cum clamore.
Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim. simul etiam à cœlo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

Ma-

Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Πόντος τ' ἀτρύγετος. τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
Ἄσπετος· ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι.
Αὔτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
Βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
Πέμπον ἐπασσυτέρας. κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τι-

703. Πίλνατο) Legitur hic etiam; μέγας ὑπὸ δοῦπ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut jam antea vidimus vers. 652. Ἐς φάος.

706. Σὺν δ'.) Quidam malum

Manu q; robusta, sacram flammam circumvolventia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undiq; igne valde magna sylva.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum pervenit
Magna. oculos vero visu privabat quamtumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem coram
Oculis aspicere, at auribus vocem audire.
Itidem ut cum olim & terra & cœlum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu excitabant,
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque,
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupendæ pugnæ: robur autem exerebatur operum.
Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti prælio,
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis è manibus
Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis

Tita-

lunt ἐσφεράγιζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδόνουν. id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed viderint, quo pacto ita constet versus.

748. Ἀστεμ-

Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
Τὸν περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Χάσμα μέγ'. οὐδέκε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει προθύελλα θυέλλη
Ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἕστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.

Τῶν

Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes,
Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra.
Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus,
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus,
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terræ radices creverunt & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, vastæ ultima terræ.
His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrimque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis ægida habentis.
Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci.
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intraverit.
Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda
Stans, nubibus obtectæ nigris.

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
Ἑστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰοῦσαι
Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε
Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει.
Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἵκηται,
Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν εἰσανιὼν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσιν. δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
Νηλειής. τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν.
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἐσθίει

748. Ἀσεμφέως.) Legitur & ἄσσον ἰοῦσαι.

764.)

Has ante Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum limen
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terram super movetur: altera rursum in domo existens,
Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis: habet autem quem primum arripuerit
Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus, artem autem malam habet, introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans

Devo-

---

764. Τῆς δὲ.) Σιδηρέη scribendum, sed per συνίζησιν legendum σιδηρῇ.

Ἐσθίει ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
Ἔνθάδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
Δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις
Ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
Καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε, θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι,
Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
Ψυχρὸν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Δίνης ἀργυρέης εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήυτμος τετελεσμένον ἐνιαυτόν·
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
Βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι· κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

Αὐ-

78. Ἀγγελίη.) Alii malunt Ἀγγελίης: quod videretur cum in fœminino genere poni (quod durum esset) aut subintelligendum ἕνεκα. Quid si vero ἀγγελίης legeremus pro ἀγγε-

Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero à Diis inclytas ædes incolit
Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cœlum firmatæ sunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum, ut ferat
E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam
Frigidam, quæ è petra destillat alta
Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque & lata dorso maris
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libens juraverit
Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
Jacet spiritus expers integrum per annum:
Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius
Cibum, sed jacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

Sed

ἀγγελίαις? sed & hoc durum.

793. Ὅσκεν.) Ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidam tamen ab ἀπολείπω deducunt, & *relinquentes* exponunt.

Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
Ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
Ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
Αὐτοφυής. πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἠῢν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
Ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων

Θε-

811. Ἐνθάδε.) Legitur & λάϊνος.

825. Ἦν.)

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna.
Novennio autem à Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, neque ad epulas,
Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt,
Tale itaque juramentum constituerunt Dii Stygis perennem aquam,
Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
Ibi autem terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,
Illic splendidæque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Ceterum valde tonantis Jovis incluti auxiliarii
Domos incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes è Cœlo expulit Jupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes: preterea ex oculis ei

Ad

825. ᾿Hν) Nonnulli legunt κρατερόιο δράκοντος.

 828. Πα

Θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι,
Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
Φθέγγονθ', ὥστε θεοῖσι συνίεμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος.
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι·
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
Καί κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος. ἐπιστενάχιζε δὲ γαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροντῆς τε. στεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
Πρηστήρων ἀνέμων τε, κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα.
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περί τ' ἀμφί τε, κύματα μακρὰ
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρέσ' Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Τι-

828. Πασέων.) Legitur & πασῶν.

830. Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι.) Si ἴημι scribitur, cur non ἱεῖσαι hic scriptum est? (quod consentaneum est.) cur non ὀφ' ex ὄπ' factum est? Mihi quoque id mirum videri fateor; sed ex consensu omnium quos vidi codicum hanc lectionem reli-

Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum enim
Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum rursum
Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, ferocis:
Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
Interdum rursum catulis similia, mira auditu:
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Horrende edidit fragorem, & cœlum latum superne,
Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus
Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.
Ardor autem ab utrisque occupat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris, igne ab isto immani,
Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca, fluctus longi
Impetu Deorum: concussio autem sedatu difficilis oriebatur.
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,

Tita-

reliqui: præsertim quum jam antea in quodam Homeri hymno εἰς Ἄρτεμιν, idem iisdem in vocibus observassem. Ibi enim legitur, αἰ δ' ἀμβροτίαν ὄπ' ἰεῖσαι, non ὄφ' ἰεῖσαι. Steph.

850. Τρέσσ'.) Melius fortasse sic, quã ut alia exempl. habent, Τρέσσε δ' αἴδης, cum qua lectione versus constare non potest.

 870. Νό-

Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
Ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
Ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς παιπαλοέσσης
Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὣς,
Τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
Θαλφθεὶς, ἠὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ,
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.
Οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μὰψ αὖραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,
Αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
Ναύτας τε φθείρουσι. κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ,

Ἀν-

870. Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque aliis. Nam superius vers. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τε, aut superius

Titanesque sub tartarum detrusi, à Saturno seorsum existentes.
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque arma,
Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portenti.
Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine icto prosiliebat à rege,
Montis in saltibus opacis asperis
Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquescebat stanni instar,
Quod arte juvenum & à fabrefacto catino
Calefactum, velut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in saltibus victum ab igne, quod omnia comburit,
Liquescit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquescebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mœstus in Tartarum latum.
Ex Typhoëo autem est ventorum vis humidè flantium,
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magnæ hominibus gravi rapiuntur turbine.
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt, mali autem non est remedium

Viris

rius conjungenda hæc duo *Ἀργέστην* & *Ζέφυρον.*

872. *Αἱ δ' ἄλλαι.*) Multa exemplar. habent *μαψαῦραι,* quod vocabulum Hesych. exponit, *αἱ μάταιαι ἄνεμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί.*

884. *Γαίης.*)

Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Αἱμυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοσύνῃσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
Ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
Ὥς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
Αἵτ' ἔργ' ὡραίουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·

Μοί-

884. Γαίης) Versus hic est hypermeter in nonnullis exempl. quae habent, αἰειζῶα.

903. Αἵτ'.)

Viris qui illis occurrerint in ponto.
Iidem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorũ hominum,
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.
Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus:
Sed cum jam esset Deam cæsiis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Cœli stellati.
Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem cæsiis oculis apud Tritonem genitam,
Par habentem patri robur, & prudens consilium:
Cæterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themin, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:

Par-

903. *Αἵ τ'.*) Quidam scribunt *ὠρεύουσι*, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, *decorant*, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

938. Ζλωτ.)

Μοίρας θ', ᾗς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
Ἐννέα, τῆσιν ἅδον θαλίαι, καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανιώνων,
Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα,
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Δεινὴν, ἀγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
Πότνιαν ᾗ κέλαδοί τε ἅδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν, ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ.)
Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον οὐρανιώνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας· ὅστε θαλάσσης
Πυθμέν' ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι

Ναίει

Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens:
Aglaiam & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:
Quarum è palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Rapuit sua à matre, dedit autem consiliarius Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aurea mitra revincta natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latono autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,
Peperit sane, Ægiochi Jovis amore mixta.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæsiis oculis præditam Tritogeniam,
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnaque.
Juno autem Vulcanum inclytum, amore indulgens,
Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.
Ex Amphitrite autem & gravicrepo Neptuno
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem

In-

Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
Ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
Δεινούς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοι-
τιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.
Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν;
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς, ἀμφιγυήεις,
Ὁπλοτάτην χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
Κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
Ἲς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
Ὄλβιος; ὃ μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον.

Ἠδέ

938 Ζηνὶ.) Alii Φαίδιμον Ἑρμῆν.

954. Ὀλ-

Incolit aureas ædes, magnus Deus. sed Marti
Clypeos dissecanti Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxo-
rem. (rium,
Jovi vero Atlantis filia Maia peperit gloriosum Mercu-
Præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam.
Mixta in amore Jovis nubicogi. (dicans
Aglajam vero Vulcanus percelebris, utroque pede clau-
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem, (nius.
Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Satur-
Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis fili-
Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus, (us,
Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis
utentis,
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circenque, & Aëtem regem.
Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, Deorum ex consiliis, Idyjam pulchris genis præ-
ditam.

Hæc

954. Ὄλβιος.) Legitur quoque ἀθανάτοισι τελέσσας.

O 961. H

Ἡ δέ οἱ Μήδειαν ἐΰσφυρον ἐν φιλότητι
Γεῖνα θ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ.
Ἐσθλόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
Γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Κούρη δ' Ὠκεανοῖο Κρυσάορι καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη, τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη,
Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων, ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἴφθι-

961. Ἡ δέ οἱ.) ε in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

1003. Αὐ-

Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore
Peperit, subacta per auream Venerem.
Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulæque, & continentes terræ, & salsus intus Pontus.
Nunc autem Dearum cœtum cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi,
Quæcunque, mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt Diis similem prolem.
Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum,
Iasio heroï mixta jucundo amore.
Novali inter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.
Cadmo præterea Harmonia, filia aureæ Veneris.
Ino & Semelem, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,
Peperit, & Polydorum, mœnibus pulchre cinctis in Thebis.
Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo,
Mixta amore abundantis auro Veneris,
Calliroë peperit filium mortalium præstantissimum omnium
Geryonem, quem interfecit vis Herculana
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea munitum,
Æthiopum regem, & Emathionem regem.
Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τὸν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
Παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῆσι θεῶν αἰειγενετάων,
Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερή-
νωρ,
Ὑβριστὴς Πελίης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογή-
σας,
Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην,
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καί ῥ' ἥγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
Ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
Γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον,

1003. Αὐτάρ.) Reperitur etiam Νηρηΐδες.

1013. Ἄ-

Fortem Phaëtontem, Diis similem virum,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ pubertatis,
Puerum juvenalia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
Æditum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
Filiam vero Aëtæ à Jove nutriti regis
Æsonides voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator.
Quibus peractis, ad Iolcum rediit, multa perpessus,
Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc domita ab Jasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filiæ marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dearum,
Æaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo præditum.
Æneam porro peperit pulchra coronata Cytherea,
Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, sylvosæ,
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit, Ulyssis ærumnosi in amore,

Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων,
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον,
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα,
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

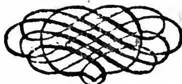
1013. Ἄγριον.) In nonnullis μύμονα, & κρατερὸν, scribuntur codicibus hæc duo verba, ἀ- ut propria nomina.

Τέλος τοῦ Ἡσιόδου Θεογονίας.

Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque.
Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.
Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.
Nunc vero fœminarum agmen cantate, suaviloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi.

Finis Theogoniæ Hesiodi.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ
De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. Ῥέα μὲν γὰρ βριάει ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. Hic prius ῥέα proferendum ῥᾶ. ε. 30. Ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum postulat, ut pro νεικέων dicas νεικῶν, & pro Ionico, ἀγορέων, ἀγορῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νείκεα in dimensione (quam alii scansionem vocant) legendum νείκη. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος. Legendum hic χρυσοῦν. & sic in aliis. ε. 129 ἴτεα, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps. *Sic* α. 5. εἴδεΐ τε μεγέθει τε. ubi prius τε producitur, & est quasi cæsura. τε enim prius, cum εἴδεϊ cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡρακλῆϊ lege, scil. in dimensione, Ἡρακλεῖ. θ. 93. pro Μυσάων, lege Μυσῶν, pro ἀψευδέα, lege ἀψευδῆ, nimirum in dimensione. Secus *Ionismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. θ. 199. pro Κυπρογένειαν, lege Κυπρογενῆ. Sed inquies, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicuè proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic Ἰλιάδ. α. 1. Πηληϊάδεω, Ἀχιλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδεω, sed Πηληϊάδου, vel Πηληϊάδω, per syncopen τοῦ ἐψιλοῦ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλείδης ὁ (ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως) dicant per Ionicam διαίρεσιν, Πηλήϊδης, ου, ὁ, & per novam τοῦ α epenthesin, Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηληϊάδου vero Ionicè Πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta judice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accuratè è Grammaticis petendum. ex gr. α mutant in η. dativum pl. formant à nominativo plurali. ἔργοισι, pro ἔργοις. rejiciunt fere ubique augmenta verborum. & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

IN-

INDEX VOCABULORUM,

QUÆ IN

HESIODO

OCCURRUNT.

In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus. ut, Th. designat Thema. p. præteritum. a. aoristum. f. futurum. m. medii. f. g. fœminini generis. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu scutum. ϑ. θεογονίαν.

Ἀγακλυτὸς, adject. ex ἄγαν *nimis* & κλυτὸς *celebris*. à κλύω, pro quo etiam κλῦμι *audio*, ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion. θ. 1015.

Ἀγανώτατον, superl. ab ἀγανὸς,ῦ, ὁ. placidus, ex α epitatico & γάνος, εος, τὸ, lætitia, gaudium. θ. 408.

Ἀγαλλόμενος, præs. part. passiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ. p. κα. *orno*. ἀγάλλομαι *exulto*: ad formam τῦ ἀγαλλιάομαι, exulto, ab Hebræo גיל ἀγαλλόμεναι, præs. part. f. g. pl. num. α. 86.

Ἀγανὴ, nomen fœminæ, *splendida*, à masculino ἀγανὸς admirabilis, splendidus. Th. ἀγάω miror. θ. 246.

Ἀγαυὴ, nomen mulieris. vide paulo ante ἀγανή. Θ. 976.

Ἀγαυὸς,ῦ,ὁ. nobilis, admirabilis. ab ἀγάομαι admiror. ἀγαυῶν, gen. pl. θ. 461. 632.

Ἀγαυρῦ, *ferocis*, gen. sing. Th. γαῦρος, ῦ, ὁ. *superbus*, *elatus*: ἀγαυρὸς valde superbus. α non est privativum, sed intensivum. θ. 832.

Ἄγγε' pro ἄγγεα, *vasa*, nom. pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl. Th. ἄγγος εος, τὸ, vas quodlibet. ε. 611.

Ἄγγελος, ῦ, ὁ. nuntius. ε. 45. ἀγγελίη, proprie res quæ nunciatur. θ. 781. ab ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ, p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἄγγεσιν, vide paulo ante ἄγγε'. ε. 473. 598.

Ἄγε, Adverb. hortantis, ab ἄγε, præs. imperat. act. verbi ἄγω, ago. α. 449.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. act. Ion. pro ἤγειραν, ab ἀγείρω, congrego. Poëtæ metri causa tollunt augmentum. f. ερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. α. 1. ἤγειρα. ε. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. *greges*. ἡ ἀγέλη, grex. ab ἄγω. Grex agitur. sic Latine *agmen*. ab *agendo*. proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 268. Θ. 445.

Ἀγελείη, pro ἀγελεία. ας, ἡ. Ion. *prædatrix*. ab ἄγω & λεία ας, ἡ. *præda*. α. 197. Θ. 318.

Ἀγέραστος, ῦ, ὁ, ἡ. *immunis*, *præmio carens*. ex α privat. & γέρας, τος, τὸ, præmium, munus. Θ. 395.

Ἄγεσθαι, præs. inf. pro imper. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγον. ε. 693. 798.

Ἀγέστρατος, ὁ, ἡ. *dux exercitus*. Minervæ epitheton. ab ἄγω, duco, & στρατὸς, ῦ. ὁ. exercitus. Θ. 925.

Ἀγλώορα, acc. sing. *fortem*. ab ἀγλώωρ, ορος, ὁ. *strenuus*. compositum ex ἄγαν valde & ἀνὴρ *vir*. ε. 7. Θ. 641.

Ἀγήραος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *senii expers*, μὴ γηράσκων. compositum ex α priv. & γῆρας, ατος, τὸ. *senectus*. θ. 305. 955.

Ἀγήρω, acc. sing. 4. simplicium, ab ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, *senii expers*. Et ἀγήρω, nomin. plur. 4. simpl. Ex α pri-

privat. & γῆρας, ατος, τὸ, senectus. θ. 277. 949.

Ἄγκεα, pl. num. *valles*, ab ἄγκος, εος, τὸ. *vallis*. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ. versipellis, qui profert obliqua, non recta consilia, compositum ex ἀγκύλος obliquus, & μῆτις, εως, ἡ, consilium ὁ ἀγκύλα, τουτέστι, σκολιὰ βουλευόμενος. ε. 48. θ. 19. 473. 495. &c.

Ἀγκυλοχεῖλαι, nom. pl. *repandi rostri*. ex ἀγκύλος *inflexus, curvus*, & χεῖλος, εος, τὸ, *labrum*, à nominativo singulari ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχειλος, *curva habens labra*. α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia*. ab ἀγλαΐα. splendor, ornatus. ab ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, splendidus. α. 285.

Ἀγλαὰ, *splendida*. Th. αἴγλη, ης, ἡ. *fulgor*, splendor. ε. 335. θ. 412.

Ἁγνῇ, dat. sing. ab ἁγνὸς, οῦ, ὁ. castus. ε. 463.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. passivi, ab ἄγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. est ἄγω. F. ἄξω, &c. *frango*. α. 279. 348.

Ἁγνῶς, caste, adverb. ab ἁγνὸς *castus*. ε. 335. α. 203.

Ἄγοι, *portaret*, præs. act. opt. ab ἄγω, porto, ἄγοντα, acc. sing. præs. part. act. vide supra ἀγαγών. α. 480.

Ἀγορεύω, f. εύσω, p. ευκα, *publice & in foro dico*, & per syn. speciei, *aperte dico*. ε. 278. 400.

Ἀγορὰ, ᾶς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego*. in præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. à nomine ἀγορὰ, ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω *congrego*, ut supra, & ἀγορῆς Ionice pro ἀγορᾶς. ἀγορῆφι, *in foro*, φι est paragoge poëtica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. θ. 89.

Ἀγραυλοι ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρὸς, οῦ, ὁ, *ager*, & αὐλὴ, ῆς, ἡ, *atrium*, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὕπαιθρον. item *stabulum, septum*. hinc αὐλίζομαι, *stabulor*: item *pernocto*, unde est ἀγραυλέω, *ruri pernocto*. θ. 26.

Ἀγρέω, Ion. pro ἀγρῶ, ab ἄγρα, ας, ἡ, *captura, venatio*. θ. 442.

Ἄγρια, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρὸς, οῦ, ὁ. ager. α. 236.

Ἄγριον, acc. est nomen proprium viri. Ἄγριος, ου, ὁ. θ. 1013.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ου, ὁ agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, οῦ, ὁ. rus. α. 39.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ, *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ager, & κυδοιμὸς, οῦ, ὁ. tumultus. θ. 925.

Ἀγρο-

Ἀγρομένοισιν, dat. pl. part. præſ. Ion. ſyncope, pro ἀγειρομένοις ab ἀγείρω congrego. f. ερῶ. p. ἤγερκα & Attic. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. Θ. 92.

Ἀγροτέρης, feræ, gen. caſ. f. g. ab ἀγρότερος vel ἀγρώτερος, Subſtantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρὸς, ȣ, ὁ. ager. α. 407.

Ἀγχ', pro ἄγχι *prope.* conſtruitur cum Genitivo: eſt Adv. ι. 637.

Ἀγχίμαχοι vel ἀγχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχίμολον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίμολος, ȣ, ὁ, καὶ ἡ, è propinquo veniens, ex ἄγχι *prope*, & μολέω, ſeu μόλω, venio. α. 325.

Ἀγχίσῃ, dativus ſingul. ab Ἀγχίσης, ȣ, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τῆς ἰσότητος. Θ. 1009.

Ἀγώμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἀγάομαι, ῶμαι, demiror. Th. ἀγάω, ήσω. idem. Θ. 619.

Ἄγων, *vehens.* part. præſens, ab ἄγω *duco*, *vebo.* vide ἀγαγὼν. Θ. 998.

Ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἤγον. ι. 206.

Ἀγῶνι, dat. ſing. ab ἀγὼν, ῶνος, ὁ, *certamen.* Θ. 435. α. 205.

Ἄγωσιν. 3. pl. ſubj. ab ἄγω, *duco, vebo, traho*, f. ξω. ι. 218.

Ἀδάητα, *indocta*, acc. pl. n. g. ab ἀδάητος, incognitus. Th. δαίω, ſcio, diſco. ϑ. 655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδάμαντα, Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, ȣ, vel ἀδάμας, αντος, ὁ. nomen clarisſimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας, αντος, ὁ. ex α quod hic idem valet quod δυς, & δαμάω *domo.* ι. 146. α. 137. Θ. 188. 239.

Ἀδηκτοτάτη, ι. 418. eſt ſuperlativus, à poſitivo ἄδηκτος, ȣ, ὁ, ἡ, proprie *morſui non obnoxius*: hic vero *carism minime ſentiens.* à δάκνω *mordeo.* f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. p. δέδηχα. unde etiam eſt nomen δὴξ vermis, qui lignum corrumpit. ἴψ (ab ἴπτω *noceo*) vermis qui cornua lædit. ἴξ (ab ἵκω advenio) vermis, qui palmitibus obeſt. σὴς (à σήπω putrefacio) vermis qui veſtes depravat. τρὼξ (à τρώγω) qui vitiat legumina. ψλὼ qui ficus arrodit, &c.

Ἄδηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ. non manifeſtus, obſcurus. Th. δῆλος, ȣ, ὁ. manifeſtus. ι. 6.

Ἄδικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ. injuſtus. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ης, juſtitia. ι. 258. 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d. *indomita*, à δαμάω, domo. Θ. 349.

Ἄδον, pro ἧδον. 3. pl. a. 2. act ab ἁδέω, *placeo*, f. ήσω, p. ἧκα. at Ἄδω, *ſaturo*, *expleo.* Θ. 917.

Ἀδρ-

Ἀδρoσύνη, ἡ ubertas, copia. ab ἀδρὸς, ῦ, ὁ, dives, crassus, magnus. ε. 471.

Ἀδώτῃ, dat. sing. ἀδώτης, ε, ὁ. qui nihil dat. Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δώτης, ε, ὁ qui dat. Th. δίδωμι do. ε. 353.

Ἄεθλον, ε, τὸ, certamini præmium, ab ἄεθλος seu ἆθλος, ε, ὁ certamen. ε. 652. α. 94.

Ἀεθλεύωσιν, colluctentur. 3 plur. præs. subj. act ab ἀεθλεύω. f. εύσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, pugno, dimico. vide ἄεθλον. 9. 435.

Ἀεὶ, adverb. semper. θ. 388.

Ἀειγενετάων, Genit. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, ε, ὁ, sempiternus. ex ἀεὶ & γενετὸς, qui genitus est. Th. γείνομαι, nascor. f. γενήσομαι, a. 2. m. ἐγενόμην. 9. 548.

Ἀείδεν. præs. inf. ἄειδον, 3. pl. imperf. act. pro ἤειδον, ab ἀείδω cano. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ᾄδω. f. ᾄσω. p. ᾖκα. ε. 660. θ. 1.

Ἀεῖραι, a. 1. act. infin. ab ἀείρω tollo. f. ἀερῶ. a. 1. ἤειρα. hinc ἀείρας. a. 1. part. act. ἀειράμεναι, plur. part. præs. f. g. ε. 759. 538.

Ἀεικέα, acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, ὁ, ἡ, durus, asper. Th. εἴκω, cedo, f. ξω. 9. 166.

Ἀέκητι, non invito, adverb. ab ἀέκων invitus. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ. spontaneus. θ. 529.

Ἀείσατε. 2. pl. a. 1. act. imperat. ab ἀείδω, f. σω. p. κα canto. θ. 965.

Αἴλλῃ, dat. sing. ab ἄελλα, ης, ἡ, turbo, procella, ex ἄω spiro & εἰλέω convolvo. θ. 874.

Ἀελλὼ, nomen mul. q. d. procellosa. 9. 267.

Ἀενάοντων, gen. pl. in nom. ἀενάων, οντος, perpetuo fluens. alii legunt ἀενάων, οντος, ex ἀεὶ semper & νάω, fluo. Th. ναίω, habito. ε. 548.

Ἀενάς, genit. g. f. ab ἀέναος, perennis. Poët. pro ἀέναος, ex ἀεὶ semper & νάω fluo. ἀενάων, gen. pl. ε. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præs. activi, ab Ἄημι flo ad formam τιθεὶς, έντος. Sed quia est ab ἄω, potius juxta ἵημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.

Αέξῃ, 3. præs. ab ἀέξω augeo, pro quo in prosa αὐξάνω & αὔξω. f. ήσω p. ηὔξηκα. ε. 6. ἀέξομαι, ῃ, εται, pass. ἀέξετο. imperf. ἀεξομένοιο. gen. Ion. part. præs. ε. 6. 771. 9. 195. 444.

Ἀεργὸς, ῦ, ὁ, iners. ἀεργῷ, dativ. hinc ἀεργίη, inertia, Ionice, pro ἀεργία, ας, ἡ. pigritia. ab ἀεργὸς, pro qua in prosa ἀργὸς. Th. ἔργον, opus. Prosa dicitur quasi profusa, oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poëma. ε. 301. 309. 310.

Ἀεροιπέτῃ, nom. pl. altevolantes. Epitheton cygnorum,

rum compositum ex *ἀείρω*, in altum tollo, & *πέτομαι*, volo. declinatur duobus modis. *ἀερσιπότης*, ου, ὁ. prim. simplic. & in quinta simplicium, *ἀερσιπότης*, ητος, ὁ. *in aëre suspensus.* α. 316. ε. 775.

'Αεσίφρονα, acc. sing. *stolidum.* ε. 313. a nominativo *ἀεσίφρων*, ονος, ὁ, ἡ. ex *ἄω*, *flo*, & *φρὴν*, ενὸς, ἡ, *mens*, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde *stultus*. hinc *ἀεσιφροσύνῃσιν*, dat. pl. Ionic. pro *ἀεσιφροσύναις*, ab *ἀεσιφροσύνη*, stultitia. θ. 502.

'Αζαλέοιο. α. 153. Genitivus Ion. pro *ἀζαλέου*, ab *ἀζαλέος*, ου, ὁ, aridus, torridus. Thema est *ἄζω* torrefacio, arefacio.

"Αζει. 3. pers. præs. verbi *ἄζω*, sicco. ε. 585. α. 397.

"Αζηται, præs. sub. *tristetur*, ab *ἄζομαι*, proprie *exaresco*: per metaph. *cura & mœrore conficior.* α. 585. θ. 99.

"Αζω, cum aspero spiritu, *veneror.* *σέβομαι*. unde, *ἀζόμενος*. θ. 532.

"Αζωστοι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privat. & *ζωστὸς cinctus*, quod est à *ζωννύω* vel *ζώννυμι*, *cingo*. in fut. *ζώσω*, in præt. *ἔζωκα*. in passivo præt. *ἔζωμαι* vel *ἔζωσμαι*. in 3. sing. *ἔζωσαι*, hinc est *ζωστὸς*, *cinctus*, *ζωστὴρ*, ῆρος, ὁ, *cingulum*, baltheus. ε. 343.

'Αηδόνα, acc. sing. ab *ἀηδὼν*, όνος, ἡ, *luscinia*. ab *ἀείδω cano*, pro quo in prosa *ᾄδω*. ε. 201.

"Αηθ' pro *ἄητο spirabat.* imperfect. abjecto ο μικρῷ per apostrophum. & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Them. est *ἄω*, *flo*, f. *ἤσω*. unde formatur *ἄημι* & pass. *ἄημαι*. α. 8.

'Αὴρ, *ἀέρος*, ὁ, *aër*, ab *ἄω* in f. g. significat caliginem. ε. 547.

"Αησι, 3. singul. ab *ἄημι flo*. hinc 'Αᾶσι, *flant*. 3. plur. ut *ἵστημι*, *ἱστᾶσι*. Th. *ἄω*. *flo*. ε. 514. θ. 875.

'Αήτας, acc. pl. à sing. *ἀήτης*, ου, ὁ. *flatus*. in nom. pl. *ἀῆται*, *flamina*. Th. *ἄω*. *flo*. ε. 619. 643. 673.

'Αθάνατοι, pl. num. f. g. θ. 968. Græci non dicunt *ἀθάνατη*, sed *ἀθάνατος*, ὁ, καὶ ἡ ex α negativo & *θάνατος*. Sic in Novo Testamento *αἰώνιος*, ου, ὁ, ἡ, & *αἰώνιος* in f. g. *αἰωνία* Regula: *Adjectiva composita nec non quandoque derivata, sunt generis communis.* 'Αθανάτης, pro *ἀθανάταις*; Ion. ε. 62. & *ἀθανάτοιο*, pro *ἀθανάτου*. ut & *ἀθανάτοισιν*, dat. pl. Ion. pro *ἀθανάτοις*. ε. 307.

'Αθέσφατος, ου, ineffabilis. compositum ex α privativ. & *θέσφατος* pro *θεόσφατος*, à Deo pronunciatus: prout dicimus *θεόσδοτος*, *divinitus datus*. *ἀθέσφατος* etiam idem

idem quod *nefandus*: sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 660. ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, docuerunt divinum carmen canere. ε. 660. ex φατὸς dicendus, hoc à φάω, dico. idem quod φημί. θ. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθήνη, quasi ἀθήλη, ex α privat. & θηλὴ *papilla, mammæ apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. Ἀθῆναι, ῶν. αἱ. Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθῆναι alio nomine Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, *litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde πολῖτις Ἀτ]ικὴ (pro Ἀκτικὴ) civis Attica α. 126, ε. 428.

Ἄθλ', pl. num. pro ἄθλα, à singul. ἄθλον, ου, τό. *præmium certaminis*, sed ἄεθλος, ου, ὁ, est ipsum certamen. Vide supra ἄεθλος, ου, ὁ. ε. 754. θ 800.

Ἀθόλωτος, ου, *illimis, limpidus*. ex α priv. & θολὸς, οῦ, ὁ. *limus, fæx, sordes*: unde est θολόω turbo: θολωτὸς turbatus. ε. 593.

Ἀθρόος, ου, ὁ, *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc, ὁ, τό. ε. 36. 767.

Αἵ, artic. postp. ab ὅς, ἥ, ὅ. qui, quæ, quod. θ. 268.

Αἰακοῦ genit. ab Αἰακὸς, οῦ, ὁ. Æacus. ab Αἴαξ Αἴακος, ὁ, vel Αἴας Αἴαντος, ὁ, quæ idem significant. nomen Herois, *Ajax*. θ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice, à γαῖα, seu γαίη, ἡ. ε. 124 253.

Αἶγα, acc. ab Αἴξ, αἰγός, ὁ, ἡ. *caper, capra*. ε. 514. α 407.

Αἰγείδην, acc. à nominativo, Αἰγείδης, ου, ὁ, ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nomen viri. Αἰγείδης ergo est patronymicum, sicut à Πηλεὺς dicitur Πηλείδης. α. 182.

Αἴγειροι. pl. nom. à sing. Αἴγειρος, ου, ἡ. *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως. α. 377.

Αἰγίδ' acc. sing. αἰγίδα. per apostrophum α abjicitur. ab αἰγὶς, ίδος, ἡ. *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant *scutum* fuisse pelle ista obductum. Th. αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. *caper* vel *capra*. α. 344. 444.

Αἰγιόχοιο, gen. Ionic. pro αἰγιόχου, à nominativo αἰγίοχος, ου, ὁ. epitheton Jovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὀχὴ sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481. 659. α. 312. θ. 13 1011.

Αἰγυπιοὶ, ab αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ *vultur*, avis prædatrix & rapax.

pax. à γύψ,γυπός, ὁ, *Vultur.* α. 405.

Αἰδ', sunt duæ voces. αἰ est art. præpositivus, δ' per apostr. pro δὲ *vero.* ε. 821.

Ἀΐδαο, Genitivus Æolicus pro ἀΐδου, à nominativo ἀΐδης, ου, ὁ. orcus, inferni. q. d. ἀΐδης, έος, ὁ, *obscurus.* ex α non, & εἴδω video. ε. 152. ϑ. 455.

Αἴδε, à nominativo ὅδε, ἥδε, ὅδε, α. 280. 300.

Ἀΐδες, obscurum, adject. generis neutrius, ab ἀΐδης, έος. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 477.

Ἀΐδεω, Genit. Ionicus pro ἀΐδου ab ἀΐδης, ου, ὁ. *infernus.* in prosa dicitur, ᾅδης, ου. orcus, tartarus. ϑ. 311. 768. 850.

Ἀΐδηλα, acc. pl. arcana, ab ἀΐδηλος *tenebricosus.* Th. ἀΐδης, ου, ὁ. *infernus.* ε. 754.

Ἀΐδιον, ab ἀΐδιος, *perpetuus.* Th. ἀεὶ *semper.* α 310.

Ἀΐδνῆς, dat. pl. Ionic. pro ἀϊδναῖς, ab ἀϊδνός, ή, όν, *tenebricosus.* ab εἴδω, video. ϑ. 860.

Αἰδοῖ, dat. sing. *reverentia*, ab αἰδώς, όος, ἡ. *pudor.* ϑ. 92. hinc

Αἰδοῖα, τὰ. pudenda. α. 354. ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. veneranda. ε. 71.

αἰδοίοισι, dat. pl. Ionic. Th αἰδώς, όος, ἡ. pudor. ε. 255. ϑ. 80.

Ἀΐδος, gen. sing. ab ἄϊς ἀΐδος, ὁ. *orcus.* idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. vide supra. ἀΐδός δε, *ad orcum.* Subintelligitur δό-μον. α. 151. 254.

Ἀϊδρείῃσι, ε. 683. dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις ab ἀϊδρεία, ἡ. inscitia ab ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ sciens, Th. ἴσημι, scio; hinc

Ἄϊδρις, *ignarus.* vide Th. ἴσημι. *scio.* α. 410.

Αἰδῶ *pudorem* acc. sing. αἰδόα, αἰδῶ, ab αἰδώς, pudor. ε 322.

Ἀϊδωνεύς, έος, ὁ, idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. *Pluto.* ϑ. 913.

Αἰδώς, *pudor.* ex α priv. & εἴδω video, quorum nos pudet, ea non aspicimus. ε. 190. 198. 315.

Αἰειγενετάων. ϑ. 893. *sempiternarum* gen. pl. Æol. pro αἰειγενετῶν ab αἰειγενέτης, ου, ὁ. sempiternus. ab ἀεὶ, semper, & γίνομαι, nascor. θ. 893.

Αἰεὶ pro ἀεὶ *semper* poëtice. & αἰέν. ε. 114. & 296. ϑ. 21. &c.

Αἰεναόντων, ex ἀεὶ semper, poët. pro αἰεί, & νάω, fluo. ε. 548.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν metri causa. ἀετός, οῦ, ὁ. ϑ. 523.

Αἰζήϊος, *juvenilis*, ab αἰζηός, οῦ, ὁ. *juvenis*, q. d. ἀεὶ ζέων, *semper fervens.* α. 408. ε. 493.

Αἰζηῶν, *juvenum.* gen. pl. ab αἰζηός, οῦ, ὁ, pro quo & ἀζηός, juvenis. ϑ. 863.

Αἰήταο, Æolice pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, ου, ὁ. nomen viri θ. 992.

Αἴῃ dat. Ion. ab αἶα, pro γαῖα. *terra.* α. 15?.

Αἰήτης, Αἰήτου, Αἰήτην. Vide Αἰήταο. ϑ. 958. 994.

Αἴθ', *quæ*, pro αἵτε *quæque*, ab ὅς, ἥ, ὅ. articuli postp. ϑ. 2.

Αἰ-

Αἰθὴρ, έρ☉, αἰθέρι, ὁ. æther. ε. 18. ϑ. 124.

Αἰθιόπων, gen. pl. ab Αἰθίοψ, οπ☉, ὁ. Æthiops. q. d. αἴθων τλὼ ὄψιν, ab ὤψ, vultus. Th. ὄπ]ομαι, video, & αἴθω, uro. imp. ᾖθον. ardebant. θ. 985.

Αἰθομένοιο, ardentis, præſ. part gen. Ion. ab αἴθω, *ardeo.* αἰθομένοισι, αἰθομένων, num. pl. part. præſ. ε. 753. α. 60. 275.

Αἴθοπα, acc. ſing. ab αἴθοψ, οπ☉, ὁ, καὶ ἡ, niger ab αἴθω, uro, & ὤψ, vultus, th. ὄπ]ομαι, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. ε. 36.

Αἴθωνι, dat. ab αἴθων, ων☉, ὁ, *niger*, Th. αἴθω, uro. ε. 741.

Αἴκ', pro αἴκε. Dorice pro εἰ μὲν. αἴκε δύνηαι, ſi quidem poſſis. ε. 207. 348.

Αἷμα, αἷμ', pro αἷμα, τ☉, τὸ, *ſanguis.* α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματόεσσαι, *cruenta*. pl. num ab αἱματόεις, όεσσα, όεν. Th. eſt αἷμα, ατ☉, τὸ, ſanguis. θ. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἱμύλ☉, ὁ καὶ ἡ, *blandus.* αἱμύλι☉ idem. ε. 78. Thema, αἱμύλλω. ε. 372. θ 890.

Αἰναὶ, pl. f. g. αἰνὸς *gravis.* differt ab αἶν☉ laus, accentu. ε. 800.

[illegible] *laudat*, ab αἰνέω, laudo. vel έσω. p. ᾔνεκα. aor. 1. [illegible]or. 1. imperat. αἴνεσον.

[illegible]☉, ȣ, ὁ, laus. ε. 822.

[illegible] ὁ. Æneas. θ. 1008.

[illegible] pro αἴνημι, *probo*, & [illegible] αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. εκα. Th. αἶν☉ *laus.* ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab αἶν☉, ȣ, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνὴ, gravis, à maſculino, αἰνὸς, ἡ, ὸν, *gravis*, *horribilis.* ε. 160. hinc αἰνοτάτω. dat. ſing. ſuperl. α. 397. θ. 852.

Αἴνυτο, 3. ſing. imp. medii, à Th. αἴνυμαι. *capio.* α. 41.

Αἰολίδα, acc. ſing. ab Αἰολὶς, ίδ☉, nomen regionis, ab αἰόλ☉, ȣ, ὁ, *varius.* hinc, αἰόλλω. *vario.* ε. 634.

Αἰόλλονται, mutant colorem. 3. pl. ind. præſ. paſſ. ab αἰόλλω, vario. f. λῶ. p. κα. αἰόλ☉, ȣ, ὁ. varius, α. 399.

Αἰπόλιον, ȣ, τὸ, grex caprarum, ab αἰπόλ☉, ȣ, ὁ. *caprarius* περὶ τὰς αἶγας πολῶν. Th. πολέω *verſo*, proprie qui verſatur circa capras. Nam αι prima ſyllaba eſt ex αἴξ αἰγὸς, ἡ, *capra.* ϑ 446.

Αἰπὺν, acc. ſing. ab αἰπὺς, έ☉, ὁ, *altus.* f. ἡ, αἰπεῖα, τὸ αἰπύ. ε. 83. ϑ. 589. 682.

Αἱρῇ, *ceperit.* 3. ſing. præſ. act. ſubj. ab αἱρέω *capio.* f. ήσω. p. κα. α. 2. εἷλον ε. 616.

Αἷς, *quibus.* dat. plur. ab ἥ, quæ. ϑ. 215.

Αἶσα, ἡ, *parca ſors* : *it. fatum, officium*, quaſi [illegible] *ſemper æqualis* : [illegible] ε. 576.

Αἰσηπὸς, nomen [illegible]

Αἴσιμον [illegible] *fatale.* [illegible] fatum : [illegible]

[illegible]

A [illegible]

Αἰσονίδης, Filius Æſonis, cognomen viri. θ. 993. 999.

Ἀΐσσοντο. 3. plur. imperf. med. à verbo ἀΐσσω, *impetu feror, agitor*. f. ξω. p. χα θ. 150. 671.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui ſe non continent, ſunt turpes. ε. 209.

Αἶτ', ε. 92. αἶτε. ϑ. 218. 220.

Αἰτῇς, 2. perſon. ſub. ab αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα. ε. 406.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, *cuſpis*. die Spitze. αἰχμῆς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.

Αἰχμητάων, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητὴς ῦ, ὁ. *bellator*. Th. αἰχμὴ, ἡ. cuſpis. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθον epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ. *celeriter viam conficiens*. ex αἰψηρὸς *velox*. Th. αἶψα cito. & κέλευθος, ου, ἡ, *via*. θ. 379.

Ἀΐων, præſ. part. verbum Poëticum. ab ἀΐω *audio*. ε. 9.

Αἰῶνος, gen. ſing. ab αἰὼν, ῶνος, ὁ, *ævum*, item in f. g. ἡ αἰὼν *vita*. α. 331.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefeſſus*. compoſitum ex α privativo, & κάμνω *defatigor*. f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. ϑ. 956.

Ἀκάματος, ϑ. 814. ου, ὁ, ἡ, *indefeſſus*. ἀκαμάτοιο pro ἀκαμάτου, gen. Ionic ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionice f. g. Th. κάμνω, ϑ. 566. 747.

Ἀκάστη, *nomen mulieris*, ab ἀκάζω *acuo*. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuſpis. θ. 356.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens*, præſens med. part. ab ἀκάχημι pro ἀκαχέω, *triſtitia afficio*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. θ. 99.

Ἀκαχμένον, *acutam*, part. præt. paſſ. ab ἀκαχέω *acuo*. ἀκαχμένος pro ἠκαχημένος, augmento abjecto & syncope facta ἀκαχμένος. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuſpis, vel ἄχος, εος, dolor. α. 135.

Ἀκάχων, *animo mæſtus* ab ἀκάχω dolore afficio, ex Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. θ. 868.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. negligens. ex α privat. & κῆδος, εος, τὸ. *cura*. θ. 489. ἀκηδέα, acc. ſing. ε. 112. θ. 61.

Ἀκήρεοι, pl. ſine ſorte. ex α priv. & κὴρ, κηρὸς, ἡ. *ſors, fatum* ε. 821.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non ſunt movenda & refodienda, ſed corporibus mortuorum concedenda quies. Them. κινέω, ῶ, f. ήσω, moveo. ε. 748.

Ἀκιώλαλοι, firmiſſimæ, pl. num. & ſuperl. grad. ab ἄκιος, *incorruptus*, ex α privat. & κὶς, κιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide ſupra ἀδηκτοτάτη. θ. 433.

Ἄκμων, ονος, ὁ incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμνων, quod nullis

lis ictibus defatigetur. θ. 722.

Ἀκοίτην, accus. ab ἀκοίτης, ου, ὁ. *maritus.* α. 9. ἄκοιτιν, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita.* ex α quod est non privat. sed conjunctiv. ab ἅμα, *simul*, *una*, & κοίτη, ης, ἡ, lectus, à κεῖμαι jaceo, cubo. ε. 798. θ. 410. 911.

Ακόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρεστος, *insatiabilis.* cum gen. ex privativa part. α, & κορητὸς. à κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ύω, satio α. 346. 433. 459.

Ἄκουε, audi, præs. imperat. ἀκούσαις, 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris ε. 211. 719.

Ἀκούσαντες, plur. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἤκοα & Att. ἀκήκοα. θ. 665.

Ἄκρη, Ion. pro ἄκρα, summa. neut. ἄκρον. ἀκρότατον, in superl. ε. 231. 679. α. 33. θ. 7. 62.

Ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ. *anceps*, *dubium.* Th. κρίνω, secerno, judico. α. 311.

Ἀκροκνέφαιος, *vespertinus.* comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus*, & κνέφας, ατος, τὸ *caligo*, item *crepusculum.* ε. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. θ. 249.

Ἀκτή, *litus.* ἀκταῖς dat. pl. *litoribus* ab ἄγω frango, quod ibi fluctus frangantur, & ἀκτὴ, *munus*, *donum.* ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτὴς, ὁ, cibus.

Ἀκτίνεσσι, dat. pl. Poëticus, ab ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango.* radiorum solarium est refractio. θ. 760.

Ἅλα, acc. sing. *mare*, ἡ, ἅλς, mare: ὁ ἅλς, sal. solo genere differunt. θ. 791.

Ἅλαδ' pro ἅλαδε *ad mare* δὲ postpositum accusativo, valet ad ε. 629. 755.

Ἀλάληνται, *errant.* 3. sing. verbi passivi, à verbo ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται. ε, 100.

Ἀλαλητῷ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, clamor militum, dicentium ἀλαλή: Gallice *alarme.* Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, ἀλαλά, α. 382. differt. ab ἀλάλητος inenarrabilis.

Ἄλαλκεν, *profligabat*, *arcebat*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἀλκὴ, ῆς, ἡ. robur, vires. θ 527.

Ἀλαοσκοπιὴν, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem.* comp. ex ἀλαὸς, *cæcus*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio. unde est σκοπὴ & σκοπιά, ᾶς, ἡ, *specula.* θ. 466.

Ἀλαπαδνὸν, *imbecillum.* ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto.* Th. λαπάζω, & λαπάσσω, evacuo. ε. 435.

Ἄλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis, *non oblivioni tradendus.* Doricè, pro ἄληστος, à λήθω, f. σω. lateo. θ. 467.

Ἄλγε, pro ἄλγεα, ab ἄλγης, εος,

τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo, frigeo*. ε. 132. 198. 209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντ@, ὁ, *molestus*. Th. ἄλγ@, ε@, τὸ, *dolor*, ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. θ. 214. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Ionicè ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu tepor, qui est ex Sole. ἐπ' ἀλέα λέσχην. ε. 491.

Ἀλέασθαι, *vitare*. a. 1. med. infinit. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι, per geminā syncopen (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέαι pro ἐκχεῦσαι.) ab ἀλέω *molo*, f. έσω, p. ηκα. item *vito, caveo*, ε. 732. 444. 778. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλεύω, itemque ἀλεείνω. effugio. ε. 826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f. σω. p. κα. *curo*, ab ἀλέγω hinc ἀλέγοντες. ε. 249. θ. 171.

Ἀλεείνω, evito. Vid. in ἀλέασθαι.

Ἀλέη. Vide paulo ante ἀλέα.

Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*. ex ἀλέξω vel ἀλεξέω *arceo, depello*, & ἀρά, ᾶς, ἡ. *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. ε. 462.

Ἄλειφαρ, ατ@, τὸ, *pinguedo*. ἀλείφω f. ψω. a. 2. ἤλιφον θ. 553.

Ἀλεύασθαι. Vide paulo ante ἀλέασθαι. ε. 503. 796.

Ἀλευόμενοι. Vide in ἀλέασθαι ε. 533.

Ἀλεωρῆ, Ionicè pro ἀλεωρά, ᾶς, ἡ. *evitatio*. Them. ἀλέω, vito. ε. 402.

Ἀληθέα, acc. sing. ab ἀληθὴς, *verus*. hinc ἀληθείην, Ion. pro ἀλήθειαν. θ. 28. ε. 766. 816.

Ἀλιάκμονα, acc. sing. ab Ἀλιάκμων, ον@, ὁ, nomen fluvii, ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare, & ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, vigor, incrementum. θ. 343.

Ἀλίαστ@, ε, ὁ καὶ ἡ, non desinens. Th. λιάζω, f. σω. agito. θ. 611.

Ἁλιεὺς, έ@, ὁ, *piscator*. proprie qui in mari piscatur. per synecd. spec. *piscator quivis*. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. α. 214.

Ἁλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ curat mare*. ex ἅλς ἁλὸς, ἡ, mare, & μῆδ@, ε@, τὸ, cura. θ. 255.

Ἁλίοιο, Poëticè, pro ἁλίε, ex ἅλι@ *marinus*. Thema ἅλς. θ. 1003.

Ἀλιτημένον, part. præt. pass. Ion. ab ἀλιτέω, *pecco*. α. 91.

Ἀλιτραίνεται, 3. præt. pass. *male agit*. ab ἀλιτραίνω, pecco, quod est ab ἀλιτρὸς, peccator. Th. est ἀλιτέω, pecco. f. ήσω. vel ἀλείτω, cujus aor. 2 ἤλιτον. ε. 239. & 328.

Ἀλκαίοιο, Ion. pro Ἀλκαίε, ab Ἀλκαι@, ε, ὁ, nomen viri. Th. est ἀλκὴ *robur*. α. 26.

Ἀλκείδαο, pro Ἀλκείδε, Æolicè, à nominativo Ἀλκείδης, ε, ὁ, nomen viri, ab ἀλκὴ *robur*. α. 112.

Ἄλκιμ@, ε, ὁ καὶ ἡ, *robustus, fortis*, Them. ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur. α. 320, θ. 526.

Ἀλκ-

Ἀλκμήνη, nomen fœminæ. q. d. *robur Lunæ.* Luna singulares habet influxus in *fœminam*, nec non in *Oceanum*, qui est quasi *mundi uterus.* α. 3. 467. θ. 526. 950.

Ἀλκτῆρα, acc. sing. ab ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor propugnator.* Th. ἄλκω, ab ἀλκὴ, unde ἀλάλκω profligo. α. 29. 128 ϑ. 657.

Ἀλλ', pro ἀλλά. 11. 15. 35. ϑ. 98. &c.

Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη, alia. ε. 821. ϑ. 363. 872.

Ἀλλάων, *aliarum* pro ἄλλων, Æolice. α. 260. ἄλλην. α. 28. ἄλλη. ε. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134. ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro ἐν ἀλλήλοις inter se α. 347. 379. ἀλλήλας. acc. pl. α. 375. 262. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Acc. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι ϑ. 147. ἄλλον. ε. 406. 711.

Ἀλλείην, acc. ab ἄλλος, ε. 822.

Ἀλλοῖος, ε, ὁ, *diversus.* ab ἄλλος, alius. ε. 481.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. ε. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum, alias.* adv. ε. 243. 723.

Ἀλλότριος, ε, ὁ, Th. est ἄλλος, alienus, non proprius. ε 34 ϑ. 599.

Ἀλμυρὸς ε, ὁ, *salsus.* epitheton Oceani. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ. mare. ϑ. 107. 964.

Ἄλοχος, ε, ἡ. *uxor.* ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo quod est ex ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod sit in eodem lecto cum marito. θ. 886. ε. 327.

Ἄλσος, εος, τὸ, *lucus.* ex ἄλλομαι *salio*, quod arbores veluti è terra prosiliant. α. 70. 99.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, vinculum indissolubile, q. d. ἄλυτος πέδη, indissolubilis pedica. ἄλυκτος, metri causa, pro ἄλυτος, ex α privat. & λύω, dissolvo. θ. 521.

Ἀλύξεται, *vitabit, fugiet.* fut. 1. med. ab ἀλύσκω *vito.* f. ξω. Th. est ἀλέω *molo:* item *vito.* ε. 361.

Ἀλφειὸν, ab Ἀλφειὸς, ε, ὁ. nomen fluvii. ϑ. 338.

Ἀλφηστῇσιν, dat. pl. Poëticè & Ionicè pro ἀλφησταῖς, ab ἀλφηστὴς, ε, ὁ, *inventor.* ab ἀλφέω *invenio.* Th. ἄλφα primæ alphabeti Græci literæ nomen. ε. 82. α. 29. ϑ. 512.

Ἀλωὴ, ῆς, ἡ. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area.* Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.

Ἂμ pro ἅμα, *unà, cum.* Dat. ἅμα βροντῇ cum tonitru. ϑ. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. ἄμυδις Æolice pro ἄμυδις, idem quod ἅμα, simul. ϑ. 689.

Ἀμαιμακέτοιο, *indomiti.* ἀμαιμάκετος, ε, ὁ, ex α intensivo: quod est ex ἄγαν, valde, & μαιμάω, vehementer cupio, impetu feror. *qui animo est in prælia admodum*

prono. ἀμαιμάκετον πῦρ. Th. μάω. cupio. α. 207. θ. 319.

Ἅμαξα ης, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas ἅμα ἄξονι, cum axe. ε. 424.

Ἄμαξαν, pro ἅμαξαν, Æolic. ε. 451. 690.

Ἀμάρτῃ, peccaverit. 3. sing. a. 2. act. sub. ab ἁμαρτάνω pecco. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. ex α. priv. & μάρπτω, assequor θ. 222.

Ἀμαρτίνοος, cujus mens est prava, ex ἁμαρτάνω pecco, & νόος, ου, mens. qui mente peccat θ. 511.

Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἠμάρυσσε, splendebat, verbi ἀμαρύσσω, f. ξω, fulgeo, splendeo. ex α ἐπιτατικῷ, & μαίρω splendeo. θ 827.

Ἀμᾶσθαι, præs. infinitivi medii, metere. Th. est ἀμάω. ῶ f. ήσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quàm colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prob. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ionicè pro ἀμαυροτέρα. obscurior ab ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, obscurus ex α priv. & μαίρω splendeo. ε. 282.

Ἀμαυρωθεῖεν, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, ῶ, obfusco, obscuro. Th. ἀμαυρὸς, οῦ, ὁ. obscurus. ε. 691.

Ἄμβατος pro ἀναβατὸς, scansilis, pervius. sic ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Th. est βαίνω, eo f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιεργὸς, οῦ, ὁ. dilator operū. ex ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, μηδὲν ἀναβαλλόμενος, & ἔργον, ου, τὸ opus. ε. 411.

Ἀμβροσίῃ, dat. sing. Ion. pro ἀμβροσία. ἀμβρόσιος immortalis, ex α priv. & βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis. κατ' ἐπένθεσιν τοῦ μῦ καὶ τροπῇ τοῦ ταῦ εἰς σίγμα. θ. 69. 796.

Ἄμβροτος, ου, immortalis, pro ἄβροτος. Th. βροτὸς, mortalis. θ. 43.

Ἀμέγαρτος, ardua. invidia carens. Th. μεγαίρω, invideo. θ. 666.

Ἀμειβόμενος, præs. part. respondens, ἀμειβόμεναι, mutātes. ab ἀμείβω f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Acc. α. 117. θ. 654. 749.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, asper, durus. Th. μειλίσσω, mellitum reddo. θ. 659.

Ἄμεινον, melius, comparativus ab ἀγαθὸς, bonus ε. 312. 700. Cæteroquin ἀμείνων ex α epitatico & μένος. robur: sic ἀρείων est ex ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγαθὸς.

Ἀμελῶσιν, 3 pl. sub. negligant. ab ἀμελέω. negligo. hinc ἀμελὴς, ex α priv. & μέλει curæ est. ε. 398.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. act. subj. à verbo ἀμέρδω, privo. f. σω, ἄμερδε pro ἤμερδε imperfect. Ionic. Th. μέρδω, σω. pri-

privo. α. 331. θ. 698.

Ἀμηχανίη, Ionicè pro ἀμηχανία *difficultas*, ab ἀμήχανος *minime cautus, perplexus*. ex α priv. & μηχανή, machina. ἀμήχανον, inexplicabilem. ε. 494. 83. θ. 295. 310.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto. Vide paulo ante ἀμᾶσθαι. ε. 478.

Ἀμητὸς, ῦ, ὁ, *messis tempus*: sed ἄμητος, ου, ὁ, *messis*. ab ἀμάω *meto*. ε. 382. 573.

Ἄμμες, pro ἡμεῖς, Æolice, *nos*. ab ἐγώ, ego. α. 87.

Ἀμμέσον, pro ἀνὰ μέσον, *in medio*. α. 109.

Ἀμοιβὴν, *talionem*, proprie, *mutationem*, ab ἀμείβω *muto*. f. ψω. præt. med. ἤμοιβα. ε. 331.

Ἀμολγαίη, *lactea*. ab ἀμέλγω f. ξω. *mulgeo*. ich melcke. ἀμολγὸς, ῦ, ὁ, tempus, quo mulgentur vaccæ. ε. 588.

Ἄμοτον, adv. *insatiabiliter, incessanter*, ex α priv. & μολὸς, ῦ, ὁ. linteum carptum, quod vulneribus inditur. α. 361.

Ἄμπαυμα, *solatium*. pro ἀνάπαυμα, ατος, n. g. ab ἀναπαύομαι. quiesco. T. παύω finio, cesso. a. 2. ἔπαον. θ. 55.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, per syncop. pro ἀνὰ πέλαγος. θάλασσα *mane*. sed πέλαγος, εος, τὸ, *maris profunditas*. θ. 190.

Ἀμπυκίδην, acc. à nominativo ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Ampyci filius*. Ἄμπυκος, ου, ὁ. nomen viri, ab ἄμπυξ, υκος, idem quod τὸ κάλυπτρον, *caliendrum. reticulum muliebre*. ab ἀμπέχω *circumdo*. α. 181.

Ἀμυδὶς, Æolic. Adverb. idem, quod ἅμα, *simul cum*. α. 345.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, irreprehensibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἀμύμων, ονος, ὁ, nom. viri. θ. 654. & valet idem, quod ἄμωμος, qui nihil commisit τῆς μυγμῆς, h. e. derisione dignum. à μύζω, f. ξω *derideo*. Sic dicitur per syncopen τῦ γάμμα, pro ἀμύγμων, θ. 264. α. 65. 112.

Ἀμύνοντες, præs. part. ab ἀμύνω, *jubeo*. item *arceo*, *propello*. f. νῶ. a. 1. ἤμυνα p. γκα, α. 240.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ idem quod περὶ, circa. ε. 203. α. 128, 200.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. num. ab ἀμφαγαπάω ex ἀμφὶ & ἀγαπάω *valde diligo*. ε. 58.

Ἀμφαράβιζον, imp. Ion. *circumstrepebant*. ab ἀμφαραβίζω, circumstrepo. compositum est ex ἀμφὶ & ἀραβίζω, quod est à Th. ἄραβος, ου, ὁ. *strepitus*. α. 64. alii legunt ἀμφαβάλιζον, ex ἀβαλίζω, quod etiam ab ἄραβος. ibid.

Ἀμφεκάλυψε. a. 1. act. ab ἀμφικαλύπτω circumtego ex ἀμφὶ *circa*, & καλύπτω, *tego*, f. ψω, p. κα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 165.

Ἄμφεπε, imperf. act. Ion. verbi ἀμφέπω, persequor, foveo, Th. ἔπω, operor, sequor. θ. 696.

Ἀμφὶ, præpositio *circa*, per τμῆσιν separatum *circum*. ε. 73. 539. α. 172.

Ἀμφὶς. Adverb. ε. 699. *circum*, *seorsim*. θ. 851.

Ἀμφιβάλῃ, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumdo. f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε. 543. ἀμφιβαλεῖν. ε. 785.

Ἀμφὶ—βάλλ'. α. 253. per τμῆσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf. Ion. Th. βάλλω. α. 254.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete quod à duobus utrimque projicitur in aquam ex ἀμφὶ, circum, & βάλλω, jacio. α. 215.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epithetum. ex ἀμφὶ utrimque, & γυῖον, ου, τὸ, *membrum*, qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός. ε. 70. α. 219. θ. 751. 945.

Ἀμφιδάμαντος, gen. ab Ἀμφιδάμας, nomen viri. q. d. qui utrinque domat. ex ἀμφὶ & δαμάζω, domo ε. 652.

Ἀμφιδεδήει, est 3. sing. plusquãperfecti medii, à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. act. ἔδαον. Hinc est præt. med. δέδηα. Sicut à θάλλω τέθηλα, à καίω κέκηκα. α. 62.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω tego. f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. disceptationes, quæ fiunt verbis. ab ἀμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur. ex ἀμφὶ & λέγω, dico. θ. 229.

Ἀμφιπολεύω. f. εύσω, obambulo, comitor. Th. πολέω, verso; pro quo Poëtice πολεύω, versor. ε. 801.

Ἀμφιρρύτῳ dat. ab ἀμφίρρυτος, *circumfluus*, ex ἀμφὶ, & ῥύω, pro ῥέω, *fluo*. f. εύσω, p. ἔρρευκα. θ. 983.

Ἀμφιρὼ, nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφὶ & ῥέω *fluo*, &c. θ. 360.

Ἀμφιτρίτη, nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τρίζω *strido*, fut. τρίσω. à circumstrependo. θ. 243. 254. 930.

Ἀμφιτρύων, ύωνος, ύωνα. Nomen viri ex ἀμφὶ *circum*, & τρύω, *attero*, *macero*, *vexo*. τρῦμα proprie *foramen*. item *veterator*. α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, filius Amphitryonis, per epenthesin τοῦ α metri causa pro Ἀμφιτρυωνίδης, ου, ὁ, α. 165. 416. θ. 317.

Ἀμφιχέαι, a. 1. act. infinit. ex ἀμφὶ & χέω fundo. f. χεύσω. Æol. aorist. 1. act. ἔχευσα. & per syncopen τοῦ σ, ἔχευα & per novam τοῦ υ syncopen, ἔχεα. p. κέχευκα. perf. pass. κέχυμαι. a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 95.

Ἀμφότερος, α, ον. *ambo*. dat. pl. ἀμφοτέροισιν. Ionic. α. 177. 3?2. θ. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*, adv. Th. ἄμφω, ambo. θ. 733.

Ἀμ-

Ἄμφω. ε. 772. α. 371.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμωμος, qui eſt absque omni labe, ex α priv. & μῶμος, ου, ὁ, *probrum, dedecus* item *deriſor*. ab Hebr. מום macula. Hinc verbum μωμέομαι· οῦμαι, *cavillor*, prov. paronomaſiaſticum, ῥᾶον μωμεῖσθαι ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. paſſ. verbi ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. θ. 599.

Ἄν, vocula ſeu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀνὰ, præpoſitio, pro diverſa ſignificatione varios caſus regens. ε. 226. 326. θ. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præſ. inf. differre, procraſtinare. Them. βάλλω, f. λῶ. jacio ἀναβαλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſsitas, ὑπ' ἀνάγκης neceſſario. ε. 15. θ. 517. 615.

Ἄναγον, ducebant, 3. pl. imp. Poët. pro ἀνῆγον ab ἄγω *duco*, f. ξω p. ἦχα. a. 2. ἤγον α 280

Ἀνάελπτα, plur. inſperata. ab ἄελπτος, inſperatus. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ. θ. 660.

Ἀναιδία, ex α. priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. θ. 312. 833. ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀναιδείῃ dat ſing. Ionicè ut & ἀναιδείηφι. φι enim per paragogen additur. ab ἀναίδεια, *impudentia*. hoc ab ἀναιδὴς, έος ὁ, ἡ, impudens, ex α priv. & αἰδὼς όος, ἡ, *pudor*. αἰδὼς vero ex α. priv. & εἴδω *video*, ab intuendi fuga ε 367. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus. ex α. priv. & αἰτία, ἡ, cauſa. ε. 825.

Ἄνακτα. acc. ſing. ab ἄναξ rex, ἄνακτος. ε. 69. θ. 347. α. 197. 226. θ. 493.

Ἀνάξειν, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω, *regno*. f. ἀνάξω. p. χα. a. 1. ἤναξα. & Ionic. ἄναξα. ἀνάξειν. θ. 837. Diſtinguitur ab ἀνάγω f. ἀνάξω ex ſola contextus ſerie. θ. 491.

Ἀνάπνευς, *non reſpirans*, ex α priv. & πνέω, ſpiro, f. πνεύσω. θ. 797.

Ἀνάσσει, præſ. ind. Vide ἀνάξειν. θ. 506.

Ἀνασσείσαντα, *quatiens*, eſt f. g. part. a. 1. act. Poët. ab ἀνασείω, *quatio*. Th. eſt σείω, *moveo*. f. σείσω, p. σέσεικα. α. 344.

Ἄνασσον, Ionic. & Poëtice pro ἤνασσον, 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, *regno*. vide ἀνάξειν. θ. 1015. α. 328.

Ἀναστρωφᾶν, converte. præſ. infin. act. pro imperat. Helleniſmus. ab ἀναστρωφάω. verto. Th. eſt στρέφω verto, f. ψω. p. ἔστρεφα. a. 2. ἔστραφον. hinc στροφὴ, ῆς, ἡ. *verſio, flexus*. & hinc στρωφάω verſo *circumago*, Poët. στρωφάω. *idem*. α. 121.

Ἄναυδος, ου, ὁ, ἡ. *motus*, idem quod ἄφωνος. Th. ἡ αὐδὴ, *vox*. θ. 797.

Ἄναυρος, nomen viri, ſine aura, vento. Th. αὔρα, aura, ventus item *torrens*, & tum eſt ex

ex α valde & νάω *fluo* α.477.

Ἀναχάσσασθαι, a.1. med. infin. Poëticè, pro ἀναχάσασθαι ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω. f. άσω. recedo. α. 536.

Ἀναφυσιόωντες, præf. part. videtur oriri à φυσιόω, *inflo*, hinc φῦσα, ης, ἡ, *follis* Blaßbalg/ Th. φυσάω *sufflo*. Sed esse à φυσιάω *anhelo*, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες, dicunt Poëtæ ἀναφυσιόωντες, ab ἀναφυσιάω ῶ: Poëticè ἀναφυσιόω: sicut pro ὁράω ὁρῶ dicunt ὁρόω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόοντας vero ab ἀναφυσιόω, contracte ἀναφυσιοῦντας, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Ἀναψύξαι, a. 1. act. infin. ab ἀναψύχω *refocillo*, *recreo*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 606.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, *divisim*. Adverb. à δίχα *dupliciter*. Them. δὶς *bis*. ε. 13.

Ἄνδρα, acc sing. ε. 269. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἄνδρεσσι, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνὴρ, ὁ, vir. g. ἀνδρὸς. pl. ἄνδρες ε 269. 19. 482. 300.

Ἀνδρογόνος, *viripara*, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνὴρ, ὁ, vir, & γείνομαι nascor, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος, generatio. ε. 781.

Ἀνδροκτασίας, acc. pl. *strages*, seu *cædes virorum* ab ἀνδροκτασίαν, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκτασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir, & κτείνω, *occido*. f. κτενῶ. pr. act. ἔκτακα. præt. med. ἔκτονα. θ. 228.

Ἀνδρομέου, gen. ab ἀνδρόμεος, *virilis*, per syn. speciei, *humanus*, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. α. 256.

Ἀνδροφόνοιο, genit. Ion. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, occido, quod in præt. med. πέφονα. α. 98. 420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, remitto, relaxo, f. ἀνήσω. a. 2. ἀνῶ. Th. ἵημι mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, a. 1. act. ab ἀνατίθημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω aufero, tollo. in a. 2. act. ἀνεῖλον. in part. a. 2. act. ἀνελὼν, οντος, ὁ. ἀνείλετο, *sustulit*. a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, οῦμαι, aufero. Th. αἱρέω, ῶ, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. ε. 746. θ. 553.

Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. plur. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ, ἡ, *impolitus*, *imperfectus*. ab ἐπιξέω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνεπίξεστος, scalpendo

aut

aut dolando non perfectus. Th. ξέω, *rado*, *polio*. f. ξέσω. ε. 744.

Ἀνεπιῤῥέκτων, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis, ab ἐπιῤῥέζω, sacrifico, Th. ῥέζω, facio. f. ῥέξω & ἔρξω, p. ἔῤῥεχα, præt. pass. ἔῤῥεγμαι, &c. a. 1. part. ῥεχθεὶς. p. m. ἔοργα & ἔοργα. ε. 746.

Ἀνέρ', acc. pro ἀνέρα. Vide in ἄνδρα. ε. 749. 752.

Ἀνερειψαμένη, abripiens, a. 1. med. part. à verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνὰ & ἐρείπω, everto, attraho. f. ψω. θ. 990.

Ἀνεφαίνετο, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω. f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφηνα. Θ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt pro ἄνηγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάξω p. ἀνῆχα, a. 1. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω, duco. θ. 626.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ ab ἀκέω sano, vel ἀκέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι. Θ. 612.

Ἀνήνορα, accus. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνὴρ vir. ε. 749.

Ἀνὴρ vir ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.

Ἀνθεῖ, 3. person. præsent. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω, p. κα ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. ε. 500.

Ἄνθεια, ἡ. nomen proprium loci. α. 381.

Ἀνθεμόεσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*. ab ἄνθεμον, ου, τὸ. flos. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. Θ. 887.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 75. Θ. 279.

Ἀνθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι, florent. ab ἀνθέω, ῶ, f. ήσω. floreo, Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 225. Θ. 688.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἄντη.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, à sursum aspiciendo. ε. 49. 470.

Ἀνίεσκε, Poëtice pro ἀνίη, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίην, ης, η, & Poëtice, ἀνίεσκον, ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro ἦν *eram* Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες. ε. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. aor. 2. ἧν. aor. 2. imperat. ἕς. θ. 157.

Ἀνίην *tristitiam*, acc. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, ἡ *mœror*. θ. 611.

Ἀνίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, à νικάω *vinco*. f. ήσω. p. νενίκηκα. a. 1 ἐνίκησα. Θ. 489.

Ἀνιόντα, aor. 2 part. proprie *sursum euntem*, h. e. *orientem*, ab ἄνειμι: ex ἀνὰ, ἄνω & εἶμι, *eo* seu ἵημι: idem quod εἶμι, hinc a. 2. act. ἴον, ες, ε, tanquam ab ἴω, sicut à

λείπω

λείπω est ἔλιπον, &c. ε. 726.

Ἀνίπτοισιν, dativus pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex α priv. & νίπτω, f. ψω, lavo. ε. 723.

Ἀνιστάμενος, præf. part. ab ἀνίσταμαι, exfurgo. Th. ἵστημι, fto, f. στήσω. p. ἕστακα, a. 2. ἔστην. ε. 575.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. pro ἀνολβίᾳ, miferia, ex α priv. & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ου, ὁ. *felicitas*. q. d. ὅλος, βίος. ε. 317.

Ἀνόστεος, *inosfis*, ex α privat. & ὀστέον, ου, τὸ os, *osfis*. ε. 522.

Ἀνστρέφεται, pro ἀναστρέφεται, percurrit. ab ἀνά, & στρέφω, verto, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον. θ. 763.

Ἀντ', pro ἀντὶ, è regione. & proinde accentus in prima non debet effe. ε. 725.

Ἄντα, *contra*. Adv. Poët. item *coram*. hinc ἀντάω, *obviam venio*. f. ήσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 431. Θ. 630.

Ἀντεβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, *occurro*, item *nancifcor*, cum Genit. f. ήσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.

Ἀντὶ, præpofitio, *pro*, *loco*. ε. 57. θ. 893.

Ἀντία. Adverb. *è regione*, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, *ex adverso ftans*. Th. ἀντὶ, pro. ε. 479.

Ἀντιβίην, *obviam*, Adv. ab ἀντίβιος, *adverfus*. ex ἀντὶ & βία, ας, ἡ. *vis*. α. 150. 163.

Ἀντιβολῆσαι, a. 1. act. infinit. vide ἀντεβόλησεν. ε. 782.

Ἀντίῃ, Ion. pro ἀντία, ex ἀντίος, adverfus. Th. ἀντί. α. 444. ἀντίος. a. 361.

Ἀντιφερίζειν. præf. inf. proprie *obvium fe offerre*, item *contendere*, f. ίσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. Θ. 609.

Ἄντρῳ, dat fing. ab ἄντρον, ου, τὸ antrum. Θ. 483.

Ἄντυγες, pl. num. ab ἄντυξ, υγος, ἡ. proprie, *ambitus rota in curru*: it. *orbita*. α. 64.

Ἀνύσσας, part. a 1. act. pro ἀνύσας, Poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύτλω, perficio, a. 1. ἤνυσα. Notetur τμῆσις διὰ—ἀνύσσας pro ἀνύσας metri caufa, *emenfus*. ε. 633. θ. 954. ἀνύσσῃς. ε. 393.

Ἄνωγα, 1. fing. præt. med. ab ἀνώγω *jubeo*. f. ἀνώξω. a. 1. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα feu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.

Ἄξαις, 2. fing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι. feu ἄγω, *frango*, f. ἄξω. a. 1. ἦξα. ἄξειαν, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Æol. ἄξεια, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαιμι, αις, αι. ε. 432. & 438.

Ἄξεινος, ου. Poëticè pro ἄξενος, *fine hofpite*. Th. ξένος, ου, ὁ, *hofpes*, *peregrinus*. ε. 713.

Ἄξονα, acc. fing. ab ἄξων, ονος, ὁ, *axis*. circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε. 422. 691.

Ἀοιδῇ, ῆς, ἡ, *cantus* θ. 60. α. 282. à præt. med. ἤοιδα. Th. ἀείδω *cano*. ἀοιδῇσι, dat. p. Ion. ε. 1.

Ἀοι-

Ἀοιδὸς, ȣ, ὁ. *cantor*. Vide supra ἀοιδή. ε. 26. ἀοιδοὶ. θ. 95.

Ἄοικ☉, ȣ, ὁ καὶ ἡ, domo carens. ex α priv. & οἶκ☉, ȣ, ὁ, *domus*. ε. 600.

Ἄοκν☉, ȣ, ὁ καὶ ἡ. impiger. ex α priv. & ὄκν☉, ȣ, ὁ. pigritia. ex ȣ & κινέω *moveo*. quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent. ε. 483.

Ἄορ, ἄορ☉, τὸ, *ensis*. ab ἀείρω *tollo*, *suspendo*. α. 221. 457.

Ἄυτ☉, ȣ, ὁ, illæsus. ab ȣτάω, *vulnero*. f. ήσω. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπὸ, ab. ε. 28. 313. 546. α. 30.

Ἀπαὶ, præposit. pro ἀπὸ sicut παραὶ pro παρὰ, &c. poëtice. Alia exemplaria habent ἀπὸ α. 409.

Ἀπαλὰ, mollia. h. e. juvenilia. ab ἀπαλὸς, ȣ, ὁ, *tener*, *mollis*, quasi ἁφαλὸς, ab ἁφὴ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἀπάλοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀπάλοις. θ. 3. & 989 α. 279.

Ἀπάλαμν☉, iners. pro ἀπαλάμαν☉, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum *palma*, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*. fut I. med. ab ἄλημι, vel ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχρο☉, genit. ab ἀπαλόχρȣς, ο☉, ὁ καὶ ἡ. quæ tenellum seu molle corpus habet. ex ἀπαλὸς, ȣ, ὁ. tener, mollis, & χρῶς, οὸς, ὁ, *cutis*. Th. χρόα *color*. ε. 517.

Ἀπάνευθε, adverb. idem quod ἄνευ, *fine*, absque. θ. 386.

Ἀπανήνασθαι, *recusare*, a. I. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι *recuso*. a. I. ἀπηνηνάμην. ex ἀπὸ & ἀναίνομαι recuso, quod est ab αἰνέω, *laudo*; item *assentior*. ε. 451.

Ἅπαντα, acc. sing. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis; & in genit. ἅπαντ☉, ἁπάσης, ἅπαντ☉, &c. gen. pl. ἁπασέων, Ion. pro ἁπασῶν. dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα, simul & πᾶς, omnis. ε. 687. 79. 361.

Ἀπάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς, ὁ, omnis. θ. 524.

Ἀπασέων, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν. Vide in ἅπαντα. θ. 79.

Ἀπάτη, ἡ, fraus. ex α. priv. & πάτ☉, ȣ, ὁ. via, quum à vera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc, ἀπατεὼν, ῶν☉, ὁ. *impostor*. θ. 224.

Ἀπατήσῃ, f. I. verbi ἀπατάω, fallo, f. ήσω. p. ἠπάτηκα. ε, 46.

Ἀποδειροτόμησεν, *caput amputasset*, a. I. act. indicat. ex ἀπὸ & δειροτομέω *cervicem abscindo*, ex δέρη, ης, seu δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*, & τέμνω seco, in præt. med. τέτομα, *resecui*. θ 281.

Ἀπείρατ☉, ȣ, infinitus ex α priv. & πέρας, ατ☉, τὸ, *finis* α. 204. θ. 878.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ον☉ ὁ, καὶ ἡ, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατ☉, τὸ, *termi-*

minus. ε. 159. α. 472. θ. 187.

Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, *occido.* Them. κτείνω, occido f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.

Ἀπελάμπετο, imp. pass. Th. λάμπω, splendeo. f. ψω, p. φα. a. 1. ἔλαμψα α. 72.

Ἀπελείβετ', 3. sing. imp. med. ab ἀπολείβομαι, *destillo.* Th. λείβω, libo, fundo, f. ψω. p. λέλειφα α. 174. 268.

Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομιμνήσκω. recordor, seu ἀπομνάομαι. Them. μνάομαι, memoro, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήσθην. θ. 593.

Ἀπεόντος, gen. part. pro ἀπόντος, Ion. ab ἄπειμι absum part. ἀπών, οῦσα, όν, ε. 365.

Ἀπίσαντος, ab Ἀπίσας, αντος, ὁ, nomen viri. q. d. *qui non cecidit.* θ. 331.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσεύθησαν proruperunt; sic ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν Æol. Poëtice σ duplicatur & ε abjicitur. Them. σεύω, *moveo*, agito. f. σω. p. κα. a. 1. ἔσευα. θ. 187.

Ἀπέσσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέσυτο, à σεύω, in præt. pass. σέσυμαι, poëtice ἔσυμαι, item ἔσσυμαι θ. 859

Ἀπέχωσιν, omittant, abstineant. 3. pl. præs. sub. ab ἀπέχω, abstineo. inf. ἀπέχειν. f. ἀφέξω, Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμαντος, ὁ καὶ ἡ. *illæsus.* Th. πῆμα, τος, τὸ, *noxa*, unde πημαίνω, ανῶ, *noceo*, hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, illæsus. θ. 955. ε. 668.

Ἀπὸ—ήμησε demessuit, a. 1. Ind. ab ἀμάω. f. ήσω. Vide in ἤμησε. θ. 180.

Ἀπήνης, gen. ab ἀπήνη, ἡ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.

Ἀπηύρα, abstulit. 3. sing. imp. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. αὐρα, aura. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαιροῦμαι, *aufero respirationem.* h. e. *occido.* α. 428.

Ἀπηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, suspensi erant. 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπηωροῦντο, ab ἀπαιωρέω, ῶ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρέω, ῶ, *sursum tollo.* f. ήσω. α. 234.

Ἀπιστία, ἡ, diffidentia. à πίστις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo, ε. 370.

Ἄπλαστος, pro ἀπέλαστος, cui appropinquare tutum non est. à πέλας, adverb. prope *intractabilis.* Alii vertunt, *ineffigiatus*, *informis.* ex α priv. & πλαστὸς *fictus*, à πλάσσω *fingo.* & Att. πλάττω. ε. 147. θ. 151.

Ἄπλατος, Doricè pro ἄπληστος, & hoc pro ἄπληστος, magnitudine immensus, inaccessus per syncopen τοῦ σ. Th. πλήθω. πλέος, plenus. vel quidam ἄπλαστος, idem

idem esse dicunt cum ἄπλαςος, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverb.) prope θ. 153. & 709. α. 147. 230.

A'πὸ, à, ab, præpositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, à convivio h. e. *post* convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

'Απογυμνωθεὶς, part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνὸς, ῦ, ὁ. nudus. ε. 728.

'Αποδῦναι, a. 2 act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων. ε. 347.

'Απόδρεπε, præs. imperat. *decerpe.* ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω, hinc δρέπανον, ῦ, τὸ. *falx.* ε. 609.

'Απὸ--δῦσαι, *exuere, spoliare*, a. 1. act. infinit. ab ἀποδύω *exuo.* Thema, δύω, Linea hæc solet τμῆσιν notare. Vide in δῆσαι. α. 329.

'Απὸ--έλητε, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρῦμαι. Vide in ἕλητε ε. 603.

'Αποθέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, depono. Th. τίθημι. ε. 760.

'Αποθρώσκωσιν, desiliant. 3. plur. præs. subj. Th. θρώσκω *salio* α. 375.

Αποθύμιον, invisum, *alienum ab animo.* ex ἀπὸ & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus. ε. 708.

'Απὸ--κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. 1. activ. ab ἀποκείρω *detondeo*, item *decutio, spolio.* Th. κείρω. f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε. α. 419.

'Αποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi α, pro ε, ἀνάμαλον. ab ἀποκρύπτω. *occulto, abscondo*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, abscondo. θ. 157.

'Απολείψας, part. a. 1. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. θ. 793.

'Απολήγοι, 3. sing. præs. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino.* Th. λήγω, cessare facio ε. 486.

'Απόλωνται, 3. person. sing. ab ἀπόλλυμαι, *pereo*, a. 2. med. ἀπωλόμην, perii. Th. ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὦλα & Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην. ε. 761.

'Απόλλων, ωνος, ὁ, Sol, eo notatur, prout Latini dicunt, *Non semper ridet Apollo.* Plato in Cratylo derivat παρὰ τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet à malis, nempe à frigore, & sterilitate, quæ *Soli* tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68. ε. 769. θ. 14. 347.

'Απόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. optat. Vide paulo ante ἀπόλωνται. ε. 46. 346.

'Απὸ--λῦσαι, a. 1. act. infinit. verbi λύω solvo. vide λῦσαι. α. 447.

'Απομείρεται, sortitur, 3. præsent. Th. μείρω partior, seu potius μείρομαι. præt. med. ἔμμο·

ἔμμορα, pro μέμορα, part. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. ε. 576. θ. 801.

Ἀπονοστήσαντα, acc. part. a. 1. act. ab ἀπονοστέω, *alicunde revertor*. Th. νοστέω, *redeo*. ήσω. ε. 733.

Ἀποπέμπειν, remittere, præs. inf. Th. πέμπω, mitto, f. ψω: p. φα ε. 87.

Ἀποπνείουσα, part. præs. f. g. ab ἀποπνέω, pro πνέω poët. πνείω, f. πνεύσω, flo, spiro. θ. 324.

Ἀπόπροθι, adverb. procul. Th. πρὸ ante. ε. 388.

Ἀποπτάμενος, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, avolo, ex ἀπὸ & ἵπταμαι, *volo, as*, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην, part. πτάμενος. θ. 285.

Ἀποπτύουσι respuunt. 3. pl. ind. præs. Th. πτύω, spuo. f. πτύσω, p. ἔπτυκα, a. 1. ἔπτυσα. ε. 724.

Ἀπορνύμεναι, concitatæ, præs. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὄρνυμι, ὄρνυμαι. pro ὄρω, excito, f. ρῶ, vel ρσω. θ. 9.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. act. inf. ab ἀποῤῥαίω, *destruo*. item *careo*. Th. ῥαίω, profligo, destruo. f. σω. p. ἔῤῥαικα. θ. 393.

Ἀποῤῥίψοντι, projecturo. dat. sing. f. 1. part. Them. ῥίπτω, projicio. f. ψω, p. φα, p. m. ἔῤῥιπα. α. 215.

Ἀποῤῥύτου, gen. sing. ab ἀπόῤῥυτος, *deorsum fluens*, ἀποῤῥύω. Th. ῥύω, idem cum ῥέω. fut. ῥεύσω, *fluo*. ε. 593.

Ἀπο--τάμοιο, 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω. Vide in τάμοιο. ε. 413.

Ἀποτίνυνται, 3. person. singul. à τίνυμι & τίνυμαι, idem quod Th. τίω, *punio*, *honoro*. f. σω. ε. 245.

Ἀποτίσῃ, luat. a. 1. sub. 3. pers. Th. τίω, punio. ε. 258.

Ἀποτμήξας, part. a. 1. act. ab ἀποτμήγω, abscindo, f. ξω, a. 2. pass. ἐτμάγην. pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω, seco, ε. 188.

Ἀπουράμενοι, *privati*, per syncopen pro ἀπουρισάμενοι, part. a. 1. med. à verbo ἀπουρίζω, proprie *abduco in montem*, Ion. pro ἀφορίζω, extermino, ab ὅρος, ου, terminus, vel ab ὄρος, εος, τὸ, & Ion. οὖρος, εος, τὸ, *mons*. α. 173.

Ἀποφθιμένου, gen. sing. part. præs. ἀποφθίμενος, mortuus, per syncop. pro ἀποφθιόμενος, verbi ἀποφθίω, perdo. à φθίω, ίσω. perdo. Th. φθέω, corrumpo. θ. 606.

Ἀποφθινύθουσι. 3. pl. præs. ind. à φθινύθω, perdo. Th. φθέω. ε. 241.

Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur, φθινύθω, φθείρω. Th. φθέω. ε. 664.

Ἀπύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 523.

Ἀπυ-

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. 1. act. indic. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὄλωλα. ε. 244.

Ἄρ, per metathesin pro ῥά. particula expletiva, certe, utique. Θ. 838.

Ἆρ, pro ἆρα. Differunt ἄρα, utique, ἆρα an, & ἀρά, ᾶς, ἡ, precatio: item imprecatio. sæpe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. Vide ε. 49. α. 36. 46.

Ἀρά, execratio, noxa, damnum. Ionicè ἀρή, ῆς. Θ. 657.

Ἀραβεῦσαι, pl. num. part. præs. f. g. concutientes non sine stridore, Doricè pro ἀραβοῦσαι, ab ἀραβέω, ῶ, streptum seu fragorem edo, f. ήσω. p. κα. Th. ἄραβος, ου, ὁ, strepitus, proprie armorum cadentium in terram. δοῦπος sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσβος sonus fluctuum in mari. ἦχος, sonus reciprocus φθόγγος sonus vocis humanæ, βρόμος sonus ignis crepitantis. τόνος sonus fidium. κτύπος sonus ex percussione ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιάς, acc. pl. f. g. ab ἀραιός, ά, όν. rarus, a, um, c. πυκνός densus. ε. 807.

Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα, & ἄραξεν pro ἤραξεν. a. 1. ind. Ion. ab ἀράσσω. f. ξω. amputo, abscindo, α. 364.

Ἀραρῆαι, pl. n. f. g. part. præt. m. ab ἄρω apto, fut. Æolic. est ἄρσω (pro ἀρῶ.) unde ἄρσας, ἀρσάμενος. in præt. med. ἦρα, & facta reduplicatione ἄραρα, Poëtice ἄραρα adaptatus fui. α. 271. 137. β. 608.

Ἀράς, acc. pl. ab ἀρά, ᾶς, ἡ. precatio, diræ. ι. 724.

Ἀράχνης, ου, ὁ. araneus, & ἀράχνιον, tela aranearum. ε. 473. 775.

Ἄργαιος, η, ον, Argaus, ab Ἄργος, εος, τό, nomen urbis in Peloponneso. Θ. 484.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, ου, difficilis. pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εος, τό, dolor, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον, opus. Θ. 739. 880. ε. 482.

Ἀργείην. Vide paulo ante Ἀργαῖος. Θ. 12.

Ἀργειφόντης, Argi occisor, epitheton Mercurii. ex Ἄργος, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητής, occisor, à φονέω occido, ὅτι Ἄργον τὸν κύνα ἀνεῖλε, τουτέστι τὰ λυσσώδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum canem sustulit, h. e. cogitationes furiosas. Th. φένω occido. ε. 77.

Ἀργέστεω, Gen. Ionic. pro ἀργέστου, ab ἀργέστης, ου, ὁ, piger. ab ἀργός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, otiosus. idem quod ἀεργός, ex eoque ta-

factum per crasin. Th. ἔργον, opus. θ. 870. 379.

Ἀργέτι, pro ἀργῆτι. dat. sing. ab ἀργῆς, ῆτος, ῆτι, ῆτα, per μεταβολὴν & συστολὴν, ὁ, candidus. Thema ἀργὸς, albus. θ. 541.

Ἄργην, à nominativo Ἄργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis. Θ. 140.

Ἀργύρεος, έη, εον, argenteus ab ἄργυρος, argentum; ab ἀργὸς, est album metallum. ἀργυρέῃς, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις. α. 295. 225. θ. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίνην, accus. à δίνη, ης, ἡ. vortex, gurges, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. Θ. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, argenteos pedes habens. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, Dorice pes, vel malleolus pedis. Θ. 1006.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ε. 143.

Ἀργυφέι, pro ἀργυφέῃ dat. sing. ab ἀργύφεος, pro ἄργυφος, alba textura constans. ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ textura, ab ὑφαίνω, vel ὑφάω, ῶ, texo. Θ. 574.

Ἀρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii. Θ. 345.

Ἄρειον, compar. n. g. ab ἀρείων, masculino, melior in prael o. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars. Them. ἀγαθὸς, bonus, ἀρείων, ἄρειστος. ε. 157. 191. 205. α. 120.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, Mars. varie flectitur. in Gen. Ἄρεος & Ἄρηος, item Ἄρης, Ἄρευς, Ion. Ἄρεω, Ἄρεες, vocativi casus ubi η mutatur in ε in 1. contractorum. α. 98. ε. 144.

Ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρέσκω, placeo. f. ἀρέσω, a. 1. act. ἤρεσα. placo, item placeo, p. ἤρεκα. ἀρέσκομαι in a. 1. med. ἠρεσάμην, & poetice ἀρεσάμην, ω. placavi. α. 255.

Ἀρέσθαι, a. 2. med. inf. ab αἴρω tollo, capio. f. ἀρῶ. p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 2. ἦρον. a. 1. pass. ἤρθην. f. 1. pass. ἀρθήσομαι. θ. 628.

Ἀρετὴ, ῆς, virtus, quasi ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus. ε. 311.

Ἀρῆ, pro Ἄρηα, acc. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars. α. 457. Θ. 922.

Ἄρηαι, ε. 630. α. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Ionice pro ἄρῃ, ἄρωμαι, ὤρῃ, ἄρηται, pro ἄρῃ secunda pers. ἄρωμαι. Th. αἴρω. ε. 630. α. 107.

Ἀρηγέμεν, Ionice pro ἀρήγειν, praes. inf. ab ἀρήγω, auxilior. α. 121.

Ἄρηϊ, dat. sing. ab Ἄρης. Ἀρηΐφιλος bellicosus, ab Ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. Θ. 317.

Ἀρηΐα, acc. pl. adject. Mavortia. ab Ἄρης, ηος, ὁ, Mars. α. 108.

Ἄρην, pro Ἄρηα. Sic in N. T. legi-

legimus Σωσθένην pro Σωσθέντ. Vide Lexicon N. T. α. 59. 333. 425.

Ἀρηρὼς, p. med. ab ἄρω. Vide supra ἀραρυῖα. θ. 812.

Ἄρης, *Mars*, genitiv. Ἄρεος, &c. παρὰ τὸ αἴρειν, à tollendo. Teutonice Krieg von Kriegen. Vide in Ἄρειος. α. 192.

Ἀρῆς, gen. Ion. pro ἀρᾶς, ab ἀρά, ᾶς, ἡ, *dira*, damnum: it. *preces*. α. 29. 128. θ. 657.

Ἀρητιάδην, ab ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.

Ἀρθεὶς, a. 1. pass. part. ab αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ. p. κα. a. 1. ἦρα. ε. 549.

Ἀριάδνην, acc. ab Ἀριάδνη, ης, ἡ, nomen mulieris. θ. 947.

Ἀριδείκετα, acc. pl. ex ἀρί, quod in compositione valet *valde*, & δεικετὰ pro δεικτὰ, ex δείκνυμι *ostendo*. ἀριδείκετον, *praclarum*. ἀριδείκετ' vocativ pro ἀριδείκετε. θ. 385. 543.

Ἀρίζηλος, quem valde æmulamur, ex ἀρί valde, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ, in ζ, clarus, præclarus. ε. 6.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἄριμοι. θ. 304.

Ἀριστᾶος, nomen viri. θ. 977.

Ἄριστος, superl. propriè *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαθὸς bonus. in comp. ἀρείων melior. Th. Ἄρης, Mars. ε. 583. 692.

Ἀρκέσει, *arcebit*, f. 1. ab ἀρκέω, f. έσω, propulso. p. ἤρκεκα. α. 358.

Ἄρκιος, ου, ὁ καὶ ἡ *promtus, utilis, sufficiens*. ab ἀρκέω, ε. 368. 349. 499.

Ἄρκτον, Nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ursa*. per meton. adj. pars mundi borealis. α. 186.

Ἀρκτοῦρος, ου, *ursæ cauda*, ab οὐρά, ᾶς, ἡ, *cauda*, & ἄρκτος, ου, ἡ, *ursa*. ε. 608.

Ἅρμα, τος, τὸ, *currus*, ab ἄρω, *adapto*. α. 97. 324. 342.

Ἁρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab ἁρμαλιά, ᾶς, & Ion. ἁρμαλιῆς, ἡ, *cibus, demensum*. Th. ἄρω, adapto. ε. 558. 765.

Ἄρμενα, apta, pro ἀρόμενα, sic & ἄρμενος, præs. part. pass. pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρω, apto, fut. ἄρσω & ἀρῶ. Sic ἴκμενος pro ἰκόμενος. ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 405.

Ἁρμονίη, compages, ab ἁρμόζω, f. σω, *concinnum reddo*. Vide. Th. ἄρω. θ. 937. 975.

Ἄρνας, acc. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ καὶ ἡ, *agnus*. θ. 23.

Ἄρνη, nomen urbis. Ἄρνην. α. 475.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. med. sub. ab ἀρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, recuso, nego. ε. 406.

Ἄρξασθαι, a. 1. med. infin. ab ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. ε. 779.

Ἀρόῃς, οῖς, 2. sing. præs. act. subj. ab ἀρόω, ῶ, *aro*. in fut.

ἀρόσω, p. ἤρεκα, a. 1. ἤροσα. ε. 477.

Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, hoc Doricè, pro ἀρόειν, *arare*, præf. inf. ab ἀρόω, *aro*. f. όσω. ε. 22.

Ἀρόσης, a. 1. act. subj. ab ἀρόω, *aro*. f. όσω. a. 1. act. ἤροσα. ε. 483.

Ἀροτὴρ ῆρος, ὁ, arator. Th. ἀρόω, aro. ε. 403.

Ἀρότοιο, genit. Poët. pro ἀρότου, ab ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*: sed ἀροτὸς, ῦ, ὁ, *tempus arandi*. Th. ἀρόω, aro. ε. 382. 448.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, ου, τὸ, *aratrum*. Th. ἀρόω, aro. ε. 430.

Ἀροῦν, præf. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρόων, præf. part. ab ἀρόω. aro. ε. 427.

Ἄρουρα, ἡ, *arvum*, h. e. *terra arata*, *culta*. Th. ἀρόω, aro. ε. 117. 171. 426.

Ἁρπάζων, præf. part. ab ἁρπάζω, rapio. f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 1. ἥρπασα. hinc ἁρπακτὸς, raptus, rapax. ε. 38. & 682. 318.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax. Th. ἁρπάζω. Hinc per metathesin, est Latinorum *rapax*. ε. 354.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, idem quod δρέπανον. Th. ἁρπάζω, rapio. ε. 571.

Ἁρπύιας, acc. pl. rapaces quædam Deæ, ab ἄρπυια, ας, ἡ, *raptrix*. hoc ab ἁρπάζω, rapio. Θ. 267.

Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Ion. ab ἄῤῥηκτος infractus. Them. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. ε. 96.

Ἄῤῥητοι, plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum, ex α priv. particula, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα. ε. 4.

Ἀρσάμενος, Æolic. pro ἀράμενος, part. a. 1. med. ab ἄρω, apto. f. ρῶ. a. 1. ἦρα. α. 320.

Ἄρσενε, masculos. dualis numeri, ab ἄρσην, vel ἄῤῥην *mas*. ἄρσενες. ε. 435. θ. 667.

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, Diana, ab Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμὴς *perfectus*. vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. Θ. 14. 918.

Ἀρτιέπειαι, ex ἄρτιος *perfectus*; *integer*, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *verborum concinnator*. Sic & ἡ ἀρτιέπεια, veridica dicitur. θ. 29.

Ἄρτος, ου, ὁ, panis. ε. 440.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύομαι, *haurio*. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω haurio. ε. 548.

Ἄρχω, impero f. ξω. p. ἦρχα. Ἄρχομαι, incipio, imperf. ἠρχόμην. perf. ἦργμαι. a. 1. ἠρχθην. a. 1. m. ἠρξάμην. Ἄρχεσθ', pro ἄρχεσθαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præf. ponitur pro imper. Ἀρχώμεθ', præf. subj. med. pro ἀρχώμεθα. Th. Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium. ε. 382.

ε. 382. & 707. Э. 1. 36.

*Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. Э. 187.

Ἄσβεϛος, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit, ex α priv. & σβεϛὸς, ex σβέννυμι. f. σβέσω. *extinguo*, p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. Э. 849. 852.

Ἀσβολος, ου, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, limosa, Ionice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ. *limus*. ab ἄζω, exsicco. Э. 359.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκέω, *exerceo*. ε. 544.

Ἄσκρῃ, dat. pro Ἄσκρα Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκρα, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἆσσον, Adverb. *propius*, pro ἐγγὺς, prope. in comparativo ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον & ἆσσον. Э. 796.

Ἀσπασίως. Adv. *libenter*, *cum amplexu*: ab ἀσπάζομαι, f. άσομαι, amplector. α. 45.

Ἀσπαϛὸς, ῦ, ὁ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α 42.

Ἄσπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἄσπετον ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἕσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor*, *consequor*, *assequor*, ε. 377. Э. 694.

Ἀσπίδος, gen. ab ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *scutum*, hinc ἀσπίζω *scuto defendo*. α. 417.

Ἀσεμφὴς, φέος, ὁ, ἡ, pro ἀσεμβὴς, *immotus*: utrumque est usitatum. Th. σέμβω, *assidue moveo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀσεμφέως firmiter. θ. 812. 748.

Ἀϛέρα, accusat. ab ἀϛὴρ, έρος, ὁ ein Stern. θ. 381.

Ἀϛερίλω, η, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. *Stellatam*. Э. 409.

Ἀϛερόενθ', pro ἀϛερόεντα, stellis ornatum, θ pro τ ob sequentem spiritum asperum, ab ἀϛερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus*, *a*, *um*. θ. 127. 470. ε. 546.

Ἀϛεροπῇ, dat. sing. ab ἀϛεροπὴ, fulgur. Poëtis idem quod ἀϛραπὴ, ab ἀϛράπτω, *fulguro*. f. ψω. in a. 2. ἤϛραπον. præt. med. ἤϛραπα. Hinc est ἀϛραπὴ, & Poëtice ἀϛεροπὴ, & ἀϛεροπητὴς, *fulgurator*. ab ἀϛεροπὴ. α. 322. θ. 390. 691.

Ἀϛὴρ, έρος, ὁ, Stella. ε. 415.

Ἄϛρα, pl. ab ἄϛρον, τὸ, astrum, sidus. Th. ἀϛὴρ, έρος, ὁ, Stella. Э. 110. 382.

Ἀϛραῖος, ου, ὁ, nomen proprium viri. Э. 376. 378.

Ἄϛυ, εος, τὸ. *urbs*, quintæ simplicium. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀϛεῖος, *elegans*, *bellus*, *scitus*. Э. 91.

Ἀσύμφορος, *incommodus*, *noxius*, à σύμφορος, commodus Th. φέρω, f. οἴσω. fero. ε. 780.

Ἀσφαλὲς, tutum. n. g. hinc ἀσφα-

σφαλέως, tuto. Adv. Th. σφάλλω, everto, ϑ. 1. 8. 86.

'Ασφοδέλω, dat. ab ἀσφόδελος, ου, ὁ, *genus plantæ*. ε. 41.

"Ασχετον, acc. ab ἄσχετος, ου, ὁ, qui coërceri non potest. ex α privat. & ἴσχω seu σχέω, *contineo*, *coërceo*. Them. ἔχω, habeo. ϑ. 832.

"Αταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, ab ἀτάω, *lædo*. ε. 411.

'Ατάλλων, præs. part. ab ἀτάλλω, *cresco*, *delicate more pueri alor*. Th. ἀταλὸς, ῆ, ὁ, *tener*, juvenilis. ε. 130.

'Ατὰρ, conjunctio, vel αὐτὰρ Poëtice idem quod in prosa ἀλλὰ, *sed*, vel δέ. α. 470. θ. 198.

'Ατάρβητος intrepidus, à ταρβέω, *perterrefacio*. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror. α. 110.

'Αταρτηρὸς, noxius pro ἀτηρὸς, ου, ὁ, per pleonasmum syllabæ ταρ. Gen. Ion. ἀταρτηροῖο. Th. ἄτη. *damnum*, & hoc ab ἀτάω, ῶ, f. ήσω. lædo. θ. 610.

'Ατάσθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbus, ὅπῃ θάλλει ἡ ἄτη, ubi viget *noxa*. hinc ἀτασθαλία, *peccatum* protervia, *stultitia*. εἵνεκ' ἀτασθαλίης propter improbitatem. θ. 996. ε. 259. 133. θ. 269. 516.

'Ατενεῖ, *intento*, ab ἀτενὴς, intentus, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν valde, & τείνω, *tendo*. f. τενῶ, p. τέτακα ϑ. 661.

"Ατεκνος, ὁ καὶ ἡ, *carens sobole*. à τέκνον, ου, proles. Th. τίκτω, f. τέξω, pario, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 600.

"Ατερ, *sine*, absque, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.

'Ατερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, injucundus. Th. τέρπω, *delecto*. ε. 645.

"Ατη, ης, ἡ, non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη, *sponde, præsto noxa est*: sed etiam *peccatum*. Ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 119. ἄτῃσιν. dat. pl. Ion. pro ἄταις. Th. ἀτάω, ήσω, lædo. ε. 229. 214. 350. α 93.

'Ατιμήσουσι, dehonorabunt, ab ἀτιμάω, f. ήσω. hoc ab ἄτιμος, inglorius, quod est à τίω, honoro. f. τίσω. præt. act. τέτικα. præt. pass. τέτιμαι, unde est τιμὴ, ε. 183. ϑ. 395.

'Ατιταλλέμεναι, Dorice pro ἀτιτάλλειν, per epenthesin τοῦ τι, ἀτάλλειν, præs. inf. delicate nutrire. Vide paulo ante ἀτάλλων. θ. 480.

Α'τλαγενέων, gen. pl. ab 'Ατλαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *Atlante natus*. ab "Ατλας, αντος, ὁ, & γείνομαι, nascor. ϑ. 509. 517. ε. 381.

"Ατλαντὶς, δος, ἡ, filia Atlantis. ϑ. 938.

'Ατμῇ, dat. sing. ab ἀτμὴ, ῆς, vapor. Th. ἀτμὸς, οῦ, ὁ; flatus. ab ἄω *spiro*. epenthesis literæ τ. ϑ. 862.

"Ατον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α privat.

vat. & ἄδω, satio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præs. subj. ab ἀτρεμέω, *immotus maneo*. f. ήσω. Th. τρέω. f. τρέσω. tremo. ε. 537.

Ἄτροπος, Nomen proprium Parcæ, quæ sic dicitur à *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω *verto*, quod non possit verti & averti. α. 259.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro ἀτρυγέτου. ἀτρύγετος, *sterilis non fructuosus*, ex α priv. & τρυγὴ, *triticum*, *vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. θ. 413. 808. 241. 132.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτειρής, ἡ ἄτρυτος, indomita. q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Th. τρύω, tero. θ. 925.

Αὖ, iterum adverb. ε. 293. α. 51.

Αὐαλέος, ου, ὁ, siccus, idem quod αὖος, Th. αὔω, sicco. ε. 586.

Αὐγάσεαι, respicies, Ionic. pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι video, illustror. Them. αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux. ε. 476.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, quasi ab αὔω, *clamo*. θ. 39. ε. 61. a. 278.

Αὖον, acc. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω sicco. ε. 458.

Αὖθ', pro αὖθι, rursus, ab αὖ, rursus. αὖθις, idem quod αὖθι, *iterum*. Attice scribitur per θ. Ionic. vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. θ. 435.

Αὔλακ', acc. sing. pro αὔλακα, ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*, Doricè ὦλαξ. ε. 441.

Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλὴ, ῆς, *caula, domus, aula*. ε. 730.

Αὐλητῆρι, dat. sing. ab αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλὸς. ῶ, ὁ, *tibia*. α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab Αὐλίς. Nomen luci. αὐλέω, *tibia cano*. ε. 649.

Αὐλοῦ, genit. sing. ab αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia. α. 181.

Αὖον, acc. sing. Vide αὖον. ε. 741.

Αὖραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, aura, ventus levior. ε. 668. θ. 872.

Αὔριον, *cras*, adverb. μεταύριον *perendie*. ε. 408.

Αὐσταλέη, *sicca*. idem quod αὐη vide paulo ante α. 265.

Αὖτε, adverb. *rursus*. αὖτ' pro αὖτε, *iterum*, *porro*. αὖτις, *rursus*. Th. est αὖ, rursus. θ. 47. ε. 295. θ. 654.

Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. θ. 263. 362.

Αὐτὰρ, sed. Vide supra ἀτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Αὖτε, pro αὖ, rursum. adv. ε. 126. 243.

Ἀΰτευν, pro ἠΰτευν, *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf. act. ab ἀϋτέω, clamo, ab ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. αὔω, clamo. α. 309.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτὸς, ille, ή, τὸ. α. 237.

Αὐτῇσι, Ion. pro αὐταῖς. α. 237. θ. 67. 470.

Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτή, *clamor*. Th. αὔω, clamo. α. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th. αὐτὸς, ipse. ε. 70. 217.

Αὖτις, adverb. rursum. Th. αὖ. *rursus*. ε. 384. α. 257.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, est pars aratri, quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est, qui terram scindit, & liras ducit: *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excidit: *stiva* vero est aratri manica; cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γύα & γύα, ας, ἡ, arvum. ε. 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτὸς, ipse. ε. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum*. h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματος spontaneus ex αὐτὸς, & μάτην frustra, temere, item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόματοι, non accersiti, sponte venientes. ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris, Latine *libera*, *sui juris*. θ. 258.

Αὐτονόην, acc. ab Αὐτονόη, nomen mul. q. d. *quæ ipsa intelligit*. à νόος, ου, *mens*. θ. 977.

Αὐτὸς, ipse, ε. 268. 331. α. 69. θ. 72.

Αὐτοσχεδὸν, *prope*, idem quod σχεδὸν. Adv. α. 190.

Αὐτοφυὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, *sua sponte enatus*. ex αὐτὸς, & φύω, gigno. θ. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 56. 291. 294.

Αὔτως, Adv. *frustra*, item *similiter*. pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, ipse. θ. 402. 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*. ε. 813.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab α. 374. 392.

Ἄφατοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φατὸς, dicendus, φημὶ, dico. ε. 3.

Ἀφαυρότατοι, *imbecillissimi*. Th. ἀφαυρὸς, οῦ, ὁ, imbecillis, ε. 584. φαῦρος, Dorice pro φαῦλος, *vilis*, *nullius pretii*. Atticè φλαῦρος. α est intensivum ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Ἀφείλετο, abstulit. 3. sing. a. 2. med. ab ἀφαιρέομαι, aufero, hinc Ἀφελοῦσα, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον. θ. 443. ε. 94.

Ἄφενος, ὁ vel τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ*, πλοῦτος, *ex multis annis*. ε. 24. 635. θ. 112.

Ἄφθιτος, incorruptibilis, idem quod ἄφθαρτος. Th. φθίω, f. ήσω, vel φθίω *corrumpo* hinc ἄφθιτα μήδεα perpetua consilia, θ. 545. 389. 397.

Ἄφθονος, ου, invidia carens, copiosus. Th. φθόνος, ου, ὁ. invidia. ε. 118.

Ἀφίκετο, rediit, 3. sing. a. 2. med. & ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. med. sic ἀφίκωνται, 3. pl. a. 2. med.

med. ſubj. verb. ἀφικνέομαι, pervenio. Th. ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. præt. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 38. 378. θ. 651.

᾿Αφνειὸς, dives, poëtice pro ἀφνεὸς Th. ἄφενος, divitiæ. ε. 453. 306. θ. 974.

᾿Αφραδίαις, ſtultitiis, ab ἀφραδὴς, *inconſultus*. Hinc regulariter ἀφραδεια, pro quo Ionic. ἀφραδία & ἀφραδίη, *imprudentia, inopia conſilii*, Th. φράζω dico. ε. 133. 328.

᾿Αφρογενείαν, ex *ſpuma prognatam*, ab ἀφρὸς, *ſpuma*, & γένος, hoc à γείνομαι, naſcor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur poſtulare, ut ſit ἀφρογενῆ. θ. 196.

᾿Αφροδίτη, ης, ἡ, Venus ita dicta, quod è maris ſpuma ortum habuerit. ε. 65. θ. 989.

᾿Αφρὸς, ῦ, ὁ, *ſpuma*. α. 389. θ. 107.

῎Αφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. ex α. priv. & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 208.

᾿Αφῦσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. act. infinit. ab ἀφύω *haurio*. f. σω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

᾿Αχαιοὶ, *Achivi*, quaſi ab ἄχος, εος, τὸ, *mœror, ſolicitudo*. ε. 649.

᾿Αχελῷος, ε, ὁ, *nomen fluvii*. θ. 340.

᾿Αχεύων, præſ. part. *dolens*. ab ἀχεύω, idem quod ἀχέω, f. ήσω, doleo, Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ε. 397.

᾿Αχέων, præſ. part. ab ἀχέω & ἀχεύω, idem ſignificant. α. 93.

῎Αχθος, εος, τὸ, pondus. ε. 690.

᾿Αχιλῆα, pro ᾿Αχιλλέα poëtice, ab ᾿Αχιλλεὺς, Achilles. q. d. ἄχος τῦ λαῦ, ſolicitudo pro populo. θ. 1007.

᾿Αχλὺς, ύος, ἡ, *caligo*. α. 264.

᾿Αχνύμενος, part. præſ. ab ἄχνυμαι, idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor. mœror. α. 435. θ. 623.

῎Αχος, εος, τὸ, *dolor*. α. 457.

᾿Αχρεῖος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ἡ, *neceſſitas, utilitas*. ε. 401.

᾿Αχρήϊος pro ἀχρεῖος poëtice, facta dialyſi τῶν ει in ηϊ. ε. 295.

῎Αψ. *retro: item ſtatim*. Adverb. ἄψ ἰέναι, *retroire*. α. 257. θ. 169.

᾿Αψευδέα, acc. ſing. ab ἀψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, mentiri neſcius, verus. Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimenſionem metri hic legendum eſt ἀψευδῆ. θ. 233.

῞Αψιν acc. ſing. ab ἄψις, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἅπτω, necto. ε. 424.

᾿Αψορρόυ, *reciproci, refluentis*, ab ἀψόρροος. Dicitur etiam ἄψορρος, ex ἄψ, adverbio *rurſus*, & ῥόος, *fluxus*, à verbo ῥέω *fluo*. in fut. ῥεύσω. in præterito medio ἔρροα, unde eſt ῥόος, ε, ὁ, & contractè, ῥῦς, *fluxus*, ῥοὴ, ῆς, ἡ. *idem*. item *fluentum*. θ. 776.

BA'ζοντ' præſ. part. alloquentes pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντας, à βάζω, *loquor*, f. σω & ξω, p. χα. atque ita ponitur accuſativus dualis pro accuſativo plurali. Sed videri poſſet mendum, quia præcedit τὼς, non τώ. Tum pro ἐπίεσσι eſſe poteſt ἔπεσσι, quod æque uſitatum eſt. confer Ωδυσσ. δ. 397. Nulla eſt hic hujus anomaliæ neceſſitas. ε. 184. 786.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um, Th. βάθος, εος, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίνην, acc. ſing. βαθυδίνης, ου, ὁ, *habens vortices profundos*. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & βαθὺς, profundus. ε. 169. Θ. 133. 338.

Βαθυῤῥεῖταο, Æolicè pro βαθυῤῥείτου, à βαθυῤῥείτης, ου, ὁ, profunde fluens. ex βαθὺς, profundus, & ῥέω, fluo, ῥεύσω. Θ. 265.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, *qui denſam habet caſariem*. à χαίτη, ης, τὸ, propriè *juba* in equo. per metaph. *coma*, *caſaries*. & βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, denſus. Θ. 977.

Βαίνοι, aſcenderit, præſ. opt. βαίνῃ. 3. præſ. ſub. verbi βαίνω, εο. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 326. 569.

Βαινουσίων, euntibus, Ionicè, pro βαινουσῶν, gen. pl. part. præſ. f. g. à βαίνων, ουσα, βαῖνον. Th. βαίνω, εο. α. 232.

Βαιὸν, paulisper, à βαιὸς, οῦ, ὁ, *parvus*. prov. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *gratia compendioſa conſequitur*. confer. ε. 141. h. c. brevia ſunt grata. ε. 416.

Βαλάνους. acc. pl. à βάλανος, ου, ὁ, glans. ε. 231.

Βάλεν, demiſit. 3. ſing. a. 2. act. à βάλλω, jacio. f. λῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, & βάλοιο, 3. ſing. a. 2. med. opt. βάλλεο, præſ. imperat. paſſ. pro βάλλου, Ion. p. m. βέβολα, βάλλ', α. 254. α. 384. ε. 432. 107. 295.

Βαρεῖαν, accuſ. ſing. βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, Th. βάρος, εος, τὸ, pondus, onus. ε. 16.

Βαρύθει, gravatur, à βαρύθω idem quòd βαρύομαι, *gravor* à βαρὺς, gravis. Them. βάρος, onus. ε. 213.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ, graviſtrepus, *graviter fremens*. à κτυπέω, factum ex τυπέω, *reſono*. Th. τύπτω, verbero. ε. 79. θ. 818.

Βασιλευέμεν, præſ. inf. Ion. pro βασιλεύειν. à βασιλεύω, impero. f. σω. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, Rex. Θ. 883.

Βασιλεὺς, έος, ὁ, Rex. q. d. βάσις τοῦ λαοῦ, fundamentum populi. βασιλῆος, Poëtice pro βασιλέος. Θ. 886. βασιλεῦσ', dat. pl. ε. 200.

Βασιλήιον, regale pro βασίλειον, Poëtica dialyſi, à βασιλεὺς, Rex. ε. 125.

Βασιλήϊδα, accus. sing. à βασιλητς, ίδ@-, ή, regius, a, um. adjective capitur. θ. 462. 892.

Βεβαῶτες, stantes. à βάω (pro βαίνω, eo) præt. βέβαχα. part. præt. βεβαὼς per syncopen τοῦ κάππα, vel crasin, pro βεβηκώς. Vide in βαίνοι. α. 307.

Βεβριθυῖα, ingravescens, præt. med. part. g. f. à. βρίθω, *sum gravis*, f. βρίσω, præt. med. βέβριθα. α. 160.

Βέλεα, *tela*, acc. pl. à Βέλ@-, ε@-, τὸ, telum. Ϡ. 684.

Βέλτερον, melius, à βέλτερ@-. poëtice pro βελτίων, comp. ab ἀγαθὸς, bonus superl. βέλτις@-, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra Ἀργειφόντης. θ. 325.

Βένθεα acc. pl. à βένθ@-, ε@-, τὸ, profunditas. Th. βάθ@-, ε@-, τὸ, idem. Ϡ. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. à βαίνω, eo. Vide βαίνοι. ε. 152.

Βήσσης, vallibus, & βήσσῃσιν, dat. pl. Ion. Them. βῆσσαι, αἱ, *valles*. hinc βησσήεις, εντ@-, ὁ, saltuosus. ε. 108. 387. Ϡ. 860. 865.

Βιβὰς, ingrediens. part. a. 2. act. à βίβημι. Th. βαίνω, eo Vide βαίνοι α. 323.

Βίβλιν@- οἶν@-, *vinum Biblinum*, posset videri vinum Theologicum. Tzetzes ait: ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου Θρᾳκίας à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 587.

Βίη, Ion. pro βία, *vis, fortitudo*. Fortitudo Herculis. h. e. fortis Hercules. βίηφι, φι est parogoge poëtica & reddit vocem ἄκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα subscriptum maneat. ε. 147. α. 75. θ. 496. 882.

Βί@-, βίος, ὁ. vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοιο, victus, gen. Ion. pro βιότου, à βίοτ@-, ου, ὁ, vita. Th. βί@-, vita. ε. 299. 474. Ϡ. 605.

Βλαβερὸς, οῦ, ὁ, noxius, à βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτῃ. 3. pers. præs. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 256. 281. 191. Ϡ. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, ου, τὸ, *palpebra*. α. 7. Ϡ. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis gen. Ion. pro βλοσυροῦ, à βλοσυρὸς, οῦ, ὁ, terribilis aspectu. ὁ τῷ βλέμματι ὑποσύρων. Th. σύρω, ρῶ, traho. α. 147. 175.

Βοᾷ, reboat, nempe echo in sylva. 3. sing. præs. à βοάω, f. ήσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοὶ, Bœotii, nomen gentile. à *boum pastu*. α. 24.

Βολάων, *ictuum*. gen. pl. Æol. pro βολῶν, à βολὴ, ῆς, ἡ, ictus. Th. βάλλω jacio. Ϡ. 683.

Βορέαο, pro Βορέου. Æolicè, à Βορέας, Latine, *Boreas*.

Nord-

Nordwind / & βορέω, Ion. pro βορέε, acc. βορέην, pro αν. ε. 504. θ. 379. 870.

Βόσκεσι, pascunt, à βόσκω, f. ήσω, p. βεβόσκηκα. ϑ. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, *botrus*, *uva*, acc. pl. βότρυας. ε. 609. α. 294.

Βυκόλος, ου, & Dorice βωκόλος, bubulcus, hinc βυκολίας, armenta boum. θ. 445. ex βῦς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. θ. 293.

Βύδορα, *bobus nocentes*, à sing. βύδορος, ὁ, καὶ ἡ, boves excorians, ex βῦς & δέρω excorio. ε. 502.

Βυλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. à βυλεύω, *consilium do*, f. εύσω. Them. βυλὴ, consilium. ε. 264.

Βύλημαι, 2. sing. præs. medii. Iones formant secundam singularem à tertia βύλεται extrito τῦ τ. atque ita pro βύλη usurpant βύλημαι, à βύλομαι, βύλει, volo. f. ήσομαι, p. βεβύλημαι, a. 1. pass. ἐβυλήθην. ε. 645.

Βυλῆσιν, βυλῆσι, dat. pl. Ion. à βυλὴ, ῆς, ἡ. consilium. ε. 16. 79. ϑ. 318.

Βῦς, Doricè, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βοός, acc. βῦν, *bovem*, dat. pl. βυσὶν, & βόεσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βῦς, & βόας. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω, ῶ. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ. cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βῦς, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. ϑ. 355.

Βωθεῖν, præs. inf. à βωθέω, bobus agitatis aro. à βῦς, βοὸς, bos, & ὠθέω, f. ήσω, & ὤσω, trudo, pello. ε. 389.

Βράδιον, tardius, à βραδὺς, έος, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος, & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδιστος. ε. 526.

Βράχε, 3. sing. a. 2. act. βράχω, *sonum & strepitum edo*; verbum ὀνοματοπεποιημένον. α. 423.

Βριάει, 3. pers. ind. verb. βριάω, f. άσω. robustum reddo, potens sum. ε. 5. θ. 447.

Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, ου, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium, ex βρι particula intensiva *valde*, & Ἄρης *Mars*. q. d. valde martius. θ. 714. 817.

Βρίθειν, implere. Vide supra βεβριθυῖα, βριθόμενος, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βρισάρματος, ου, ὁ, *qui gravat currum*, ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru. Βροντῆς, ῦ, ὁ, nomen viri, vel Cyclopis. hinc βροντάω, ήσω, tono. ϑ. 72. 458. 140. 845.

Βρότειος, ου, *humanus*, hinc & βροτήσιος. idem. Th. βροτὸς, ῦ, ὁ. mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. à βροτόεις, sanie respersus, à βρότος, sanies,

nies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem à βροτὸς, quod sæpius legitur in plurali numero βροτοὶ, *mortales*. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. à βροτὸς, ῦ, mortalis. ε. 24. 212. θ. 218.

Βροτολοιγὸν, hominum pestem, à λοιγὸς, ῦ, ὁ, pernicies, *pestis*, & βροτὸς, ῦ, ὁ, mortalis. α. 333. 435.

Βρῶσις, εως, ἡ, *cibus*, à βρώσκω, βιβρώσκω *consumo*, comedo. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. pass. βέβρωμαι. unde est βρῶμα αὐλικὸν, Hoffbißlein. à βέβρωσαι est βρῶσις, ιΘ-, ἡ, *esca*. item *tinea*. βρώσιΘ-. θ. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus altis meditans, à βυσσοδομεύω proprie *profunde struo, fundamenta probe jacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito, machinor*. compositum ex βυσσὸς, ῦ, ὁ, *Ionice* pro βυθὸς, ῦ, ὁ, *fundum, pars ima*; & δομεύω, pro δομέω, *adefico*. Th. δέμω struo. in præt. med. δέδομα, unde est δόμΘ-, ῦ, ὁ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμὸς, ῦ, ὁ, ara. ab Hebr. במה altare in excelsis exstructum ab idololatris. prov. φίλΘ- μεχρὶ βωμῶν, *amicus usque ad aras*. α. 70. ε. 135. θ. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γαῖα, seu γαῖ, ἡ, terra, tellus. gen. γαίης Ion. pro γαίας. θ. 117. ε. 19. 70. 161. θ. 147. 427.

Γαιήοχος, ῦ, ὁ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῦχΘ-, & γαῦχΘ-, ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. θ. 15.

Γάλα, γάλακτΘ-, τὸ, *lac*. ε. 588.

Γαλαξαύρη, nomen proprium mul. θ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. θ. 250.

Γαλλώη, nomen mul. θ. 244.

Γαμβρὸν, acc. sing. à γαμβρὸς, ῦ, ὁ, gener. θ. 88.

Γαμεῖν, præs. inf. verbi γαμέω, f. ήσω, uxorem duco, ε. 697.

Γαμετὴ, uxor, *nupta*; at γαμέτης, ῦ, ὁ, *maritus*. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco. ε. 404.

Γαμεῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, *nubat*. præs. opt. pass. à γαμέω. ε. 696.

ΓάμΘ-, γάμῦ, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. ε. 695. θ. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. à γαμψώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψὸς, idem quod καμψὸς, incurvus, inflexus, Th. κάμπτω. f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υχΘ-, ὁ, *unguis*. α. 405.

Γὰρ, *enim, nam, namque*. Conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστὴρ, έρΘ-, ἡ. γαστέρες, ventres fruges consumere nati. θ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 244.

Γεγάασι, 3. pl. præt. med. à γάω, in præt. med. γέγαα. Th. γείνομαι, gignor. ε. 108.

Γείνατ', pro γείνατο, produxit. a. 1. med. in prima persona, ἐγεινάμην. & γείνασθαι, a. 1. med. infinit. γεινόμεθ' & γείνεσθ' imperf. med. Thema γείνομαι nascor. θ. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.

Γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quasi ex γέα, terra, & ἴτης, ου, ὁ, sodalis, amicus, q. d. γείτονες, sodales ejusdem telluris. acc. sing. γείτονα, & γείτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.

Γελῷ, 3. pers. præs. à γελάω, rideo, f. άσω. γελόωντες, pl. num. præs. part. Poëtice pro γελῶντες. posito ο ante ω, & retracto accentu. θ. 40. κ. 283.

Γενεὴ, generatio, ἡ, Ionic. pro γενεά. Th. γείνομαι, gignor. ε. 282. Θ. 871. α. 55.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. θ. 610.

Γένεο Ionice pro γένου, & hoc pro ἐγένου, a. 2. med. fuisti, ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. 2. pass γενήσομαι. p. γεγένημαι. a. 1. m. ἐγεινάμην. Θ. 657.

Γένεια, acc. pl. à γένειον, ου, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς. υος, ἡ, mentum. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, sum, nascor. θ. 115.

Γένοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt. γένττο, pro γένοιτο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum. γένοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. θ. 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, partus, generatio. Th. γείνομαι, nascor. θ. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γενέσθαι, a. 2. m. inf. à γείνομαι sum, fut. 1. pass. γενηθήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, εος, τὸ, genus. à γείνομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. a γέρας, γέρατος, αος, & ως, τὸ, munus. θ. 449.

Γέρανος, ου, ἡ, grus. θ. 449.

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, donum, munus. gen. pl. γεράων, ε. 125. θ. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, à γέρων, οντος, ὁ, senex. θ. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. Θ. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. à γηθέω, f. ήσω, gaudeo, Lætor. Dorice γαθέω, unde Latinorum gaudeo. hinc γήθησεν, a. 1. ind. act. Ion. κ. 116. θ. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε, Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμησα. Th. γαμέω, ήσω, uxorem duco. γῆμαι, a. 1. act. infin. γήμῃς, a. 1. sub. Θ. 604. 960. ε. 699.

Γηραιὸς, οῦ, ὁ, senex, à γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, senectus, ε. 376.

Γη-

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, à γήρας, γήραντ@, senescens. vel γήρας, est a. 1. part. pro γηράσας à γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, ατ@, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, ατ@, τὸ, senectus. ἐπὶ γήρας ἱκέσθαι, ad senectutem pervenire. dat. γήραϊ. ε. 703. 92.

Γηράσκοντας, senescentes, acc. pl. præs. part. à γηράσκω, consenesco, f. άσω, p. γεγήρακα. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμεν@. Th. γῆρας, ατ@, τὸ, senectus. ε. 143.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à γηροκόμ@, qui curat & alit aliquem in senectute. à γῆρας, ατ@, τὸ, senectus, & κομέω, ῶ, f. ήσω, curam gero. θ. 605.

Γηρυόνα, accus. sing. à Γηρυονεὺς, έ@, ὁ, nomen viri. θ. 287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, à γηρύομαι, conqueror. Th. γῆρυς, υ@, ἡ, vox guttur. ε. 258.

Γῆς, θ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αντ@, ὁ, gigas. à γῆ & γάω. Nam terræ filii dicuntur. θ. 50. 185.

Γίνεσθαι. præs. inf. active capitur, *generare* scil. debet. Alii legunt γείνασθαι a. 1. m. inf. à γείνομαι, gignor. Vide γίνετ'. ε. 791.

Γίνετ', imperf. pass. Ion. à γίνομαι. Vide γίνετ'. α. 414.

Γινομένης, Γινόμενον, præs. part. à γίνομαι, nascor. ε. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι. præt. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. θ. 144.

Γλαυκὴν, accus. singul. ab Adj. γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *cæsius*, glaucus. θ. 440.

Γλαυκιόων, Poëtice pro γλαυκιάων, præs. part. à γλαυκιάω, ῶ, & Poëtice γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὁράω, ὁρῶ, Poëtice dicitur ὁρόω. Them. γλαυκὸς, ὖ, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκονόμη, nomen proprium mul. θ. 256.

Γλαυκῶπις, ιδ@, ἡ, cæsios habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκὸς, cæsius, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Th. ὄπτομαι, video. ε. 72. θ. 13.

Γλάφῃ, 3. præs. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρὸς, ὖ, ὁ, cavus: à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. Ϡ. 297.

Γλαφὺ, pro γλαφυρὸν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερὸς, ἡ, ὸν, dulcis, à γλυκὺς, έ@, ὁ, dulcis. Ϡ. 97. α. 331.

Γλώσση, & Att. γλώτῃ, lingua. ἡ. dat. pl. Ion. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. θ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic. à γναμπτὸς, incurvus, hoc à γνάμπτω, incurvo. Th. κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνῶ, pro ἔγνω, cognovit, 3. perf. a. 2. ind. à γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a.2. ἔγνων θ. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic. à γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. à γονεὺς, έως, ὁ, parens, γονῇ, dat. sing. à γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνος, ου, soboles, generatio. Th. γείνομαι, gignor. θ. 495.

Γοργοὺς, acc. plur. à γοργὸς, οῦ, ὁ, velox. θ. 274. α. 237.

Γοργοῦς, gen. sing. pro Γοργόος, à Γοργὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo & Euryale, à γοργὼν, όνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γούνατα, acc. pl. & γοῦνα, pro γόνατα, à γόνυ, τὸ, genu. in genit. τοῦ γόνυος & γόνατος, & γουνὸς. ε. 585. θ. 460.

Γουνοῖσιν. dat. pl. à γουνὸς, fertilis, Ionica epenth. pro γόνος; hoc à γονὴ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. Θ. 54.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, genua pinguis, ex γόνυ genu, & παχὺς, έος, ὁ. crassus. α. 266.

Γραίας, nomen mul. à γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula. idem quod γραῦς, αὸς, ἡ. Θ. 270.

Γρηΐκον. Nom. propr. Θ. 342.

Γυάλοις, dat. pl. jugis. à γύαλον, ου, τὸ, cavitas. Θ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. Θ. 149. ε. 66.

Γύλω, dentale, à γύης, ου, ὁ, dentale in aratro. at γύα seu γύη, Ionic. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, ου, τὸ, membrum. Θ. 592.

Γυιόκορος, ου, ὁ, membra depascens, ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & κορέω, item κορέννυμι, satio; item depascor. Qui depascitur, ille satiatur. ε. 66.

Γυιωθεὶς, mutilatus. a. 1. part. pass. à γυιόω, f. ώσω, claudum reddo, membra frango. Them. γυῖον, ου, τὸ, membrum. θ. 838.

Γυμνὸν, acc. à γυμνὸς, οῦ, ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. à γυμνόω, denudo. Th. γυμνὸς, οῦ, ὁ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. sing. à γυναικεῖος, ου, ὁ, muliebris. hinc & γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνὴ, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνὴ, ἡ, mulier, adolescentula, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, accus. γυναῖκα, voc. ὦ γύναι; dat. plur. γυναιξὶ. ε. 94. 700. θ. 513.

Δ.

ΔΑΐ, dat. ſing. pro δαΐδι per apocopen, à δαῒς, ίδος, ἡ, *pugna*. Th. eſt δαίω, uro. ϑ. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. Poëticus pro δαιδαλέου, à δαιδάλεος, *artificioſus*; derivatur à Δαίδαλος, ου, ὁ, qui fuit ingenioſiſſimus & ſcientiſſimus Cretenſium artifex. Videtur nomen accepiſſe à δαίω, *ſcio*. α. 334. 460. 137.

Δαΐδων, gen. pl. à δαῒς, ίδος, ἡ. *fax*. Them. δαίω propriè *uro*. α. 275.

Δαίετο, imperf. Ion. à. δαίομαι, divido, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ Deus, quaſi δαήμων. α. 94 δαίμονα. ϑ. 991. hinc δαιμόνιος, *venerandus*, unde δαιμόνι' pro δαιμόνιε in vocat. ϑ. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ionice. θ. 655.

Δαῖτα, acc. ſing. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*, *epulum*. δαιτί. in acc. plur. δαῖτας. à δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 940. ϑ. 802.

Δαΐφρων, *prudens*, *bellicoſus*. gen. δαΐφρονος, ex δαίω, diſco, vel divido, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκεν, 3. ſing. a. 2. Ion. pro ἔδακεν, momordit. à δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. 1. paſſ. ἐδήχθην. a. 2. paſſ. ἐδάκην. ϑ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*: hinc δακρυόεις, εντος, lacrymoſus. α. 132. 270. ϑ. 227.

Δαλοῦ. genit. à δαλὸς, οῦ, ὁ, *titio*. Th. δαίω, *uro*. ε. 703.

Δαμαζόμενος, præſ. part. à δαμάζω, *edomo*. δαμάσσας, poëtice pro δαμάσας part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. ϑ. 865. 490. α. 11.

Δάμασε, a. 1. Ion. à δαμάω, *domo*, f. άσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. paſſ. *domiti*. à δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμῆναι. a. 2. paſſ. infin. δάμναται, domat. præſ. à δάμναμαι. Th. δαμάω, domo. ε. 151. ϑ. 464. 122.

Δανάης, ἡ Δανάη, ης, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen patronymicum. Filii à patribus ſua acceperunt nomina. à Δαναὸς, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus. Them. δαπανάω, ῶ, f. ήσω, conſumo. ε. 721.

Δάσσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. poëtice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σῖγμα duplicatur. à δάζομαι, divido. f. σομαι, a. 1. m. ἐδασάμην, hinc δασσάμενος & δάσσασθαι. hinc δασμὸς *diſtributio*. item tributum, quod penditur ab hoſtibus, Brand-Schatzung. Th. δαίω, divido. ϑ. 112.

θ. 112. 537. 425. ε. 444.

Δασυστέρνων. gen. pl. à δασύστερνος, hirsutum pectus habens, ex δασὺς densus, & στέρνον, ου, τὸ, pectus ε. 512.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. dividi, pro δατέεσθαι, exemplatia habent δατέασθαι, α pro ε. à δατέομαι, dividor. Th. δαίω, divido. ε. 765. θ. 606.

Δάφνης, genit. à δάφνη, ης, ἡ. laurus. ε. 433. θ. 30.

Δαφοινὸς, valde funestus, ruber, seu δαφοινὸς, ἡ, ὸν, cadis avidus. ex δὰ, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φένω, occido. α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ autem, vero. Sæpe subjungitur particulæ μὲν, vim adversativam habens. ε. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δέδασται, attributa est, perf. pass. ind. à δάζομαι, divido, partior. f. δάσομαι. præt. pass. δέδασμαι. Th. δαίω, divido. θ. 789.

Δεδήει, ardebat. 3. sing. plusq. perf. med. pro ἐδεδήει à δαίω, uro. præt. med. δέδηα. pl. perf. ἐδεδήειν. α. 155.

Δεδμημένοι. præt. part. pass. domiti, à δέμω domo. f. δεμῶ. p. δέδμηκα, præt. pass. δέδμημαι aor. 2. ἐδάμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμήμεναι. ε. 116. Them. δαμάω. ...

... observans. à δε... f. ... δε... α. 214.

Δεδορκὼς, intuens, præt. med. part. à δέρκω, video, a. 1. ἔδερξα. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. pass. ἐδέρχθην, p. m. δέδορκα. α. 145.

Δειδίξεται, perterrebit. 3. sing. fut. med. Poët. à δειδίσσομαι, terreo. f. ίξομαι. Th. δείδω. f. σω. timeo. α. 111.

Δειδιότες, metuentes, part. præt. med. à δείδω timeo, præterito med. δέδια & δείδια, poëtice, unde part. δειδιὼς. α. 248.

Δεικνύει, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. pers. sing. ind. à δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα ε. 449. 524. 500.

Δειλὸς, οῦ, ὁ, timidus à δείδω, timeo. ε. 711. 183. 212.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri, à δείδω timeo α. 195. 463. θ. 934.

Δεινὸς, ἡ, ὸν, terribilis, gravis. δεινοῖο poëtice pro δεινοῦ, δεινῆς pro δειναῖς. θ. 829. δεινοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δεινότατος, acerrimus. superlat. ε. 367. α. 71. 129. θ. 138. 155.

Δεινωποὶ, nom. pl. graves aspectu. ex δεινὸς gravis, & ὤψ ὠπὸς, ὁ, facies. Th. ὄπτομαι, video. At ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. α. 250.

Δείξω, f. 1. δεῖξαι. a. 1. inf. a. δείκνυμι, ostendo. f. ξω, p. χα ε. 646. 610.

Δειπνήσας, a. 1. part. à δειπνέω. cœno, f. ήσω. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna ε. 440.

Δειπνολόχης, comessatricis gen. sing. g. f. pro δειπνολόχου. Adjectiva enim composita sunt g. c. δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie *qui conviviis insidiatur*, h. e. qui convivia captat, commessator, vel quia accurate illa observat, aut loco suo curat, ex δεῖπνον cœna, convivium, & λόχος, ου, ὁ, insidiæ. *ε.* 702.

Δεῖπνον, ου, τὸ, convivium. *ε.* 207.

Δειρὴν, accus. sing. à δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum*, vel δέρη. *α.* 391. *ϑ.* 727.

Δέκα, unde est δέκατος, *decimus*. f. g. δεκάτη. *ε.* 610. *θ.* 726. 789. 803.

Δεκαδώρῳ, dat. sing. à δεκάδωρος, qui decem palmorum est, ex δέκα *decem*, & δῶρον, ου, τὸ, *palmus*, donum. *ε.* 424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, delphin. *α.* 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ, ἄκλιτον & indeclinabile. *θ.* 260.

Δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*, à δέμνιον, ου, τὸ, stratum, lectus. à δέμω, *edomo*. *ε.* 326.

Δένδρεα, pl. num. à δένδρεον, ου, τὸ, *arbor*, *lignum* poët. pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς *frater*. *θ.* 216. *ε.* 581.

Δέξατο, a. 1. med. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, recipio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. m. ἐδεξάμην. *ϑ.* 185. *ε.* 87. 711.

Δεξιτερῇς, ά, όν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερᾷ Ionice à δεξιά, *dextra manus*: παρὰ τὸ δέχεσθαι fut. δέξομαι. *θ.* 179.

Δέος, δέεος, τὸ *timor*, Th. δείδω, f. σω. timeo. p. δέδοικα, δείδια & δέδια. *θ.* 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, ligabant, à δέω, *vincio*, f. ήσω. *α.* 291.

Δερκιόωνται, pro δερκιῶνται, aspiciunt, à δερκιάομαι, ῶμαι, & poëtice δερκιόωμαι. Th. δέρκω, video. *α.* 236. *ϑ.* 911.

Δερκομένω, tuentes, præs. part. dualis numeri, à δερκόμενος, δερκομένοιο, gen. Ion. δερκομενάων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομένων, à δερκομένη, præs. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. *ϑ.* 910. 828. *α.* 236. 167.

Δέρμα, ατος, τὸ *cutis*, à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. *ε.* 511.

Δεσμεύων, manipulans, præs. part. à δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. *ε.* 479.

Δεσμοῦ, gen. sing. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμὰ hinc δεσμεύω *vincio*. Th. δέω, ligo. *α.* 43. *ϑ.* 501.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. à δεύω, *humecto*, *rigo*, f. εύσω. *ε.* 554.

Δεῦτε, huc, agite. adv. hortantis, à ſing. δεῦρο, huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, ου, ὁ, ſecundus. ε. 126. 141. Θ. 47.

Δέχεται, 3 ſing. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι, Θ. 800.

Δὴ, *ſane, jam.* in carmine modo poſtponitur, modo præponitur. ε. 2. δὴ τότε, jam tum. Θ 643.

Δηθὰ, diu, adverb. à δηθὼ, diu. Θ. 623.

Δηϊοτῆτος, genit. à δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*, à δήϊος *hoſtilis:* & hoc à δαίω, *uro*, θ. 661. 852.

Δημήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, *Ceres.* δημήτερος, δὴ μητρὸς, δημήτερι, δήμητρα. Θ. 454. 912. ε. 298.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *adeps*, pinguedo. Vide in δῆμος, ου, ὁ, populus. Θ. 538. 541.

Δῆμος, ου, ὁ, *populus.* ε. 259. Θ. 971.

Δήνεα, acc. pl. *conſilia*, à δῆνος, εος, τὸ, *conſilium*, *vaframent um.* Chaldaice *dena* meditari. alii habent μήτεα. Θ. 236.

Δή ῥ'. Θ. 888.

Δή ῥα. Jam. Θ. 883.

Δῆριν, acc. ſing. à δῆρις, ιος, ἡ, lis, *contentio*, hinc δηριάω, *pugno.* ε. 14. 33. α. 241. 251.

Δηρὸν, *diu*, adverbialiter uſurpatur pro δηθὼ, Θ. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro ἔδησε, *ligavit.* δήσασθαι, a. 1. med. inf. à δέω, *ligo.* Θ. 618. ε. 540.

Δή τοι, ſane. Θ. 1014.

Δηώσειν, fut. 1. activ. infinit. à δηόω *populor*, *occido*, pro quo Poëtæ etiam δηϊόω à δήϊος vel δάϊος, *hoſtilis.* Th. eſt δαίω, *uro*, *vaſto*, α. 67.

Δία, *Jovem*, acc. ſing. à Ζεὺς, διὸς, διὶ, δία, vocat. Ζεῦ, Jupiter. δἰ'. Θ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpoſitio, διὰ βουλὰς, ex conſiliis, διὰ Θρήκης, per Thraciam. ε. 13. 505. Θ. 398.

Δῖα, *divina*, h.ſe. præſtantisſima. à Ζεὺς, διὸς, Jupiter, α. 338. Θ. 376.

Διαβὰς, part. a. 2. act. *emenſus.* à διαβαίνω, tranſeo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς. Θ. 292.

Διαβῇ, tranſierit. a. 2. act. ſubj. διαβῶ Th. βαίνω, eo. ε. 738.

Διάησι, 3. perſ. ind. ſing. perflat. ex διὰ & ἄημι, *flo*, Th. ἄω, ἄσω, flo, ſpiro. ε. 512. 517.

Διάκτορος, ου, ὁ, *nuntius.* Dicitur etiam διάκτωρ, ορος, ὁ, à διάγω, traduco, transmitto. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, 1. perſ. pl. præſ. ſub. à διακρίνω, diſcerno. Th. κρίνω, f. νῶ, ſecerno, judico, p. κέκρικα a. 1. ἔκρινα. ε. 35. Θ. 85.

Διαμπερὲς, adverb. *perpetuo*, ex διὰ, ἀνὰ, & πέρας, ατος, τὸ, *terminus.* q. d. penitus (διὰ intendit ſignificationem) ad finem. ε. 234. Θ. 402.

Δῖαν, acc. à δῖος, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupi-

Jupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præs. act. à διασκίδνημι, dissipo, ad formam ἵστημι, Th. est σκεδάω, σκεδάζω, & σκεδάννυμι *dispergo*, f. άσω. θ. 875.

Διδάξης, a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo*, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, a. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infin. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδοῖ, dat. pro δίδωσι, à διδόω Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. α. 328. 279. 636. θ. 219.

Διδυμάονε, geminos, dualis num. à διδυμάων, ονος, pro δίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ. geminus. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. à διαδάζω, σ poëtice duplicatur. sic διεδάσσαι, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδάσω, Ionicè α mutatur in αι. Th. δαίω, divido. θ. 544. 885.

Διέκειτο, constitutum erat, imperf. med. à διάκειμαι, constitutus sum, Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo. α. 20.

Διέλοντο, pro διείλοντο. 3. pl. a. 2. med. à διαιρέω, divido, f. ήσω, p. διῄρηκα, a. 2. λον, Th. αἱρέω, eligo. θ. 112.

Διερῶ, *humidam*, acc. à διερὸς, humidus. Th. διαίνω, f. ανῶ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disposuit, a. 1. ind. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino, Th. τάσσω, vel ττω, f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. ε. 274. θ. 74.

Διετεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. a. 1. med. διατεκμαίρω, certis signis probo, f. αρῶ, a. 1. ἐτέκμαρα. Th. τέκμαρ, αρος, τὸ, signum. ε. 395.

Δίζεσθαι, *inquirere*, præs. med. infinit. à δίζημαι, quæro, fut. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro. ε. 601. 426.

Δίη, *divina*, à Ζεὺς, Jupiter. θ. 260. 866.

Διηνεκέεσσιν, longis, dativ. pl. poëticus, à διηνεκής: ex διὰ & ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perpetuus*. διηνεκέως, *prolixe*. θ. 627. 812.

Διὶ, dat. sing. à Ζεὺς. vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, justus. ε. 268. & δίκαι' per apostrophen. ε. 278.

Δικαιότερον, justius, comp. à δίκαιος, justus. Th. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl à δίκη, ἡ, *jus*, *fas*. δίκῃσι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, ου, *justus*. & δίκαι' per apostrophen, pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, a. 1. act. infin. pro δικάσαι, à δικάζω, jus dico, Th. δίκη, *jus*, ἡ. ε. 39

Δινέμεν, *vertere*, præs. inf. Ion. pro Æolico δινέμεναι, communiter δινεῖν, à δινέω, *moveo*, f. ήσω, à δίνη, ης, ἡ, vortex. ε. 596.

Δινήεντας, accus. pl. à δινήεις,

εσσα, εν, vorticosus, a, um, à δίνη, ης, ἡ, *Vortex*, *gurges*. θ. 337.

Δίνῃς, dat. pl. Ionic. pro δίναις, à δίνη, *Vortex*, θ. 791.

Διόθεν, adverb. è loco, *à Jove*. Th. Ζεὺς, Διός, Jupiter. ε. 763.

Διὸς, *Jovis*. gen. à Ζεὺς, Jupiter Vocat. ὦ Ζεῦ ε 4. 36. &c.

Δῖον, δῖος, δῖα, *divus, a, um*. Th. Ζεῦς, θ. 991.

Διόγνητος, *à Jove generatus*, *generosus*, ex Διὸς & γνητὸς pro γενητός. Th. γίνομαι nascor, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, à Jove nutriti, à διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex Διὸς, & τρέφω, *alo*, f. ψω, p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. θ. 962. 82. α. 118.

Δὶς, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρου, gen. sing. à δίφρος, (q. δίφορος) ου, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. *currus*, α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, inquirens, pr part. f. g. à διφάω, *quæro*, f. άσω. ε. 377.

Δίχ', pro, δίχα *seorsim*. Th. est δὶς bis. ε. 166.

Διώνυσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, ut habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400. ε. 612. θ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. θ. 17. 353.

Δμηθεῖσα, & per apostroph. δμηθεῖσ', a. 1. part. f. g. *domita*, à δέμω, (pro δαμάω. domo. (fut. δεμῶ. præt. act. δέδμηκα. præt. pass. δέδμημαι, σαι, ται Hinc a. 1. pass. ἐδμήθην, ης, η, Vide supra δαμέντες. α. 48. θ. 1000.

Δμῶας, acc. pl. à δμὼς, ωός, ὁ, *servus domitus*, in dat. pl. δμῶσι & δμώεσσι & δμωὸς, ῦ, ὁ, idem quod δμώς. Th. est δαμάω domo. ε. 428. 457. 595. 764. α. 39. 276.

Δνοφερῆς, ἡ, όν. tenebrosus, δνοφερῆσι, dat. pl. (Ion.) à δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo. θ. 107. 736. 807. 816.

Δοιὰ, δοιὼ, & δοιοὶ, pluralis & dual. numeri tantum. Poëtice pro δύο, vel δύω, *duo*. ε. 430.

Δοῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pro δοίησαν, à δίδωμι. f. δώσω, do. ε. 189.

Δοιὼ dual. num. Vide δοιά. α 234.

Δοκεύων, insidiatus, part. præs. verbi δοκεύω, observo. f. εύσω. Th. δοκάζω, f. άσω, observo. α. 333. 489.

Δολίην, acc. sing. à δόλιος, dolosus. δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa arte*. Them. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus. θ. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apost. pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, ἡ, όν, longus. θ. 186.

Δολοφρονέω, f. ήσω, *cogito fraudes*. à δόλος, & φρὴν mens. θ. 550.

Δόλῳ, dat. sing. à δόλος, ου, ὁ, do-

dolus. ε. 83. θ. 889.

Δολωθεὶς, a. 1. part. à δολόω, *dolos machinor*, circumvenio. θ. 494.

Δόμεν, dare. a. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, Dorice pro δοῦναι. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων. ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ου, ὁ, domus, à δέμομαι. *ædifico.* præt. med. δέδομα. θ. 386. hinc δόμονδε, domum versus. ε. 96. α. 38.

Δορυσσόω, hastarum concussori, à δορυσσόος, ex δόρυ, lancea, & σόος, à σείω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δὸς, a. 2. imperat. ut & δότε *date*, à δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις δόσιν, munus. θ. 93. 104.

Δότειρα, datrix, à δοτὴρ, ῆρος, dator. ὁ. Th. δίδωμι. ε. 354 α. 131.

Δοῦπος, ου, ὁ, *fragor*, *strepitus*. θ. 70. 703.

Δοῦρα, ligna, acc. pl. pro δούρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα à δόρυ, δόρατος, & δουρὸς, lignum, dat. δούρατι, δουρί. ε. 454. 805.

Δοχμωθεὶς, sese obliquans, a. 1. part. pass. à δοχμόω. Th. δοχμὸς, ἡ, ὸν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντος, gen. à δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 144. θ. 322.

Δράκον, aspiciebant, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, video, in a. 2. ἔδαρκον, facta metathesi ἔδρακον, p. m. δέδορκα. α. 262.

Δράκοντε, dracones, dual. num. à δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 233.

Δράκων, οντος, ὁ. draco. dat. pl. δράκουσι. θ. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, à δρεπάνη. idem δρέπανον, ου, τὸ, à δρέπω, *carpo*, f. δρέψω. hinc δρέψασθαι, a. 1. med. inf. α. 292. θ. 31. 362.

Δρέψασθαι. Vide in Δρεπάνας.

Δριμεῖαν, acerbam, à δριμὺς, εῖα, ὺ, proprie *acris gustu seu sapore* per metaph. *gravis*, *molestus*. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. à δρύαλος, est nomen viri, *qui quercuum satis habet*, α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. à δρύας, αντος, ὁ, nomen viri, à δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. in acc. δρῦν. hinc δρύα, acc. à δρύον. ου, τὸ, *nemus*, *quercetum*. ε. 230. 528. θ. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. dat. δυνάμει, à δύναμαι, *possum*. in 2. sing. δύνασαι, ad formam κρέμαμαι. f. δυνήσομαι.

Δύνηαι, Ionice pro δύνῃ, 2. sing. præs. med. subj. usitatè δύνῃ. a. 1. pass. ἐδυνάσθην. θ. 420. ε. 348. 283. α. 121.

Δύνουσ', 3. pers. ind. præs. pro δύνουσι, *ingrediuntur*, à δύνω δύω, & δῦμι, subeo. f. δύσω, p. δέ-

p. δέδυκα, a. 2. ἔδυν, υς, υ. α. 151. ε. 614.

Δύῃ, 3. perſ. præſ. ſub. verb. δύω, ſubeo. ε. 726.

Δύο, communiter. *duo*, δύω Attice; gen. dual. δυεῖν, f. δυεῖν, *duarum*, dat. pl. δυσὶ. α. 112. ε. 12.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, ſubeo. f. σω, p. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 1. inf. act. δῦσαι, pro ἀποδῦσαι, per τμῆσιν. α. 329.

Δυσηλεγέες, moleſtæ. pl. num. à δυσηλεγὴς, έ☉, *moleſtus*. ex δυς, quæ particula in compoſitione tantum legitur, ſignificatque *difficulter*, & ἀλέγω, curo, f. ξω. ε. 504. Э. 652.

Δυσκέλαδ☉, ε, ὁ, ἡ, *raucus*. Th. κέλαδ☉, ε, ὁ, *ſonus*. *vox*. ε. 194.

Δυσνομίην, acc. Ion. à δυσνομία, Ion. α. mutatur in η. proprie *mala legum inſtitutio*. item *licentia*, qua qui utuntur, difficulter ſe legibus ſubjiciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς, & νόμ☉, lex. hoc à νέμω, tribuo. Э. 230.

Δυσπέμφελ☉, gravis acceſſor. proprie *trajectu difficilis*. ex δυς & πέπεμφα, verbi πέμπω. f. ψω, mitto. ε. 720. θ. 440.

Δύσεο, induere, Poëtice pro δύσεο, Ionice, & hoc pro δύσε, έθω, præſ. med. imperat. à δύω. fut. med. δύσομαι, unde formant novum verbum, δύσομαι, *induo*. ἐδυσόμην, ε, ετο, *induebam*. Th. δύνω, vel δύω, ſubeo. α. 108.

Δυσσομενάων, gen. pl. Æol. g. f. pro δυσομένων, præſ. part. à δύσομαι, mergor. idem quod δύνω & δύω, ſubeo. ε. 382.

Δυσφήμοιο, *ominoſo*, gen. ſing. Ion. à δύσφημ☉, mali ominis. ex δύς, & φάω, vel φημὶ, dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præſ. part. à δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero. ex δυς, & φρὴν, ενός mens. Э. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à δυσφροσύνη, animi ægritudo, ex δυς, & φρὴν. ενὸς, ἡ, mens, animus. Э. 528.

Δυσωνύμε, gen. ſing. à δυσώνυμ☉, inauſpicatus. ex δυς, & ὄνομα, *nomen*, cui eſt infauſtum nomen. Э. 171.

Δυωδεκάτη, duodecima, δυωδεκαταῖ☉, duodecimus, & *duodecim annorum*, à δυωδέκατ☉ *duodecimus*. ex δύο, & δέκα, decem. ε 749. 774. 789.

Δυωδεκάμηνον. ex δυώδεκα, duodecim, & μὴν, μηνὸς, ὁ *menſis*. ε. 750.

Δῷ, (δῶ, δῷς, δῷ) 3. ſing. a. 2. act. ſubj. à δίδωμι, do. ε. 352. θ. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα, decem. α. 162.

Δώῃ, dederit, Attice, pro δοίη, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do. Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc pro ἔδωκε, apocope Poëtica, δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1.

a. 1. act. indicat. ab ἔδωκα. Th. δίδωμι, do. α. 400. ε. 739. θ. 504.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus*, pro δόμημα, à δέμω, exstruo. θ. 410. ε. 8. 81. δώματ', pro δώματα. θ. 114.

Δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, donum, δώροισι, dat. pl. ε. 612. α. 47.

Δωρὶς, δωρίδος, ἡ, nomen mul. θ. 250. 241.

Δωροφάγους, acc. pl. à δωροφάγος, donivorus. Duo turpissima vitia in judice, ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προσωποληψία. dicitur δωροφάγος, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Active capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τοὺς ἐν τῷ λαμβάνειν δῶρα διαζῶντας, *qui ex illis largitionibus vivunt.* ad quā pestem è medio tollendam stipendia erant constituenda illis judicibus digna. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo, comedo. ε. 39. 219. 261.

Δὼς, donum, indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. 1. act. à δίδωμι. Vide in δόμεν. ε. 57. 176.

Δώτῃ, datori, dat. cas. usitatius δότης, ου, ὁ, *dator*. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. à δωτὴρ, donator, à δίδωμι, do. δωτῆρες ἐάων, *datores bonorum*. malo δωτῆρες ἐάων, scil. δωρεῶν, ubi ἐάων est gen. pl. g. f. pro ἐῶν. Vide infra ἐάων. θ. 46. 111. 633.

Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mul. θ. 248.

Δώωσι, a. 2. sub. pro δῶσι, Poëtice, nova τοῦ ω μεγάλου ἐπενθέσει, verb. δίδωμι, do. θ. 222.

E.

E', *ipsum*, acc. ab οὗ, οἷ, οὐδέ ἑ λήθει, neque ipsum latet. ε. 266. α. 359. θ. 332.

'Εᾷ, 3. pers. ind. ab ἐάω, sino, permitto, f. ἐάσω, p. εἴακα. ε. 340. θ. 772.

'Εάων, *bonorum*. vitiose videtur quibusdam scribi ἐάων pro ἐῶν Æolice, ab ἐὸς, ἡ, ὸν, *suus*. Magis arridet iis analysis, qua deducitur ab ἐὸς, ἐὰ, ἐὸν, idem quod ἐὺς, vel ἠΰς, *bonus*, subintelligi potest δωρεῶν, à δωρεὰ, *donum*. Sed pace illorum, subintelligi etiam potest in ἐάων (pro ἐῶν Æolic.) τῶν δωρεῶν. Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. *Deus* vero *dator* & largitor donorum *suorum*, h. e. quæ ab ipso proveniunt & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum ἐὸς, ὰ, ὸν, pro ἐὺς sit vox, proba, nec ne. Desideramus hic autoritatem: ἐὸς, vero ἐὴ, ἐὸν, *suus, a, um*, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest.

Verius ergo per ſpiritum aſperum ſcribitur ἐάων, quam per ſpiritum tenuem. ϑ. 46.

Ἔαγε, 3. ſing. præt. med. pro ἦγε, *fractus fuit*, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω frango, p. m. ἦγα & ἔαγα, ſolutione η in εα. aor. 1. ἦξα & ἔαξα, aor. 2. paſſ. ἤγην & ἐάγην. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non paſſive. ε. 532.

Ἔαρ, ἔαρος, τὸ, ver, contracte ἦρ, unde Latinorum *Ver*. ε. 475. 567.

Ἐᾶσαι, *relinque*, a. 1. inf. act. ab ἐάω. ε. 340.

Ἔασιν, Ion. pro εἰσὶ, ſunt, ab εἰμὶ, ſum. ε. 728. θ. 95.

Ἑαυτῇ, dat. *ſibi*, ab ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς *ſui*. ϑ. 126.

Ἑβδόμη, ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, ſeptima dies, ſacra dies. ab ἑπτὰ, ſeptem. ε. 768.

Ἑβδομάτη, poëtica pro ἑβδόμη. ε. 803.

Ἔβη, 3. ſing. a. 2. act. à βαίνω, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 1. med. ἐβησάμην. ἐκ δ᾽ ἔβη, pro ἐξέβη δὲ, per tmeſin. α. 338. ϑ. 194.

Ἐβιήσατο, *per vim ademit*, a. 1. med. à βιάω. Them. βία, ἡ. ϑ. 423.

Ἐβούλευσε, a. 1. ind. à βουλεύω, conſilium agito. f. σω. Th. βουλὴ, conſilium. ϑ. 389.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. à βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru* θ. 839.

Ἐγγυαλιξεν, 3. ſing. a. 1. act. indic. ab ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus do, à γύαλον, ου, τὸ, *cavitas manus*, ſeu *vola*, idem quod ἐγχειρίζω. ϑ. 485.

Ἐγγὺς, & ἐγγύθι, Poët. comp. ἐγγύτερος, ſuperl. ἐγγύτατος, proximus, ε. 247. 286.

Ἐγείνοντο, 3. pl. imperf. à γείνομαι gignor, naſcor. ἐγείνατο, 3. ſing. a. 1. med. a. 2. m. ἐγεινόμην, ου, 3. plur. ἐγένοντο. ε. 17. ϑ. 46. 111. 240.

Ἐγείρει, *excitat*. 3. perſ. præſ. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐγειρέσθην, 3. dual. imperf. paſſ. poëtice augmento abjecto pro ἠγειρέσθην, f. ερῶ. p. ἤγερκα, & Attice ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ε. 20. α. 176.

Ἐγέλασσε, pro ἐγέλασε. a. 1. act. à γελάω. *rideo*. ε. 59.

Ἔγκατα, τὰ, *inteſtina*. ϑ. 538.

Ἐγκάτθετο, condidit, per ſyncopen, pro ἐγκατέθετο. 3. perſ. ſing. a. 2. m. verbi ἐγκατατίθημι, condo, depono, in Th. τίθημι pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. ϑ. 487. 899.

Ἐγκαταλείπων, *relinquens*, præſ. part. Th. λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 376.

Ἐγκύρσας, illapſus, a. 1. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρσω, a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido, ε. 214.

Ἔγνων, perſ. ind. a. 2. *ſapuit*. tan-

tanquam à γνῶμι. Th. γινώσκω, fut. 1. γνώσομαι. a. ἔγνων, ως, ω, p. ἔγνωκα. ε. 216.

Ἔγχος, εος, τὸ, *lancea*, dat. ἔγχεϊ, dat. pl. ἔγχεσιν. α. 135. 190.

Ἐγχώριον, domesticum, in eo loco ubi habitas, ex ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, locus. ε. 342.

Ἐγὼν, ego ἔγωγε, Attice, & ἐγὼν, Dorice. ε. 10. 651. 680.

Ἔδακ', *rodit*, pro ἔδακε, 3. sing. a. 2. act. à δάκνω, *rodo, mordeo*, f. δήξομαι, p. δέδηχα. a 2. ἔδακον. ε. 449.

Ἐδάματτε, a. 1. act. Poëtice pro ἐδάμασε, à δαμάω, *domo*. α. 408. θ. 331.

Ἐδασσάμεθ', *diuisimus*. 1. plur. aor. 1. m. pro ἐδασάμεθα. Poëtæ duplicant σ, metro id postulante. à δάζομαι, *diuido*. ἐδάσσατο, *destinauit*. Th. δαίω, divido. ε. 37. θ. 530.

Ἔδει, *edit*, 3. per. præsent. ab ἔδω. θ. 535.

Ἐδέξατο, suscepit, a. 1. med. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. ϑ. 479.

Ἔδησαν, alligarunt, a. 1. à δέω, ligo, f. δήσω, & δέσω, præt. pass. δέδεμαι. ϑ. 718.

Ἐδίδαξαν, docuerunt, 3. perf. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, doceo, f. ξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα. ε. 660. ϑ. 22.

Ἐδίδευν, 3. perf. pl. imperf. pro ἐδίδοσαν, à διδόω., pro δίδωμι, do. Vide δόμεν, ε. 138.

Ἔδον. pro ἔδοσαν, a. 2. 3. plur. à δίδωμι, do. ϑ. 30.

Ἐδονεῖτο, agitabatur, imperf. pass. Th. δονέω, f. ήσω, α. 237.

Ἕδος, εος, τὸ, sedes. Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι, sedeo. α. 203. ϑ. 117.

Ἔδουσι, *edunt*, præs. ind. ἔδω, edo, p. ἐδήδοκα. cætera tempora non sunt in usu. ϑ. 640.

Ἕδρη, Ion. pro ἕδρα, sella, ἡ. Th. ἕζομαι, sedeo. ϑ. 386.

Ἑδριόωνται *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poëtice ἑδριόω. Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι, sedeo. ϑ. 388.

Ἐδύναντο, 3. pl. imperf. à δύναμαι possum. Vide supra δύναμις. ε. 133.

Ἔδυνε, imperf. *induit*, à δύνω. Vide in περὶ-ἔδυνε. α. 124.

Ἐδωδῆς, gen. sing. ab ἐδωδὴ, cibus. Th. ἔδω, edo. ε. 591.

Ἔδωκε, dedit. a. 1. verbi δίδωμι, do, f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 277. 92. α. 125.

Ἐδώρησαν, a. 1. ind. à δωρέω, f. ήσω. dono. Th. δῶρον, ου, τὸ, donum. ε. 81.

Ἔειπε, a. 1. vel pro εἶπε, prosthesi Poëtica. ἔειπον, 3. pl. a. 1. Th. ἔπω, dico a. 1. εἶπα. a. 2. imperat. εἰπέ, ε. 86. θ. 24.

Ἑεὶς, *unus*, pro εἷς, per πρόσθεσιν poëticam, f. μία, n. ἕν. ϑ. 145.

Ἐέλδεται, appetit. præs. ind. verb. ἔλδομαι, cupio. hinc ἔελδωρ, τὸ, desiderium. ε. 379. α. 36.

Ἔεργ', præs. imperat. pro ἔεργε,

γε, cohibe, ab εἴργω, pro εἴργω, arceo, f. ξω ε. 333. θ. 751.

Εἴρση, pro ἔρση, ros. α. 395.

Ἔζες, ferbebat. 3. perf. imperf. act. à ζέω, ferveo. θ. 695. 847.

Ἑζόμενον, sedentem, part. præf. verbi ἕζομαι, fedeo. f. ἑδοῦμαι. ε. 591. 724.

Ἔζωον, vivebant, 3. pl. imperf. act. à ζώω, poët. pro ζάω, ῶ, vivo, f. ζήσω. p. ἔζηκα. ε. 112.

Ἔην, erat vel fuit, poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, fum, ε. 11. 117.

Ἑὴν, fuam, acc. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, fuus, a, um. ab ἕ, fui. θ. 487. 890.

Ἔησθα, poëtica prosthesi pro ἦσθα. & hoc pro ἦς, & est a 2. fub. ὦ, ἦς, & poët. ἔω, ἔης. θα, est Æolica paragoge. Th. εἰμὶ, fum. ε. 312. 515.

Ἔθ', pro ἔτι, ob feq. afpiratam. Et est adverb. significans, adhuc. α. 50.

Ἐθέλω, vel θέλω, volo, f. θελήσω, p. τεθέληκα. ἐθέλησθα, 2. perf. præf. fub. pro ἐθέλῃς per paragogen Æol. ἐθέλῃσι, vel ἐθέλησιν, 3. perf. fing. fub. præf. Ion. pro ἐθέλῃ. ε. 207. 266. 390. 666. θ. 432.

Ἐθελημὸς, voluntarius, ab ἐθέλω. bolo. ε. 118.

Ἔθεντο, ponunt. 3. pl. 2. 2. m. ἐθέμλω, σο, το à τίθημι, pono. ε. 510. α. 261. θ. 805.

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθζω, pofui, ἔθηκα, a. 1. ind. à τίθημι. ε. 74. 2. 7. θ. 409. 974.

Ἔθλασε, comminuit, a. 1. ind. 3. perf. fing. à θλάω, ἄσω. frango. α. 140.

Ἔθοίνων, depafcebant, 3. pl. imperf. à θοινάω, epulor. f. ήσω. Them. θοίνη, ης, ἡ, epulum. α. 212.

Ἐθρέφθη, innutrita est. a. 1. paff. pro ἐτρέφθη, quia formatur à τέθραπται: alioqui τ fcribitur, quoties fequitur litera afpirata, prout in voce ἐτράφην videre est. à τρέφω, alo, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. p.m. τέτροφα θ. 192.

Ἐθύνεον, furebat. imperf. à θυνέω. idem quod Th. θύω, impetu feror. f. ύσω. α. 210. 256.

Εἰ, fi. ε. 106. 270. α. 358.

Εἴαρι, vere. dat. fing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ ver. ε. 460.

Εἰαρινὸς, vernus, a, um. dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ε. 680. θ. 279.

Εἴασε, reliquit a. 1. act. ab ἐάω, fino. f. ἐάσω. p. εἴακα. α. 424.

Εἵαται pro ἦνται. Ion. fedent. 3. pl. ind. præf. verbi ἧμαι, ἧσαι, fedeo. imperf. ἥμην, ἧσο, θ. 622.

Εἴβεται, diftillat. 3. præf. ind. Poëtice pro λείβεται, εἴβετο, Ion pro λείβετο. Th. λείβω. f. ψω. libo, fundo. θ. 910.

Εἶδος, εος, τὸ, forma, dat. εἴδει, εἴδει. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον & ἴδον. ε. 63. α. 5. θ. 153.

Εἰδὼς, εἰδυῖα, pro εἰδηκὼς, ῦια, perf. part. act. εἰδέω, vel εἴδημι, fcio, f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. ε. 54.

ε. 54. 519. ϑ. 313. 887.
Εἴην, εἴης, εἴη, præf. opt. ab εἰμὶ, fum. ε. 269. 346. ϑ. 128.
Εἶθαρ, *ftatim.* adverb. Poëticum. θ. 688.
Εἰκάδι, viginti, dat. fing. Th. εἴκοσι, *viginti*, unde eft εἰκὰς, ἀδ☉, ἡ, numerus complectens viginti, acc. εἰκάδα. ε. 790. 818.
Εἴκ', fiquidem. ε. 643.
Εἶκε, præf. imperat. *cede*, ab εἴκω, *fimilis fum.* item, *cedo.* f. ξω. α. 353.
Εἴκελ☉, ε, ὁ, fimilis. Them. εἴκω, f. ξω, fimilis fum. εἰκτὴν pro ἐοικέτην, 3. dual. imperf. act. ab εἴκω, f. ξω, fimilis fum. α. 390. 322. 451.
'Εἴκτην fimiles funt, Poëtice pro ἐοικέτην, ab εἴκω, fimilis fum. α. 390.
'Εκῦῖαι, *fimiles.* part. præt. act. g. f. ab εἴκω. f. εἴξω, p. εἶκα, (pro εἶχα) inde εἰκὼς, ῦῖα, ὸς. α. 206.
Εἷλε, *cepit*, a. 2. act. ab αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. med. εἱλόμην, ε, ετο. ε. 154. α. 139. ϑ. 325.
Εἰλείθυια, ας, ἡ, *Lucina*, Dea quæ parientibus opituletur. eadem etiam vocatur 'Ελευθὼ, ab ἐλεύθω, venio. θ. 922.
Εἰλυμέν☉, *intortus*, perf. part. ab εἰλίττω, volvo. Th. εἰλέω, f. ήσω, verfo. ϑ. 791.
Εἰλίποδας, curvipedes, ab εἰλίπες, οδὸς, flexipes, ex ἕλω pro quo ufitatum αἱρέω flecto, & πὲς, ποδὸς, *pes.* dat. pl. εἰλιπόδεσσι, Ion. ε. 793. θ. 290. 983.
Εἰλύφαζε, *refplendebat*, imperf. ab εἰλυφάζω, verfo. Dicitur etiam εἰλυφάω, ῶ, *circumvolvo*, *involvo*, εἰλυφόωντες Poëtice pro εἰλυφῶντες, & hoc pro εἰλυφάοντες. Th. εἰλέω, verfo. α. 275. ϑ. 692.
Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. perf. pl. perf. paff. Att. à μείρω, *divido, partior*, f. μερῶ. p. μέμαρκα. præt. paff. μέμαρμαι, Att. εἵμαρμαι cum fpiritu afpero, quæ fuum cuique diftribuit. in plusq. perf. εἱμάρμην, σο, το. hinc εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum.* ϑ. 894.
Εἷμα, ατ☉, τὸ, veftis, ab ἕννυμι, vel ἕω, induo. ε. 554. α. 159.
Εἰμὲν, *fumus*, pro ἐσμὲν, Poëtice, 1. pl. ab εἰμὶ fum. a. 351.
Εἰν, in, pro ἐν, Poëtice. ε. 362. 405.
Εἶναι, præf. inf. effe, ab εἰμὶ, fum. ε. 363. 614. θ. 401.
Εἰνὰς, pro ἐννὰς, ἀδ☉, ἡ, *nonarius numerus.* Hefiodo eft nona dies menfis. Th. ἐννέα, novem. ε. 808. 909.
Εἵνεκα, pro ἕνεκα, *propter, caufa*, εἵνεκ' ἀτασθαλίης, propter improbitatem. ϑ. 516.
Εἷο, pro ἕ Poëtice, μετὰ σοῦ, fecum. ϑ. 392.
Εἶπεν, dixerat, 3. perf. fing. a. 1. vel 2. ind. verbi ἔπω, dico.

co. α. 116. θ. 163. 392.

Εἴπατε, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἴπαθ', pro εἴπατε. Θ. 108. 115.

Εἶργον, coërcens, præſ. part. n. g. ab εἴργω, f. ξω, arceo, ε. 492.

Εἰρέας, acc. pl. cætus, conciones, ab εἰρέη, ης, ἡ, concio, cætus ab εἴρω necto, vel potius dico. θ. 804.

Εἰρεῦσαι, enumerantes, pro ἐρέουσαι, Dorice ευ pro ου, præſ. part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, dico, quod eſt ab εἴρω, in fut. ἐρῶ, unde ſuppullulavit novum verbum ἐρέω, Poëtice εἰρέω, dico. θ. 38.

Εἰρημένον, conſtituta, perfect. part. à ῥέω. f. ῥήσω, dico, præt. paſſ. ἔῤῥημαι, & Attice, εἴρημαι. ε. 368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax. ε. 226.

Εἰροπόκων, lanigerarum à πέκω, vel πέκω, pecto, f. ξω, p. m. πέποκα, hinc πόκος, ου, ὁ, vellus, & εἶρος, εος, τὸ, lana. ε. 232.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. Dorice pro εἰρύειν, trahere, ab ἐρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἴρυτο, 3. ſing. plusquamperf. paſſ. ε. 816. α. 138.

Εἰς, ad. ἵκετο δὲ εἰς Κρείοντα, venitque ad Creontem. ε. 11. Θ. 71.

Εἰσαναβαίνων, conſcendens, præſ. part. m. g. εἰσαναβᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Th. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. Θ. 57. 508. 939.

Εἰσανιὼν ſcandens, a. 2. part. ex εἰς, ἀνὰ, & Them. εἶμι eo. θ. 761.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. Θ. 700.

Εἰσαφίκανε, reverſus eſt, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι. vel ἵκω. ἵξω. venio α. 45.

Εἷσε. a. 1. ind. act verbi ἕω, colloco, induo, f. εἴσομαι, a. 1. m. εἰσάμην. p. εἷμαι. Θ. 174.

Εἶσ', pro εἶσι, vadit, ab εἶμι, eo. Θ. 972. εἰσι, eunt, (ut vertunt) ab εἶμι, eo, vado. quamvis hoc in loco commode εἰσὶ ab εἰμὶ eſſe poſſit. Nam εἶμι, eo, in 3. pl. non format εἶσι, ſed in tertia ſingulari. α. 113.

Εἰσὶ, ſunt, ab εἰμὶ ſum. ε. 12. 36. 121. Θ. 363.

Εἰσεπέρησα, tranſivi, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, tranſeo, f. ήσω, & άσω. ε. 753.

Εἰσκειν aſſimilare, præſ. inf. pro εἴκειν, Poëtice. Th. εἴκω, f. ξω, ſimilis ſum. ε. 62.

Εἰσόκε, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκε, ε. 560. 628.

Εἱστήκει, ſtabat, 3. ſingul. plusq. perf. ab ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα, ubi ſpiritus aſper ex præſenti reperitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστην. α. 264. 268.

Εἴσω, pro ἔσω, intra, Poëtice cum

cum Gen. Th. εἰς vel ἐς ad. α. 151.

Εἶχε, & per apoſtrophum εἶχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 89. α. 122. 214.

Εἷως, Poët. pro ἕως, *donec*. Adverb. Th. ὡς, ſicut. α. 378.

Ἐκ, *ex* præpoſit. regit genit. ε. 70. 104. α. 222. θ. 46. &c.

Ἐκαίνυτο, *ſuperabat*, imperf à καίνυμι. Th. καίνω, proprie *occido*. item *vinco*. per ſyn. ſpeciei. α. 4.

Ἐκάλεσσε, *vocavit*, a. 1. pro ἐκάλεσε Poëtice, à καλέω. f. έσω p κέκληκα. Θ. 391.

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. à καρτύνω, confirmo. Th. κράτος, & per metatheſin κάρτος, εος, τὸ. robur. Θ. 676.

Ἑκὰς, *procul*, *longe*, cum Genit. α. 217.

Ἕκαστος, ſinguli, ἕκαστος, ἑκάστη, ἕκαστα. α. 283. Θ. 151. 370.

Ἑκάτη, *Hecate*, dat. ſing. nomen mul. θ. 411. 441.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. α. 58

Ἑκατηβελέταο, gen. Æolic. pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, ex βέλος, εος, τὸ, *telũ*, & ἑκὰς, Adv. *procul*. α. 100.

Ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *ſacrificium ſolenne*, conſtans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dorice βῶς, bos. ὁ, ἡ, α. 479.

Ἑκατὸν, centum. ε. 129. θ. 150.

Ἐκγεγαυῖα *prognata*, præt. med. part. f. g. ab ἐκγέγαα, præt. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, *enaſcor*. Th. γείνομαι, *gignor*, f. 1. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m. ἐγεινάμην. p. m. γέγονα. ε. 254. θ. 76.

Ἐκγενόμεθα, *nati ſumus*, a. 2. m. pl. num. Ion. pro ἐξεγενόμεθα. Th. γείνομαι. Θ. 648.

Ἐκ-εγέλασσε, a. 1. Ionic. pro ἐγέλασε, à γελάω, *rideo*. ε. 59.

Ἐκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, η, ο, Ille, a, ud. α. 72. Θ. 450.

Ἔκειτο, *jacebat*, imperf. à κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. α 172. 221.

Ἐκέκλετο, *acclamavit*, ſeu acclamaverat, imperf. à κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

Ἐκέλευσε, a. 1. ind. à κελεύω, *jubeo*, f. εύσω. Th. κέλω, jubeo. ε. 60.

Ἑκηβόλος, ου, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, *procul*, *eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. Θ. 94.

Ἕκητι, *dativus*, qui Poëtice ponitur adverbialiter. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo*, *accurro*, ex ἴκω, per metatheſin. α. 277. ε. 343.

Ἐκκορυφώσω *ſummatim & breviter perſtringam*, f. 1. verbi

ἐκκο-

ἐκκορυφόω, f. ώσω. Th. κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex. q. d. *summa capita indicabo*. ε. 106.

Ἔκλεψ, pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. θ. 711.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Them. κλόνος, ου, ὁ, *motus*. α. 317.

Ἔκλυε, imperf. à κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλους, *stupendos*. pro ἐκπλάγους, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγον. ε. 153.

Ἐκπλείου *expleto*, gen. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος. Th. πλέος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1. Cor. 6. 1. Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p. κέκρικα. θ. 535.

Ἔκρυψε, *abscondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, εος, τὸ, finis. ε. 464.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, finis. ε. 563. α. 22. 38.

Ἔκτεινε, *occidit*, a. 1. act. a κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκταχα. a. 2. ἔκτανον. θ. 527.

Ἕκτη, sexta, ἕκτος, ου, ὁ, sextus. Th. ἕξ, sex ε. 611. 780.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. à τολμάω. Th. τόλμη, ης, ἡ. *audacia*. Alii legunt ἐκτολυπεύσας, *cum exantlasset*: quæ lectio est melior. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa, & operi parata. α 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοσθεν, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex. ε. 727. 115. ϑ. 813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. à κτυπέω, *resono*. à κτύπος, ου, ὁ, *fragor*. sicut à φιλέω, ἔφιλον, Th. τύπτω, f. ψω. *verbero*. α. 383. 61.

Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, effugio, f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω. θ. 182.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ϑ. 232.

Ἐλαίῃ, dat. sing. ἐλαία, ας, ἡ, *olea*, nomen arboris. ἔλαιον, ου, τὸ, fructus, oleum. ε. 520.

Ἔλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσειας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσας, *adigens*. part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri causa. θ. 522. α. 372. ε. 473.

Ἐλάτῃς pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*. sic dicta à ventorum agitatione. ε. 507. α. 190. 188.

Ἐλά-

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ. cervus, quasi ἐλαφρὸς, cervus est levis. α. 40.

Ἐλαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρός. οῦ, ὁ, levis. ε. 415.

Ἐλαύνοι, *ducat*, præs. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω *agito* ε. 441.

Ἔλαχεν, *sortita est*, à λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι, perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. Θ. 424. 422.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. Θ. 26.

Ἐλέειν, *capere*, pro ἑλεῖν, dialys. Ion. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 37.

Ἔλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἕλεν, *invasit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vid ἑλέσθαι. Θ. 167.

Ἑλένης, gen. ab Ἑλένη, ἡ, nomen speciocissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεὸν, pro ἐλεεινὸν, per syncopen, *misere*, ἐλεεινὸς, *miser*. ἐλεέω, *misereor*, Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia. ε. 203.

Ἑλέσθαι, capere. a. 2. med. infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι, p. ᾕρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ε. 285. 364.

Ἕλευ, *elige*, Dorice pro ἑλοῦ ad formam τυποῦ, ἑσθω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. Θ. 549.

Ἐλευθῆρος, ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. Θ. 54.

Ἐλεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, decipio. θ. 330.

Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ. elephas. α. 141.

Ἐλήλαται, *ductum est*, 3. sing. præt. pass. ab ἤλακα, in præt. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. Θ. 736.

Ἕληται, 3. sing. ab ἕλωμαι, ῃ, ηται, a. 1. med. subj. ab αἱρέομαι. p. ᾕρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἥληται per τμῆσιν pro ἀφήληται. ε. 319. & 603. 357.

Ἔλθοι, a. 2. opt. act. *venerit*, ἔλθῃς, sub. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.

Ἕλικας, acc. pl. ἑλίκεσσι, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuosas, ab ἕλιξ. Th. εἱλέω, verso. ε. 4. 0. 793. α. 295.

Ἑλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἑλικὸς, οῦ, volubilis. hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἱλέω, verso, & βλέφαρον, ου, τὸ, palpebræ. Θ. 16.

Ἑλικῶν, ῶνος, ὁ, nomen montis.

tis. qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ι. 637. Θ. 2. 23. hinc

Ἑλικωνιάδες, Musæ. Ἑλικωνιάδεσσ', dat. pl. Ion. ι. 63. 656. Θ. 1.

Ἑλικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *limis oculis contuens.* ex ἕλιξ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro *intorto*, hoc ab εἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. Θ. 307. 998.

Ἔλιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2 act. à λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ι. 154.

Ἕλκε, trahebat, imperf. Ion. pro εἷλκον, ες, ε, ab ἕλκω traho, f. ἕλξω. α. 258. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν præf. inf. ι. 629.

Ἑλκηδὸν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἕλκω, ξω, traho. α. 302.

Ἔλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι, p. λέληφα, & Attice, εἴληφα. a. 2. ἔλαβον, ες, ε Θ. 179.

Ἑλλάδος, genit. ab Ἑλλάς, άδος, ἡ, Græcia. ι. 651.

Ἐλλεδανοῖσι. dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἰλέω, convolvo. α. 291.

Ἔλλοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. οὓς ἐλλείπει ἡ ὄψ, quos deserit vox, ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 312.

Ἐλπὶς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ι. 95. ἐλπίδα. acc. ι. 496.

Ἐλπόμενος, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poët pro ἐλπίζω, Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. α. 66.

Ἔλυμα, τος, τὸ, *temo*, ab ἕλω, traho. Th. εἰλέω, verso. ι. 428. 434.

Ἐλύσατο, *liberabit*, a. 1. med. à λύω, solvo, f. σω. p. λέλυκα. θ. 528.

Ἑλὼν, *arripiens*, a. 2. part. ab αἱρέω. Θ. 487.

Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ι. 394.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. med. à μάρναμαι, *pugno*. α. 238.

Ἐμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ι. 55.

Ἐμάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, *pugno*, f. μαχέσομαι, p. μεμάχημαι. α. 30. 1.

Ἔμβαλλε, conjicit, 4. imperf. pro ἐνέβαλλε, Th. βάλλω, λῶ jacio, p. βέβληκα, a. 2 ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

Ἐμβασίλευον, ες, ε. imperf. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, rex. ι. 111. θ. 71.

Ἐμβεβαὼς, insistens, ἐμβεβαῶα, f. g. plusq. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβηκὼς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. α. 195. 324. Θ. 12.

Ἐμεῖο, Ion. & Poët. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. α. 361.

Ἔμελλε, imperf. à μέλλω, f. μελ-

μελλήσω, futurus sum. α. 126. θ. 552.

Ἔμελλε, imperf. à μέλλ, imperson. *cura est*, P. μεμέληκε. ε. 145.

Ἔμεν, Ionice pro εἶναι, præf. inf. ab εἰμὶ, sum. θ 500.

Ἐμβύοντα, *curabat*, imperf. à μβυοντάω, *curo*. Th. μέν@, ε@, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, a. 1. m. à μήδομαι, f. ήσομαι, *cogito*, *machinor*, à μῆδ@. ε@, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμιμνε, *mansit*, imperf. à μίμνω, *maneo*. Th. μένω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, misceor. f. 1. μιχθήσομαι, præt. perf. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην θ. 56.

Ἐμματίως, adverb. *dicto citius*. q. d. ἅμα τῷ ἔπῳ, ab ἔπ@, ε@, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμεμαῶτα, f. g. p. m. part. à μάω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *esse*, Æol. pro ἔμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum. ε. 270. θ. 400. 610.

Ἐμμενέως, fortiter, adverb. μέν@, ε@, τὸ, *robur*. α. 429. θ. 712.

Ἔμμορε, *sortitus* est, per metathesin pro μέμορε, præt. med. à μείρω. *divido*, *sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Att. εἵμαρμαι. ε. 345. θ. 414 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um, ab ἐμοῦ. Th. ἐγώ, *ego*. ε. 266. θ. 164.

Ἔμπαλιν, *retro*, adverb. Th. πάλιν, *rursus*. ε. 145.

Ἐμπελαδὸν, *juxta*. Adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*, Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών. α. 420. 509.

Ἔμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἐμπλὴν, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνεύσας, *inspirans*, a. 1. part. Th. πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνεύσω, p. πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα, unde est πόρ@, ε, ὁ, via hinc ἔμπορ@, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*, præposit. regit dat. pro ἔνθα. *ibi*. ε. 202. 379. α. 204.

Ἔναιε, *habitabat*, imperf. à ναίω, *habito*. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίγκι@, *similis*, q. ex α & λίγξω *resono*, *non absonus*, vel q. d. ἄλις ἴγξιον, . ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἀντί@, adversus. Th. ἀντί, *contra*. α. 184.

Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare*,

re, excernere, præſ. inf. ex ἐν, ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, refrigero.. ε. 757.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, ab ἐναίρω, occido. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, occido. α. 194.

Ἐναρφόρος, ſpoliator, pro ἐναρηφόρος, ſpolia ferens, ab ἔναρα, τὰ, ſpolia, & φέρω, fero. α. 192.

Ἐνάτη, Poëtice pro ἐννάτη, nona ab ἐννέα, novem. ε. 770.

Ἔναυλος, ου, ὁ ſtabulum. Them. αὐλὴ, ῆ, aula, atrium. ϑ. 129.

Ἑνδεκάτη, undecima, ab ἓν, unum, & δέκα, decem. ε. 772. 774.

Ἐνδήμοισι, popularibus, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo eſt. hinc ἐνδήμιος νοσος, eſt morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus. ε. 222.

Ἔνδον, intus, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco ἔνδοθι, intus. ϑ. 964. ε. 31. 521.

Ἐνδυκέως, adverb. valde accuratè. ab ἐνδυκὴς, έος, ὁ, ἡ, promptus, accuratus. α. 427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία τοῦ δένδρου καὶ τὸ μέσον, der Kern vom Holtz. Th. δρῦς, υὸς, quercus. ε. 647.

Ἐνέθηκε, a. 1. ind. verbi ἐντίθημι, impono, f. θήσω. p. τέθεικα, α. 2. ἔθην. ϑ. 174.

Ἐνείκῃ, ferat, a. 1. ſub. ἐνεῖκαι a. 1. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνέκω, vel à φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας, ε. 561. θ. 784.

Ἔνειμαν, diſtribuerunt, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νένομα. 222.

Ἕνεκα, propter, cauſa, adverb. ε. 162. ἕνεκ᾽. ϑ. 983.

Ἐνέκειτο, inerat, 3. ſing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. θ. 145.

Ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, inſpiro, aſpiro. Th. πνέω. f. πνεύσω, flo, ſpiro. α. 131.

Ἐνεποιήσαντο, duxerunt, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in. Th. ποιέω, ῶ, facio. θ. 7.

Ἐνέπων, alloquens, præſ. part. Them. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. ε. 192. 260.

Ἔνερθε, infra, adverb. Th. ἔρας, ας, ἡ, terra. ϑ. 720.

Ἐνέροισι, inferis, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρας, ας. terra. θ. 850.

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Th ἔνος seu ἔνος, annus. ε. 768.

Ἐνηέος, placida, gen. ab ἐνηὴς, έος, ὁ, bonus, placidus. Th. eſt ἐΰς, έος, ὁ, bonus. θ. 65.

Ἐνήρατο, a. 1. m. ab ἐναίρω, occido, f. αρῶ. a. 1. ἤναρα. θ. 316.

Ἔνθ᾽, pro ἔνθα, hic, ibi. ε. 165. 493. hinc ἐνθάπερ, idem quod ἔνθα. ϑ. 586.

Ἐνθάδε hic, huc, adverb. Th. ἔνθα. ε. 612. ϑ. 775.

Ἔνθεν, hinc, adverb. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic. α. 28. θ. 9.

Ἐνθρέψασθαι, *inserere*. a. 1. inf. m. ab ἐντρέφω, *alo in*. Th. τρέφω, alo, f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἐνὶ, pro ἔνεστι. *est*. ε. 747.

Ἐνὶ, *in* Poët. pro ἐν. α. 276. θ. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *annuus*. Th. ἐνιαυτὸς, *annus*, q.d. εἰς ἑαυτὸν ἐπανελθών. ε. 447. β. 58. α. 87.

Ἐνικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθεσο, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*. ε. 27.

Ἐνίσπειν, *proloqui*, præs. inf. pro ἐνέπειν, Th. ἔπω, *dico*, a. 1. εἶπα. θ. 369.

Ἐνάετες, *novennio*, ἐνναετὴς, *novennis*. Th. ab ἐννέα *novem*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*. β. 801.

Ἐνναετῆρε, dual. num. ab ἐνναέτηρος, ου, ὁ, *novennis*, ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἄκλιτον. β. 56. 60. 76.

Ἐνίσπετε, Poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον. ε. 2.

Ἐννεσίῃσι, dat. pl. Ion. & poët. pro ἐννεσίαις, ab ἐννεσία, *consilium*. sicut σύνεσις, *intelligentia*, est à συνίημι, ita ἐννεσία ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*. β. 494.

Ἔνηφιν, *perendinum*, ab ἔνη, seu ἔνη, vel ἕνη, seu ἕνη, *vetus* (sub. ἡμέρα.) Φι est paragoge poëtica, Th. ἔνος seu ἕνος, *annus*. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, *Neptunus*, ab ἐνόω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. β. 445.

Ἐννύχιος, α, ον, seu ἔννυχος, *nocturnus*, adject. Th. νύξ, κτος, ἡ, *nox*. θ. 10. α. 31.

Ἐνόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαι, a. 1. ind. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ε. 89. α. 410. β. 488.

Ἐνοπὴν, *clamorem*, ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. θ. 780.

Ἔνοσις, εως, ἡ, *motus*, ab ἐνόω, *moveo*. Th. εἷς, ἑνὸς, *unus*. θ. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, *terra quassator*, ex ἐνόω, *moveo*, inde ἔνοσις, *motus*, & χθὼν, *terra*, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ε. 665.

Ἐντὸς, *intus*, adverb. ε. 367. α. 312.

Ἔντοσθε, & ἔντοσθι, *intus*: idem quod ἐντὸς, ε. 540. 518. β. 598.

Ἐντύνασθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι *apparo*. Th. ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*. ε. 630.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. Th. Ἐνυὼ, ἡ, Bellona. α. 371.

Ἐνυὼ, όος, ἡ, *Bellona*, ab ἐνύω, *perimo*. β. 273.

Ἐξ, *ex*, præposit. reg. gen. ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ἐξαλαπάξει, *diripiet*. f. 1. Th. λαπάζω, sive λαπάσσω, f. ξω.

ξω, evacuo. ε. 187.

Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. med. infin. Vide supra ἀλέασθαι, ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβετο, imperf. Ion. abjecto augmento verbi ἐξαμείβομαι, immuto, Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Ἐξαπάτας, blanditias, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπατάω, decipio. θ. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε a. 1 ind. Th. ἀπατάω, f. ήσω. decipio, proprie πάτε ἀπάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήσῃ, a. 1 sub. ε. 321. 371. θ. 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, fallens, quod ab ἀφάω, palpo) Poët. idem quod ἐξαπατάω. θ. 537.

Ἐξαῦτις, denuo. Adverb. Th. est αὖ, rursus θ. 915.

Ἐξεγένοντο, procreati sunt, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, enascor. hoc à γείνομαι, nascor. Vide in γείνατο θ 106. 126. 147. 263.

Ἐξέθορε, a. 2. act. ἐκθορέω, prosilio. Th. θόρω, vel θορέω, salio. θ. 281.

Ἕξει, habebit. f. 1. Them. ἔχω. habeo. a. 2. ἔσχον ε. 170.

Ἐξείης, Poëtice, pro ἑξῆς, deinceps, ordine. θ. 728. 809.

Ἐξήκοντα, sexaginta. ε. 562.

Ἐξελάαν, Poëtica τε α epenthesi, pro ἐξελᾶν; ab ἐξελάω. f. άσω, expello, p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω. f. άσω. agito θ 491

Ἐξελάασι, expellunt, præs. verbi ἐξελάω, ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. ε. 522. θ. 820.

Ἐξέλετο, exemit. a. 2. m. ab ἐξαιρέομαι. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον. ε. 104. α. 89.

Ἐξελθεῖν, exire. a. 2. inf. ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a 2. ἦλθον. p. med. ἐλήλυθα. ε. 216. θ. 772.

Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἕξειν. Ion. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. θ. 394.

Ἐξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ἐναίρω, occido. α. 329. θ. 289.

Ἐξέπλη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπλημι. f. ἐκπλήσω, a. 2. act. ἐξέπλην. ε. 98.

Ἐξερείποντες, a. 2 part. act. Th. ἐρείπω, f ψω, cado. in a. 2. act. ἤριπον. α. 174. θ. 704.

Ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. ύσω, traho. ε. 624.

Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ᾽, pro ἐξετέλεσε, perfecit, a. 1. ab ἐκτελέω, perficio. ἐξετελεῖτο, imperf. pass. Th. τέλος, finis. ε 83. θ 403. 881. 1002.

Ἐξεφαάνθη, emersit, a. 1. pass. ab ἐκφαίνω, emergere facio, pro ἐξεφάνθη, per epenthesin τε α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα. ostendo θ. 200.

Ἐξήμησε, a. 1. ind. evomuit, ab ἐξεμέω; f. έσω, vel ήσω. Th. ἐμέω, ῶ, f. έσω, vomo. θ. 497.

Ἐξῆς-

Ἐξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Them. ἄρχομαι, *incipio*. α. 205.

Ἐξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικόμην, ου, ετο, verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 471.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, *exeo*. Them. εἶμι, eo. θ. 732.

Ἐξόπιθεν, poët. pro ἐξόπισθεν, adverb. *à tergo*. ἐξοπίσω, ε. Th. ὀπίσω, *retrorsum*, *retro*. α. 130.

Ἔξοχ', adverb. pro ἔξοχα, *excellenter*, ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, f. ἕξω & σχήσω, habeo. ε. 771.

Ἐοικὼς, ότος, part. præt. med. ab εἴκω, *similis sum*. hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, ficut ἐώρακα pro ὥρακα. ε. 233. α. 215.

Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, *spero*. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes*. ε. 271. 473.

Ἐόντος, ἐόντι, ἐόντα, gen. dat. & acc. ab ἐὼν, Poët. pro ὢν, ab εἰμὶ, fum. ε. 29. 361. 474 θ. 32.

Ἑὸς, fuus. hinc gen. Ion. ἑοῖο, pro ἑοῦ. θ. 472.

Ἐοῦσα, præf. part. f. g. ab εἰμὶ, fum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, *in*, præpofit. ε. 34. 43.

Ἐπάγω, *adduco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦγον & Attice ἤγαγον. Th. ἄγω, duco. θ. 176.

Ἐπαινέσειε, *probaverit*, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινὴ, *gravis*. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. θ. 768 774.

Ἐπάκουε, *animum adjice*, præf. imperat. ab ἐπακούω, f. ούσω, præt. ἐπήκοα, a. 1. ἐπήκουσα, hinc in fub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. p. m. ἐπήκοα. ε. 273. 446.

Ἐπακουὸν, *aufcultatorem*. ε. 29.

Ἐπαλμενος, *infiliens*, præf. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. fic ἵκμενος, ἄρμενος, pro ἰκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἄλλομαι, f. ἅλμαι, falio. θ. 815.

Ἐπάρμενον, *fufficientem*. præf. part. Vide ἄρμενον. ε. 599. 625.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. *comederunt*. à πάω, vel πάομαι, *posfideo*, *vefcor*. præt. paff. πέπαμαι. θ. 642.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, ab ἐπαυρέω, qui fruitur aura, qui refpirare poteft. Th. αὔρα, ας, ἡ. ε. 338. 417.

Ἐπάχνωσεν, a. 1. ind. *vexavit*, *conftrinxit*. Th. πάχνη, ης, ἡ, *pruina*. *unde* παχνόω, ῶ. ε. 358.

Ἔπε', pro ἔπεα, accuf. pl. ab ἔπος, εος, *verbum*, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. θ. 84.

Ἐπίβησε, *ingredi fecit*. a. 1. act. active capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.

'Επέσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπεσι, & forte ita legendum : ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. ι. 184. θ. 90.

'Επέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono, f. θήσω, a. 2. ἔθην, α. 332.

'Επεὶ, *postquam*, *quoniam*. ι. 120. α. 110. 336.

'Επείγετο, *festinabat*, imperf. Th. ἐπείγω, *urgeo*. f. ξω. α. 21.

'Επειτα, ἔπειτ' *deinde*. Th. εἶτα, *postea*. ι. 614. α. 332. θ. 193.

'Επέκειτο, imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo*, *superimpositus sum*. f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*. θ. 143.

'Επέμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ι. 98.

'Επεμβεβαὼς, *insistens*. perf. part. ab ἐπεμβαίνω. Them. βαίνω. eo. α. 324.

"Επεμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα. θ 784.

'Επέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω ad formam ἔδων, ως, ω, vel ἐδίδων, ως, à δίδωμι, *do*. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. ι. 684.

'Επεῤῥώσαντο. 3. pl. med. ind. ab ἐπιῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, *confirmo*, *corroboro*. f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα, θ. 8.

'Επεστενάχιζε, *ingemiscebat*, imperf. à στεναχίζω, f. σω. Them. στενὸς, ῦ, ὁ, *angustus*. θ. 843.

'Επέστενε, ingemiscebat, imperf. à στένω, *gemo*, f. νῶ. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, *angustus*, *arctus*. θ. 679.

'Επέσχετο, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐφέξω, a. 2. ἐπέσχον, Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. θ. 177.

'Επεται, *sequitur*, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἕπω. ι. 220.

'Επέτελλε, *imperabat*. imperf. act. ut ἐπετέλλετ', imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. θ. 995.

'Επετέρπετο, imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th τέρπω, f. ψω. *delecto*. θ. 158.

'Επέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. perf. poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à φαίνομαι, *appareo*. f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφασμαι, & Att. πέπασμαι, a. 2. ἐφάνην α. 166.

"Επεφνεν, *occidit*, imperf. à πέφνω, idem quod φένω, *occido*. p. m. πέφονα. ι. 148. α. 57.

'Επέφραδε. a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco*, *indico*, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico, memoro. θ. 74. 162.

'Επεφράσατο, *excogitavit*, a. 1. m. Poët. pro ἐπεφράσατο. Th. φράζω, *dico*. θ. 160.

'Επέφυκεν, *enata erant*, imperf. verbi πεφύκω, idem quod φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυον.

φυσι. α. 76. ϑ. 673.

'Επίχειν, *abstinere*, præs. inf. Th. ἔχω, f ἕξω, ε. 134.

'Επίων, gen. pl. ab ἔπ☉-, ε☉-, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico, ε. 401.

'Επήγαγε, *adduxit*. Atticè pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω, ε. 240.

'Επηετανὸς, ῦ, ὁ, *annuus*, Th ἔτ☉-, ε☉-, τὸ, *annuus*. ε. 31. 515.

Επῆν, *aderat*, imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 114. 598. θ. 799.

'Επὴν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἂν, & hoc pro ἐὰν ε. 289.

'Επήνησαν, *laudarunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶν☉-, laus. θ. 664.

'Επληρώθη, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπανύω, *expedio*. Them. ἀνύω, item, ἀνύτω, *perficio*. α. 311.

'Επήρατ☉-, *amabilis*. Th. ἐράω, άσω, *amo*, ε. 63. θ. 67.

'Επηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφὴς, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. ϑ. 598.

'Επὶ, præposit. regit gen. dat & acc. ε. 250. α. 76. 306.

'Επιβήμεναι, conscendere, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. 'Επιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. 'Επιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβλω. α 40. ϑ. 396.

'Επιδείελα, adv. *post meridiem*, à δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δέω & ἕλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.

'Επιδέρκεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέρκω, *video*. f. 1. δερκῶ, a. 2. ἔδρακον. ε. 266.

'Επιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, *do*, a. 2 ἔδων, ως, ω. ε. 394.

'Επιείκελ☉-, *similis*. Th. εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. ϑ. 207.

'Επιθεὶς, *imponens*, a. 2. part. act. Them. τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθlω. ε. 695.

'Επιθήκη, ης, ἡ, *accessio*, *additio*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 378.

'Επίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. à πείθομαι, *assentior*. a. 2. m. ἐπιθόμlω, p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι. ε. 69. ϑ. 474.

'Επὶ–θόρε, a. 2. act. à θορέω, *salio*. α. 321.

Επιθρώσκυσα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

'Επίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & καλέω, f. ήσω, *voco*. ϑ. 207.

Επίκλοπ☉-, *furax*. Th. κλέπlω, ψω, *furor*, p. m. κέκλοπα. ε. 67. 68.

'Επίκυροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκυρ☉-, ῦ, ὁ, *auxiliator*. θ. 815.

'Επικρατέοντα, pl. num. part. præs. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτ☉-, *robur*. α. 308.

'Επικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. *valde*. Th. κράτ☉-, ε☉-, τὸ, *robur*. ε. 204.

'Επικυρτώοντε, *attollentes*, Poëtice dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτόω, ῶ, *incur-*

curvo. Th. κυρτὸς, ȣ̃, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθεο, *obliviscere*, Ionic. pro ἐπιλήθȣ, præs. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor* Them. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273. ϑ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, testes. Th. μάρτυς, ος, ὁ καὶ ἡ, *testis*, α. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part. act. Th μειδάω, f. ήσω, *rideo leniter*. ϑ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. Th. μέτρον, τὸ, *mensura*. ε. 395.

Ἐπιμηθεύς, nomen viri. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præs. ind. à μίσγω, pro μίγνυμι, *misceo*, f. ξω. ϑ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*, ἡ Th. μῶμος, ȣ, ὁ, *dedecus*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*, a. 2. act. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th εἶμι, *eo*. ε. 673. α. 333 425.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ὅρκος, ȣ, ὁ, *jusjurandum*. ε. 280. 802. ϑ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. πάγχυ, pro πάνυ, *valde*. ε. 262.

Ἐπιπειθόμενος, *obtemperans*, præs. part à πείθομαι. Vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπλομένοιο, gen. Ion. *volvente*, ἐπιπλόμενος, pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι *sum*. α. 87. ϑ. 493.

Ἔπιπλον, *implebant*, 3 pl. a. 2. act. à πιπλάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo*, a. 2. ἐπίπλον, sicut à τιμάω, ἐτίμον. Them. πλέος, ȣ, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inspirant*, præs. ind. Them. πνέω, f. πνεύσω, *spiro*. ϑ. 872.

Ἐπιρρόθοι, ex ἐπὶ, & ῥόθος, ȣ, ὁ, *undarum fremitus*, ἐπίρροθος, ȣ, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis*. ε. 558.

Ἐπισμυγερὴ, *ærumnosa*, ἡ Th. σμύχω, *vasto*, f ξω. α. 264.

Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*. Th. σπείρω, f. ερῶ, *sero*. ε. 444.

Ἐπισταμένως, *scienter*, adverb. ab ἐπίσταμαι, *scio*, ex ἐπὶ & ἵστημι scio. α. 107. ϑ. 87.

Ἐπιστολάδην, Adv. *ornate*, *succincte*. Th. στέλλω, *mitto*. item, *orno*, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, convertitur, præs. ind. à στρέφω, verto, f. ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστραφον. ϑ. 753.

Ἐπίσχε, præs. act. imperat, *cohibe*, *inhibe*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίσχετον, in dual. α. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præs. ind. hinc ἐπιτελλομενάων, Æol. pro ἐπιτελλομενῶν, part. præs. gen. plur. f. g. Th. τέλλω, verbum inusitatum. ε. 381. 565.

Ἐπίφρονα, accus. sing. ab ἐπίφρων, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. φρὴν. ϑ. 122. ἐπιφροσύνῃσι, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσύναις, ab

ἐπιφροσύνη, prudentia. *θ.* 122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*, idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat.pl.Ion. ex ἐπὶ & χθών, ονὸς, ἡ, terra. *ε.* 122. *θ.* 372.

Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, *contingo*. Them. ψαύω, idem quod ψάω, tango. *α.* 217.

Ἔπλετο, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, à πέλομαι, sum. item, ἔπλετο, imperf. pro ἔπλετο. *θ.* 425. 836.

Ἐμπλίω, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo*, Th. πέλας, prope. *α.* 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἴχνος ποιεῖν, vestigium facere, à ποιέω, *facio*. *ε.* 678.

Ἐπομόσσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. Poët. pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι f. ἐπομόσω Th. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. *θ.* 793

Ἕποντο, 3. pl. præs. ἕποντο, *sequebantur*, pro εἵποντο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἕπω *sequor*. *ε.* 403. *α.* 277.

Ἐποπτεύειν, *inspicere*. Th. ὄπτομαι, video, p. m. ὦπα, a. 1. ὤφθην. *ε.* 765.

Ἐπόρουσεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρούω, f. σω, *impetu feror*. Th. ὄρω, *concito*. f. ρῶ vel ρσω. *α.* 442. 452.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Them ἔπω, dico. *ε.* 451. *α.* 330.

Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. sing. imperf. med. à ποτάομαι, *volo*, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, *volo*. *α.* 222.

Ἐποτρύνειν, *instigare*, præs. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*, p. γκα. *ε.* 595.

Ἔπρεσε, a. 1. ind. pro ἔπρησε, à πρήθω, *incendo*. *θ.* 856.

Ἑπτὰ, septem. *α.* 272.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & πὺς, ποδὸς, *pes*. *ε.* 442.

Ἑπτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. *habens septem vias*. *θ.* 341.

Ἑπτάπυλος, *septem portas habens*, à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *septem*. *ε.* 161. *α.* 49.

Ἐπτοίηται, *evolat*. 3. sing. præt. pass. à πτοέω, Poëtice πτοιέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτοίομαι, *attonitus sum*. item, *animo suspecto attento*. quæ significatio huc quadrat. *ε.* 445.

Ἐπώνυμον, ου, τὸ, nomen è re impositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. *θ.* 144. 282.

Ἐπώρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἐπόρω, *concito*. Th. ὄρω, ρῶ, & ρσω, *concito*. *α.* 69.

Ἔραζ, pro ἔραζε, Adv. ad locum, *in terram*, *humi*. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra. *α.* 174. 168.

Ἔραζε, humi; in prosa χαμαί. adverb. *ε.* 419. 471.

Ἐράσσατο, a. 1. m. *amavit*, pro ἠράσατο, Poëtice; ab ἐράω, *amo*, f. άσω hinc ἐρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*. *θ.* 70. 136. 915.

Ἐρα-

*Ἐρατὼ, ὁῦς, ἡ, *Erato*, nomen mulieris vel Musæ. ab ἐράω, amo ἐρατὴ, amabilis. θ. 78. 247.

Ἐργάζονται, *operantur*, ἐργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζευ, pro ἐργάζε, Dorice, præſ. imperat. ἐργάσαιο, a. 1. med. opt. εἴργασμαι, p. paſſ. Th. ἔργον, *opus*. ε. 43. 150, 297. 312.

Ἔργματι, *operi*, dat. ſing. pro ῥέγματι, per metatheſin, à ῥέζω, ῥέξω & per metatheſin ἔρξω, facio. ε. 799. θ. 823.

Ἔργον, *opus*. ἔργοιο, gen. Ion. pro ἔργου. ἔργ', pro ἔργα. ε. 20. 21. 389. θ. 146.

Ἔρδειν, *facere*, præſ. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35. θ. 417.

Ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus*, eſt nomen gehennæ, *caligo*. ἐρέβευσφιν, ex orco, ab ἐρέβευς pro ἐρέβους, φιν eſt paragoge Poëtica. ἐρεβεννὴ, *caliginoſa*, ab ἔρεβος, εος, τὸ, *caligo*. ε. 17. θ. 125.

Ἐρειπομένης, *diruta*, præſ. part. paſſ. ab ἐρείπω, *diruo*, f. ψω. θ. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. ſing. quaſi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνὴ, *obſcura*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *orcus*. α. 444. θ. 334.

Ἐρευγόμενον, per ſyncopen, pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευόμενον, à Themate ἐρεύω, *inveſtigo*. Vide Them. ἐρεύγω, f. ξω, *ructo*, a. 2. ἤρυγον. Alii ἐρεύμενον, Doricè, pro ἐρούμενον, ab αἴρω, ſeu ἐρέω, *dico*. ε. 474.

Ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico ε. 200. 284. α. 330.

Ἐριβρύχεω, *valde mugientis*, Ion. pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, *valde mugiens*, ex ἐρι quod in compoſitione valet *valde*, & βρύχω, ξω, *ſtrideo, frendeo*. θ. 832.

Ἐριγδούποιο, gen. Ion. ab ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, *valde ſonans*. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus. θ. 41.

Ἔριζε, *certabat*, imperf. pro ἤριζε, ab ἐρίζω, certo. Th. ἔρις, *lis*. α. 5. θ. 534.

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro ἐριθαλὴς, *valde vireſcens*, ex ἐρι, intenſiva particula, & θάλλω, *vireo*. θ. 30.

Ἔριθος, ἡ, *ancilla*, *famula*, ab ἔριον, ου, τὸ. *lana*. hinc ἔριθος, ου, ἡ, ancilla, *quæ lanificium exercet*. ε. 600.

Ἐρίκτυπον, *valde ſonantem*, ex ἐρι *valde* (quæ eſt particula in compoſitione tantum uſitata, intendens ſignificationem) & ex κτύπος, ου, ὁ, *ſonus pulſu factus*, per proſtheſin τοῦ κάππα, à τύπος, ου, ὁ, Th. τύπτω, *pulſo*, *verbero*. θ. 456. 930.

Ἐρικυδὴς, έος, *valde glorioſus*. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. θ. 988.

Ἐρίμυκον, *valde mugientem*, à μυκάω, *mugio*, boum proprium. ε. 788.

Ἐρινὺς, ύος, ἡ, *Furia* peccatorum

rum ultrix; in acc. pl. ἐριννύας, ἐριννῦς. ε. 801. θ. 185.
"Ἐριπ', *cecidit*, a. 2. Ionice. Th. ἐρείπω, *everto*, f. ψω, idem, *cado*. α. 423.
"Ἐρις, ιδος, ἡ, *lis*. accus. τὴν ἔριδα, & ἔριν. ε. 28. α. 148.
'Ἐρίσαντες, *antecedentes*, a. 1. part. ab ἐρίζω, f. ισω. *contendo*, *certo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis ε. 437.
'Ἐρισθενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *valde potens*. ab ἐρι, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum, quibuscum componitur: & σθένος, εος, τὸ, *robur*, *vis*. Th. σθένω, *valeo*, *possum*, ε. 414. θ. 4.
'Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. *valde tonantis*. Th σμαραγίω, ήσω, *magnos strepitus edo*. θ. 815.
'Ἐρίφων, gen. pl. ab ἔριφος, ου, ὁ, *hœdus*, q. ἔαρι φαινόμενος, quod vere nasci soleat. ε. 541.
'Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, ῦ, ὁ, *Mercurius* ab εἴρω, *dico*, *nuntio*. Ἑρμείῳ, acc. Ion. pro Ἑρμείαν. Ab Ἑρμείας, dicitur etiam Ἑρμίας Poët. pro Ἑρμῆς. ε. 68. θ. 444.
"Ἐρξει, f. 1. ab ἔρδω. Th. ῥέζω, f. ῥέξω, & per metathesin. ἔρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. ε. 325. 708.
'Ἐρόεσσα, f. g. masc. ἐρόεις, εντος, *amabilis*: ἔρως, ωτος, ὁ, in malam partem accipitur; ἔρος vero in bonam,

Th. ἐράω, *amo*. θ. 120. 245.
"Ἔρος, ου, ὁ, *Amor*. Th. ἐράω, *amo*. θ. 120. 201.
"Ἔῤῥηξε, *perrupit*, a. 1. act. à ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, à. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. α. 140. 415.
'Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*, præs. part. act. ab ἐῤῥίγω, *formido*, quod est ab ἔῤῥιγα, præt. med. verbi ῥιγέω. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*. α. 228.
"Ἔῤῥιψε, a. 1. ind. verb. ῥίπτω *abjicio*, f. ψω p. ἔῤῥιφα, a. 1. ἔῤῥιψα, a. 1. part. ῥίψας, a. 2. ἔῤῥιπον, p. m. ἔῤῥιπα. θ. 181.
'Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. plusq. Poëtice, pro ἔῤῥωντο, à ῥώννυμι, *roboro*, f. ῥώσω, à ῥώω, hujus passivum ῥώομαι, *roboror*, item *fluo*, *ruo*. in imperf. ἐῤῥώοντο, *festinabant*, *ruebant*. α. 230.
'Ἐρυθείῃ, dat. singul. nomen proprium loci, ab Ἐρυθεία, ας, ἡ. θ 290. 983.
'Ἐρύκοι, *abducat*, præs. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. ε. 28.
'Ἐρύσαι, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυτο pro ἐρύετο, & ἔρυτ', pro ἔρυτο, ab ἐρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *custodio*. ε. 534. 622. θ. 304.
'Ἐρυσάρματας, *currum trahentes*, pro ἐρυσάρματες, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex ἐρύω

ῥύω, ἐρύσω, traho, & ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 369.

Ἐρυσάρματος, *extractus*, Poëtice, pro ἐρυσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ύσω, traho. α. 457.

Ἔρχεται, præſ. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 417. α. 430. θ. 91.

Ἐς, Poëtice pro εἰς, in; ἐς φάος, in lucem. θ. 626.

Ἔσαν, 3. perſ. pl. imperf. per ſyſtolen Poët. pro ἦσαν, ab εἰμὶ, ſum. α. 161. 245. θ. 586

Ἔσθειν, præſ. inf. ab ἔσθω, *comedo*, & hinc ἐσθίω, *idem*. ε. 276. ϑ. 773.

Ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um. dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. ε. 119. 212.

Ἐσίδῃ, *inſpexeris*, poëtice pro εἰσίδῃ. 3. ſingul. a. 2. act ſubj. ab εἰσείδω, *intueor*, Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 608. θ. 82.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο. a. 2. m. 3. perſ. ſing verbi εἰσκατατίθημι. Them. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το θ. 890.

Ἔσκε, poëtice pro ἦν, *erat*, ab εἰμὶ, ſum. ε. 150.

Ἐσκέδασ᾽, *diſperſit*, pro ἐσκέδασε, a. 1. ind. à Th. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, *diſſipo*, f. σω. ε. 95.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. à κομίζω, *porto*, Th. κομίω, *curo*. ε. 604.

Ἐσμαράγησεν, *ſtriduit*, a. 1. act. à σμαραγίω, *fragorem edo*.

& ἐσμαράγιζεν, imperfect. à σμαραγίζω. Them. σμαραγίω. ϑ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *Veſper*. *Heſperides*, h. e. Tzetze interprete, *Veſpertinæ horæ*, quibus curæ ſunt poma, h. e. *quo tempore ſtellas in cœlo videmus*, tanquam poma. θ. 215. 275.

Ἕσπετο, Poët. pro εἵπετο, *ſequebatur*. imperf. paſſ. ab ἕπομαι, *ſequor*. Poët. pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro ἕπετε præſ. imperat. verb. ἕπω, *ſequor*. ϑ. 114. 201.

Ἑσσαμένη, a. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἑσσαμένη, *aëre involuta*. pro ἑσαμένη. τὸ σίγμα Poët. duplicatur, ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo*. Them. ἕω, *induo*. ε. 124. 211. 534.

Ἔσσεται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμὶ, ſum. ε. 128. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. ε. 308.

Ἐσσόμενα, & ἐσσομένοισι, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, ſum. ε. 56. θ. 32.

Ἐσσυμένως, *certatim, cum impetu*, adverb. pro σεσυμένως, per metatheſin. Th. σείω, σεύω, Poët. σύω, *concutio*. α. 340. ϑ. 181.

Ἔσσυτ᾽, perf. paſſ. pro ἔσσυται, *irruit*, pro σέσυται, per metatheſin. à σεύω, f. σεύσω, p. σέσευκα, præt. paſſ. σέσευμαι, ubi abjecto ε & facta metatheſi eſt: ἔσσυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσται,

Ἔϛαι, erit, per syncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum.* ι. 34. 191. 476.

Ἐϛάλατ', *succinctas habebant*, pro ἐϛάλαται, 3. pl præterit. pass. Ion. pro ἐϛαλμένοι εἰσί. Th. ϛέλλω *orno.* ϛέλλομαι, *Vestibus ornor.* f. 2. ϛαλῶ, p ἔϛαλκα. a. 1. ἔϛειλα. præt. pass. ἔϛαλμαι, p. m. ἔϛολα. α. 288.

Ἑϛαότ', pro ἑϛαότε, *stantes*, part. act. dualis num. ab ἵϛημι, *sto.* f. ϛήσω, præt. ἕϛηκα. in part. præt. ἑϛηκὼς, & per syncopen ϛ κ, ἑϛαὼς, ότ⊙, pro quo ἑϛηὼς. θ. 519. idem ἑϛὼς, ῶτ⊙, α. 61. 747.

Ἕϛασαν, *stabant*, 3. pl. imperf act. ab ἵϛημι. *sto.* α. 196.

Ἑϛᾶσι, stant. 3. pl. præs. act. ab ἑϛημι; quod poëtis idem est quod ἵϛημι, sto. θ. 795.

Ἐϛεφάνωται, *cinctum est*, præt. perf. pass. ἐϛεφάνωμαι, σαι, ται hinc in pl. perf. ἐϛεφάνωται, à ϛεφανόω. Them. ϛέφω, *corono.* α. 204. θ. 382.

Ἔϛη, stetit, a. 2. ab ἵϛημι f. ϛήσω, p. ἕϛηκα. α. 361 θ. 745.

Ἐϛήρικται, *firmata sunt*, 3. sing præt. hinc ἐϛήρικτο, in pl perf. à ϛηρίζω, f. ξω, *statuo.* α. 218. θ. 779.

Ἑϛίη, dat. Ion. pro ἑϛία, ab ἑϛία, ας, ἡ *focus.* it. *Vesta*, quæ vox hinc orta est. Dicitur & Ion. ἱϛίη, ι. 73?. θ. 454.

Ἐϛι, ἐϛὶ, ἐϛὶν, *est, licet.* ab εἰμὶ, *sum*, ι. 36. ἐϛ'. θ. 720.

Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγ⊙, ε, ὁ, *sonus.* θ. 706.

Ἐσχατιῇ, *extrema*, dat. ab ἐσχατιὰ, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατ⊙, ε, ὁ, *ultimus.* θ. 275.

Ἔσχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. 125. θ. 113.

Ἔϛω, *esto*, 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum.* ι. 368.

Ἑταῖρ⊙, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, Poëtice, ι. 181. 705. 714.

Ἐτανύσθη, *extentum est*, a. 1. pass. à τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. θ. 177.

Ἔτεα, acc. ἔτεα, pro ἔτε⊙, gen. sing. ab ἔτ⊙, *annus*, ι. 119. 171. 694. θ. 803.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, *peperit*, a. 2. act. verb. τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην p. m. τέτοκα. θ 60. 211. 287. 295.

Ἐτελέσθη, 3. person. a. 1. pass. à τελέω, *ad finem perduco.* f. ήσω. Them. τέλ⊙, ε⊙, *finis.* θ. 59.

Ἑτεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτερόζηλ⊙, qui alio zelo ducitur: ab ἕτερ⊙, *alius*, *diversus*, & ζῆλ⊙, ε, ὁ *æmulatio.* θ. 544.

Ἕτερ⊙, ἑτέρα, *alter, alius.* ἑτέρηφι, pro ἑτέρη nominat. f. g. φι per paragogen additur. ι. 187. 214. ἑτέρη γε. θ. 752.

Ἑτέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερ⊙. α. 184. 281. θ. 676.

Ἐτι-

Ἐτέτυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. Poëtice, pro ἐτέτυκτο. à τεύχω. f. ξω, *fabricor*. α. 208.

Ἐτήκετο, *liquefiebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liquefacio*. p. med. τέτηκα. ϑ. 862.

Ἐτήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμος, *verus*. ε. 10.

Ἔτικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. ϑ. 45. &c.

Ἔτι, *adhuc*. ε. 156. α. 176. θ. 428.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω, ϑ. 680.

Ἔτισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α. 10.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, imperf. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ. p. τέτακα. α. 229.

Ἔτλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ἔτραπ', *evertit*. a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. ϑ. 58.

Ἐτράπεον, imperf. *uvas calcabant*. à novo verbo τραπέω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ἔτρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, imperf. pass. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*. p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. ϑ. 107.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, à τρυγάω. Them. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*, *vindemia*. α. 292.

Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. θ. 27.

Ἐτύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτεύχθη, Poët. à Th τεύχω, f. ξω *fum. fio*. p. pass. τέτυγμαι α. 366.

Ἐτώσια, *inania*, accus. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτὸς. Adv. *frustra*. Th. εἰμὶ ε. 438.

Ἐτωσιοεργὸς, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. ϑ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. θ. 257.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *spiro*, ε. 597.

Εὐάρνη, nomen mul. θ. 259.

Εὔβοια, est nomen loci, seu insulæ maris Ægæi. ex εὖ, *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *Deus*. ε 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὔδμητος, *bene ædificatus*. Them. δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. ϑ. 244. 560.

Εὔνη

Εὔῄ, *torret.* præſ. ind. idem quod φλογίζῃ, ab εὔω, vel εὔω, uro, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *ſpecioſus*, ex εὖ, & εἶδ☉, ε☉, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, video, ϑ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus.* Th. ἔργον, *opus.* ε. 6:7.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia.* Them. ἔργον, *opus.* ϑ. 503.

Εὐερκὴς, έ☉, ὁ κ, ἡ, *bene ſeptus.* ab ἕρκ☉, *ſeptum.* Th. εἴργω, *includo.* ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. θ. 345.

Εὐθήσας, αντ☉, ὁ, a. 1. part. *qui rite diſpoſuit*, ab εὐθετίζω, *concinne diſpono.* Th. τίθημι, *pono.* f. θήσω. ϑ 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum diſpoſitio, quæ cadit in induſtrios, ab εὐθήμων, ον☉, *concinnus*, Th. τίθημι *pono.* ε. 469.

Εὐκηλήτειρα, *placatrix*, à κηλέω. ήσω. *mulceo* ε. 462.

Εὔκηλ☉, *tranquillus*, ex εὖ & ἕκηλ☉, *mitis, pacificus.* ε 669.

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere.* a 1. med. infin. Th. κομέω, unde κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, rectè.* Th. κόσμ☉, ε, ὁ, *ordo.* ε. 626.

Εὐκραέ☉, gen. ab εὐκραὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *temperatus*, Th. κεράννυμι, *miſceo*, f. άσω, vel εὐκραὴς, per ſyncopen pro εὐκερατὺς. ε. 592.

Εὐκράτη, nomen mul. ϑ. 243.

Εὐκρινέες, pl. num. ſunt *venti eteſii*, q. d. puri, non confuſi; ubi nullæ ſunt nebulæ. ab εὐκρινὴς, *purus, liquidus*, κρίνω. *diſcerno*, ε. 668.

Εὐκτίμενον, *bene extructum*, perf part. pro εὖ ἐκτισμένον, à κτίζω, f. ίσω. *condo.* α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus.* θ. 246.

Εὐμέλίης, ε, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ε, ὁ, *fraxini peritus.* Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus.* α. 68.

Εὐνάζῃ, *cubitum iers*, præſ. ſub. paſſ. ab εὐνάζω, *ſopio.* f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.* ε 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans.* ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.* α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *ſopio.* Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνλῶ, ε. 327. α. 6.

Εὐνομίην, nomen mul. *legitimam.* ϑ. 902.

Εὔξῃ, *orâveris*, 2. ſing. a 1. med. ſubj. εὔξωμαι, ῃ, ηται, ab εὔχομαι, *precor.* f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξοον, *bene raſam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεσ☉, Th. ξέω, *polio*, f. έσω. α. 352.

Εὔορκ☉, qui jusjurandum religioſe colit. Th. ὅρκ☉, ε, ὁ *juramentum.* ε. 188. 283.

Εὔορμ☉, *tutus.* ab ὅρμ☉, ε, ὁ, *ſtatio navium.* α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præſ. part. ab εὐοχέω, ab ὀχέω, ῶ. *porto.* Th. ὄχ☉, *currus.* Alii legendum eſſe contendunt

εὐοχθέων, *latus & victu abundans*, ut sit ab ὀχὺ, id est, τροφὴ, interposito θ. Vide in ὀχθέω. ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλος, ου, ὁ, *peplũ*, vestis mulieris. θ. 273

Ἐϋπλεκέων, gen. pl ab εὐπλεκὴς, ἑος, ὁ, ἡ, *bene junctus* Th. πλέκω. ξω, *plecto, necto*. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μῦ μεγάλης φαντασίας. θ. 261.

Εὔπυργος, *bene turrita*, à πύργος, ου, ὁ, *turris*, ein Burg. α. 270

Εὗρε, *invenit*, 3. sing. a 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p εὕρηκα. a. 2. εὗρον, inde in sub. εὕρω, ῃς, ῃ, ε. 349. α. 58.

Ἐϋῤῥείτης, ου, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f ῥεύσω, p. κα. θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. θ. 276.

Εὐρυβίης, Ionice pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίην. Ex εὐρὺς, ἑος, ὁ, latus & βία, ας ἡ, *vis*. θ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, *latam frontem habens* à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, video. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, ὁῦ, *via*, εὐρυόδεια, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδεία, Ion. vero εὐρυοδείη, ε. 195. α. 464. θ. 119.

Εὐρύοπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυόπης, ου, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox* & εὐρὺ, late. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύωψ, οπος, latum habens oculum, ab ὤψ. Th. ὄπτομαι, video. θ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. εὐρεῖη, Ionice pro εὐρεῖα, εὐρύ. θ. 45. 480.

Εὐρυθῆα, acc. pro Εὐρυθέα, Poëtice, ab Εὐρυθεὺς, ἑος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus, à στέρνον, ου, τὸ *pectus*, & εὐρὺς, εῖα, ὑ, *latus,a,um*. θ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. θ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐρώεις, *squalidus*, ab εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*. ε. 152. θ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. θ. 357.

Ἐῢς, ἑος, ὁ, *bonus* ε. 50. α. 26.

Ἐϋστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. θ 978.

Ἐΰσφυρος, ὁ & ἡ, cui est elegans pedum forma, à σφῦρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, ου, τὸ, *malleolus*, item *pes*, qui habet pulchros talos. α. 16. θ. 254.

Ἐϋσταί-

Εὐσώτρου, *bene fabre facti*. Epithet. ἀπλώης, currus. α. 273. ὁ ἐ ἡ ἐύστατρος, vel εὔσωτρος, bene instructus σώτροις. σῶτρον τὸ est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Them. σείω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ', pro εὖτε sequente ἄν. εὖτ' ἄν, *postquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596.

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ. ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. θ. 77.

Εὔτρητος, *bene perforatus* poët. ἐύτρητος. accipitur & pro εὐρύτρητος, *lato ore hians*. Th. τιτράω, *perforo*, *terebro*, f. τρήσω. θ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος bene currens. æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω. *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th φρὴν, ενὸς, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόναι, *noctes*, à nomin. ἡ εὐφρόνη, *nox*. παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Th. φρὴν, *mens*. θ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, εος, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. θ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor. εὔχεσθαι, præs. inf. hinc εὐχωλέων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 68. θ. 463.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. θ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Them. εὐωχία, ἡ *convivium*, ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præposit. *in*, *super*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. sing. a. 2. med. ad formam ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. ε. 59. 210. α. 368.

Ἔφαινον, *ostendebant*. imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. θ. 689.

Ἔφασαν, dixerunt pro ἔφησαν, Dorice, 3. pl. a. 2. verbi φημί. Vide ἔφατ', θ. 19.

Ἐφεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. ἐδοῦμαι. ε. 581.

Ἐφέπουσι, *incolunt*, 3. person. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*. hinc ἐφέπουσα, præs. part. θ. 366.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ἐφίστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίσημι, *insto*, *urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ἐφετμῆς, genit. ab ἐφετμὴ, *præceptum*, ab ἐφίημι, *immitto*,

mitto. Th. ἵω, *mitto.* ι. 299.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*, ι. 76.

Ἔφιεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Them. ἵω. *mitto.* α. 307.

Ἐφίμερος, ου, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*, Th. ἱμείρω, *desidero.* α. 15. ϑ. 152.

Ἐφόρεις, ferebas. imperf. à φορέω, *fero.* Th. φέρω. Differunt proprie, φέρω *fero*, & φορέω, *gesto.* ι. 38.

Ἐφόρευν, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, a φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ἐφορμήσασθαι, aggredi, a. 2. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror.* hinc ἐφορμηθῶναι, a. 1. inf Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ἐφράσατο, *cogitavit.* a. 1. m. ind. ἐφρασάσθην, 3. dual. a. 1. act. à φράζω, *eloquor, cogito, consulto*, f. σω. ι. 85. θ 892.

Ἔχε, *contine*, pro ἔχε, præs. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo.* f. ἕξω. α. 95. 159.

Ἐχάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *sculpo.* α. 2. 5.

Ἔχεσκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. ϑ. 533.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*, παρὰ τὸ ἴχεσθαι, quia manu tenetur. ι. 465.

Ἐχέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, νος, ὁ, *cordatus* Th. φρὴν. *mens*, & ἔχω, *habeo.* θ. 88.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium.* ε. 298.

Ἐχθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium.* ι. 340. ϑ. 766.

Ἔχιδνα, *vipera*, in masc. ἔχις, ιος, & Ἔχιδνα nomen mul. θ. 297. 304.

Ἐχόλωσε, ad iram commovit, a. 1. ind. act. à χολέω. Th. χολὴ, *bilis.* ι. 568.

Ἔχω, *habeo*, possum, habito. imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἕξω & χήσω, p. ἔχηκα, a. 2. ἔχον. a. 2. sub. χῶ. præs. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ι. 146. 205. 455. θ. 75.

Ἑῷ, *suo* dat. ab ἑὸς, ἡ, ὀν, suus, a, um. α. 385. ϑ. 464.

Ἐὼν pro ὢν, *ens.* Ionica prosthesis, ab εἰμὶ, sum. ι. 512. α. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*, *phosphorus* hinc dicitur. Them. est, ἠὼς, ὄος, ὦς, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. ϑ. 381.

Z.

ZΑθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέου, à ζάθεος, *valde divinus admirandus.* ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, deus. ϑ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμένησε, a. 1. Ion. *vires intendit.* à ζαμενέω, quod est à ζαμενὴς, ἑος, *vehemens.* & hoc ex ζα & μένος, εος, τὸ, *robur.* ϑ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*, ex

ζη,

ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε. 117. 171.

Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. θ. 352.

Ζεὺς, Jupiter, gen. Διὸς, Διὶ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζλω, Ζηνὸς, Ζλωὶ, Ζλῶα, & Dor. Ζὰν, Ζανὸς, &c. ε. 8. 47. θ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit, ut plantæ germinent. θ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. à ζηλόω, *æmulor*. Them. ζῆλος, *livor*, *invidia*. ε. 23.

Ζλωὸς, genit. à Ζλὼ. Vide Ζεὺς, Jupiter. ε 86. 243. 251.

Ζητεύῃς, *quaeras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφερῆο, gen. Ion. à ζοφερὸς, ᾶ, ὁ. *caliginosus*. α. 227. θ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero, ζυγά. Th. ζευγνύω, f. ζεύξω, *jungo*. ε. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζώω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poët. pro ἔζωον. ε 90. θ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. sing. præs. subj. Vide in Ζῶε, ε. 302.

Ζώνῃσι, dat. pl. pro ζώναις, Ionic. ἰῶσι in fine est paragoge Ionica. à ζώνη, ἡ, *zona*. Them. ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*, α. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, α. *um*. ζωῇσιν pro ζωαῖς, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, a ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. ε. 72. 343. θ. 573.

H.

H Art. præpos. ut ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc, ε. 13. 14. 210. &c.

Ἡ art. postp. ut ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. ε. 277. α. 4. θ. 262.

Ἧι, *cui*, *quatenus*. ε. 136. α. 85. θ. 430.

Ἦ, sequente μὴν, *profecto*, *tamen*, adverb. α. 103.

Ἦ, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum. α. 11. 201.

Ἦ, *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημὶ, dico.

Ἤ, *aut*. ε. 173. θ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebbibor*, quod flos est in arbore reviriscente, id pubes in homine est, & Ἥβη, Dea pubertatis. ε. 131. θ. 17. 950.

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβώω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβώῃ, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἡβῷμι, ῷμι, Attice, ἡβῴην, ης, η, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubesco*. ε. 696.

Ἠγάγετο, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἤγαγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα, a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον. θ. 266. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, *Deus*. θ. 499.

Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. θ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *praeo*, *sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι. *duco*. θ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγερέθομαι, Poëtice pro ἀγείρομαι, *congregor*. hinc imperf. ἠγείρετο. α. 475. Th. ἠγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἤγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἡγῆτ', 3. sing. præs. med. subj. pro ἡγῆται, *praveniat* (pro προηγῆτο) si precibus te antevertat. præt. pass. ἤγημαι. ε. 710.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. θ. 551.

Ἦγον, pro ἤγοντο, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἠδὲ, &. ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδέ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. θ. 40.

Ἤδη, adverb. *nuper*, *tum*. ε. 37. α. 172. At ἤδη *novit*. pro ᾔδεε.

Ἡδυέπειαι, *suaviloqua*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπω, *dico*. θ. 965.

Ἠέ, *aut*, pro ἤ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El*, *splendor*. Græc. ἕλη, German. Hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἡλίου. ε. 153. 524.

Ἦεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμί, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre*, *caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. θ. 9.

Ἠεροειδέι, *obscuro*, ab ἠεροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*, ab ἠὴρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 352.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, ab ἠὴρ, pro ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. θ. 119. 294. 807.

Ἤθεα, *mores*, acc. pl. ut & ἤθε', *domicilia*, ἤθεσι, *habitaculis*, ε. 166. 523. θ. 66.

Ἠθεῖος, *patruus*, ἠθεῖε, vocat. pro ἠθεῖε, à θεῖος, *patruus*. Them. θεὸς, *Deus*. α. 103.

Ἦθος, εος, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος. *furaces mores*, ε. 67.

Ἤθελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem f. θελήσω. p. τεθέληκα. ε. 135.

Ἠιόνη, nomen mul. θ. 255.

Ἤισαν, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab ἤειν. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1, inusitat. εἶσαν,

σαν, & Poëtice ἤισαν. Th. εἶμι, eo, α. 170.
Ἧκε, immisit, 3. sing. a. 1. act. ab ἵημι, mitto. α. 343. θ. 669.
Ἤλασσα, percussi, a. 1. act. ab ἐλαύνω. f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ', pro ἤλασε, vulnerabit, p. ἤλακα. α. 363. 419. ϑ. 291.
Ἠλέκτρη, nomen mul. ϑ. 266.
Ἠλεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.
Ἠλεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.
Ἤλεκτρος, ου, ἡ, & ἤλεκτρον, ου, τὸ electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo. α. 142.
Ἠλήλαντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλημι, erro, vagor. Attica reduplicatione, pro ἤλαντο. Th. ἀλάομαι, ἆμαι, vagor. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω. f. άσω, in pl. perf. ἐληλάμην, σο, το, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλαντο, discurrebant. α. 143.
Ἦλθε, venit. a. 2. Vide ἤλυθεν, ε. 633. α. 81. ϑ. 404.
Ἠλιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατος, του, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni sit pervius, ab ἥλιος, sol. Æol. ἤλιος, & βαίνω, eo. ϑ. 422. 483.
Ἤλιτεν, peccavit, a. 2. act. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω, ἤλιτον ες, ε. α 80.
Ἠλυθάμην, venimus, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἤλυθεν. ϑ. 660.
Ἤλυθεν, venit. a. 2. & per syncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἐλθόμην. α. 2. 435.
Ἠμαθίων, ωνος, nomen regis. ϑ. 985.
Ἠμαθόεντος, arenosi, genit. ab ἠμαθόεις, Ion. pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, arenosus Them. ψάμμος, ου, ἡ, arena. α. 360.
Ἦμαρ, dies. gen. ἤματος, ἤματι. hinc ἠμάτιος, diurnus. Th. ἡμέρα. ας, ἡ, dies. ε. 174. 417. 776. ϑ. 597.
Ἤμελλε, imperf. augmentum Atticum, sic ἠβουλήθην, pro ἐβουλήθην, à μέλλω, futurus sum, f. μελλήσομαι. ϑ. 478. 888.
Ἠμὲν, &, sequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.
Ἥμενον, part. præs. ab ἧμαι, sedeo. ε. 478. 499.
Ἠμέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies ε. 102. 810. 823.
Ἡμερόκοιτος, ου, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, dies, & κοίτη, ης, ἡ, lectus. ε. 603.
Ἡμέτερον, nostrum, ἡμετέρου. ἡμετέροισι, dat. pl. Ionic. Th. ἐγὼ, ego. ε. 296. α. 367.
Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, meto, f. ήσω. p. ἤμηκα hic per tmesin, pro ἀπήμησε. ϑ. 181.
Ἡμίθεοι, semidei, ab ἥμισυς, εος, dimidius, & θεὸς, Deus. ε. 159.
Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat.

dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ & ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, inf. ἡμίσεια. ε. 40. θ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl imperf act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμί, sum. ε. 149. α 178.

Ἤν, quam. acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. θ. 409.

Ἤν, *si*, pro ἄν: ἄν vero per aphæresin, pro ἐάν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. it. τὸ ἡνίον. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix* α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὰς ἡνίας ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 313.

Ἠνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἠνορέα, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνήρ, *vir*. θ. 516.

Ἥντινα, *quam*, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen. ἧστινος, οὗτινος. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠοῦς, gen. ab ἠώς, *aurora*. Vide in ἠώς. ε. 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τό, *jecur*. θ. 523.

Ἤπειρος, ἠπείροιο, pro ου, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 621. θ. 189.

Ἤπειτα, Poëtice, pro ἔπειτα, *deinde*, ex ἐπί, & εἶτα, *postea*. ε. 290. θ. 405.

Ἠπεροπεύσας, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρῳ ὀπί, infinitis vocibus, impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπός, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ου, *placidus*. ε. 785. θ. 235.

Ἦπου, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. ἀπύω, f. ύσω. *sono*. α. 3. 6.

Ἡρακλῆς, ῆος, ῆϊ, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακλήειη, *Herculea*. Th. κλείω, *celebro*. α. 74. 115. 448. θ. 318. 332.

Ἤρεικον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείκω, scindo, f. ξω, α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρευν, pro θήρευν, Dorice, *venabantur*, à θηρεύω, *venor*. Th. θήρ. Alii scribunt, ᾕρευν, imperf. Doric. esse, pro ᾕρουν ab αἱρέω, *capio*. f. ήσω, p. ᾕρηκα, imperf. ᾕρεον, ᾕρουν, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἥρη, *Juno*, pro ἥρα, Ionice. ἥρα vero videtur per metathesin dici pro ἀήρ. θ. 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. θ. 381.

Ἠριδανός, nomen fluvii. θ. 338.

Ἤριστι, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ίσω, Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. θ. 928.

Ἤριπε, a. 2. ind. *cecidit*. Th. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.

Ἥρπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor. ξω, p. ἥρπακα. a. 1. pass. ἡρπάχθην, p.m. ἥρπαγα. θ. 914.

Ἤρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.

Ἦρχε, *ducebat*, imperf. ab ἄρχω, f. ξω. α. 26.

Ἥρως, ωος, ὁ heros. α. 37.

Ἧς, *sua*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς παρὰ μητρὸς, *à sua matre*. α. 18. 40.

Ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α. 20.

Ἤστην, pro ἤτην, per pleonasmum τοῦ σ, est 2. dual. imperf. ac εἰμὶ, *sum*. α. 50.

Ἦσθα, *fuisti*, 2. sing. imperf. ab εἰμὶ, θα est paragoge Æolica α. 119.

Ἤσθιον, imperf. *edebant*. ἤσθιεν, *comedebat*, ab ἐσθίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, edo. ε. 146.

Ἡσίοδον, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. θ. 22.

ᾗς. pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. θ. 904.

ᾗσιν, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.

ἦσιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ᾖ. σιν est Paragoge Poëtica, ab εἰμὶ, sum; sic Homerus ἐθέλησιν, pro ἐθέλῃ, ἰλιάδ. α. 408.

Ἠσπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.

Ἧσσον, Attice, ἧττον, minus, ab ἥσσων, ονος, *minor*. à positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl. θ. 426.

Ἧστο, Poëtice pro ἧτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.

Ἥσυχοι, *quieti*, ab ἥσυχος quietus. ε. 119. θ. 763.

Ἥτε, *hacque*, ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ἥτ'. ε. 20. 316.

Ἦτι, *vere*, *certe*, adv. α. 79.

Ἥτις, *quæ*, ὅστις, ὅ,τι. Vide ἥντινα. ε. 404. 698.

Ἤτοι, *sive*, *seu*, Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. θ. 1004.

Ἦτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.

Ἠϋκόμου, *pulchricoma*, genit. ἠϋκόμου, & εὐκόμου, Poëtice ἠϋκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. θ. 625.

Ἠῢν, accus. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, ἐος, ὁ, bonus. θ. 817.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ηὔξομαι. a. 1. pass. ηὐξήθην. f. 1. med. αὐξήσομαι, Th. αὔξω, *augeo*. θ. 493.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & αἰστόω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.

Ἠχεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω,

ἠχίω, f. ἤσω, *sono*. Th. ἦχ☉, ȣ, sonus. θ. 42.

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ȣ, ὁ, *canorus*. Th. ἦχ☉, ȣ, ὁ, *sonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ε. 580 α. 438.

Ἠχήεις, εντ☉, ὁ, *sonorus*, ab ἦχ☉. *sonus*. θ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio prosequor*. f. ρῶ. p. ἤχθαρκα, Th. ἔχθ☉, ε☉, τὸ, *odium*. θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *succenseo*, f. έσομαι, vel ήσομαι, Th. ἄχθ☉, ε☉, τὸ, pondus. θ. 155.

Ἠχὼ, ό☉, ȣ̃ς, ἡ, sonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχ☉, *sonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, ό☉, ȣ̃ς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠῶθ', *auroramque*, pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε ε. 548. θ. 18. 372. ἠῷ☉, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δῆρα, ligna thalamo vel ædibus struendis apta. Them. θάλαμ☉, ȣ, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ion.) à θάλλω, vireo. θ. 245.

Θαλίαις, convivia, θαλίησι, dat. pl Ion. Them. θάλλω. vireo. ε. 115. 229. θ 65.

Θάλασσα, ης ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Musæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. θ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore existens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo, vireo*. θ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præs. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. à θάλπω. f. ψω. θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατ☉, ȣ, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανȣ̃μαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιε, a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανȣ̃μαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτει, *sepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *sepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθηπα. α. 472.

Θάρσ☉, ε☉, τὸ, animi præsentia, (*fiducia*) θράσ☉, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνȣσ', pro θαρσύνουσα, præs. part. Th. θάρσ☉, ε☉, τὸ, *fiducia*. α. 26. θ. 163.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro ταχίον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum visu. Them. θαυμάζω, f. σω. *miror*. α. 140. 224. θ. 834.

Θαύμαντ☉, genit. à θαύμας, αντ☉, ὁ, nomen viri. θ. 237. 265.

Θεά, ᾶς, Dea. θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι. α. 224.

Θεῇς, Ionice pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 61.

Θεητὸς ὁ, ὁ, cum admiratione ſpectandus, à θεάω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, *ſpecto, contemplor*. f. ἀσομαι, Ionicè ήσομαι.

Θεῖ, *patrue*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείην, divinam Ionice pro θείαν, à θεῖος, α, ον. adject. Th. Θεός, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείῃ, 3. perſ. præſ. ſub. *ponat*. h. e. *faciat*, more Hebræorum, à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, ſicut pro πνέω, πνείω, vel eſt aor. 2. Poët. pro θῇ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ου. vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens*, præſ. part. f. g. à θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. plur. à θέμεθλον, idem quod θέμηλον, *fundamentum*, θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ionicè pro θεῖναι a. 2. inf. à τίθημι, *pono* ε. 61.

Θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν; θεμιστέων. gen. pl. pro θεμίστων. Ionismus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. ſimplicium, niſi dicamus θεμιστέων, eſſe à θεμιστή, ῆς. θεμιστός, ή, όν, *legibus conſentaneus*. ε. 136. θ. 235. Eſt & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστονόην, nomen mul. quæ ſapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστώ, όος, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδής, forma Deum referens. ex θεός, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόσδοτα, *divinitus data*, à δίδωμι, do. ε 318.

Θεός, Deus, gen. θεοῦ, & θεοῖο. Ion. α. 415. dat. pl. Ion. θεοῖσι, θεοῖσιν. 334. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præſ. inf. act. à θεραπεύω, *famulor*, *ſervio*. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter*, *famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τό, *æſtas*. ε. 500. 501.

Θερμός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *calidus*. Th. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. à τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, *divina*, per ſyncopen pro θεοείκελα, *Deo ſimilia*, ex θεός, & εἴκω, *ſimilis ſum*. α. 34.

Θεσπεσίη, ἡ, *divina* à θεσπέσιος, ὁ καὶ ἡ, *divinus*. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, & θετ' pro ἔθετο. ab ἐθέμην. a. 2. med. verbi τίθη-

τίθημι, pono. θ. 886. 953.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii θεόντων, à θέω, curro. At illi, à θεάω, exhibeo me videndum. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis θήβης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενής, έος, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus, à γίνομαι, nascor. θ. 530.

Θῆγε, acuit 3. perf. præf. ind. à θήγω, f. ξω, acuo. α. 388.

Θηητὸν, mirandum. à θηέομαι Them. θεάομαι, ῶμαι, specto. θηήσονται, suspicient, f. 1. à. θηέομαι. ε. 480. θ. 31.

Θῆκαν, a. 1. ind. θήκατο, a. 1. med. verbi τίθημι, pono. f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ vel ἡ, fœmineus. θήλειαι fœmina, θ. 667. θηλυτεράων, gen. Æolic. à θηλυτέρη, comparat. à Th. θῆλυς, εια fœmineus. α. 4 395.

Θησαυρὸς, ῦ, ὁ, thesaurus. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσί. ε. 275 510.

Θηρευτῆς, pro θηρευταῖς, dat. pl Poët. à θηρευτής, venator. θηρευταὶ, in pl. à θηρεύω, venor. Th. θὴρ. fera. α. 303. 388.

Θησέα, acc. à θησεὺς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. servum, à θὴς, θητὸς. ὁ, servus, θῆσσα, ης, ἡ, ancilla. ε 600.

Θνήσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, morior. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis, θνητῇς, θνητοῖσι, à θνήσκω, morior. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum. hinc θοινάω, epulor. α. 114.

Θοὸς, ῦ, ὁ, celer. α. 97.

Θόρε, desiliit, a. 2. act. à θορέω, vel θόρω, salio. α. 392.

Θόρον, desilierunt, imperf. pro ἔθορον, à θόρω. salio. α. 370.

Θοῶς, adv. celeriter. Th. θοὸς, ῦ, ὁ, celer. α. 418.

Θρασεῖα, f. gen. à θρασὺς, audax. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος, εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, alo. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Ion. à τρέφω, alo. f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα, hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. θ. 198. 314. 328.

Θρηϊκὶς, gen. à θρηΐκιος, Thracius, à θρὴξ, ηκὸς, Thrax, nom. gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, filia, acc. θυγατέρα, & θύγατρα Poëtice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. θ. 265. 346.

Θῦε, æstuabat, imperf. Ion. à θύω, macto, & impetu feror. θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, procella. ε. 549. α. 345. θ. 742.

Θύεσσι, victimis, dat. pl. Ion. à θύος,

θύ☉, ε☉, τὸ, *victima*, à θύω, *immolo*. ε. 336.

Θυήεις εν☉, *redolens*, ὁ, à Th. θύω, f. ύσω, *macto*. θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ, accus. à θυμαλγής, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγ☉, ε☉, *dolor*. θ. 619.

Θυμήνασαι, a. 1. part. f. g. pl. *succensentes*, à θυμαίνω, *irascor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, ασα, αν. Them. θυμὸς, *ira*. α 267.

Θυμοβορεῖν, præs. inf. à θυμοβορέω, animum exedo tristitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *esca*. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. sing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντ☉, *leo*. θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρ☉, *animum labefactans*, ex θυμὸς *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Them. φθίω, *corrumpo*. ε 715.

Θυμὸς, ȣ, ὁ. *animus*, ira. ε. 379.

Θῦον, *furens*. part. præs. act. g. n. a θύω, *macto*, cum impetu feror. ε. 618. θ. 131.

Θύραζε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter positus. à θύρα, *janua*. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, seu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præs. part. à θύω, *sacrifico*. sumitur & θύω, pro ὁρμῶ, impetu quodam feror: it. *furo*, hinc μεθύω, q. d μετὰ τὸ θύειν, à sacrificiis enim solebant epulari. θ. 199.

Θῶκον, acc. à θῶκ☉, ȣ, *sedile*, pro θάκ☉, ε☉, τὸ, a θάσσω, *sedeo*, Th. θοος, ȣ, ὁ, *celer*. ε. 491 572.

Θώμισυ, pro τὸ ἥμισυ, *medium*; ε. 517.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρακα, Ion. à θώραξ, α☉, ὁ, Ionice mutatur α in η θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis seu lorica munio*, per syn. speciei *armo*, θωρήσσονται *armantur*, præs. Ind. α. 24. θ. 431.

Θαῦμα, nom. pl. θαῦμα ἔργα, *admiranda opera*, θαῦμα, Ionice, idem est quod θαῦμα, & hinc θαῦτα, pro θαύματα, Ion. Th. θαυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

I.

ἼΑλλον, *volitabant*, 3. pl. imperfect. pro præs. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *sola*, & ἀνὴρ, quæ sola animo virum imitatur. θ. 356.

Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰαίνω, *calefacio*. item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. θ. 349.

Ἰαπετοῖο, gen Ionic. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*, it. *maledictis lacesso*. Ἰαπετιονίδη, voc. casus. ab Ἰαπετιονίδης, *filius Japeti*.

peti, ε. 54. θ. 528.

Ἰασίω, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχεσκε, 3. sing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo, hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχή, *clamor*. α 232. 441. θ. 69.

Ἰαωλκός, ῦ, ἡ, *nomen urbis*. α. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *sudorificus* ab ἴδος, ἴδεος, τὸ, *sudor*. idem quod ἱδρώς, ῶτος ὁ, ε. 413.

Ἰδὲ, a. 2. act. imperat. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδών, όντος, & ἰδοῦσ' pro ἰδοῦσα. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, *atque*. α. 19. θ. 19.

Ἴδει, *aestu*, dat. sing. ab ἴδος, εος, τὸ, *sudor*. α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἴδω, *video*. Vide ἰδὲ. α. 176. 224.

Ἴδης, gen. ἡ Ἴδη, *Mons Creta*, *sic dictus*, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. θ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2 sing. a 2. act. subj. ab εἴδω, *video*. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴσαμεν, *scimus*, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, *scio*. Imperat. ἴσαθι, & ἴσθι. θ. 27. 656. Hinc ἴδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσι. θ. 377.

Ἴδοιτο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab εἴδω, *video*. α 445. θ. 451.

Ἴδριες, *periti*, ab ἴδρις quod est ab ἴσημι, *scio*. α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, *provida*, sic κατ' ἐξοχὴν dicitur, *formica*. Th. ἴσημι, *scio*. ε. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρώς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἴδος, εος, τὸ *sudor*. ε. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara*. θ. 352.

Ἰδών, *videns*, a. 2. part. ab εἴδω, *video*. Vide ἰδὲ. ε. 9. 21. 699.

Ἱεῖσαι, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*. alii scribunt ἱεῖσαι, idque Æolic. imperfect. ἵην, ης, η, 3. pl. ἵεσαν, f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. ἕθην. θ. 10. 43. 65. 838.

Ἱέμεν, Ion. pro ἱέμεναι; Att. præs. inf. ab ἵεσαι, ubi Iones αι. in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto*. ε. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἵεντο, *cupiebant*, imperfect. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἴημι, ὦρτ' ἰέναι, *perrexit ire*. α. 40. 353.

Ἱερός, ῦ, ὁ, *sacer*. item *magnus*, *immensus*, ἱερή, Ionic. pro ἱερά, ἱερῆς, g. n. pl. num. intelliguntur *sacrificia*, ἱερ', pro ἱερὰ, ἔρδειν ἱερ', *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἱεράων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice, ε. 334. α. 201. θ. 417. 1014.

Ἰ...

Ἵησι, *tranat*, ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt, ab ἴημι, *eo*, de quo paulo ante. θ. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. θ. 1000.

Ἰθεῖαι, ab ἰθύς, εῖα, ύ, idem quod εὐθύς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. θ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*. ε. 491

Ἰθυδίκῃσι, *justos*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθύς, ἰθεῖα, ἰθύ, *rectus, a. um*, & δίκη, jus ε. 228.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθύς, έος, ὁ, *rectus*. ε 7. 9. 261.

Ἱκάνει, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἷξα, *venio*. θ. 681. 697.

Ἴκελος, *similis*, & εἴκελος, ab εἴκω, *similis sum*. ε. 302. α. 198

Ἶκετ', pro ἵκετο. *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι. θ. 285.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *supplico*. Them. ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *supplicibus*, dat. pl ab ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. ε. 315. α. 85.

Ἵκηαι, *attigeris*, 2. sing. a. 2. med. sub. Ionice pro ἵκῃ ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. & in 3. pl. ἵκοιτο, in aor. 2. sub. ἵκωμαι, ηται. ε. 466.

Ἴκταρ, Adverb. *celerrime*, ἀπὸ τοῦ ἰκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. θ. 691.

Ἵκτο, per syncopen pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. θ. 481.

Ἰλαδόν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Attice ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἱμάσσας, Poëtice pro ἱμάσας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάζω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*, θ. 857.

Ἱμείρω, *desidero*, *cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *desiderabiles*, ab ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. θ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*, ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἰνὼ, όος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *robur*, *fibra*. θ. 976.

Ἷξε, 3. sing. a. 1. act. ind. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω. a 1. ἷξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2 sing. fut. 1. med. Ionice pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ἧμαι, f. ἵξομαι. Præt. pass. ἷγμαι, a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. sing. in nom. ἰοειδὴς, έος, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἶδος, εος, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. θ 3. 844.

Ἰόλαος, ου, nomen peritissimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi. α. 74. 102. θ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰών, ἰοῦσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. θ. 773.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰός, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. θ. 14. 918.

Ἱππόδαμος, *equorum domitor*, ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 345.

Ἱπποθόη, nomen mul. *celer instar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βου quod est ex βοῦς, ut βούλιμος, θ. 251.

Ἱππονόη, nomen mul. *valde intelligens*. θ. 251.

Ἵππος, *equus*. dat. pl. Ion. ἵπποισιν. ε. 814. α. 341.

Ἱππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*. vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱπποτρόφου, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱππουκρήνη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Ionicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις, ιδος, ἴριος, & ἴρεως, ἡ, *iris*, in acc. ἶριν. θ. 780.

Ἴς, ἰνός, ἡ, *vis*, ἲς ἀνέμου, *vis venti*. ε. 516. θ. 332.

Ἶσ', pro ἶσα, ab ἶσος, *par*. ε. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, eo. imperf. εἶν. a. 2. ἴον pl. perf. m. ᾔειν. θ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι *scio*. ε. 40.

Ἶσον, parem, æqualem, ab ἶσος, par. ε. 325. θ. 126.

Ἶσον, æquale, scilicet prima in ἶσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἴσος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἶσος, ου, ὁ, par. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. q. d. ἶσον φέρει. ε. 428.

Ἱσταμένου, part. præs. pass. ἱστάμενος, *stans*, genit. Ion. ἱσταμένοιο, ab ἵσταμαι. ε. 567.

Ἵστασ', pro ἵστασο, 2. sing. præs. pass. imperat. ab ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἱστίην, Ionice pro ἱστίαν, ab ἱστία, ας, ἡ, *Vesta*, focus. θ. 454.

Ἱστοβοῆϊ, *stivæ*, dat. sing. ab ἱστοβοεὺς *temo*, *stiva*. ab ἱστός, *tela*, quod ab ἵστημι *sto*, & βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστόν, *telam*, acc. ab ἱστός, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι *sto*. ε. 64. 777.

Ἴστορας, ab ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.

Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. θ. 339.

Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω. idem quod ἴσχω, *habeo*, Th. ἔχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quod ἔχω, habeo. ἴσχωσ', 3. pl. præs. sub. act. ε. 623. θ. 687.

Ἰσχύς, ύος, ἡ *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχύν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω.

ἰχύω, *robustus sum.* θ. 146. 823.

Ἰσώσαιτο, *exæquabant*, a. 1. m. ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσ☉, ȣ, ὁ, *par.* α. 263.

Ἴτην *abierunt*, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur vero præsens, pro a. 2. ἴτον, qui 3. dual. format ἴτην enallage temporis. ε. 197.

Ἴτυν, *extremam oram.* ab ἴτυς, υ☉, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμȣ, genit. *fortis*, ab ἴφθιμ☉ & hoc ab ἶφι, *fortiter*, quod est ex ἶς, ἰνὸς, ἡ. *vis*, *robur.* ἰφθίμω α. 136. θ. 768.

Ἶφι, adverb. fortiter, ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 111.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. a nominativo ἰφικλέης contractè ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, gloriosus. α. 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθὺς, ύ☉, ὁ, piscis α. 210.

Ἰχθῦς, ύ☉, ὁ, *piscis*, ἰχθῦς, pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti δρῦς pro δρύας, &c. α. 212.

Ἴχν☉, ε☉, τό, *vestigium.* ε. 678.

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, ȣ, ὁ, *sagitta*, quod est ab ἵημι *mitto*. item *ærugo*, quæ in metall serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἴ☉, ἴα, ἴον, idem quod οἶ☉, α, ον, *solus, a, um.* α. 409.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. θ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, ȣ, ἡ, *urbs Thessaliæ.* θ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Ion. ab ἰωχμὸς, ȣ, ὁ, persequutio hostilis, idem quod ἰωκή. Th. διώκω. f. ξω, *persequor.* α. 683.

K.

K' pro κὲ & ἂν *dixit* &. ε. 44. θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ' prostravit, a. 2 ind. pro κατέβαλε, à καταβάλλω *dejicio*, καββάλετ' a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 1. ἔβαλον. p. m. βέβολα. α. 130. 462. θ. 189.

Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro virili à δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Them. δύναμαι f. ήσομαι, *possum.* ε. 334.

Καδδ', καδ' δ' βάλε pro κατέβαλε 3. *dejicit vero.* α. 384.

Κάδμ☉, ȣ, nomen viri. hinc καδμεῖ☉, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηῒς ἴδ☉, *cadmea*. ε. 161. θ. 937.

Καθαπτόμεν☉, præs. part. à καθάπτω, *invado*. Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 310.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. à καθαρὸς, ȣ, ὁ, *purus*. Th. καθαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμεν☉, præs. part. *residens.* a καθέζομαι *sedeo*. Th. ἕζομαι, f. ἑδȣ̃μαι. *sedeo.* ε. 257. α. 34.

Καθίζει, 3. pers. præs. Ind. *sedet.* καθίζειν, præs. inf. *colloca-*

locare. à καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio.* ε. 748. θ. 434.

Καὶ, *sed etiam*, τε καὶ quæ duo simul juncta sunt distributiva. ὁμοῦ καὶ, *simul etiam.* ε. 43. 241.

Καίειν, præs. inf. Vide καίουσ'.

Κάϊκον, *Caicum*, Nom. propr. θ. 343.

Καίουσ', *adolent*, pro καίουσι, καιομένη, *ardens.* præs. part. à καίω, *uro*, accendo, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 1. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι. ε. 335. θ. 557.

Καινία, à Καινεὺς, έος, ὁ, nom proprium regis. α. 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum*, occasio ε. 692.

Κὰκ, pro καὶ ἐκ, *& ex.* θ. 447.

Κἀκεῖνος, ille: ex καὶ & ἐκεῖνος. ε. 293.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων. *abscondens*, præs. part. a κρύπτω, *abscondo*, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακὸν, *malum*, & θημών, ονος, ὁ, acervus rerum simul congestarum. Th. τίθημι, *pono* ε. 470.

Κακὸς, *malus*, propriè *piger*, à χάζω, *cedo*, κακὴ, ἡ, neut. κακὸν. κακ' pro κακὰ. dat. pl. κακοῖσιν. ε 177. κακὸν, pro κακῶς, *adv.* ε. 325. comp. κακίων, κάκιστος. ε. 264. 344. 501.

Κακότητι, dat. sing. à κακότης, ητος, ἡ, improbitas. α 42 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens*, ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo.* ε. 28. 194.

Καϐϐάλλειν, *occidere*, Doric. pro Καταϐάλλειν, & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf activ. a. κατέκτηναι pro κατακτείνω. Th. κτείνω, f. κτενῶ. *occido*, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna*, à κᾶλον, ου, τὸ, lignum. ε. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, à καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα, καλέεσκεν. 3. pers. imperf. Ion. pro ἐκάλει, ει, καλέουσ', pro καλέουσι, *vocant.* ε. 340. θ. 187. 207. 234.

Καλιαὶ, *horrea*, καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλιὴ, Ion. pro καλιάν. Th κᾶλον, ου, τὸ, *lignum*, ε 305.

Καλλιγύναικα, acc. à καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ *pulchris mulieribus abundans*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνὴ, *mulier.* ε. 651.

Καλλικόμοιο, genit. Ion. καλλικόμου, *pulchricoma*, à καλὸς, ἡ, ὁν, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, *coma.* ε. 35. θ 915.

Καλλιπάρηος, Æol. seu Bœotice pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ἡ, ὁν, *pulcher*, & παρειὰ & Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, gena. θ. 238. 270. 907.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, à καλὸς, ἡ, ὁν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo.* f. ῥεύσω p. ευκα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Musæ, cujus

cujus est elegans eloquium, facunda, ex κάλλος, εος, τό, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ *vox*. θ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. ϑ. 288.

Καλλιτρίχας, *pulchricomos* καλλίθριξ, ὁ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ. τριχὸς, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλίρροον, *limpidam*, ex καλὸς. *pulcher*, & ῥόος. *fluentum* Th. ῥέω, f. ῥεύσω. *fluo*. ε. 735

Καλλίσφυρος, *pulchros talos habens*. ex καλὸς, & σφυρὸν, *malleolus*. Th. σφῦρα, ρας, ἡ, *malleus* θ. 384. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher, bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, Superl κάλλιστος, *optimus*, pulcherrimus. ϑ 384

Καλυπτόμενοι, contectæ, præs part pass. à καλύπτω, tego; f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε. a. 2. ἐκάλυβον ε. 139. 196. α. 134. ϑ 541.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, tegmen capitis muliebre. Th. καλύπτω, *tego*. θ 574.

Καλυψὼ nomen mul. θ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamentis*, à κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*, hinc καματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ *laboriosus* Th. κάμνω, μῶ, p. κέκμηκα. *lassesco*. ε. 175. 581.

Κάμμορ, pro κατὰ μόρ. ε. 437.

Καμπύλα ξύλα, *curva ligna* à καμπύλος, ου, ὁ, Th. κάμπτω, f. ψω, p φα, *flecto*. α. 124

Κἂν, *quamvis*, etsi, ex καὶ & ἂν, si. ε. 5. 3 5.

Καναχὴ, *crepitatio, sonitus*, hinc καναχηδὰ, adverb. cum strepitu. Th ἦχος, ου, ὁ, *sonus*. α. 160. 164. θ 26.

Κανάχιζε, imperf *substrepebat*, à καναχίζω & καναχέω. *resono*, hinc καναχὴ, *crepitatio*, καναχῆσι, dat. plur. fœm. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus. α. 373.

Καπνὸς, οῦ, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπρος, ου, ὁ, *aper*, item *verres*, quo sensu accipitur ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *caput*, per apocopen pro κάρηνον, ου. ε. 532 α. 223. θ. 42.

Καρπαλίμως. *cito, raptim* adv. q d. ἁρπαλίμως, ab ἁρπάζω, f. σω. & ζω, *rapio*. α. 432. ϑ. 492.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, *fructus* ε. 170. 235.

Κάρτεϊ *robore*, pro ἐν κράτει, h. e. κρατερῶς, more Hebræorum. κάρτος, pro κράτος, εος, τὸ, *robur*. ϑ. 83 710.

Καρτερόθυμον, dat. καρτεροθύμοιν, à καρτερόθυμος, ου, ὁ, *pertinax*, qui toleranti animo est ex κάρτος, per metathesin literarum pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*. θ 378 476.

Καρτερόφρονα, accus. a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *praefractus*, item *magnanimus*, a κράτος, εος, τὸ, robur, & φρὴν, *animus*.

V 2 Καρ-

Κάῤῥιςον, *præstantissimum*, pro κράτιςον, ab ἀγαθὸς, *bonus*, κρείσσων, κράτιςος. θ. 981.

Κάῤῥφει *siccat*. Th. κάρφω, *sicco*, *arefacio*, f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. dentibus asperum, a κάρχαρος, *asper*. Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*, & ὀδὼς, όντος, ὁ. *dens* ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητος, ε, ὁ, ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, *frater*, *soror*, & γείνομαι. *nascor*. ε. 182. θ. 756.

Κασσιτέρος, κασσιτέροιο, genit. Ion. ὁ, *stannum*. θ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. *per*. Cum Accus. *ad*, *secundum*. κατ' ὄρος, *in monte*, κατὰ οἶκον domi. καθ' ὥρην, *ad tempus*, idem quod πρὸς καιρὸν, ε. 100. 615.

Καταβεβρίθασι, *onusta sunt*. 3. pl. præt. medii a βρίθω, *oneror*, sum gravis, f. σω, p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. 1. a καταβαίνω, f. βήσομαι, *descendo*. Th. βαίνω, eo, a. 1. ἔβην. θ. 750.

Καταγηράσκουσι, præs. ind. a καταγηράσκω, *senesco*. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 93.

Καταδεύῃ, 3. præs. sub. *humefiat*. a δεύω, *rigo*. f. δεύσω ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. *ingredi*, pro καταδῦναι, a. 2 act. infinit. a καταδύνω, a. 2. act. κατέδυν, υς, υ. Th. δύνω, & δύω, *subeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*, part. a. 2. act. Th. δύω, *subeo*, vel δύνω. θ. 596.

Καταθεῖο, *poneres*, 2. sing. a. 2. med. opt. καταθεῖμαι, *deposueris*. 2. sing. a. 2. med. subj. καταθῶμαι, καταθῇ, & hoc pro καταθῆαι, Ion. a τίθημι, *pono*. ε. 45. 599.

Κάτθεο, Poëtic. pro κατάθου, & κατάθεσο, *recondε*, a. 2. imperat. med. a κατατίθημι, *repono*. Th. τίθημι, f. θήσω. a. 2. ἔθην. ε. 625.

Καταχείμενον, præs. part. a κατάκειμαι, *jaceo*, decumbo. ε. 362.

Καταλείβεται, *distillat*, præs. ind. a καταλείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. θ. 786.

Καταλείπειν, præs. infin. a λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔλιπον, p. m λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, *cubat*. fut. ind. a. λέχομαι, *cubare facio*. ε. 521.

Καταμάρψῃ, *opprimat*, a. 1. sub. a καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, f. ψω, *capio*. ε. 494.

Καταπεπληγῦια, *exterrita*, perf. part. activi, per syncopen ῦ χ, pro καταπεπληχυῖα. a verbo καταπλήσσω, f. ξω, *perterrefio*, præt. act. καταπέπληχα. Th. πλήσσω, ῶ, f. ήσω. *exterreo*. α. 265.

Κατάπινε, *deglutiebat*. imperf. Ion. Th. πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖθι & πίε. θ. 459. 497.

Κατάσκιος, *opacus*, a σκιά, ᾶς,

ἄς, ἡ, *umbra*. ε. 511.

Κατασύφελ☉, ε, à συφελὸς, *durus*, *asper*, Th. σύφω, *astringo*, f. ψω. θ. 806.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. Ionic. à φθίω, idem quod φθίω, f. ήσω, *corrumpo*. ϑ. 850. perf. pass. ἔφθιμαι inde φθιμέν☉. Ion. vel per syncopen pro φθιόμεν☉, præs. part.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. act. opt. à φλέγω, *uro*, f. ξω, p. χα α. 18.

Καταφράζεσθε, præs. imperat. pass. à καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα. ε. 246.

Καταχεύετ', *effundit*, 3. imperf. à καταχεύομαι. Th. χέω, f. χεύσω *fundo*. ε. 581.

Κατεῖεν, *descendebat*, ex κατὰ & εἶμι, *eo*, est 3. sing. præt. med. εἶα, & Attice ἦα, ας, ε. κατιὼν, part. a. 2. à κάτειμι. α. 254. ϑ. 723.

Κατελεγχέτω, *redarguat* præs. imperativ. à κατελέγχω. Th. ἐλέγχω, f. ξω, *arguo*. ε. 712.

Κατέλεξε, *recensuit*, a. 1. ind. à καταλέγω. Th. λέγω, ξω, *dico*, ϑ. 627.

Κατεναντίον, adv. *ex adverso*, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro* α. 73.

Κατένασσε, a 1. ind. pro κατένασσε, ab inusitato verbo, καταναίω, *habitandum do*. Th. ναίω, *habito*. ε. 167. θ. 538.

Κατενήνοθεν, *constraverat*. præt. med. à κατενθέω, ἐνθέω ex ἐν & θέω *pono*, per metathesin ἐνέθω, in præt. med. ἤνοθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα, præposita præpositione κατὰ, fit hinc κατενήνοθα *constravi*. Errant qui à κατανθέω derivant. Sic enim reduplicatio foret κατανήνοθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοθα, esse duntaxat *præt. medii*, & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέθω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit*, *sedavit*, a. 1. act. ind. verb. καταπαύω, *desisto*, Th. παύω, *finio*, *cesso*. ϑ. 87.

Κατέπεμψε, *detrusit*, a. 1. à πέμπω, *mitto*, f. ψω. θ. 515.

Κατέπινε, imperf. *devorabat*, à πίνω. ϑ. 467.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. à καθίσταμαι, *constituor*. Th. ἵστημι, f. στήσω, *statuo*. ϑ. 674.

Κάτεσχεν. imperfect. ut & κατέσχεθε, *detinebat*, pro ἔχω, dicitur σχέθω. ϑ. 575. 700.

Κατηρεφὶ, pro κατηρεφέα, à κατηρεφὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, *tectus*, dat. pl. Ion. κατηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego*. ϑ. 594. 778.

Κατηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωροῦντο, à verbo καταωρέομαι, *dependeo*, ex κατὰ

& αἰωρέω . f ήσω, *in sublime tollo* α. 225.

Κατοπάζῃ, *expulerit*, præf sub. at οπάζω, f. σω, *persequor.* ε 312

Κάτω, *infra*, deorsum. θ. 301

Καυάξαις, *fregeris*, a. 1 opt act a καυάζω, *contero, frango*, sic Æoles pro ἀὴρ, dicunt αὐὴρ, vel pro κατάξαις. Poët. sublato, τ & in serto υ. Æol. ab ἄγω, *frango* ε. 664. 691.

Καῦμα ατ☉, τὸ *incendium*, a καίω uro, f. καύσω. ε. 413. & 844.

Κὲ, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἂν, vel expletiva. ε 10. 12. 31.

Κέατο, *jacebant*, pro ἔκειντο, Ion. & κέατο pro κείατο α κεῖμαι *jaceo* α 241

Κέγχρισι, dat pl. Ion a κέγχρ☉, *milium*, genus leguminis. α. 398.

Κεδνῆ, *castæ*, dat. sing. a κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus*; probus. Th. κῆδ☉, ε☉ τὸ, *cura*. ε. 69. 129.

Κείνῳ *illo*, pro ἐκείνῳ, per aphæresin κείνοις, κείνοισι, dat pl Ion. ab ἐκεῖν☉, η, ο. Ϡ. 628. 836.

Κεῖται, jacet, κεῖτ' pro ἔκειτο imperf. Ion. a κεῖμαι, *jaceo* α 727. Ϡ. 791.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass a καλύπτω, operio, tego, f. ψω, p. φα. a. 2. ἐκάλυβον. θ. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. a κάζω, *orno*, f. σω. Ϡ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. a κεύθω, f. κεύσω, p κα; in præt. med κέκευθα. sicut πλήθω πέπληθα, γηθέω γέγηθα, &c. θ. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, a κλάζω. verior analysis hæc est: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præs. κεκλήγων, [illegible], in pl. οἱ κεκλήγοντες α. 379. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. a. κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc part. f. g. κεκληγυῖα. ε 4 7. α. 99.

Κεκλῆσθαι, *vocari*. perf. inf. pass. a καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. θ 410.

Κέκλυτε, *audite*, a κλῦμι (Th. κλύω *audio*.) Hinc κλῦθι, & Poëtica redupl. κέκλυθι. in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. Ϡ. 644.

Κεκονιμέν☉, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονισμένος, a κονίζω, pulvere impleo, quod est a κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *satiatum*, a κορέω, *satio*, f. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένην, *diversam*. Th κρίνω, f. νῶ, *secerno*, p. κέκρικα, α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. pl, præt. pass. Ionice, pro κεκρυμμένοι

νοι εἰσί. à κρύπτω, *abſcondo*, f. ψω; p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præt. paſſ. infinit. à κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε 435.

Κελάδοιο, genit. Poëticus, pro κελάδε à κέλαδ☉, ε, ὁ, *ſtrepitus*. θ. 852. 926.

Κελαινεφεῖ, *nubium offuſcatori*, dat. ſing. à κελαινεφὴς, ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφ☉, ε☉, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Them. eſt μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελαινόν. α. 173. 429.

Κελεύθε, genit. κέλευθ☉, ε, ἡ, *via*. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præſ. indic. à κέλομαι, Poëticè, κέκλομαι, κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ε. 314. θ. 33. 686.

Κενεῶ, Poëtice, pro κενῶ, à κενὸς, ε, ὁ, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *ſtimulo*, pungo, & ταῦρ☉, Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμεὺς, έ☉, ὁ, *figulus*, à κέραμ☉, ε, ὁ, *urceus*, vel terra figularis. ε. 2...

Κεραοὶ, *cornutæ*, à κεραὸς, ε, ὁ, hoc à κέρας, *cornu*. ε. 517.

Κεραυνε, gen. ſing. à κεραυνὸς, ὁ *fulmen*, q. à κείρω, *ſcindo*, & αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντ☉, a. 1. part. paſſ. gen. θ. 846. 859.

Κέρας, ατ☉, τὸ, *cornu*. θ. 789.

Κέρβερ☉, Cerberus. θ. 311.

Κέρδ☉, ε☉, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, a κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκὶς, nomen mul. θ. 355.

Κέρσε, 3. perſ. a. 1. ind. Ionice. verbi κείρω. *tondeo*, f. ρῶ, & Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. hinc κέρσε, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quaſi dicas convocia, à κέρτομ☉. *mordax*, *cavillatorius*. hinc κερτομέω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & τομὴ, *ſectio*, quod eſt a τέμνω *ſeco*, p. m. τέτομα. ε. 786. θ. 545.

Κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθ☉, ε☉, τὸ, *caverna profunda* à κεύθω, *occulto*. unde etiam eſt κευθμῶν, ῶν☉, ὁ, *locus qui occultat*. Regula: Nomina appellativa in ὼν & εἶον, ſignificant locum; ut ἀμπελῶν, ῶν☉, ὁ, *vinetum*. θ. 300. 334.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, genit. pl. κεφαλέων, Ionic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῆσι. ε. 416. 543. θ. 827.

Κεφάλῳ, dat. ſingul. in nom. κέφαλ☉, ε, nom. viri. θ. 986.

Κεχάρητο *lætatus eſt*. 3. ſing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ε, ετο, & per reduplicationem Poëticam, κεχαρόμην. Dicitur vero κεχάρητο. per συςολὼ, ut vocant. Mallem à pluſq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, a χαίρομαι, lætor perf.

perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi a χαρέω. α. 6.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. a. χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 681.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. a χρῶμαι *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. perf. perf. pass. a χύω, f. ύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, χεύσω, *fundo*. θ. 727.

Κήδει, *lædit*, 3. perf. præf. a κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 362. Θ. 103.

Κήδεα, acc. pl. a κῆδος, εος, τὸ, cura, damnum ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. a κῆλον, Ionic. pro κᾶλον, *lignum*. θ. 708.

Κηλέῳ, dat. a κήλεος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. θ. 865.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*. mendose scribitur, κῆρ. α 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sicuti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur.) κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. a κῆρ, τὸ, *cor*. α 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, a κηρὸς, ῦ, ὁ. *cera*. θ. 597.

Κηριτρεφέων gen. pl. a κηριτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. a κὴρ, *fatum* & τρέφω, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 80. Θ. 939.

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mul. forte sic dicta a *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, Κητοῦς, genit. contract. θ. 270. 336.

Κήϋκα, accus. sing. a Κήϋξ, ϋκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφήνεσσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, a κηφὼ, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ε. 302. θ. 595.

Κίβισις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi victus reconditur. α. 224.

Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento a κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, ῦ, ὁ, *citharista*, pl. οἱ κιθαρισταὶ. a κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. θ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. a καλέω, *voco*. Poët. κικλήσκω. ε. 816. θ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*, κίον, acc. pro κίονα. θ 522. 779.

Κίρκη, *Circe*. nomen sagæ Θ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγὼς. α. 406.

Κλαίουσα, *flens*, præs. part. a κλάω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 220.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclare gesta*, a κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Them. κλείω, *celebro*. Θ. 100.

Κλείετε, præs. imperat. *celebra-*

brate, κλέισσαι, *celebres*, præſ. part. f. g. pl. num. à κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, ȣ, *inclytus*. ε. 1. θ. 105.

Κλειώ, όος, ἡ, nomen mul. & Muſæ. θ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, celebro. α. 107. θ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo*, *furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. paſſ. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα ε. 55, θ. 613.

Κλῆρον, acc. a κλῆρος, ȣ, ὁ, *fors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ȣ, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*. f. ήσω. ε. 551. θ. 93.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præſ. part. a κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. θ. 351. 508.

Κλύοιμι, præſ. opt. *audirem*, a κλύω, *audio*, κλῦθι, præſ. imperativi eſt a κλῦμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε, per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præſ. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτȣ, *inclytus*. ε. 9. 70. θ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. θ. 352.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. θ. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, a κνήμη, *tibia*, *ſura*, *crus*. α. 123.

Κνημῖδας, accuſ. pl. a κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. Th. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθύροις, à κόθυρος, epitheton fuci, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ȣ̓ρὰν, quod aculeum non exerat more apum, à κεύθω, *occulo*, & ȣ̓ρὰ, *cauda*. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλη, dat. pl. κοίλησι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. à κοιμάω, *ſopio*, *facio dormire* κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. fut. paſſ. κοιμηθήσομαι, a. 1. m. ἐκοιμησάμην. θ. 214.

Κοινȣ, gen. à κοινὸς, ȣ, ὁ, *communis*. ε. 721.

Κοῖος, Κοίȣ, nomen viri. θ. 134. 404.

Κοιρανέων, præſ. part. *imperans*, a κοίρανος, ȣ, ὁ, *rex*. hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor*. θ. 331.

Κοῖτον, accuſ. à κοῖτος, ȣ, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ, *cubile*. ε. 572.

Κοκκύζει, *canit*. 3. perſ. præſ. à κοκκύζω, *coccyzo*, à κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, nom. pl. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτȣ, *palearum ſtrepitu*, à κολοσυρτὸς, ȣ, ὁ, Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων. h. e. ſtrepitus ſarmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho*, & κᾶλον, *lignum*, ſeu κόλος, mutilus. Eſt enim ſarmentum, lignum defractum. θ. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præſ. inf. à κομέω, ήσω, *nutrio*, & curam gero. hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a. 1. m. inf. ε. 1ς. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1 ind. Ion. à κοναβέω, ῶ, *reſono*, Them κόναβος, ου, ὁ, *ſonitus* θ. 8-0.

Κονίησι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν. α. 365. θ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præſ. part. à κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εως, ἡ *pulvis* α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præſ. part. à κόπτομαι, *pulſor*, ſcindor. Th. κόπτω, f ψω, *ſcindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *ſatiatus*. a. 1. m. part. Poët. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι, *ſaturato*, a. 1. infin. m. pro imperativo, Helleniſmus, à κορέννυμι, vel κορέω *ſaturo*. θ. 366.

Κόρθυνεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρθυνεν, verbi κορθύω, vel κορθύνω, *coacervo*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*. θ. 8..

Κόρος, ου, & Ion. κόρεος *ſatietas*. Th. κορέω, *ſatio*. θ. 593.

Κόρυθος, genit. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσειν, præſ. inf. à κορύσσω, *armo*, q. d. galea munio κορύσσουσα, præſ. part. f. gen. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. θ. 62 κορυφῇσι, dat. pl. Ionic. à κορυφή, ῆς, ἡ, *vertex*. θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόωντα, acc. *roſtrata*, Poëtice pro κορωνιῶντα, à κορωνιάω, ῶ, incurvus & lunatus ſum. à κορώνη, *ſummitas*, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præſ. infin. ſic κόσμησε *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, à κοσμέω, f. ήσω. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. θ. 573.

Κοτέει, 3. præſ. ind. *eſt infeſtus*. κοτέουσα. præſ. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. à κοτέω, έσω, & ήσω, *iraſcor*. Th. κότος, ου, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. θ. 315.

Κόττος, ου, ὁ, nomen viri, ſeu gigantis. θ. 714. 817.

Κούρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epentheſi τοῦ υ. pl. κοῦραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κουρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præſ. verbi κουρίζω, à puerili ætate educo. à κοῦρος, idem quod κόρος, puer. Th. κορέω, verto. θ. 347.

Κουρότερος, *junior*. Etiam ſubſtantiva apud Græcos perſæpe comparantur à κοῦρος, idem quod κόρος, juvenculus. Th. κορέω, f. έσω, & ήσω, *verro*. ε. 445.

Κουροτρόφος, *juvencularum nutritor*. à κούρα, hoc à κόρη, *juvencula*. κορέω, *orno*; quæ dum ſe comit, annus it. ε. 226. θ. 450.

Κουφί-

Κεφίζυσαι, præſ. part. f. g. a κεφίζω, f. ίσω. lebo. a κεφ@, lebis. ε. 461.

Κεφ@, ε, ό, lebis. ut, κέφη ἐλπὶς, lebis ſpes, ε. 759. Κεφα leviter. α. 323.

Κεάδη, ης, ἡ, pro ficu ſylbeſtri. ε. 679.

Κεαδίλω, acc. ſing. Ion. a κεαδία, per metatheſin, pro καρδία, ας, ἡ, cor. ε. 338. 448.

Κεάτει, dat. ſing. imperio, a κεάτ@, ε@, τὸ, robur. hinc κεατεεὸς, balidus. κεατεεῶν, gen. plur. Æolicè κεατεεώτατ@, ſuperl. balidiſſimus. α. 01. θ. 403. 683 684.

Κεατεῖ, præpotens eſt, 3. perſ. præſ. ind. a κεατέω ῶ, imperium obtineo. f. ήσω. p. κεκεάτηκα. Th κεάτ@ ε@, τὸ, robur. θ. 403.

Κεατεεόφεονι, dat. ſing. a κεατεεόφεων, infracto animo ſum. ex κεάτ@, robur, & φεὴν, animus. α. 458 κεατεεόφεονα. ε. 146 θ. 509. κεατεεόφεον'. ϑ. 297. 308.

Κεατὶ, capiti, dat ſing. a κεὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Them. κάρηνον, ε. τὸ, caput, unde per apocopen, κάρη, τὸ, ἄκλιτον. Pro κάρη, dicitur κάρα, Dorice. & per novam apocopen κὰρ, pro κάρη item pro κὰρ, per metatheſin κεάας, ατ@, & κεὰς, κεατὸς. unde etiam deſcendit κεάνιον, ε, τὸ, & diminutivum κεανίον, ε, τὸ, calvaria. α. 136. 328.

Κεάτ@, ε@, τὸ, robur. α. 328.

Κεέας, ατ@, & Attice, κεέως, τὸ, caro ε. 589.

Κεεῖον. acc. à Κεεῖ@, ε, ὁ, nomen viri θ. 134.

Κρείοντα, acc. ſing. nomen viri. à Κρείων, οντ@, ὁ, α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ον@, ὁ καὶ ἡ, præſtantior vel melior. a poſitiv ἀγαθὸς, bonus. Th. κεάτ@, ε@, τὸ, robur. ε. 208. 211.

Κεεμάσασθαι, a. 1. med. infinit. a κρέμαμαι, ſuſpendor. conjugatur ut ἵσαμαι. Th. κεεμάω, & κεεμάννυμι, f. άσω. ſuſpendo. ε. 627.

Κρήδεμνον, ε, τὸ, proprie capitis ligamentum. ex κεὰς, & δέω, ligo. per metaph. pinnæ murorum, & ponitur pro mœnibus. α 105.

Κεῆθεν, adverb. a capite, ex κεὰς, ατὸς. Th. eſt κάρηνον, ε, τὸ, caput. α. 7. θ. 574.

Κεήνης, gen. a κεήνη, ης, ἡ, fons. a fundendo, quia fundit aquas; κεανάων, Æolice, pro κεηνῶν, gen. plur. ε. 756. θ. 6.

Κεήτη, Κεήτης, nomen Inſulæ. θ. 477. 480.

Κεητῆρ@, gen. Ionic. κεητὴρ, Ionicè, pro κεατὴρ, ῆρ@, ὁ, Latine, crater. a κεεάννυμι, f. άσω, miſceo, tempero; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κείναντο, pugnarunt, 3. pl. a. 1. med. à κείνω, diſcerno, f. ῶ. Κείνωσι, 3. pl. a. 1. act. ſub.

sub. κείνας. part. a. 1. act. ε. 799. θ. 882.

Κελσίη, nomen mul. θ. 359.

Κείω, nomen mul. θ. 375.

Κρέκα, *tramam*, per syncopen, pro κερκίδα, à κερκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam à κρέξ. Th. κρέκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκόπεπλος, *croceo peplo*. à κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ου, τὸ, *peplum*, vestis muliebris. θ. 273. 358.

Κρονίδης, ου, ὁ, *filius τοῦ* Κρόνου, h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδεω, Ionic. pro Κρονίδου. ε. 18. 53. θ. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à Κρόνος, ου, ὁ, *Saturnus*. qui sic videtur dictus à splendore. Hebr. *karán*, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. θ. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. à κρόταφος, ου, ὁ, *tempus*, pars capitis. παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens fit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*, hinc κρυερὸς, οῦ, & Ionic. κρυερεῖο, *frigidus* hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. θ. 657. 936.

Κρυπταδίης, *secreti*, genit. à κρυπτάδιος, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*. abscondo. a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. 1. Ion. à κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. θ. 174.

Κρώζη, præs. sub. à κρώζω, *crocito*, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, *occisa*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἐτάμην, ab a. 2. act. ἔκταν. pro quo Dores ἔκτανον. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ. Th. κτείνω. ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. à κτέανον, ου, τὸ, *possessio*. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος, τὸ, *idem*. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. ε. 313.

Κτείναντα, acc. à κτείνας αντος, part. a. 1. act. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκταναν. a. 1. ἔκτεινα. κτεινέμεναι, Doricè pro κτείνειν, præs. infin. act. α. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen, à κτῆμα, *possessio*. Th. κτάομαι, ῶμαι, *acquiro*. ε. 34.

Κτητὴν, *famulam* acc. à κτητὸς, *acquisibilis*, Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. ε. 404.

Κτύπος, *sonitus*, à τύπτω, *pulso*. α. 98.

Κυανόπεπλον, *cæruleo peplo*. à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, peplum. θ. 406.

Κυανόπτερος, *nigras alas habens*. ex κύανος, *cæruleus*, & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*. α. 393.

Κυάνου, genit. à κύανος, *cæruleus*,

leus, hinc κυάνεα, nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέαις, & κυανεάων, Æolicè, pro κυανέων. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης, ου, nom. ex κύανος, ου, ὁ, *cæruleus*, color niger. & χαίτη, ης, ἡ, *juba*, coma. α. 120. θ. 278.

Κυανῶπιν, *nigroculam* accus. à κυανῶπις, ἡ, cærulea aspectu, à κύανος, *cæruleus*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Them. ὄπτομαι, *video*. p. m. ὦπα. α. 336.

Κυδάλιμος, idem quod κύδιμος *gloriosus*. à κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 74. 467.

Κῦδος, εος, τὸ *gloria*, in compar. κυδίων, *gloriosior*, superl. κύδιστος, ου, ὁ, *gloriosissimus*. ε. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, præs. part. à κυδαίνω, *gloriosum reddo*. f. νῶ, p. κα. Th. κῦδος, εος, τὸ *gloria*. ε. 38.

Κυδίοων, *exultans*, *jactabundus*, præs. part. pro κυδιῶν, à κυδιάω, *glorior*, *jactito*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, *inclytus*, *celebris*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 255.

Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, *tumultus*, q. à κύω, *pario*, & δεῖμα, *timor*. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, *Venus*. ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, occultat amorem Venereum. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. θ. 934. 1008.

Κυθήρεις, κυθήρεισι, dat. pl. à Κύθηρος, ου, ὁ, Th. Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri. θ. 192.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ tornando rotundus, factus ex κύκλος, ου, ὁ, *circulus*, & τείρω, *terebro*. α. 208 θ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, οἱ Κύκλωπες, *Cyclopes* ex κύκλος, ου, ὁ, *orbis*, circulus, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. θ. 139. 144.

Κύκνος, α. 65. 346. 368. 413. κύκνον. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνε. α. 350. κύκνοι. α. 316.

Κυλίνδεται, præs. ind. pass. à κυλίνδω, *volvo*. hinc κυλινδόμενος. Th. κυλίω, ίσω, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνοντος, genit. præs. part. a κυμαίνω *fluctuo*. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. ε. 388.

Κύματα, nom. pl. a κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. q. a κυκάω, *misceo*, unde est κύκημα, pro quo κῦμα, κύματ'. ε. 685. θ. 252.

Κυματολήγη, nomen mul. θ. 253.

Κύμην, acc. casus, a Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, nom. mul. θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 252.

Κυμοθόη, nomen proprium mul. θ. 245.

Κυνέη, ης, ἡ, (sub. δορά,) pellis canis, *galea*. Them. κύων, κυνὸς, canis. α. 227.

Κυμώ, nomen mul. θ. 255.

Κυπρογενέα, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insu-

insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum metallis omnibus misceri dicitur. Verum metri dimensio videtur postulare, ut hic legatur Κυπρογενῆ. θ 199.

Κύπρος, ου, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & Κύπρις, *Venus*. θ 193.

Κυρήσας, a.I. part. à κυρέω, *incido*. Th κύρω, fut. Æol σω. *incido*. ε. 753.

Κῦρσαι, a. I. inf. *incidere*, à κύρω, f. κύρσω. κύρσας, a I. part. ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, a. I. part. med. f. g pro κυσαμένη, quæ concepit verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. θ. 125 405.

Κύων, κυνός, ὁ, vel ἡ, canis. κύνα, acc. κύνε, nom. & acc. dual. κυσὶ, dat. plur. α. 303 θ. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *veternus*, *somnus profundus*. θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, verbi κωμάζω, *comessor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. ε. 637. α. 18.

Κωτίλλουσα, præs part. f. g. à κωτίλλω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

ΛΑ'βησι, *prehenderit*, a. 2. act. subj. σι est paragoge Ion. à λαμβάνω, *accipio*, f. λήψομαι: p λέληφα, Att. εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβών, οῦσα, όν. ε. 466. θ. 765.

Λαγὸς, acc. pl. Dor. pro λαγὼς *lepores*, à λαγωός, οῦ, ὁ, *lepus*: Att. λαγὼς, ῶ, ex λα, particula, quæ intendit significationem, & οὖς, ὠτός, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λάω, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing. θ. 344.

Λάθεσθε, *oblivìscimini*. 2. plur. a. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis*, *obliviscì vocem*. gen. Ion. à λαθίφθογγος, vocis oblivionem inducens. à λάθος, εος, τὸ, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *sonus*. hoc a φθέγγομαι, f. γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris fluctus*, ex λα *valde*, & ἰέναι, *ire*, Vel dictum quasi λαιτμημα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare, λαιὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαιψηροκέλευθον, *rapidum*, acc. ex λαίλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, ου, ἡ, *via*. θ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, pro ἔλακε, a. 2. act. à ληκέω, *crepitum cico*, a. 2. ἔλακον. præt. med. λέλακα. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, *stridula*. ε. 745.

Λάμπετ, collucebat. imperf. Ion. pro ἔλαμπετ, à λάμπω, luceo f. ψω. p. φα. α. 71.

Λαμπετόωντα, fulgentia. Poëtice pro λαμπετῶντα, à λαμπετάω, luceo, dat. λαμπετόωντι. à Th. λάμπω, f. ψω, luceo. θ. 110.

Λαμπόμενον, splendens. λαμπομένοισι, dat. plur. Ionic. part. præs. Th. λάμπω. α. 145. θ. 186.

Λαμπρὸς, ἡ, ὀν, splendidus, clarus, a λάμπω, luceo. θ. 18.

Λαομέδεια, nomen prop. mul θ. 257.

Λαὸς populus, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λεὼς, ὠ, ὁ, populus. ε. 225. 241. θ. 430.

Λαοσόος, populorum defensor. vel agitator. ex λαὸς, ῦ, ὁ populus, & σόω, servo. Th. σόος, salvus. Vel ex λαὸς, & σείω, moveo. α. 37.

Λαπιθάων, pro λαπιθῶν, genit. plur. Dorice, à nominativo Λαπίθης, ῦ, ὁ, Lapitha. Vide in Calepino, Lapitha. α. 178.

Λατῖνος, nomen viri. θ. 1013.

Λάχεσις, in Gen. Atticè λαχέσεως, ἡ, Lachesis, nomen Parcæ à λαγχάνω, sortior. α. 258. θ. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, lanugo, vellus. ε. 511.

Λέγειν, dicere, præs. inf. verbi λέγω, dico, f. λέξω. p. λέλεχα. præt. m. λέλογα. θ. 27.

Λειαγόρη, nom prop. mul. suaviloqua, ex λεῖος, ῦ, ὁ, levis. & ἀγοράομαι, concionor. Th. ἀγορὰ, ἡ, forum. θ. 257.

Λείβεται stillat. à λείβω, f. ψω. ε. 725. α. 390.

Λειμῶνι, dat. à λειμών. ῶνος, ὁ, Latine, pratum, q.d. paratum, ubi non opus est satione. Namque injussa virescunt gramina. θ. 279.

Λείπεθ', pro λείπετο, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, linquo, relinquo. f. ψω p. φα. p. m. λέλοιπα a. 2. m. ἐλιπόμην ε. 198. θ. 490.

Λειριόεσσῃ, dat. sing. floridæ. Th. λείριον, ῦ, τὸ, lilium. Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g λειριόεσσα liliaceus, α. & per synecd. sp. floridus, suavis. θ. 41.

Λελάθοιτο, Poët. lateret, pro λάθοιτο, a. 1. med. opt. à λανθάνομαι, lateo. Mutuatur sua tempora à λήθω f. λήσω. a. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληθα. θ. 471.

Λέλακας, strepis, p. m. à ληκέω resono, crepo in a. 2. ἔλακον, unde est præt. med λέλακα, strepui. accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima ε. 205.

Λέλειπται, relicta est, præt. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται, à λείπω linquo. ε. 282.

Λελειχμότες, lambentes, part. præt. act. per syncopen, & epenthesin ῦ, pro λελιχμακότες, à λιχμάω. Them. est λείχω, lingo, f. ξω. θ. 826.

Λε-

Λίλοιχε, *consecuta est*, 3. sing. præt. med. indic. (tanquam à λέγχω.) Th. est λαγχάνω, *sortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. θ. 203

Λέοντες, pl. num. à. Λέων, οντος, ὁ, *leo*, in dual. λέοντε. λέουσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilentâ*, dat. à λεπτὸς, ῆ, ὁ, *tenuis*, *exilis*, *viribus destitutus*. ε. 495.

Λερναίην, acc. Nomen hydræ. à Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum ubi erant sordium confluges.* prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίη, quod in illa versata fuerit palude; à loco. θ. 314.

Λέσχῃ, dat. singul. à λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *tristibus*. h.e. in casulis pauperculorum, à λευγαλέος, ου, ὁ, *perniciosus*. Th. λοιγὸς, *pernicies*. ε. 523.

Λευκὸς, ῆ, ὁ, *candidus*, *albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*, alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.

Λευκώλενος, *pulchris ulnis*, ex λευκὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*. quæ habet candida brachia. θ. 314. 914.

Λεύσσουσιν *vident*, 3. perf. pl. præs. ind. à λεύσσω, *video*. Poëticum est. ε. 248.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus*, dat. pl. λεχέεσσι, Poëtice pro λέχεσι. Th. λέχω, vel λέχομαι, *cubo*, *dormio*. θ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέοντες. θ. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. perf. præs. à λήγω, *cesso*, *desino*. f. λήξω. ε. 412. θ. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præs. ind. à λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα ε. 266. 489.

Ληΐδ' pro ληΐδα, accus. à ληῒς, ΐδος, ἡ, *pecus*, à λεία, ας, ἡ, *præda*. ληῒς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent. θ. 444.

Ληΐζετ', *sortitur*. imperf. Ion. verbi ληΐζομαι, *nancifcor*, f. ίσομαι: hinc ληΐσσεται, f. 1. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον ου, τὸ, *seges*. α. 288.

Ληναιῶνα, acc. à ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνὸς, ῦ, ὁ, *lacus præli torcularii*. hinc ληναῖος, Bacchus. ε 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. à λήθω. seu λανθάνω, lateo. θ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*. α. 479.

Λητὼ, όος, ῦς, ἡ, *Latona*, acc. λητόα, λητὼ. ε. 369. θ. 19.

Λιγέως, *stridule*, adverb. à λιγὺς, εῖα, λιγύ. α. 106. α. λίζω, *strideo*. Hinc λιγυρὸς *sonorus*. λιγυρὴν. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *argutæ*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th.

Th. λίγξω, f. ξω, ſt rideo, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. θ. 275. 518.

Λίθον, acc. à λίθ☉, ε, ὁ, lapis, θ. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Ionic. ε. 622.

Λιλαιόμϑμοι, cupientes, præſ. part. à λιλαίομαι, apud Poetas idem quod γλίχομαι, cupio, deſidero. Verba deſiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμλὼ, ἐν☉, ὁ, portus, q. ex λίαν μϑένειν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquieſcunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, ſtagnum, palus, lacus. παρὰ τὸ λίαν μϑένειν. θ. 365.

Λιμὸς, ῦ, ὁ, fames. ε. 228. 300.

Λιπαρλὼ, Ionicè pro λιπαρὰν, ſplendidam, acc. ſing. λιπαρὸς, ὰ, ὸν, proprie pinguis, a λίπ☉, ε☉, τὸ, pinguedo. θ. 63.

Λίπ', pro λίπεϊ, (ut vult Tzetzes,) dativus ſing. à λίπ☉, ε☉, τὸ, pinguedo. Per apoſtrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βύλομ' ἐγὼ, pro βύλομαι ἐγώ. Eſſet ergo appoſitio, pinguedine, nempe oleo, ſicut dicimus, urbs Roma. At alii λίπ' pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέειν, dialyſi Poëtica pro λιπεῖν, a. 2. act. infin. Λίποιεν. 3. plur. a. 2. act. opt. à λείπω, linquo f. ψω; p. φα, a. 2. ἔλιπον, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίποιεν. a. 2. part. λιπὼν, ὄντα, ὸν. ε. 435. α. 332.

Λὶς, leo, acc. λῖν, Poëticum eſt pro λέων, οντ☉, ὁ. α. 171.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. act. lingebant, à λιχμάζω lingo, lambo. quod eſt à Th. λίγχω f. ξω α. 235.

Λόγοι, ſermonem, acc. à λόγ☉, ε, ὁ, dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, dico, f. ξω, præt. med. λέλογα. ε. 106. θ. 890.

Λοεσσαμϑμη, lota. Poëtice pro λυσαμϑμη, part. a. 1. med. ubi υ reſolvitur in οε, & τὸ σίγμα duplicatur, lota. λόεσθαι, lavari, Poët. pro λύεσθαι, præſ. inf. paſſ. Poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri cauſa. Th. λύω, f. σω, lavo, ε. 520. 748.

Λοιγὸς, ῦ, ὁ, pernicies. α. 240.

Λοιμὸν, acc. à λοιμὸς, ῦ, ὁ, peſtis. ε. 241.

Λοισθοτάτlω, poſtremam, à λοῖσθ☉, pro quo etiam λοίσθι☉, ε, ὁ, poſtremus, ultimus. θ. 921.

Λοκροὶ, nomen nationis, Locri. α. 25.

Λυτρῷ, balneo dat. à λυτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum. λῦτρον vero, aqua ſordida, qua nos lavimus. Accentu differunt. Th. λύω, f. σω, lavo. ε. 751.

Λοφιῇ, dorſo, Ionice pro λοφιᾷ, dat. ſing. à λοφιὰ, ἡ, cervix. Th. λόφ☉, ε, ὁ, cervix, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in inſidiis. ellipſis præpoſitionis ἐν à λόχ☉, ε, ὁ inſidiæ, à λέγομαι τὸ κεῖμαι, jaceo, quod

soleant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες, sedere insidiantes. hinc λοχάω, ῶ insidior. θ. 174.

Λοχεοῖο, gen. sing. Ion. ex insidiis. ubi additur præpositio a λοχεός, ῦ, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, insidia. θ. 178.

Λυγγῆος, gen. a Λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρὴ, pro λυγρά, Ionic. gravis, λύγρ' εἰδυῖαν, pro λυγρά, odiosa edoctam. θ. 313.

Λύκτον, acc. a Λύκτος, ῦ, ἡ, nom. urbis in Creta. θ 477. 482.

Λυπῆς, molestus sis, 2. pers. præs. sub a λυπέω, ῶ, f. ήσω, dolore afficio, contristo. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor. ε. 399.

Λῦσαι, a. 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. solvit. h e. liberavit, a λύω, solvo, f. λύσω, p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. 258.

Λυσιμελὴς, solvens membra, somni epitheton est. a λύω, solvo, & μέλος εος τὸ, membrum. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id est, curas. θ. 911.

Λύσιν, solutionem, a λύσις, εως, ἡ. Them. λύω, solvo. ε. 402.

Λώβην, ης, ἡ, contumelia. τίσασθαι λώβην, ulcisci contumeliam illatam. θ. 165.

Λωβητὸς, ῦ, ὁ, infamia notatus. a λωβάομαι, ῶμαι, contumelia afficio. Th λώβη, ης, ἡ, injuria. α. 366.

Λώϊον, melius, comparat. a positivo ἀγαθὸς, comp. λώϊων, superl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, volo. ε. 348. 431.

M.

ΜΑ'ζα, ης, ἡ, libum. Hinc Latinum massa. ε. 588.

Μαίανδρος, ε, ὁ, nomen fluvii. θ. 339.

Μαῖα, proprie obstetrix. Hic vero nomen mul. quæ fuit soror Atlantis. θ 938.

Μαιόμενοι, inquirentes, præs. part. à μαίομαι, cupio. item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, vehementer cupio. ε. 530.

Μάκαρες, beati. nom. pl. à μάκαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, beatus, felix, in dat. pl. μάκαρσι, & Ionicè μακάρεσσι. Μάκαρ, sic videtur dici, quasi μὴ κηρὶ. (Dorice μὰ καρὶ) ὑποκείμενος, morti non subjectus: hinc μακαρίτης, ε, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις. ε 138. 140.

Μακέλλω, acc. ligonem, à μάκελλα, ἡ ligo. à μία, & κέλλω, moveo. Poëta propter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ῦ, ὁ, longus, κύματα μακρά. fluctus decumani. h. e. magni. in acc. μακρὴν, Ion. pro μακράν. μακρῇσι, dat. pl. pro μακραῖς. Ionicè. Them. μῆκος, εος, τὸ, longitudo. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. θ. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλακοῖσι, dat. pl. Ion. μαλακὸς, ῦ, ὁ, mollis. Th μαλάσσω,

σω, *mollio*, f. ξω. ε. 534. Θ. 90. 279.

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel ττω, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, sup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. Θ. 666.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. sing. a μαλερὸς, ῦ, ὁ, *ustivus*, *perniciosus*. Th. μαλὸς, pro ἁμαλὸς, ῦ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*. dat. plur. a μαλλὸς, ῦ, ὁ, *vellus*, *lana promissa*. ε. 232.

Μαπέειν, *apprehendere*, per syncopen τῦ ρ, pro μαρπέειν, a μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Ionicaque diæresi μαπέειν, & Poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεαι, *splendida*, pl. f. g a μαρμάρεος, *splendidus*. Th. μαρμαίρω, *splendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. Θ. 699. 811.

Μαρνάμενος. Vide in μαρνάμεσθ' ε. 162.

Μαρνάμεσθ', pro μαρνάμεσθα, Ion. pro μαρνάμεθα, *pugnemus*, 1. pl. sub. medii. μάρναιντο, & μάρναιθ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Ion. Th. μάρναμαι, *pugno*. ε. 162. α. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, *testis*, hinc μαρτυρίῃσιν, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις a μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*, ε. 280. 369.

Μαστίτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. a μαστίω, Poëtice pro μαστιγόω, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. μαστιόων, *flagellans*, per syncopen pro μαστιγόων. Them. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, dat. sing. part. à μαστιχάω, ῶ, & Poëtice μαστιχόω. μαστιχάοντι, ῶντι, & Poëtice μαστιχόωντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus lexicis quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μὰψ, *sine usu*, *frustrà*, Adv. Θ. 872.

Μαυροῦσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀμαυροῦσι, ab ἀμαυρόω, *obscuro*; *offusco*. Th. ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, *obscurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna à μάχομαι, f. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*; *prælior*. μαχέσθην, 3. dual. imperfect. med. Ion. μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλότεραι, *salacissima*. à μάχλος, *libidinosus*, ε. 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ ego. ε. 660. Θ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um, multus, a, um*, μέγα, *valde*. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde stulte*, h. e. *stultissime*, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multò melior. ε. 774. item pro μεγάλως. ibid. Comp. μείζων, ονος, superl. μέγιστος, η, ον, maximum. ε. 41. 147. α. 237.

Μεγαθαρσεῖ, dat. sing. à μεγαθαρσὴς, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um*, & θάρσος, εος, τὸ *fiducia*. α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. à μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμὸς, ῦ, ὁ, *animus*, α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à μεγαλήτωρ, *magnanimus*. à μέγα, *magnum*, & ἦτορ, *cor*, animus. α. 450. Th. ἦτορ, μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάθεσι, dat. pl. Ion. à μέγαθος, ου, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. ε. 375. θ. 49.

Μεγέθει. dat. à μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi*. ex μέγα, *valde*, & ἐράω, *amo*. alii legunt μεγήρατα. θ. 240.

Μέγιστος, superlat. *maximus*, à μέγας, μείζων, *major*. θ. 49.

Μέδουσα, nomen mul. à μέδω, *curo*. Μεδέουσα, præs. part. f. g. à μεδέω, idem quod μέδω, impero. θ. 276.

Μέζ, pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, *pudenda*. Thema. μέσος, ου, ὁ, *medius*. ε. 510.

Μεθ', pro μετὰ, præposit. cum gen. *cum*, cum. acc. *post*. ε. 442. 445. θ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1. Them. ἵημι, f. ἥσω, p. εἶκα, a. 2. ἧν. unde μεθίημι, *dimitto*. ε. 207.

Μείδησεν, a. 1. à μειδάω, *subrideo*. μειδήματα, acc. plur. à μείδημα. α. 115.

Μείζων, *major*, comparat. à μέγας, *magnus*. in superl. μέγιστος, *maximus*. in acc. sing. μείζω, ex μείζονα, μείζοα, ω. ε. 270. 378.

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, *blandus*. hinc μειλίχιος, η, ον, idem. Th. μειλίσσω, f. ξω. p. χα, *delinio, demulceo*. θ. 92. 206. 406.

Μείναντες, part. a. 1. Th. μένω, *maneo. expecto*, f. μενῶ. p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα hinc in aor. 1. part. μείνας, αντος, ὁ. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor*, in gen. μείονος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ μεῖον, est comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ε. 688. θ. 447. Μεὶς, *mensis*, Æolicè pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*. ε. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. à μελαγχαίτης, ου, *nigram cæsariem habens*. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, um*, & χαίτη, ης, ἡ, *juba, cæsaries*. α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, *ligo*. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. Ion.

Ion. *nigrescebant.* à μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ. Them. μέλας, αιν☉, *niger*. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum*. ε. 150. 634. θ. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. *curas*. à μελεδών, ῶν☉, ἡ, *cura*. à μελεδαίνω, *curo*. ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris*, dat. pl. Ion. & Poëtice à μέλ☉, ε☉, τὸ, *membrum*. ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Th. μέλε☉, ȣ, ὁ, *vanus, infelix*. θ. 563.

Μελετᾷς, 2. pers. ind. præs. act. à μελετάω, ῶ, *curam gero*. f. ήσω. Th. μέλει, *cura est*. 314. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Th. μέλει. ε. 78 410.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μέλιαι, pro Nymphis. ita dictis. α. 410.

Μελίας, Nymphæ creditæ sunt dictæ Μέλιαι, διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναστρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo est à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Ionice μελίη, μελιᾶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. θ. 187.

Μελινδέα, *dulcem*, acc. à μελινδὴς, dulcis instar mellis ex μέλι, & ἡδὺς. *suavis*. ε. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, à μέλισσα, vel σσα, ἡ, apis. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit. à μέλι, *mel*, ac φρὼν, ενὸς, *animus*. α. 428.

Μέλῃσι, *curæ sunt*. à μέλει, impersonali, *cura est*. θ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. à μέλπομαι, *cano*. θ 77.

Μεμάποιεν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπὼς, Præt. med. à μάρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἔμαρπον. Præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, *studentes*. perf. part. act. pro μεμακὼς. à μάω, ῶ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per syncopen & pleonasmum τȣ β, ad euphoniam: & denique η Attico more in ο mutato. à μέλει, impersonali, *cura est*. θ. 61.

Μέμηλε, *cura est*, per syncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλει. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μεμίξεται, *admiscebantur*. 3. sing. futuri paulo post, à μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. pass. μέμιγμαι, ἐμίμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. pass. à μνάομαι, ῶμαι, *recordor*, f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. θ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. accus sing. à μέμνων. θ. 984.

Μέμυκε, *remugit*. præt. med. à μυκάω, *mugio*, in a. 2. act. ἔμυκον, sicut à τιμάω est ἐτίμον Hinc præt. med. μέμυκα. ε 506.

Μέμψονται, f. 1. m. à μέμφομαι, accuso. ε. 184.

Μὲν, *quidem*. ε. 5 12. 17. &c.

Μενεαίνων, *furens*. præs. part. à μενεαίνω, *cupio*, ira percitus sum. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μένειν, pro περιμένειν, *exspectare*, præs. inf. à μένω, *maneo*, exspecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεσθὼ, όος, ῦς, ἡ, nomen mul. θ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q d *valde robusta* θ 260.

Μενοίτων. Nom propr. θ. 514.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira, ε. 412 α. 231.

Μέριμνα, ης, ἡ, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. à μέροψ, divisam vocem habens. ex μέρος, *pars*, & ὄψ, *vox*. ε. 109. 142.

Μέρμερα, sollicita, acc. pl. à μέρμερος, ου, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. θ 603.

Μερμηρέων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ἡ, *cura*. Them. μερμαίρω, vel μερμέρω, *curo*. θ 55.

Μεσάβῳ, *loro*, dat sing à μέσαβον, ου, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, ου, ὁ, *medius*, & βοῦς. ε. 467.

Μέσος, ου, ὁ, *medius*, μέσση, *media*. μέσσος, pro μέσος, Poët. μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόθεν, *è medio*, μεσσηγὺς, pro μεσηγὺς, adv. *inter*. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγὺς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ᾽, præposit, regit gen. & acc. θ. 137. 449.

Μετάδουποι, *intermedia*, *incerta*. à δοῦπος, ου, ὁ, *sonus aquarum ex alto ruentium*. καταδουπος, ου, ὁ, *cataracta*, quod est ab ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναιέτας, *cohabitatores*, acc. pl. à μεταναιέτης, ου, ὁ. Th ναίω, *habito*, ultima per naturam longa, hic licentia Poëtica corripitur. θ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσσηγὺς, *inter*. Th. μετὰ. ε. 392.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. pers. ind. à μεταπρέπων, *decorus sum inter*. μετέπρεπει, *præcellebat*, impesf. Th. πρέπω, *decorus sum*. θ. 430.

Μεταστοναχίζετ᾽, *ingemiscebat*, 3. sing. imperfect. med. Th. στενὸς ου ὁ, *angustus*. α. 92.

Μετάτροπος *qui potest converti*, *mutabilis*. Hinc

Μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt*. ex μετὰ & τρέπω, *verto*. θ. 89.

Μετάφρενον, ου, ὁ, *tergum*, q. d. post pectus. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. α 223.

Μεταχθόνιοι, *in cœlo degentes*, à μεταχθόνιος. Sed sunt qui hic legant μετὰ χθόνιαι, ut sit

fit relicta terra, à χθὼν, *terra*. Est & χρόνος, *cælum* vel, μετὰ, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus. à χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. θ. 269,

Μετέειπε, *interlocutus est*, pro μετεῖπε, a. 1. indic. Them. ἔπω, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὸν, ἀτω. aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. θ. 643.

Μετεῖναι, præs. inf. cum dat. *interesse*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμὶ, sum. ε. 172.

Μετεσοιαχίζετ, Vide in μετασοιαχίζετ᾽. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε. *pone*, *post*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorsum*. ε. 283. Θ. 210.

Μετοπωρινὸν, *in autumno*. Adv. à μετοπωρινὸς, autumnalis. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. ε. 413.

Μετρέεσθαι, præs. inf. pass. à μετρέομαι, οῦμαι, *mensuram admitto*, Th. μέτρον, ου, τὸ, *mensura*. ε. 347.

Μέτρον, ου, ὁ, *mensura*. hinc μέτριος, ου, ὁ, modum non excedens. ε. 131. 304.

Μετώπου, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. ab ὄπτομαι, *video*. α. 147. θ. 145.

Μευ, pro μου, *me*, Dorice, gen. ab ἐγώ. Θ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*, ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*. & μηδ᾽, ε. 486.

Μήδεα, *consilia*, *genitalia*. à μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *consilium*, & significat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. θ. 180. 398.

Μήθ᾽, pro μήτε, idem quod μηδὲ ε. 294. ut & μήτ᾽. ε. 268.

Μήδειον, θ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μηδεία, nomen mul. Θ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ᾽, *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *versabat*, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα. *genitalia*. θ. 209.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *consilium*: & significat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. θ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Them. ἔτι, *adbuc*. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, *oves*, à μῆλον, ου, τὸ. ε. 293. Sic & Μῆλον, & Doricè, μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. θ. 284. 335.

Μηλόβοτις, nomen mul. q. d. *ovium custos*. θ. 354.

Μὴν, ἢ μὴν, *quanquam*. α. 11. 101.

Μήνιν, à μῆνις, ιος, ἡ, *ira inveterata*. α. 21.

Μηνὸς, gen. à μὴν, *mensis*, μῆνα, accus. μηνῶν φθινόντων, mensibus decrescentibus. ε. 764. Θ. 59.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quan-*

quando. ε. 86. 397.

Μήπω, *ne quando*. Them. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* ε. 392.

Μηρίον, Vid. in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, à nom. ὁ μηρὸς, ȣ. Dicitur & μηρίον, ȣ, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. infinit. à μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *aglomero*, f. ύσω. ε 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. à μήδομαι, *curam gero*. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*, ϑ. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρι, &c. μητρὶ, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ionic. μητρυιὴ, *noverca*. ε. 561. 823. θ. 170.

Μητίετα, *consultor*, vocativus pro nominativo; μητιέτης, ȣ, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item ϑ. 358. Nomen mul. μῆτιν. ε. 104. α. 33 ϑ. 886.

Μητιόεντος, genit. παρὰ μητιόεντος, *à consulto*, *consilio pollente*, à μητιόεις, εντος, ὁ. Th. μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51. ϑ. 457.

Μηχανάαται, *machinatur*. 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi τȣ̃ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτρωπᾶσθαι, *aversari*, dicunt, metri causa ἀποτρωπάασθαι, à μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*, *machina*. pl. αἱ μηχαναί. ϑ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice μιῇ, in masc. εἷς, unus ϑ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγεὶς, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infin. paulo post. fut. μεμίξομαι. ϑ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*, 3. perf. præs. ind. à μίμνω, verbum Poëtic. pro μένω, f. νῶ, *maneo*, ε. 518.

Μὶν, ipsam, Poët. pro αὐτὸν, αὐτὴν. ε. 18. 48. ϑ. 127.

Μινύθει, *minuit*, 3. præs. ind. ut μινύθῃ, sub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Th μινυὸς, ȣ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, genit. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. θ. 948.

Μισγόμενος, præs. part. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χα, a. 2. ἔμιγον. ϑ. 238.

Μισθὸς ȣ, ὁ, *merces*, μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω, ein Wort ein Wort/ein Mann ein Mann. ε. 368.

Μιχθεὶς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. ϑ. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro*, *commemoro*. θ. 54. 915.

915. hinc a. 1. med. *μνησάμενοι*, *memores*. ϑ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part. à μογέω, ῶ, *ærumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ, *labor*. θ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, à μόθος, ου, ὁ, q. παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν, *à concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ. *mihi*, per aphæresin, ab ἐγὼ, *ego*. ϑ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ου, ὁ, *fatum*, *mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψίμοιροι. ε. 743. θ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à μολπὴ, *cantilena*. hoc à μέλπομαι, *cano*, in præt. med. μέμολπα. ϑ. 69.

Μόρος, ου. Vide in μοῖρα.

Μορφνοῖο, *nigræ*, gen. Ionic. à μορφνὸς, *obscurus*, ab ὀρφνὴ, *caligo*. α. 134.

Μουνογενὴς, *unicus*, à μοῦνος, pro μόνος, *solus*, & γείνομαι, *nascor*. ε. 374. θ. 426.

Μοῦνος, pro μόνος, *solus*, Poët. ε. 96. θ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. μουσάων, Æol. pro μουσῶν, à μοῦσα, ης, ἡ, Musa, dat. pl. μούσῃσ', pro μούσαις. ε. 1. 656. ϑ. 100.

Μόχθος, ου, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον, nomen viri, α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. Th. μυδάω, *destillo*, f. ήσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. m. opt. Vide in μῦθος. ε. 10. ϑ. 28.

Μῦθος, ου, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. plur. μύθοισι. Ionic. Hinc est verbum μυθέομαι, *dico*, μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. med. opt. μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. ε. 10. ϑ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro μυλιῶντες, ex μυλιάω, ῶ, *dentibus frendeo*, epenthesis Poët. τοῦ ο μικροῦ. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο μικρὸν, ut ὁράω, ὁρῶ, ὁρόω, ac præcedenti syllaba longa, interponitur ω μέγα, ut ἡβάω, ῶ, Poëtice, ἡβώω, ζάω ζῶ, ζώω, Th. μύλη, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à μύξα, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, τῆς [ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. *lugebat*, à μύρω, proprie *fluo*, at μύρομαι, *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, οἱ μύριοι, *infiniti*, *innumeri*, à μύριος, ου, ὁ, *infinitus*, ε. 100, 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, à μυρμιδὼν, όν⊙, Græcus. Vide μύρμ⊙, ε, ὁ, *formica*. α. 380 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, à μύρω, *madeo, fluo*, unguentis imbuo, à μύρον, ε, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu, in penetrali*, à μυχὸς, ε, penetrale, à μύω, claudo, f. σω θ. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum, fragem*, à nom. μῶλ⊙, pro quo etiam μόλ⊙. α. 257.

Μῶμ⊙, ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. θ. 214.

N.

NΑίει, *incolit*, à ναίω, *habito, incolo*. ε. 8. ναῖον, pro ἔναιον, imperf. Hinc ναιετάω, idem quod ναίω, ναιετάεσ', 3. pl. ind. præs. Hinc νάσσατο, *habitavit*, a. 1. m. pro ἐνάσσατο, & hoc pro ἐνάσατο, à νάω, *habito*, in Themate, ναίω. ε. 637. ϑ. 387. 775.

Ναόντων, *fluentium*, gen. pl. part. præs à νάω, *fluo*. Them. ναίω. ε. 548.

Νάρθηκι, dat. sing. à νάρθηξ, ηκ⊙, ὁ, *ferula, bacillus*. ε. 52.

Ναυσίθοος, nomen viri, *qui navi currit*. Navem Plautus vocat ligneum equum. ϑ. 1016.

Ναυσίνοος, nomen viri, cujus animus est in navibus. ϑ. 1017.

Ναύτας, acc. pl. a ναύτης, ε, ὁ, nauta, a ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*. ε 876.

Ναυτιλίης, gen. Ion. a ναυτιλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 616. 640.

Νέας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, a ναῦς, *navis*, gen. νεὸς, & Att. νεὼς, & Poëtice νηὸς, dat. νηὶ, acc. ναῦν. ε. 245.

Νέεσθαι, præs. inf. *redire*, a νέομαι, vel ex νέω, *eo, redeo*, ε. 552. 671.

Νεῖ, *net*, spinnet. a νέω, f. νήσω, *no, neo*, ε. 775.

Νείκεα, acc. pl. a νεῖκ⊙, ε⊙, τὸ, *contentio*, νείκε', pro νείκεα, *lites*. νεικέῃ, *probris affecerit*, pro νεικέῃ. 3. sing. præs. act. subj. a νεικέω, ῶ. Them. νεῖκ⊙, ε⊙, τὸ, *jurgium, lis*. Quidam componunt ex νη, *non*, & εἴκω, *cedo*. hinc νεικεστῆρα, *conviciatorem*, accus. a νεικεστὴρ. Th. νεῖκ⊙. ε. 33. 35. 714. ϑ. 87. 208.

Νεῖλ⊙, ε, ὁ, nomen fluvii maximi. ϑ. 338.

Νειόθι, adv. loci, pro νειατόθι, *in imo fundo*, νειόθεν, ex *ima parte*, a νεῖ⊙, *novellus*. Th. νέ⊙, ε, ὁ, *novus*. ϑ. 567.

Νειὸς, ε, ἡ, Ion. pro νεὸς, ε, ἡ, *novalis*. ε. 461. θ. 971.

Νείσσονται, *navigant*, 3. pl. præs. a νείσσομαι, *eo, navigo*, Th. νέω, *eo, redeo*. ε. 235.

Νέκταρος, gen. à νέκταρ, αρος, τὸ, *potus generosus*. θ. 640. 796.

Νεμέης, nomen regionis, sic dictæ à *nemoribus*, νέμος, εος, τὸ, *nemus*, à νέμω, *pasco*, hinc νεμεαῖος, *Nemeæus*, θ. 327. 329. 331.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, à νεμεσάω, *indignor*. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis pœnas sumere solet. ε. 198. θ. 223.

Νεμεσσᾶ, *indigne fert*, Poëtice, pro νεμεσᾶ, 3. præsent. ind. à νεμεσάω, ῶ, *irascor*, *succenseo*. ε. 739. 754.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. præs. pass. νέμομαι. Th. νέμω f. μῶ, *possideo*, *tribuo*. p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα. ε. 119. 229.

Νεοθηλὴς, έος, ὁ, ἡ, *nuper virens*, ex νέος, ου, ὁ, novus, & θάλλω, *vireo*. θ. 576.

Νεοκηδὴς, έος, *recentem dolorem habens*, νεοκηδέϊ dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*, & νέος, ου, ὁ, *novus*, *recens* θ. 98.

Νέον, *recens*, *nuper*. Th. νέος, *novus*. ε. 567. 672.

Νεύτατος, *recens vulneratus*, à νέος, *novus*, & οὐτάω, ῶ, f. ήσω, *vulnero*. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. θ. 341.

Νεύοιεν, *nutabunt*, *vergent*, præs. ind opt. à νεύω, *innuo*, *nuto*, f. εύσω. ε. 471.

Νεύρῳ, dat. à νεῦρον, *nervus*. hinc νευρῆς, gen. Ionic. à νευρὰ, ρᾶς, ἡ, *nervus*, *arcus* ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes in dat. pl. νεφέλῃσ'. θ. 745.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à νεφεληγερέτης, ου, ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. ε. 99. θ. 944.

Νέφος, εος, τὸ, *nubes*, dat. pl. Ion. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμένη, *iterata*, præs. part. f. g. scil. γῆ, à νεάω, *renovo*, Th νέος, *novus*. ε. 460.

Νεώτερος, *junior*, comp. in superl. νεώτατος, à νέος, *novus*. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro ναῦν, *navem*, à νηῦς, νηὸς, dat. pl. νήεσσιν. ε. 163. 641. θ. 641.

Νηδὺν, acc. à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*. θ 460. 487. 800.

Νήϊα, *navalia*, à νήϊος, ου, ὁ, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 806.

Νήκερως, *sine cornibus* à νήκερος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ex νὴ, & κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ε. 527.

Νήκεστον, *insanabiliter*, ex νὴ, negandi particula & ἀκέω, *sano*. ε 281.

Νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *crudelis*. νηλεῖ, per sync. pro νηλεέϊ, dat. singul. ex νὴ, & ἔλεος, εος, τὸ, *misericordia*. Sic & νηλειὴς, *sævus*, pro νηλεὴς. θ. 765. 770.

Νηλεόποινος, *immitis*, crudeli supplicio puniens, à ποινὴ, *pœna*, & νηλεὴς, *immitis*. θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, *fila*, à νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *neo*. ε. 775.

Νημερτὴς, verus. Th. ἁμαρτάνω, aberro, f. ήσω, a. 2. ἥμαρτον, & νημερτὴς, nomen proprium mul. Θ. 234. 262.

Νηοῖς, *templis*, pro ναοῖς, à ναὸς, ῦ, ὁ, *templum*. θ. 990.

Νηοπόλον, *aedituum*, à νηοπόλος, ῦ, ὁ, *aedituus*, qui circa templum versatur, ex νηὸς, pro ναὸς, & πολέω, *verso*. item, *versor*. Θ. 991.

Νηὸς, *navis*, gen. Poët. dat. pl. νηυσὶ. Vide in νέας. ε. 626. 632.

Νήπιος, ῦ, ὁ, infans, vocat. νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, à νηρεὺς, νηρέω, nomen viri. Θ. 233. 240.

Νήριτος, ex νη negativo, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*, tanta, ut adversus, eam non integrum sit sese opponere. Epitheton sylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. à νῆσος, *insula*, q. d. in salo. Θ. 249. 964.

Νήσοισι, *insulis*, dat. pl. Ion. à νῆσος, ῦ, ἡ, insula. ε. 169.

Νησώ, nomen mul. Θ. 261. 1014.

Νηυσὶ, dat. plur. à ναῦς, *navis*. Vide in νέας. ε. 632.

Νήϋτμος, *anima expers*, ex νη, negativo, & ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ *spiritus*. Alii legunt, νήποτμος, *infaustus*. θ. 795.

Νῆχον, pro ἐνήχον, *natabant*, à νήχω, ξω, idem cum νέω, *nato*, α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, à νικάω, f. ήσω, *vinco*. ε. 209. α. 311.

Νικηθεὶς, *victus*, part. a. 1. pass. νικήσας, part. a. 1. act. à νικάω, ῶ, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα. Θ. 73. 466.

Νίσσοντ', imperf. pro νίσσοντο, *revertebantur*. Vide νέομαι, *redeo*, pro quo νίσσομαι, seu νείσσομαι. α. 469.

Νίφα, accus. per apocopen pro νιφάδα, à νιφὰς, άδος, ἡ, *nix*. à νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόεντος, gen. sing. à νιφόεις, *nivosus*, à νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*, θ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. à νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.

Νοέη, *sapit*, 3. præs. sub. à νοέω, ῶ; νοεῦντες, Doricè pro νοῦντες, *cogitantes*, præs. part. Th. νόος, νῦς, mens. ε. 259. 294.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Th. νόος, νῦς. α. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοῆσαι, inf. νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. 1. ind. Th. νόος, νῦς, *mens*. ε. 12. 482. Θ. 838.

Νομὸν, *pabulum*, acc. à νομὸς, ῦ, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*, ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμυς, *leges*, à νέμω, *tribuo*, ε. 274. θ. 66.

Νόος, νῦς, ὁ, *mens*, νόοιο, gen. Ion. ε. 481. 683. θ. 661.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν, *seorsum*. ε. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, hoc est, *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. ε 91.

Νό-

Νότ☉, ου, ὁ, νότου, genit. Ion. *notus, auster.* ε. 673. θ. 380.

Νοῦσ☉, ου, ἡ, Ionice pro νόσ☉, ου, ἡ, *morbus.* ε. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particula expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*, acc. à νύξ, *nox*, νύκτ', pro νύκτα. ε. 102. θ. 166.

Νύκτωρ, adv. *noctu*, à νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.* ε. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha*, νυμφίων, *nympharum*, Ionic. pro νυμφῶν, à νύμφη, *sponsa*, h. e. promissa, nempe fœdere promissa, fœderata. θ. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adverb. temporis. ε. 174. 200. α. 99.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*, νύκτ', pro νύκτα, acc. sing. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna.* Them. νύξ, νυχίη, *nocturna*, pro *noctu.* Sic Virgil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat.* ε. 51

Νύσσοντες, præs. Part. à νύσσω, *pungo.* f. ξω. α. 62.

Νῶθ' pro, νῶτα, à νῶτ☉, ου, ὁ, *dorsum.* in pl. τὰ νῶτα. α 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat. dual. Th. ἐγώ, *ego.* α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a 1. part. à νωμάω, *agito, moveo*, à νέμω, sicut τρωφάω, à τρέφω. α. 462.

Νώνυμ☉, *ignobilis*, ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen.* ε. 153.

Νῶτα, pl. num. à νῶτ☉, ου, ὁ, *dorsum*, & in plur. τὰ νῶτα ε. 532. α. 176 θ. 761.

Ξ.

Ξάνθη, nomen mul. θ. 356. & ξανθή, ῆς, ἡ, *flava.* θ. 947.

Ξεῖν☉, Poëtice pro ξένος, ου, *peregrinus.* ε. 181. dat. plur. ξείνοισι. ε. 223.

Ξεινοδόκῳ, *hospiti*, dat. à ξεινοδόκ☉, Ion. pro ξενοδόχ☉, ου, ὁ, *qui recipit peregrinos, hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέξομαι, *capio.* ε. 181.

Ξεστοὶ, *rasiles*, à ξεστὸς, οῦ, ὁ, Th. ξέω, f. ἔσω, *rado.* α. 133.

Ξύλα, *ligna*, à ξύλον, ου, τὸ, *lignum.* ε. 806.

Ξύμπαντα, *universa*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis.* ε. 138.

Ξὺν, Atticè pro σὺν, *cum*, præposit. dativum solum regens. θ. 347.

Ξυνήονας, *participes*, acc. plur. à ξυνήων, ον☉, ὁ καὶ ἡ, à ξυνὸς, pro κοινὸς, *communis*, unde ξυνήων, ο☉, ὁ καὶ ἡ. θ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus*, part. a. 2. act. gen. à ξυνίημι, *congredior*, confligo, vel ξύνειμι. Th. ἵημι, & εἶμι, *eo.* illud in a. 2. ἷον, ες, ε. θ. 705.

O.

Ο', Ille. ε. 89. α. 135. & ὃ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὀάρυς, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὀάρεις dicimus & ὄαρσι. Th. ὄαρ, αρ☉, ἡ, *uxor.* θ. 205.

Ὄβριμον, *terribilem, fortiter*, ponitur adverbialiter, ab ὄβριμος, validus, hoc à βρίθω.

for-

fortis sum. α. 135. θ. 839.

Ὀβριμοεργὸς, fortium facinorum patrator, composita cum voce ἔργον sunt ὀξύτονα. ϑ. 996.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ, ab ὄβριμος, *robustus*; & hoc à βριάω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus*. θ. 140

Ὀβριμοπάτρης, *forti patre nata*, genit. sing. ab ὀβριμοπάτρη. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, *fortis*, & πατὴρ, έρος, *pater*. θ 587.

Ὀγδοάτῃ, dat. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, *octavus*. Th. ὀκτὼ; *octo*. ε. 770. 788.

Ὄγε, g. m. ε. 355. ὅγε. g. n. ε. 244. & ὅδ' pro ὅδε. ε. 361.

Ὀδόντα, dentem acc. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens*. α. 146. 135.

Ὁδὸς, ὁδοῦ, ἡ, *via*. ε. 577. 727.

Ὀδυσῆϊ, dativ. & ὀδυσσῆος, pro ὀδυσσέως, gen. Ion. ab ὀδυσσεὺς, Ulysses. θ. 1012 1016.

Ὀδύσσατο, 3 sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. 1. med. ὠδυσάμην. Th. ὀδύσσω. *irascor*. ϑ. 1012.

Ὄζος, ου, ὁ, proprie significat *ramusculum, stolonem*. Metaphorice, homo bellicosus. Ὄζος Ἄρηος. dicitur, quasi ramus è Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀθρύος, genit. ab ὀθρὺς, ύος, ἡ, *nomen montis*. ϑ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86. 518.

Οἵ, *qui*. ε. 39. 123. α. 84.

Οἵδ', *hi*. ε. 118.

Οἷ, an οἱ, legend, *illi*. ϑ. 503

h. e. αὐτῷ, *illi*, ab οὗ, οἷ. ἓ ε. 69. 73. 76. 77. 163. α. 20.

Οἴγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷος, ου, ὁ, *qualis*. α. 400. ϑ. 93.

Οἶγε, *aperi*, præs. imperat. act. ab οἴγω, *aperio*. f. οἴξω, p. ᾦχα, & ἔωχα, præt. med. ἔωγα. ε. 817.

Οἰδιπόδαο, genit Æol. pro οἰδιπόδου, ab οἰδιπόδης, ου, ὁ, nomen viri. ε. 162.

Οἶδ' pro οἶδε, *novit*, præt. med. οἶσθα, pro οἶδασθα, *nosti*. θα, Æolica paragoge. præt. med. οἶδα, ας, ε. ab εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*, f. εἰδήσω, p. εἴδηκα, ε. 454. α. 355.

Οἴδματι, dat. sing. ab οἶδμα, per syncopen pro οἴδημα, ατος n. g. *tumor*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo, inflatus sum*. θ. 109. 131.

Ὀϊζύος, genit. ab ὀϊζὺς, ύος, ἡ, *ærumna*, in acc. ὀϊζὺν, hinc ὀϊζυρὸς, *calamitosus*, ὀϊζυρῇ, Ionic. pro ᾷ. ε. 113. 193. 937. ϑ. 214.

Οἰκείων, Poëticè pro οἰκέων, præs. part. *habitans, commorans*, f. ήσω, p. ᾤκηκα, ab οἰκέω. Them. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. θ. 330.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ* ab οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, *domesticus*. Them. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ε. 455.

Οἶκον, acc. ab οἶκος, ου, οἰκί' pro οἰκία, a singul. οἰκίον, ου, τὸ, *domuncula*, οἶκόνδε & οἴκαδε, *domum*. ε. 521. 574. θ. 64. 758.

Οἶ-

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, *semita*, idem quod οἴμη, ης, ἡ, *via semita*. ι. 228.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος, ου, ὁ, *vinum*. ι. 570.

Οἴνοπι, dat. sing. *nigro*, οἴνοπα, acc. ab οἴνοψ, οἴνοπος, qui vinei coloris est, q. ὄψις τοῦ οἴνου, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶνος, *vinum*, & ὤψ, *oculus*, Them. ὄπτομαι, *video*. ι. 620. 815.

Οἶνος, οἴνου, vinum. ι. 594.

Οἰνοχόη, ἡ, *patina libatoria, trulla, ex qua vinum fundebatur*, ex οἶνος, & χέω, *fundo*. ι. 742.

Οἶος, pro ὁμοῖος, *similis*. ι. 312. α. 386.

Οἶος, pro ὅμοιος, *similis*, οἷος, ergò *qualis*, item, *similis*, sed οἶος, ου, ὁ, *solus*. Neut οἶον, *solum*. ι. 31.

Οἶον, *tantummodo*, adv. ab οἶος, οἴη, οἶον, *solus, a, um*, θ. 386.

Ὄϊς, contractè pro ὄϊας, *oves*, acc. plur. Th. est οἶς οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis*. ι. 232. 773.

Οἷς, & οἷσι, dat. pl. Ion. ab ὅς, *qui*. ι. 144. θ. 432.

Οἶσθα. pro οἶδασθα, *nosti*. Vide in οἶδα. α. 355.

Οἴσεις, feras, f. 1. à φέρω, f. οἴσω. ι. 480.

Ὀϊστοὶ, *sagittæ*, ab ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*. ab οἴω, *fero*, f. οἴσω. α. 130.

Οἵτε, οἵτ', nom. plur. ab ὅτε. ε. 303. α. 351. θ. 46.

Οἵτινες, nom. pl. ab. ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *quicunque*, α. 150. 163.

Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, *avis*. hinc οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, *augur*. ε. 799. α. 185.

Οἴω, sive ὀΐω, *puto*. item *fero*. α. 111.

Ὀΐων, *ovium*, gen. plur. Vide supra. ὄϊς. θ. 446.

Ὀκτάβλωμον, *octo morsuum*, à βλωμὸς, οῦ, ὁ, pro panis portione, *buccella*, & ὀκτὼ, *octo*. ι. 440.

Ὀκταπόδην, *octopedalem*, acc. ab ὀκταπόδης, à ποῦς ποδὸς, *pes*. ι. 423.

Ὄλβος, ου, ὁ, *beatitudo, felicitas*. q. d. ὅλος βίος, hinc ὄλβιος, *beatus*. ι. 3. 4. 8. 4.

Ὄλεθρον, *perniciem*. ab ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, a. 1. act. inf. ὀλέσαι, præt. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα. ι. 178. 666. θ. 326.

Ὀλίγον, pauxillum, adv. ab ὀλίγος, ου, ὁ, *paucus*. ι. 478. hinc

Ὀλίγιστος, superl. *paucissimus*. ε. 721.

Ολμειὸς, οῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio. θ. 6.

Ὅλμος, ου, ὁ, *mortarium*. ι. 421. θ. 96.

Ὀλοὴ, *perniciosa*. ab ὀλοὸς, ἡ, ὸν, hinc & ὀλώϊος, idem Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. ι. 743.

Ὄλυμπος, quasi ὁλόλαμπος, ου, ὁ *totus lucens*. Thessaliæ mons altissimus, & pro ipso cœlo ponitur. Hinc

ὀλύμ-

ὀλύμπιος, *cœlestis*, & ὀλυμπιάδες, Musæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. ϑ. 25. 52. 390.

Ὁμά, *similia*, ab ὁμὸς, *similis*. α. 50.

Ὅμαδος, ου, ὁ, *tumulus*, multitudo. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, *similis* α. 255.

Ὁμαρτήσας, *secutus*, a. 1. part. ab ὁμαρτέω, ῶ, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, *simul*. ε. 194. 674.

Ὀμβρηρῶν, *pluviosa*. Alii ὀμβρηροῦ, est adject. g. n. ab ὄμβρος, *imber*, hinc ὀμβρηρὸς, *pluviosus*. ε. 449.

Ὀμβριμος, *robustus*. Vide supra ὄβριμον. ε. 144.

Ὄμβρος, ου, ὁ, *imber*, παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν *simul fluere*, ubi aqua copiosè fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρήσαντος, pluente. a. 1. part. ab ὀμβρέω, ῶ, *pluo*, ὀμβρήσαντος. a. 1 part. ε. 413. 490.

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ εῖται, p. ὤμοκα, a. 1. ὤμοσα ε. 192.

Ὁμήλικας, *coætaneos*, acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, *coætaneus*. Th. ὁμὸς, *similis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *statura*. ε. 442.

Ὁμηρεῦσαι, pro ὁμηρῆσαι, præs. part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω, *in unum convenio*. Th. ὅμηρος, ου, ὁ, *obses*, q. ex ὁμοῦ, *simul*, & εἴρω, *loquor*. ϑ. 39.

Ὁμιλαδὸν, *turmatim*, Adverb. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba*. α. 170.

Ὀμιχεῖν, *meiere*, præs. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμοῦ χέειν. ε. 725.

Ὄμμασι, *oculis*, dat. pl. ab ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus*. α. 262.

Ὁμόθεν, *simul*, ab ὁμοῦ. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, *similis*. ε. 108.

Ὅμοιος, sive ὁμοῖος, ου, ὁ, *similis*, Poet. ὁμοίιος. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, *similis*. ε. 143. 180.

Ὁμοκλῆς, gen. ab ὁμοκλὴ, ῆ, *hortamentum*, *comminatio*, q. ἀπὸ τοῦ ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι; *hortor*, *jubeo*. α. 341.

Ὁμὸν, *eundem*. ab ὁμὸς, unde est ὅμοιος. ϑ. 508.

Ὁμόσσῃ, *juraverit*. a. 1. sub. ὀμόσσας. a. 1. part. pro ὀμόσας. ab ὄμνυμι, fut. ὀμόσω. a. 1. act. ὤμοσα. ε. 280. θ. 232.

Ὁμοῦ, *simul*. ab ὁμὸς, *similis*. ε. 241.

Ὄμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ εἰς τὸ φαγεῖν, *crudi ad vescendum*, ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, *uva acerba*. α. 399.

Ὁμόφρονας, ονος, ὁ καὶ ἡ *concors*, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμὸς, *similis*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, *animus*. θ. 60.

Ὅμως, *tamen*, sed ὁμῶς, *simul*, Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, *similis*. ε. 3. 30.

Ὄν δὲ, ἀφίκετο ὃν δὲ δόμον δὲ, *rediit domum suam*. δὲ post-

posi-

positum accusativo valet *ad.* α. 38.

"Οντε, *quemque.* ε. 3.

"Ονειαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum*, ab ὄνημι *prosum*, f. ήσω. ε. 41. 344.

"Ονειδος, εος, τὸ, *probrum.* hinc ὀνειδίζειν, *exprobrare.* ε. 309. 716.

'Ονείρων, *somniorum*, gen. pl. ὄνειρος, ου, ὁ, *somnium.* Th. ὄναρ, *somnium*, nomen indeclinabile. θ. 212.

'Ονίνησιν, *juvat*, 3. præsent. ind. sing. ab ὀνίνημι seu ὄνημι, f. 1 ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. ε. 316. θ. 429. 436.

"Ονομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα, ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστοὶ, *celebres, nominandi.* θ. 148. 369.

'Ονόμηνε, *appellavit.* a. 1. act. ab ὀνομαίνω, *nomino*, f. ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα. Th. ὄνομα, *nomen*, ε. 80.

'Ονοτάζων, præs. part. *conviciians*, ab ὀνόω, *vitupero*, f. όσω. Th. ὄνημι, *vitupero*, f. όσω.

"Οντινα, *quemcunque*, ab ὅςις, ὅτινος, ὥτινι, ab ὅς, & τις, *quis.* θ. 82. 96.

"Ονυχες, *ungues*; ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, *unguis*, prov. ἐξ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ε. 202. α. 266.

'Οξεῖα, *acutum.* In plur. pro ὀξέα capitur, & metri gratia pro ὀξέως, ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*, ὀξέησι, dat. pl. Ion. ut ὀξέησιν αἰχμῇς, *mucronibus acutis.* α. 289. 335. 348.

'Οπ', ὄπα. *vocem, sonum*, acc. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, q. ab ἔπω, *dico.*

'Οπάζει, 3. perf. præs. ind. ὀπάσαι, a. 1. act. inf. ab ὀπάζω, *persequor, sequi jubeo, præbeo*, ὀπάσσας, pro ὀπάσας, part. a. 1. act. ε. 166. θ. 433.

'Οπερ, *quod.* θ. 864.

'Οπηδεῖ, *comitatur*, 3. perf. præs. ind. ab ὀπηδέω, *comitor.* Th. ὀπάζω, f. άσω, *persequor, comitem do*, ε. 141. θ. 80.

'Οπὶ, *voce*, dat. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.* Vide ὄπα. θ. 41. 68.

'Οπίζετο, *curabat*, imperf. ab ὀπίζομαι, *curo*, ab ὄπις, ιδος ἡ, *ultio, cura.* α. 21.

'Οπιθεν, metri causa, pro ὄπισθεν. Them. ὀπίσω, *retrorsum.* θ. 323

'Οπιπτεύοιτ, pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, præs. part. accus. casus, ab ὀπιπτεύω, ab inusitato ὀπτεύω. Them. est ὄπτομαι, *video.* ε. 29. 804.

'Οπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta, cura.* ε. 349.

'Οπισθεν, adverb. *pone*, a tergo. ab ὀπίσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrorsum, retro.* ε. 467.

'Οπλα, *instrumenta*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.* ε. 615.

'Οπλέα, acc. ab ὁπλεὺς, έος, ὁ, *nomen viri.* α. 180.

'Οπλὴν, *ungulam*, ungula pecus est armata, ab ὁπλὴ, ῆς, ἡ, Th. ὅπλον. ου, τὸ & in pl.

τὰ ὅπλα, *arma*. ε. 487.

Ὁπλότατος, *minimus natu*, superlat. grad. in comp. ὁπλότερος, ου, ὁ, *junior*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma*. θ. 137. 333.

Ὁπότε, *quando, cum*, ex ὅτε, ὁπ' ἀρκτικὸν ἐν, ut liquet ex ὁπόσος, ὁποῖος, &c. ficut & λήκτικα funt complura, quarum alia ratio reddi nequit, ut πεντήκοντα, &c. ὁππότε idem quod ὁπότε. π duplicatur metri caufa. ὁπότ' ἂν ex ὁππότε & ἂν, *ubi*. ε. 541. α. 397.

Ὅππη, Poët. pro ὅπη, *ubi*, θ. 387.

Ὁπποτέρην, *utram*, accuf. f. g. Poët. ab ὁπότερος, *uter*. Th. πότερος, ου, ὁ, *uter*. θ. 549.

Ὀπωρινὸς, οῦ, ὁ *autumnalis*. ex ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus* q. d. ὥρα ὀποῦ *tempus fucci*. α. 672. 675.

Ὅπως, *ut, quo pacto*. θ. 156 471.

Ὁρᾶται, *fpectat*, 3. perf. præf. ind. verb. med. κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται, *caput pavimentum fpectat*, eft fenis defcriptio. ab ὁράω, *video*. imperf. ἑώρων, perf. ἑώρακα, ε. 532.

Ὀρειχάλκοιο, genit. Ionic. ab ὀρείχαλκος, *orichalcum*, æs montanum, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & χάλκος, ου, ὁ, *æs* α. 122.

Ὀρέξαι, *porrigere*, a. 1. infinit. ὀρεξαμένη, part. f g. a. 1. med. ab ὀρέγομαι, *porrectis manibus prendo*. Th. ὀρέγω, f. ξω, *porrigo, extendo*. θ. 433. 456.

Ὄρεος, *montis*, gen. fing. à τὸ ὄρος, *mons*. α. 374. θ. 484.

Ὀρεσινόμων, *in montibus pafcentis*. gen. ex ὄρος, εος, τὸ *mons* & νέμω, *pafco*, in præt. m. νένομα. α. 407.

Ὄρηται, *orta fuerit*, 3. fingul. a. 2. med. fub. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, ῃ, ηται, præfens & aor. 2. coincidunt in fubj. Hinc eft Latinorum *orion*. θ. 782.

Ὀρθὸς, *rectus, erectus*, ε. 725. hinc

Ὀρθαὶ τρίχες, *erecti pili*. α. 395.

Ὄρθιος, g. com. *arduus*, ex ὀρθὸς, οῦ, ὁ, *rectus*. ε. 388.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, *mane lugens*, ab ὄρθρος, ου, ὁ, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ήσω, *gemo*, ε. 566.

Ὄρθρου, gen. ab ὄρθρον, τὸ, *diluculum*. ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. *Diluculo furgens, ut tibi victus fufficiens fit*. ε. 275.

Ὄρθῳ, dativ. fingul. nomen proprium viri, ὄρθος, ου, ὁ, θ. 293. 399.

Ὅρκος, ου, ὁ, *juramentum*. ε. 217.

Ὁρμήσωσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a 1. act. fubj. ab ὁρμάω, ῶ, *impetu feror*, f. ήσω, ὁρμηθῆναι, a. 1. paff infin. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, *impetus*. ε. 524. α. 73. 403.

Ὅρμους, *monilia*, acc. pl. ab ὅρμος, ου, ὁ, *monile*, colli ornamen-

namentum. ι. 74.

Ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, dat. pl. ὀρνίθεσι, Ionic. & Poët. ι. 210. 468.

Ὄρος, εος, τό, mons. At ὅρος, ου, ὁ, terminus. ι. 326. θ. 2.

Ὄρουσαν, irruerant, pro ὤρουσαν, 3. p. a. 1. act. indic. ab ὀρούω ac ὄρω formatum est, sicut & ὀρίνω, & ὄρνυμι. item ὀρώρω, à præt. med. ὤρορα per metathes. ὄρωρα. ὀρούσα, pro ὀρούσασα, præcipitans, part. a. 1. act. f. g. ab ὀρούω. α. 412 434.

Ὄρπηκα, stimulum, accus. ab ὄρπηξ, ηκος, ὁ, virga aculeata e ramo. ι. 466.

Ὀρφανά orphanoi, ab ὀρφανὸς, ου, ὁ, orphanus, pupillus, q. ab ὀρφνὸς, obscurus, q. d. ἐν σκότῳ ὤν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. ι. 328. Vide Manuale N. T.

Ὀρχέομαι, ουμαι, salto. 3. pers. pl. num. ὀρχεῦνται, tripudiant, saltant, Dorice pro ὀρχοῦνται, f. ήσομαι, a. 1. med. ὠρχησάμην. Hinc ὀρχηθμὸς, ου, ὁ, chorea. α. 281. θ. 4.

Ὄρχος, ου, ὁ, pulvinus, ordines vitium. α. 296.

Ὀρώρει, excitabatur, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, excito, f. ρῶ, & σω, præt. m. ὄρωρα, & ὤρορα, quod active & passive usurpatur. α. 274. θ. 703.

Ὁρῶν, videns, præs. part. ab ὁράω, ῶ, f. άσω, p. ὥρακα. Att. ἑώρακα. α. 426. θ. 5.

Ὃς qui. ι. 8. 22. 208. &c.

Ὅς, suus, πατέρ' εἰς ὅν, ad patrem suum. α. 38. θ 71.

Ὅσα, quanta, & ὅσσα, ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, ου, ὁ, quantus. θ. 575. 651.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox. θ. 10. 43.

Ὅσσαι, pro ὅσαι, quotquot, pl. n. f. g. ὅσσ', pro ὅσσα. quæcunque, ab ὅσος, & Poëtice ὅσσος, ου, ὁ, quantus. θ. 183.

Ὄσσετο, prævidebat, imperf. verbi ὄσσομαι, video, Æolic. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. θ. 551.

Ὄσσος, ου, ὁ, & ον, τό, oculus. ὄσσοις, oculis, ὄσσε dualis numeri pro ὄσσοι, per apocopen τοῦ ι ψιλοῦ, α. 42.

Ὅσσον, quantum, Poëtice, pro ὅσον. θ. 41. 49.

Ὅσσοι, quicunque, Poëtice pro ὅς, ἄν, ὅσοι, quotquot. ὅσσοις pro ὅσοις. ι. 201. θ. 154.

Ὀστέα, ossa, pl. num. ab ὀστέον, ου, ἐα, ου, os, ossis, θ. 540.

Ὅτ', pro ὅτε, ut & ὅθ'. ι. 111. 337.

Ὅτε, quando, quum, Notetur discrimen, ὅτε, quando, extra interrogationem. πότε, quando? in interrogatione. ι. 89. θ. 54. 291.

Ὄτοβος, ου, ὁ, sonus. θ. 709.

Ὀτραλέως, celeriter, ocissime, adverb. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito, instigo. α. 410.

Ὅττι, quia, quoniam, ὅτι, τά-

χιστα, *quam celerrimè*. Poëtice, pro ὅτι, *quod*. ι. 48. 60. α. 428.

Οὐ, *non*, ὐ δίκη, pro ἀδικία, more Hebræorum. ε. 242.

Οὔτι, *non*, Poëtice, pro ὐ. Θ. 181.

Οὔατα, accuſ. plur. *aures*, ab ὖας, ατος, τὸ, Poëtice, pro ὖς, ὠτὸς, dativ. plur. ὔασιν. ι. 544. Θ. 702.

Οὐδὲ, *neque*, ὐδ', pro ὐδὲ, per apoſtrophum. ε. 40.

Οὐδαμῆ, *nuſquam*. adv. ab ὐδαμὸς, ex ὐ, & ἀμὸς, ῦ, ὁ, *unus*. α. 218.

Οὖδας, τὸ, *pavimentum*, idem quod ὖδος, εος, τὸ, hoc in nom. inuſitat. Illud in nom. & acc. tantum uſitatum. ε. 532.

Οὐδὲν, *nullum*, ab ὐδεὶς, ὐδεμία, ὐδὲν, *nullus*, *a*, *um*, ε, 309. θ. 295.

Οὐδέποτ', *nunquam*, ex πότε, *quando*. Th. ὅτε, *idem*. ε. 174. Θ. 759.

Οὐδέτερος, *neuter*, ex ὐδὲ, & ἕτερος, *alter*. α. 171. Θ. 638.

Οὐδέτι, *neque ullum*, ex ὐ, & τὶ, *quid*. ι. 145.

Οὐδὸς, ῦ, ὁ, *limen*, ab ὖδος, εος, τὸ, *ſolum*. ε. 329. Θ. 749

Οὐκ, ſequente tenui, *non*: ὐχ ſequente vocali aſpirata. ε. 11. 318.

Οὐκέτι, *non amplius*, ex ὐκ, & ἔτι, *adhuc*. ε. 34. α. 118.

Οὖλος, idem quod ὀλοὸς, ῦ, ὁ, ſic ὖλος ἄρης, *pernicioſus Mars*. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. α. 192. 441.

Οὐλομένην, Poët. pro ὀλομένην, *miſeram*, accuſ. ab ὐλόμενος, factum ex aor. 2. ὀλόμενος, interpoſito υ, metri cauſa. Th. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. med. ὠλόμην. ε. 715.

Οὔλυμπος, olympus, quaſi ὁλόλαμπος, *totus lucens*, ὐλύμποιο, gen. Ion. ὔλυμπόνδε, *ad olympum*, hinc ὐλύμπιος, *olympius*, vel *cœleſtis*, ο mutatur in ω Poëtice. θ. 855.

Οὕνεκα, pro ῦ ἕνεκα, *cujus rei gratia*, ὕνεκ', per apocopen ῦ α. ε. 137. 515.

Οὖν, *igitur*, τοιγαρῦν. α. 299.

Οὔποτε, *nunquam*, ex ὐ, & πότε, & hoc ab ὅτε, *quando*. ε. 811.

Οὔπω, *nondum*, ex ὐ, & πω, (enclitic.) *quodammodo*. hoc ab ὅς. ε. 271. α. 10.

Οὐρανίδῃ, dat. ſing ab ὐρανίδης, ῦ, ὁ, *cœleſtis*. Th. ὐρανὸς, ῦ, ὁ, *cœlum*. Θ. 486.

Οὐρανὸς, ὁ *cœlum*. Hinc ὐρανίη, Ion. pro ὐρανία, Urania, una ex Muſis, ὐρανόθεν, *è cœlo*, *cœlitus*. ε. 240. ὐρανιώνων, *cœlicolarum*, gen. pl. ab ὐρανίων. ωνος, ὁ. Θ. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, *mejere*, præſ. infin. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in ὐρέειν. ε. 756.

Οὔρεος, pro ὄρεος, *montis*, ὔρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *montes*. dat. pl. ὔρεσι, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. ε. 230. 508.

Οὐρῇ, Ion. pro ὐρᾷ, dat. ſing. ab ὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*. α. 431.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. ab ὐρεὺς Ion.

Ion. pro ὀρεύς, έ@-, & Ionic. ἦ@-ιό, *mulus*, ab ὄρ@-, ε@-, τὸ, *mons*, quod hujus jumenti magnus sit usus circa montana opera. ε. 789. 794.

Οὐρέσης, *mejas*, 2. sing. a. 1. act. subj. ab ὀρέω, *mejo*, f. ήσω. Th. ὖρον, ου, *urina*. ε. 727.

Οὔρειον, seu potius, οὔρειον, nomen viri. α. 186.

Οὕς, *quos*, ab ὅς, ἥ, ὅ. At *suos* οὕς, ab ὅς, ἥ, ὅν. Θ. 45. 473.

Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτάναι, præs. inf. ab οὔτημι, seu οὐτάω, *vulnero*. hinc part. οὐτάμενος, *vulneratus*. nisi velis in præt. pass. per syncopen dici, pro οὐτασμένος, ab οὐτάζω, άσω. idem quod οὐτάω, ῶ, f. ήσω. α. 335. 363.

Οὔτασ', pro οὔτασε, *vulneravit*, ab οὐτάω α. 461.

Οὔτε *neque*, & οὔτ', pro οὔτε, ut & οὐθ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὗτ', *cujusque*, gen. ab ὅς, *qui*. ε. 532.

Οὔτις, ὁ, & ἡ, *nullus*, non aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15. οὔτι. *nusquam*. ε. 105.

Οὗτ@-, αὕτη, τοῦτο, ex ὁ αὐτὸς, *hic*. ε. 291. 386.

Οὕτως, sequente vocali, *sic*, οὕτω, sequente consona. ε. 422.

Ὀφέλλει, *auget*, 3. præs. ind verbi, ὀφέλλω, *adaugeo*. in præs. imperat. ὄφελλε, *fove*. ε. 14. 211.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν. dat. pl. Ion. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 265. Θ. 451.

Ὄφι@-, *serpentis*, gen. ab ὄφις, ε@-, ὁ, acc. ὄφιν. α. 161. θ. 334.

Ὄφρα, adv. Poët. pro ἵνα. *ut*. ε. 258. ὄφρ' εἴπω, *ut dicam*. ε. 339.

Ὀφρύσι, dat. pl. ab ὀφρὺς, ύ@-, ἡ. *supercilium*. θ. 827.

Ὀχθήσας, a. 1. part. act. *contristatus*, ab ὀχθέω, ῶ, *gravate fero*. θ. 558.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, *qui sero arat*, ex ἀρόω, *aro*. & ὀψὲ, *sero*, adverb. ε. 588.

Π.

Πηγασαίω, gen. pro πηγασαίου, Doricè, à πήγασ@-, ου, ὁ, *Pegasus*, alatus Persei equus. Them. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγκακ@-, omnino malus, ut πάγκακον ἦμαρ, *infaustissimus dies*. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & κακὸς, οῦ, ὁ, *malus*, ε. 911.

Πάγ@-, ου, ὁ, collis, ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt cautem. Th. πηγνύω, vel πήγνυμι, *compingo*. f. ξω. α. 439.

Παγχρύσεια, *prorsus aurea*, quasi dicas; πάντως χρύσεα, à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*. θ. 335.

Παθών. *passus*, in f. g. παθοῦσα, a. 2. part. act. à πάσχω, *patior*, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον. præt. med. πέπονθα. ε. 216. θ. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica diæresi, πάϊς, παιδὸς, in acc. παῖδ', pro παῖδα, in dat. plur. & Ion.

χιςα, *quam celerrimè*. Poëtice, pro ὅτι, *quod*. ε. 48. 60. α. 428.

Οὐ, *non*, ἐ δίκη, pro ἀδικία, more Hebræorum. ε. 242.

Οὔτι, *non*, Poëtice, pro ἐ. ϑ. 181.

Οὔατα, accuſ. plur. *aures*, ab ἔας, ατος, τὸ, Poëtice, pro ὖς, ὠτὸς, dativ. plur. ἔασιν. ε. 544. ϑ. 702.

Οὐδὲ, *neque*, ἐδ', pro ἐδὲ, per apoſtrophum. ε. 40.

Οὐδαμῆ, *nuſquam*. adv. ab ἐδαμὸς, ex ἐ, & ἀμὸς, ἔ, ὁ, *unus*. α. 218.

Οὖδας, τὸ, *pavimentum*, idem quod ἔδος, εος, τὸ, hoc in nom. inuſitat. Illud in nom. & acc. tantum uſitatum. ε. 532.

Οὐδὲν, *nullum*, ab ἐδεὶς, ἐδεμία, ἐδὲν, *nullus, a, um*, ε, 309. θ. 295.

Οὐδέποτ', *nunquam*, ex πότε, *quando*. Th. ὅτε, *idem*. ε. 174. ϑ. 759.

Οὐδέτερος, *neuter*, ex ἐδὲ, & ἕτερος, *alter*. α. 171. ϑ. 638.

Οὐδέτι, *neque ullum*, ex ἐ, & τὶ, *quid*. ε. 145.

Οὐδὸς, ἔ, ὁ, *limen*, ab ἔδος, εος, τὸ, *ſolum*. ε. 329. ϑ. 749.

Οὐκ, ſequente tenui, *non*: ἐχ ſequente vocali aſpirata. ε. 11. 318.

Οὐκέτι, *non amplius*, ex ἐκ, & ἔτι, *adhuc*. ε. 34. α. 118.

Οὖλιος, idem quod ὀλοὸς, ἔ, ὁ, ſic ἔλιος ἄρης, *pernicioſus Mars*. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. α. 192. 441.

Οὐλομένην, Poët. pro ὀλομένην, *miſeram*, accuſ. ab ἐλόμενος, factum ex aor. 2. ὀλόμενος, interpoſito υ, metri cauſa. Th. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. med. ὠλόμην. ε. 715.

Οὔλυμπος, olympus, quaſi ὁλόλαμπος, *totus lucens*, ἐλύμποιο, gen. Ion. ἔλυμπόνδε, *ad olympum*, hinc ἐλύμπιος, *olympius*, vel *cæleſtis*, ο mutatur in ε Poëtice. θ. 855.

Οὕνεκα, pro ἐ ἕνεκα, *cujus rei gratia*, ἕνεκ', per apocopen ἕα. ε. 137. 515.

Οὖν, *igitur*, τοιγαρῦν. α. 299.

Οὔποτε, *nunquam*, ex ἐ, & ποτὲ, & hoc ab ὅτε, *quando*. ε. 811.

Οὔπω, *nondum*, ex ἐ, & πω, (enclitic.) *quodammodo*. hoc ab ὅς. ε. 271. α. 10.

Οὐρανίδη, dat. ſing ab ἐρανίδης, ε, ὁ, *cæleſtis* Th. ἐρανὸς, ἔ, ὁ, *cælum*. ϑ. 486.

Οὐρανὸς, ὁ *cælum*. Hinc ἐρανίη, Ion. pro ἐρανία, Urania, una ex Muſis, ἐρανόθεν, *è cælo*, *cælitus*, ε. 240. ἐρανιώνων, *cælicolarum*, gen. pl. ab ἐρανίων. ωνος, ὁ. ϑ. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, *mejere*, præſ. infin. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in ἐρέησς. ε. 756.

Οὔρεος, pro ὄρεος, *montis*, ἔρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *montes*. dat. pl. ὔρεσι, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. ε. 230. 508.

Οὐρῇ, Ion. pro ἐρᾷ, dat. ſing. ab ἐρά, ᾶς, ἡ, *cauda*. α. 431.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. ab ἐρεὺς Ion.

Ion. pro ὀρεὺς, έ☉, & Ionic. ῆ☉, ὁ, *mulus*, ab ὄρ☉, ε☉, τὸ, *mons*, quod hujus jumenti magnus sit usus circa montana opera. ε. 789. 794.

Οὐρήσῃς, *mejas*, 2. sing. a. 1. act. subj. ab ὀρέω, *mejo*, f. ήσω. Th. ὄρον, ε, *urina*. ε. 727.

Οὐρεον, seu potius, ὄρειον, nomen viri. α. 186.

Οὓς, *quos*, ab ὃς, ἣ, ὅ. At *suos* ἓς, ab ὃς, ἣ, ὄν. Θ. 45. 473.

Οὐτάμεν, Ion. pro ὀτάναι, præs. inf. ab ὄτημι, seu ὀτάω, *vulnero*. hinc part. ὀταμένος, *vulneratus*. nisi velis in præt. pass. per syncopen dici, pro ὀτασμέν☉, ab ὀτάζω, άσω. idem quod ὀτάω, ῶ, f. ήσω. α. 335. 363.

Οὔτασ', pro ὄτασε, *vulnerabit*, ab ὀτάω α. 461.

Οὔτε *neque*, & ὄτ', pro ὄτε, ut & ὄθ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὗτ', *cujusque*, gen. ab ὃς, *qui*. ε. 532.

Οὔτις, ὁ, & ἡ, *nullus*, non aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15. ὄτι. *nusquam*. ε. 105.

Οὗτ☉, αὕτη, τῦτο, ex ὁ αὐτὸς, *hic*. ε, 291. 386.

Οὕτως, sequente vocali, *sic*, ὄτω, sequente consona. ε. 422.

'Οφέλλει, *auget*, 3. præs. ind verbi, ὀφέλλω, *adaugeo*. in præs. imperat. ὄφελλε, *fove*. ε. 14. 211.

'Οφθαλμὸς, ῦ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν, dat. pl. Ion. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 265. Θ. 451.

"Οφι☉, *serpentis*, gen. ab ὄφις, ι☉, ὁ, acc. ὄφιν. α. 161. θ. 334.

"Οφρα, adv. Poët. pro ἵνα. *ut*. ε. 258. ὄφρ' εἴπω, *ut dicam*. ε. 339.

'Οφρύσι, dat. pl. ab ὀφρὺς, ύ☉, ἡ. *supercilium*. θ. 817.

'Οχθήσας, a. 1. part. act. *contristatus*, ab ὀχθέω, ῶ, *gravate fero*. θ. 558.

'Οψαρότης, ε, ὁ, *qui sero arat*, ex ἀρόω, *aro*. & ὀψὲ, *sero*, adverb. ε. 588.

Π.

ΠΑγασαίε, gen. pro πηγασαίε, Doricè, à πήγασ☉, ε, ὁ, *Pegasus*, alatus Persei equus. Them. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγκακ☉, omnino malus, ut πάγκακον ἦμαρ, *infaustissimus dies*. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & κακὸς, ῦ, ὁ, *malus*, ε. 911.

Πάγ☉, ε, ὁ, collis, ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt cautem. Th. πηγνύω, vel πήγνυμι, *compingo*. f. ξω. α. 439.

Παγχρύσεα, *prorsus aurea*, quasi dicas; πάντως χρύσεα, à χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum*. θ. 335.

Παθὼν. *passus*, in f. g. παθῦσα, a. 2. part. act. à πάσχω, *patior*, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον. præt. med. πέπονθα. ε. 216. θ. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica diæresi, πάϊς, παιδὸς, in acc. παῖδ', pro παῖδα, in dat. plur. & Ion.

Ion. παισὶ, παίδεσσι. ε. 50. 129. 376. 397.

Παίζοντες *ludentes*, præs. part. a παίζω, f. παίξω, & σω, *ludo*. α. 277.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ionicus, *asperis*, a παιπαλόεις, εσσα, εν. *asper*, *præruptus*. Th. παίπαλα, τὰ, *loca prærupta*. α. 860.

Παλαίει, *luctatur*, a πάλη, ης, ἡ, *lucta*, hinc παλαίω, *luctor*. ε. 411.

Παλάμαις, *manibus*, dat. plur. a παλάμη, *palma*, παλάμῃσι, dat. pl Ionic. pro παλάμαις. α. 320. θ. 860.

Πάλιν, adv. *iterum*, *rursus*. ε. 671. θ. 181.

Παλινάγρετ☉, *revocabilis*, ex πάλιν, & ἀγείρομαι *colligor*. Th. ἀγείρω, f. ρῶ, *congrego*. α. 93.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, q. d. post insecutio: Th. διώκω, *persequor*, *insector*, f. ξω, p. ωχα. α 5.

Παλλὰς, άδ☉, ἡ, *Pallas*, Sapientiæ Dea quæ & Minerva dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι, dat. a πάλλας, nomen viri. παλλαντα, acc. θ. 376.

Πάλλεν, *jactabat*, imperf. pro ἔπαλλεν, a πάλλω *vibro*, *agito*, f. αλῶ. α 323.

Πάμπαν, adverb. *prorsus*. q. d. πάντως πάντως. ε. 273. 300.

Παμφαίνων, præs. part. a παμφαίνω, *totus appareo*. μ est ante φ, quæ literæ sunt cognatæ, & ut ita dicam, consanguineæ. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, & φαίνω, *appareo*, f. ανῶ p. πέφαγκα, a. 1. ἔφανα, a. 2. ἔφανον. ε. 565.

Παναίολ☉, *omnino varius*, ex πᾶς, & αἰόλ☉, ε, ὁ, *varius*. α. 139.

Πανάπημον, *prorsus innoxia*, ex ἀπήμων, ον☉, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, ατ☉, τὸ, *damnum*. ε. 809.

Πανάρεις☉, *longe præstantissimus*, ex πᾶν, & ἄρεις☉, *præstantissimus*. Them. ἄρης, ε☉, ὁ, *Mars*. ε. 191.

Πανδιονὶς, Fabula de filia Pandionis. ε. 566.

Πανδώρα, nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶν δῶρον. ε. 81.

Πανελλήνεσσι, dat. pl. Ionic. omnibus ad unum Græcis, à πανέλλωες, ex πᾶν, & ἕλλω, εν☉, ὁ, *Hellen*, *Græcus*. ε. 526.

Πανέφθε, gen. à πάνεφθ☉, *omni ex parte coctus*. Th. ἕψω, *coquo*, *elixo*, f. ἑψήσω. α. 208.

Πανημέρι☉, *toto die*. ex πᾶν, & ἦμαρ, seu ἡμέρα, *dies*. α. 396.

Παννύχι☉, *tota nocte*, elegantia Poetica, ubi nomen ponitur pro adv. Them. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. *pro omnibus loquens*. θ. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque*, adv. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 613.

Παντοίων, accus. f. g. παντοίων, gen. pl. à παντοῖ☉, ε, ὁ, *omnigenus*,

genus, varius. Them. πᾶς, *omnis.* ε. 618. θ. 830.

Παντὸς, πάντα, πάντεσσι, &c. Vide in πᾶσα.

Παπταίνων, præt. part. à παπταίνω, *circumspicio.* ε. 442.

Παρὰ, cum gen. *à, ab.* ε. 51.

Παρ', pro παρὰ. ε. 17. Cum dat. *apud.* ε. 129. Cum acc. *trans, præter, &c.* ε. 169. πάρα, pro πάρεισι, *urgent.* ε. 452.

Παραγίνεται, 3. perf. præf. *adest* Th. γίνομαι, seu γένομαι *sum*, f. 1. paff. γενηθήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. θ. 431. 436.

Παρακαίρια, *importuna*, à παρακαίριος, seu παράκαιρος, *intempestivus.* Th. καιρὸς, ὁ, *occasio, tempus.* ε. 327.

Παραμείβηται, *prætereat.* 3. præf. fub. à παραμείβω, *prætereo.* Th. ἀμείβω, f. ψω. *commuto.* ε. 407.

Παραβασία, *delictum, transgressio*, idem quod παράβασις, ex παρὰ, & βαίνω, *eo, incedo.* θ. 220.

Παραιφάμενοι, *appellantes*, metri gratia inserto ι, vel per epenthesin Poët. eft aor. 1. part. med. à παράφημι, *hortor.* Th. φημὶ, feu φάω, *dico*, θ. 90.

Παρακοίτη, dativ. à παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus* παράκοιτις. ἡ, *marita, uxor*, συν αἰδοίῃ παρακοίτι, ex παρὰ, *juxta*, & κοίτη, ης, ἡ, *cubile, lectus.* θ. 328. 928.

Παραφαινέμεν, Ionice pro παραφαίνειν, *revelare*, præf. inf. pro imper. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 732.

Παρασχεῖν, eft. a. 2. act. inf. à παρέχω, *efficio, præsto*, παρεῖχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, & σχήσω, p ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 710. α. 84.

Παρειῶν, gen. pl. παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla* α. 267.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*, 3. pl. ind. præf. ex παρὰ, ἐκ, & βαίνω, *eo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 224.

Παρελαύνω, *avebo*, prætervebo. Th. ἐλαύνω, *agito.* f. ἐλάσω, p. κα. α. 353.

Παρελέξατο, *concubuit*, cum dat. a. 1. m. ind. à λέχομαι, *cubo*, f. λέξομαι. θ. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire*, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον & ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 214.

Παρὲξ, *extra*, dicitur & πάρεκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è. α. 352.

Παρεόντος, *præsentis*, Ion. pro παρόντος, genit. præf. part. à παρὰ & εἰμὶ, *sum.* ε. 364.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare*, Ion. pro παρεστάναι, præf. act. inf. à παρέστημι, pro παρίστημι. Non folum ἵστημι, fed etiam ἵστημι ufitatum eft, f. στήσω, a. 2. ἔστην. θ. 439.

Πάρεστι, à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.* θ. 420.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3. perf. præf. imperf. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo.*

Th.

Them. ἔχω, *habeo*. ϑ. 639.

Παρέτρεπε, *deflexerunt*, a. 2. act. a παρατρέπω, *diverto, deflecto*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα. ϑ. 103.

Παρθένος, ου, ἡ, *virgo*. hinc παρθένιος, & παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *virgineus, virginalis*. ε. 63. 254. ϑ. 344.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, pro παρακλίνουσι, 3. perf. pl. ind. præs. a κλίνω, f. νῶ, *reclino*, p. κέκλικα. ε. 260.

Παρνήσσοιο, gen. Ion. a Παρνησσὸς, ου, ὁ, nomen montis in Delphis. ϑ. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πάρος, *ante*. θ. 53.

Πάρος, *ante*, Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, *omnis*, g. παντὸς, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασέων, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι. πάσῃσιν, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα, πάντη, adverb. *passim*. ε. 76. 124. 509. θ. 372 828.

Πασιθέη, nomen mul. θ. 247.

Πασιθόη, nomen mul. *quæ ad omnes currit*. ϑ. 352.

Πάσχει *patitur*. a πάσχω, f. πείσομαι, præt. med. πέποιθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 209.

Πατὴρ, *pater*, gen. πατέρος, πατρὸς, dat. πατρὶ, acc. πατέρα tantum; vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρὶς, ίδος, ἡ, *patria*. ε. 5. α. 1. ϑ. 73.

Πατροκασιγνήτους, *patruos*, ex πατὴρ, *pater*, & κασίγνητος, *frater*. Th. κάσις, *frater*, & γείνομαι, *nascor*. ϑ. 502.

Πατρώϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *paternus*. Th. πατὴρ, *pater*. ε. 374.

Παῦε, *desiste*, præs. imperat. act. παύθη, 3. sing. a. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαον. α. 449. θ. 533.

Παῦρον, *exiguum*. παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, *ad exiguum tempus*. à παῦρος, ου, ὁ, poët. *paucus*. Hinc παῦρα, neut. pl. adv. *raro*; hinc & παυρίδιον, *pauxillum*. Th. παύω, f. παύσω, *cesso*. ε. 132. 324. ϑ. 780.

Παχείας, *densas*, acc. pl. à παχὺς εῖα, ὺ, *densus*, *crassus*, in gen. παχέος, in acc. παχὺν. ε. 495. 507.

Πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*, *talare*. ϑ. 22.

Πεδίον, ου, τὸ, *campus*. πεδίοιο, gen. Ionic. πεδόθεν, adv. *ex fundo*. Th. πέδον, ου, τὸ, *solum*. α. 342. 378 ϑ. 680.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, *persuasit*, imperf. à πείθω, *persuadeo*, πειθὼ, *Suada*, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, f. πείσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην. præt. med. πέποιθα. ε. 73. α. 450.

Πείκειν, *tondere*, præs. inf. à πείκω, vel πέκω, *pecto*. f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν. à πέρας, ατος, τὸ finis. ε. 167.

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1.

a. 1. inf. pass. à πειράω, ῶ, *conor*, nitor, f. άσω, vel ήσω, p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Πειρίθοον, nomen viri, *ardelio*, α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris*, *pelagus*, πέλας τῆς ἀκτῆς κατ' ἀντίφρασιν, vel quia πέλας ἄγει. α. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. 1. part. à πελάζω, f. σω, *appropinquo* Th. πέλας, adv. *prope*. ε. 370.

Πελεμίζετ', pro πελεμίζετο, imperf. pass. *contremuit*, *quassatus fuit*, πελεμίζεται *concutitur*, 3. præs. ind. pass. à πελεμίζω, f. ξω, *moveo*, *quasso*. θ. 458. 842.

Πέλει, 3. pers. ind. à πέλω, *sum*, πέλεν pro ἔπελεν, 3. imperf. act. πέλομαι, idem quod πέλω ε. 806. α. 164.

Πελίης, ου, ὁ, nomen viri. Θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, ου, ὁ, *ingens*, πελώριος, idem quod πέλωρος, à πέλωρ, ωρος, τὸ, *monstrum*. Θ. 159. 295.

Πέμπε, pro ἔπεμπε, *misit*, imperfect. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. 1. ind. act. à πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτη, *quinta*, dat. cas. πέμπτας, acc. pl. πέμπτοισι, dat. pl. Ion. à πέμπτος, ου, ὁ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. ε. 800. 801.

Πένεσθαι, præs. inf. à πένομαι, *ago*, *efficio*, unde est ἡ πενία, *paupertas*, Ion. πενιη ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus*, *mæror*, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altum corde dolorem*. Θ. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quinquaginta*. ε. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*. θ. 312.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à πέντοζος, ου, ἡ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi *arbor inversa*. ε. 740.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*, perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino*, *fœdo*, f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Them. πάλλω, ἀλῶ, *vibro*. alii à πηλὸς, οῦ, ὁ, *lutum*. ε. 731.

Πεπαρμένη, *confixa*, perf. part. pass. à πείρω, *transadigo*, f. περῶ, perf. pass. πέπαρμαι, p. m. πέπορα ε. 803.

Πεπείραμαι, *expertus sum*, perf. pass. Doricè pro πεπείρημαι, à πειράω, ῶ, *tento*, f. άσω & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. ε. 658.

Πεπνυμένα, *sapientia*. perf. part. Th. πνέω *flo*, *spiro*: unde πνῦμι. seu πνύω, f. σω, præt. pass. πέπνυμαι, *sapiens sum*. ε. 729.

Πέποιθ', pro πέποιθε, præt. m. *confidit*. à πείθω, *persuadeo*, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 373.

Πέπον, *mollis*, vocativi casus, à πέ-

πίπων, ονΘ-, ὁ, ἡ, *maturus, mitis*. Th. πέπλω, *coquo*, f. ψω, præt. pass. πέπεμμαι. α. 310.

Πεπόπητο, *Volabat*. 3. singul. plusq. perf. pass. à ποἰάομαι, ῶμαι, *Volo*. Th. πέτομαι, unde est ποτὴ *Volatus*, & hinc ποτάομαι. α. 148.

Πέπρωτο, *fatis constitutum esset*, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πεπερατωτο. à περατόω, *determino*, f. ώσω, perf. pass. πεπεράτωμαι, & per syncopen πέπρωμαι. Th. πέρας, ατΘ-, τὸ, terminus. ϑ. 464. 475.

Πεπυκασμένῳ, præt. perf. part. pass. hinc πεπυκασμένΘ-νόον, prudens, callidus, à πυκάζω. denso. Th. πύκα, densè. θ. 791. θ. 484.

Περᾶν, præs. inf. Th. περάω, ῶ, f. ήσω, & άσω, transeo. ε. 7:6.

Περ in fine *quamvis*. Θεοί περ, quamvis sint Dii. θ. 739.

Πέρλω, ultrà, Ion. pro πέραν, idem quod πέρα, ultra. ϑ. 215.

Περὶ--έδυνε, induit, imperf. à περιδύνω, induo. Th. δύνω, & δύω, f. δύσω, a. 2. ἔδυν. α. 324.

Περὶ--έθηκε. Vide in ἔθεσαν. α. 133.

Περιγλῶχες, *cuspidulosa folia*. per syncopen pro περιγλώχινες. Th. γλωχὶν, vel γλωχὶς, ῖνΘ-, ἡ, *cuspis*, acies. α. 398.

Περὶ, cum Genitivo *præ*, *circa*, περὶ χερῶν. περὶ πάντων, *super* omnes. Cum Dativo, *circa*, περὶ ςήθεσσι, *propter*. Cum Accusativo, *circa*, περὶ σῶμα. ε. 817. α. 129. 247. 279. θ. 3.

Περὶ, *Valde*. ε. 54.

Περί--ἐςι, *excellit*. θ. 656.

Περὶ τ' ἀμφίτε, *circumquaque*. θ. 848.

Περ, particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat, *quamquam*, *quamvis*. Sæpe etiam vacat. ε. 20. 153. 206.

Περίαχε, *insonuit*, a. 2. act. à περιηχέω, Doricè περιαχέω, ῶ, circumsono, f. ήσω. Th. ἦχΘ-, ου, ὁ, sonus. θ. 678.

Περιέσσασθαι, circuminduito, a. 2. med. infin. à περιέννυμαι. Them. ἕω, *induo*. pro quo ἕννυμι, f. ἕσω, p. εἷμαι, a. 1. m. ἑσσάμλω. ε. 537.

Περικαλλέα, accus. sing. f. g. à περικαλλὴς, perpulcher. περὶ enim auget significationem. Th. καλὸς, λὴ, λὸν, pulcher. θ. 10.

Περίκειται, *circumdatur*, 3. præs. à κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. θ. 733.

Περικλυτὸν, celebrem, accus. à περικλυτὸς. Th. κλύω, audio. ε. 60.

Περιμαίνεται, *circumquaque furit*. 3 pers. præs. ind. περὶ intendit significationem, à μαίνομαι, *furo*, f. μανῦμαι. α. 99.

Πεϱιμαϱνάμεϑ, *propugnabimus*, pro πεϱιμαϱνάμεϑα, 1. pl. præſ. ind. verbi μάϱναμαι, pugno. θ. 647.

Πεϱιμήδεα, nomen viri. α. 187.

Πεϱιμήκεες, prælongæ, pl. n. à πεϱιμήκης, εος, ὁ, ἡ. Th. μῆκος, εος, τό. longitudo. πεϱὶ in compoſitione auget ſignificationem. α. 133.

Πεϱιναιετάωσι, *circumhabitant*. 3. pl. præſ. ſubj. à πεϱιναιετάω, *circumhabito*. Th. ναίω, habito. θ 370.

Πεϱιπλομένε, *circumvoluto*, pro πεϱιπελομένε, Th. πέλω *moveo*, ſum. ε. 384. ϑ. 184.

Πεϱίῤῥυτος, ε, ὁ, circumfluus. Th. ῥύω, pro ῥέω, fluo. θ. 193.

Πεϱισσά, *eximia*, plur. num. à πεϱισσός, ῦ, ὁ, *excellens*. à πεϱὶ, præpoſitione, variam habente conſtructionem & ſignificationem. ϑ. 399.

Πεϱιστονάχιζε, *circumquaque ingemiſcebat*, 3. perſona imperf. à πεϱιστοναχίζω, idem quod πεϱιστένω, *circumcirca gemo*. Them. στενός, ῦ, ὁ, anguſtus. α. 344.

Πεϱιταμνέμεν, *incidito*. Ionic. præſentis act. inf. pro πεϱιτάμνειν, à πεϱιτάμνω pro πεϱιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, ſeco. f. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔταμον, præt. med. τέτομα. ε. 568.

Πεϱίφϱονος, *prudentis*, genit. à πεϱίφϱων, ονος. Them. φϱὴν mens. α. 297.

Πεϱμησσός, ῦ, & Ion. οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo & Muſis ſacer.

Πεϱσεύς, έος, ὁ, nomen viri.

Πεϱσεφόνη, & πεϱσεφόνεια, ας, ἡ, Proſerpina, filia Jovis & Cereris. Th. φένω, occido. θ. 768. 913.

Πεϱσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mul. θ. 356. 857.

Πέϱσης, nomen viri. Frater Heſiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ πέϱση, vocativi caſus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. ſing. a. 2. act. à πίπτω, cado, f. πεσῦμαι. p. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον, inde in part. πεσών, ῦσα, όν, α. 365. 375.

Πέταλ', folia, à πέταλον, folium, in dat. pl. πετάλοισι, à πετάννυμι, ſeu πετάω, *expando*, f. άσω, præt. paſſ. πέπταμαι. ε. 678.

Πετεηνοῖς, volucribus, dat. pl. pro πετεινοῖς, per epentheſin Poëticam, à πετεινόν, ῦ, τό, volatile, avis, & Poëticè πετεηνόν, à πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην, & in 3. plurali, ἐπέτοντο. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 89.

Πετϱαίη, nomen proprium. θ. 357.

Πέτϱη, Ion. pro πέτϱα, *petra, rupes, cautes*. Differunt, πέτϱα, & πέτϱος, quod πέτϱα ſit *grande ſaxum, rupes*. πέτϱος vero, *lapis manu tra-*

tractabilis, πίτρησι, dat. pl. Ion. θ. 728. πίτρης. θ. 7. Hinc πετραίη, saxatilis. ι. 587. & πετρῆεν, saxosum, à mascul. πετρήεις, εντος, ὁ. ε. 531.

Πεύθετο, imper. à πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, *interrogo*, sciscitor, f. πεύσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes*, à πεύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πευκείδας, acc. à πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτην, *commemorarunt*. 3. dual. a. 2. act. pro ἐφραδέτην. π, initialis litera præponitur à Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, f. φράσω. a. 2. act. ἔφραδον, ες, ε. & Poët. πέφραδον, ες, ε. πεφραδέμεν, Ion. pro φραδεῖν, a. 2. act. infin. p. m. πέφραδα. ε 764. θ. 475.

Πεφρηδώ, όος, ἡ, nomen mul. à πέφραδα. Th. φράζω, dico. θ. 275.

Πεφύασι, *nati*, seu *producti sunt*, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύκασι, à φύω, f. ύσω, gigno, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυον, & ἔφυν. θ. 7 8.

Πεφυλαγμένος, *observans*, perf. part. πεφύλαξο, *esto cautus*, 2. singul. præt. pass. imperativi modi, à φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.

Πηγάδας, acc. pl. à πηγάς, άδος, ἡ, *glacies*. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγή, ῆς, ἡ, fons. θ. 281.

Πηγαί, plur. à πηγή, ῆς, ἡ, *fons*, παρὰ τὸ πήγνυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine *pagi*, acceperunt nomen. Ætymol. quasi πηδή, à πηδάω, *salio*, quod scaturiat è terræ visceribus πηγάς, acc. pl. θ. 809.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *temo*, *gubernaculum*. Th. πηδός, ου, ὁ, ligni species. ε. 45.

Πηκτὸν, *compactum*, à πηκτός, ῦ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. ε. 431.

Πηλεῖ, dat. singul. à πηλεύς, έος, ὁ, *Peleus*, nomen viri. θ. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*, *noxa*, ε. 56.

Πηλειός, nomen viri. θ. 343.

Πήξας, *infigens*, part. a. 1. act. à πήγω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, πήγνυμι, *pango*, compingo, f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. ε. 428.

Πήξασθαι, fabricare, a. 1. med. inf. à Th. πήσσω, vel πήττω, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμην. ε. 453.

Πηοί, Ion. pro παοί, *cognati*, *affines*, à παός, ῦ, ὁ. Th. πάω, ῶ, vel potius πάομαι.

pos-

possideo, præt. pass. πέπαμαι. ε. 343.

Πιέειν, bibere pro πιεῖν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, à πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον; a. 2. imperat. πῖθι. α. 252.

Πιέζοις, premas, præs. opt. Th. πιέζω, f. έσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniæ, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πιερίηθεν, Adv. è loco, ad formam, Θήβηθεν, κλισίηθεν, ex tentorio, ἰλιάδ. λ. 603. à κλισίη, Ionic. pro κλισία. πιερίδες, Pierides, pl. num. à πιερὶς, ἴδος, ἡ. ε. 1. α. 206. θ. 53.

Πιθήσας, fretus, a. 1. part. act. à πιθέω. Th. πείθω, persuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 357.

Πίθηται, paruerit, 3. sing. a. 2. med. subjunct. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθος, basis, gen. a πίθος, ε, ὁ, dolium: πίθοιο, poëtice pro πίθε. ε. 98.

Πιλνᾷ, dejicit, 3. præs. Ind. à πιλνάω, idem quod πελάω, appropinquo, πίλνατο, imperf. pro ἐπίλνατο, à πίλναμαι, ab act. πίλνημι, quod est à πιλνάω, appropinquo. Th. πέλας, prope. ε. 508. θ. 703.

Πῖλον, πίλοις, à πῖλος, ε, ὁ, pileus. ε. 540.

Πιμπλεῦσαι, replentes, præs. part. f. g. pl. num. pro πιμπλᾶσαι. Æolice, à πίμπλημι ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo, hinc in pass. πίμπλαμαι, σαι, ται, expletur. Them. πλέος, ε, ὁ, plenus. ε. 299. α. 429. θ. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πίνειν, bibere, præs. inf. à πίνω, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον ε. 590.

Πίονος, gen. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis. θ. 538. Hinc in comp. πιότερος, superl. πιότατος, ε. 583.

Πίπτουσαι, incidentes, pl. num. f. g. præs. part. à πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. subj. πίπτωσιν, in præs. ε. 618. ε. 873.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, f. σω, persuadeo. ε. 370.

Πίσυνος, fretus. Th. πείθω, f. σω. p. κα, persuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. θ. 506.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, loqueris, 2. pers. præs. sub. à πιφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico, à φημὶ, dico, & hoc à φάω, dico θ. 655.

Πλάσσε, finxit, a. 1. ind. pro πλάσε, Poëtice, & rursus πλάσε, pro ἔπλασε; Poëtæ duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, fingo,

fingo, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην, hinc πλαστὸς, ἡ, ὸν, fictus, a, um, ε. 70. θ. 512.

Πλαςῶ. Vide in πλάσσω. θ. 513.

Πλατὶ, latè, pro πλατέα, pl. num. g. n. à πλατὺς, εῖα, ὺ, latus. θ. 445.

Πλείη, Ion. pro πλεία, hoc pro πλέα, plena: à mascul. πλέος, plenus, Poëtice πλεῖος. Attice, πλέως. ε. 101.

Πλείστη, plurima, & πλεῖστον, plurimum, superl. à πολὺς, multus. Vide in πλέον. ε, 718.

Πλείων, major, & pro πλείων, Poëtæ πλέων; unde est πλέονες, & dat. pl. Poëticus πλεόνεσσι, & pro πλείονα, plura, Poëtice πλέονα, nec non per syncopen & crasin, πλέω. ε. 377. 378. 686.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, sic dictus quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, multus. ε. 615.

Πλεκτοῖσιν, plicatis dat. pl. Ion. à πλεκτὸς, ῦ, ὁ, plexus. Th. πλέκω, necto, f. ξω, præt. act. πέπλεχα, a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, plus, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbiascunt, à πλείων, & πλέων, ονος, ὁ & ἡ amplior. in superl. πλεῖστος, plurimus. Th. πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. ε. 42.

Πλευρὰς, acc. pl à πλευρά, ᾶς, ἡ, latus, costa. α. 430.

Πλέῳ, pleno, in dativ. a πλέος, plenus. ε. 790. & πλέω, plura. Vide in πλείων.

Πληγέντος, percussi, gen. part. a. 2. pass. pro πλαγέντος, πληγεῖσα, ejusdem temporis & modi. f. g. à πλήσσω, vel πλήττω, percutio, f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα, θ. 961. Hinc πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, Doricè, πλαγὰ, πλήγῃσιν, dat. plur. Ion. θ. 857.

Πλήθωσι, impleantur. præs. sub. à πλήθω, impleo, f. ήσω, sed quum de mari aut fluviis dicitur, inundo. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus. ε. 306. 459.

Πληϊάδες, poëtice pro πλειάδες, Vergiliæ, sidus in dorso tauri, à πλειὰς, άδος, & hoc à πλείονες, quod ibi sint stellæ complures. Th. πολὺς, multus. ε. 613.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g. à πλήμνη, rotæ modiolus. Sunt fistulæ, quæ axi inseruntur. Eustath. παρὰ τὸ πλήθεσθαι ἤτοι πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. Them. πλέος, ου, ὁ, plenus. α 309.

Πλὴν, cum Genit. præter, Adverb. α. 74.

Πληξαύγη, nomen mul. quæ multiloquio aërem verberat. θ. 353.

Πλῆξεν, percussit, a. 1. ind. Th. πλήσσω. percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. θ. 855.

Πλήξιπποι, nom. pl. à πλήξιπ-

ξιππ☉, agitator equorum. ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππ☉, ου, ὁ, equus. α. 24.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. plusquamperf. pass. Poëtice pro ἐπέπληστο, à πλήθω, Sic & πλῶντο, in plur. Verum malim derivari ab imperfect. verbi πλῆμι, à πλήθω. Th. πλε☉, plenus. α. 146. θ. 688.

Πλό☉, & contracte πλοῦς, *navigatio*, à πλέω, f. πλεύσω, navigo. ε. 663.

Πλούσι☉, *dives*, à πλοῦτ☉, ου, ὁ, *divitiæ*. ε. 22.

Πλουτεῦντα, Dorice, pro πλουτοῦντα, præs. part. acc. à πλουτέω, *ditesco*. Th. πλοῦτ☉, ου, ὁ, divitiæ, ε. 311.

Πλουτὼ, ό☉, ἡ, nomen mul. q d. *opulenta*. θ. 355.

Πλουτοδόται, *opum datores*, nom. pl. à πλουτοδότης, ου, ex πλοῦτ☉, *divitiæ*, & δίδωμι, do. ε. 125.

Πλοῦτ☉, ου, ὁ, q. ex πολὺ, & ἔτ☉, *divitiæ*, *ex multis annis collectæ*, at ἄφεν☉, ε☉, τὸ *divitiæ*, (ἀφ' ἑνὸς ἔτυ) *ex uno anno superstites*. ε. 375.

Πλωΐζεσκε, *navigabat*, 3. pers. sing. imperf. act. Poëtic. à πλωΐζω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo. ε. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, præs part. Poët. pro πνέοντες, πνέουσαν acc. f. g præs. part. πνεύσαντος, part. a. I. act. Th. πνέω, f. πνεύσω flo. ε. 504. α. 24.

Πνοιὰς, *flatus*, acc. pl. à πνοιή: quod est à πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνοα, unde est πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, Poët. πνοιὴ, πνοιῇσι, dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. θ. 253. 268.

Πόδα, acc. sing. à ποῦς, *pes*, in dat. duali; ποδοῖν, & Poët. ποδοῖιν. ε. 495. α. 158. ποδῶν, gen. pl. θ. 70.

Ποδώκεα, acc. sing. q ὠκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, à ποδώκης, ε☉, ὁ, καὶ ἡ, pedibus celer, à πὸς, ποδὸς, pes & ὠκὺς, celer, θ. 320.

Πόθ☉, ου, ὁ, desiderium. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. præs. à ποιέω, ῶ, facio, ποίησε, & ποίησ', a. I. pro ἐποίησε. ε. 100.

Ποίη, Ionic. pro ποία, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήεντα, herbosa. α. 381.

Ποικιλόβουλ☉, *versutus*, qui animo suo agitat varia consilia, à ποικίλ☉, ου, ὁ, varius & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium. θ. 521.

Ποικιλόδειρον, *canoram*, *variantem vocem*, à δειρὴ, ῆς, ἡ, seu δερὴ, *collum*, & per metonym. causæ, *vox*, & ποικίλ☉, ὁ, varius. ε. 201.

Ποικίλ☉, ου, ὁ, varius. θ. 300.

Ποιμαίνοντ', *pascentem*, accus. singul. præs. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, pasco, aor. I. ἐποίμανα Th. ποιμὴν, ἐν☉, ὁ, pastor. θ. 23.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμὴν, ἐν☉, ὁ, *pastor*. Hinc ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. ε. 785. θ. 100. 446. hinc & ποιμνήι☉, ὁ, ad ovium

ovium gregem pertinens.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. ε. 753.

Πολεμήϊ☉, Ionica dialysi, pro πολέμιο☉, *bellicus*. Th. πόλεμ☉, ου, ὁ, bellum. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλοὺς, (differt à πόλεας, *urbes*, solo accentu.) Th. πολὺς, in genit. usitate πολλοῦ à πολλὸς, sed Poëtice etiam πολέο☉. ε. 578.

Πολεῖν, *verte*, præs. inf. à πολέω, ῶ. *verto*, εἰαρ πολεῖν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἦρ πολεῖν. ε. 460.

Πόλεμ☉, ου, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἡ, urbs in Gen. πόλι☉, πόλεως, & Poëtice πόλη☉. in acc. πόλιν, πόληα, Poët. dat. plur. πολέεσσιν, Ionic. & Poët. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφ☉, ου, ὁ, pars capitis dicta *tempus*. *Homo proprie canescit*. Vide κρόταφ☉. ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, sæpe. Th. πολύς. ε. 238.

Πολὺ, πολὺς, & πολλὸς, & πολυ, multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur pro *multò*, πολὺ μᾶλλον, *multò magis*. πολλὸν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora*, πολλὰ, adverb. *valde*, *multum*, Comp. πλείων, ον☉, Superl. πλεῖσ☉, η, ον, plurimus, a. um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. θ. 9.

Πολυγηθέ☉, gen. à πολυγηθὴς, *multum lætitiæ afferens*. Th. πολὺ, *multum*, & γηθέω, f. ήσω, *lætor*. ε. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφ☉, ου, ὁ, *clavus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλ☉, *multo artificio elaboratus*. ex πολὺς multus, & Δαίδαλ☉, ου, ὁ, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέ☉, genit. à πολυδερκὴς, *multos intuens*, ex πολὺς, multus, & δέρκω, video. θ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. θ. 354.

Πολύδωρ☉, nomen viri. θ. 978.

Πολυήρατ☉, peroptabilis. Th. ἐράω, ῶ. f. άσω, amo. θ. 404.

Πολυίδριν, *multiscium*, idem quod πολυίσορα, à πολὺς, *multus*, & ἴδρις, ιος, ὁ & ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*. θ. 616.

Πολυκλήϊδα, accus. sing. à πολυκλήϊς, *multis transtris instructa*, vel *multa compage juncta*, à κλῆϊς, sedes nautica. vel à κλῆϊς, pro κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σω, claudo. ε. 815.

Πολυκλύσῳ, in dat. à πολύκλυσ☉, ου, ὁ, *undis agitatus*. a κλύζω, *abluo*, f. σω. θ. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλον, ου, τό

νοτὸ, ovis. Th. μηλία, ας, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Musæ, à πολὺς, multus, & ὕμνος, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕδω, celebro, cano. θ. 78.

Πολύξεινος, *multorum hospes*. à ξένος, ου, & Poët. ξεῖνος, *hospes*. ε. 713.

Πολύπτυχος, ου, *multiplex, implicatus spharis*. à πτύσσω, f. ξω, *complico*. θ. 113.

Πολὺς. Vide in πολλή.

Πολυσπερέες, *dispersa* à πολυσπερὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *multum sparsus*. Them. σπείρω, *dissemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*, gen. Ion. à φλοῖσβος, ου, fremitus undarum. ε. 646.

Πολυφόρβης, gen. casus, *multos pascentis*. Th. φέρβω, ψω, pasco. θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à πολυφραδὴς, valde consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, a. 2. ἔφραδον. θ. 494.

Πολύχρυσος, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum. α. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens nomina*, celebris, ab ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. θ. 715.

Πονησάμενος, *laborans* part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, *laboro*. Them. πένομαι, facio, p. m. πέπονα. ε 430.

Πόνος, ου, labor, πόνοιο. gen. Ion. Th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντος, ου, ὁ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρεια, nomen mul. *pontivaga*. Sic ποντοπόρεια, à πόντος, ου, ὁ, mare & πορεία, ας, ἡ, iter, Th. πείρω, transeo. ε. 626. θ. 256.

Πόρον, acc. à πόρος, ου, ὁ, iter. Th. πείρω, f. ερῶ, transeo. θ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. à πόρω, Poët. pro πορίζω. πόρεν, pro ἔπορεν, a. 2. act. πόρῃ, *praebuerit*, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo, pertranseo, præt m. πέπορα. ε. 377. θ. 412. 904.

Ποσειδάων, & contracte, ποσειδῶν, gen. ῶνος, ὁ, Neptunus. ε. 665.

Πόσις, εως, ἡ, f. g. *potus*. idem quod πόμα, τὸ, Th. πίω, f. πώσω, *bibo*. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ *pedibus*, & ποσσ', pro ποσσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. à πῦς, ποδὸς, ὁ, pes, vocat. ὦ πῦς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. à ποταμὸς, ῦ, ὁ, *fluvius*. θ. 242.

Ποτὶ, ποτ', & ποθ', *quando*. ε. 86. 228. θ. 22.

Ποτέοντο, *volabant*, imperf. Ion. à ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as. θ. 671.

Ποτὶ, Doricè pro πρὸς, *ad*. ε. 550.

Πότνια, *veneranda*, à πότνιος, ου, ὁ, venerandus. ε. 73.

Πῦ, *ubi*, adv, ab ῦ. Th ὃς, qui. ε 88.

Πυλυβότειρα, *multorum alumna*, epitheton terræ, ex πυλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*

tus, & βόσκω, f. ήσω, pasco. a Th. inusitat. βόω, ῶ, f. όσω, pasco. ι. 156. Θ. 531.

Πωλὺν, acc. sing. m. g. pro πολὺν. Vide in πολὺς. Θ. 190. 258.

Πραθέειν, *vastare*, Ion. pro πραθεῖν, a. 2. inf. verbi πέρθω, vasto, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ hinc a. 2. ἔπραθον. α. 240.

Πραπίδεσσι, dat. pl. a πραπίδες, αἱ, *præcordia*. θ. 908.

Πρέπει, 3. præs. a πρέπω, decorus sum. μεταπρέπω, decorus sum inter. θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρέσβευς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. a. πρέσβυς, senex. θ. 363.

Πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, *pronus*. α. 365.

Πρήξεις, *facies*, f. 1. ind. Ion. pro πράξεις, a πράττω, facio, ξω. p. χα. ι. 400.

Πρηστήρων, *valde spirantium*. gen. pl. a πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, Th πρήθω, incendo. θ. 846.

Πρηΰνει, *mitigat*, 3. sing. præs. Ion. pro πραΰνει. Them. πραῢς, vel πρᾶος, ου, ὁ, lenis. θ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio*, gen. a πρηὼν, ῶνος, ὁ, *eminentia montis* α. 437.

Πρὶν, *prius*, adv. ι. 90.

Πρίνινον, *ilignum* a πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*, arbor. ι. 427.

Πρίνῳ, gerit, πρῖνος, ου, ἡ, *ilex* ι. 434.

Πρὸ, *juxta*, *una*, πρό τ' ἐόντα, *præterita*. α 303. θ. 32.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*. a προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ι. 727.

Προβάλοιτο, *proponat*. a. 2. med. opt. a. προβάλλω, *profero*, propono. Th. βάλλω, f. αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ι. 777.

Προβάτοις, dat. pl. a προβατον, ου, τὸ, *ovis*, pecus. ι. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνω, anteeo, supero. Vide in προβάδην. α. 355.

Προγίνοντ', *procedebant*, pro προγίνοντο, & hoc pro προεγίνοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γείνομαι, sum, *nascor*, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, p. m. γέγονα, a. 1. m. ἐγεινάμην, α. 345.

Προθύελλα, *impetuosa*, a θύελλα, ης, ἡ, *procella*, videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρὸ per τμῆσιν referendum ad τὸ φέρε. Θ. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. infinit. a προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον α. 386.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecuti*, pro προδίωξις, per syncopen, a προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, abigo. α. 154.

Προλιπὼν, *relinquens*, a. 2. part.

part. act. & in f. g. *προλιπῦσα*, *προλιπόντ'*, pro *προλιπόντε*, nom. dual. a. 2. part. Th. *λείπω*, *linquo*, f. *λείψω*, p. *φα*, a. 2. *ἔλιπον*, p. m. *λέλοιπα*. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, nomen viri, q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεύς, *Prometheus*, nomen viri. Th. *μῆδος*, *εος*, *τὸ*, *cura*; sed in composito *προμηθής*, *έος*, *ὁ*, *ἡ*, *providus*, mutatur *δ* in *θ*, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*, omnis, e. θ. 525.

Προπάροιθε, pro *πρὸ*, *ante*, cum Gen. vide *πάρος*, *ante* *πρόπαρ*, per apocopen, pro *προπάροιθε*, *è regione*. α 285. θ. 518.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*. Doricè pro *προπεφρασμένα*. perf. part. a *φράζω*, dico, f. *σω*, in a. 2. *ἔφραδον*, p. m *πέφραδα*, perf. pass. *πέφρασμαι*. ε. 653.

Προρέει, præs. ind. *profluit*, *προρεόντων*, *influentium*, præs. part. gen. pl. Th. *ῥέω* *fluo*, f. *ῥεύσω*, p. *ἔρρευκα* θ. 792.

Πρὸς, cum Dativo; *ad*, cum Accus. *ad* *πρὸς οὐρανὸν*, *ad cœlum usque*, *præter*, *adversus*. ε. 208. 317.

Προσαρήρεται, adaptaverit, est 3. sing. præs. pass. indic. a *προσαρήρομαι*. A præterito enim medio formatur Præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab *ἄρω*, *apto*, *congruo*, f. *ρῶ*, præt. m *ἦρα* & Atticè *ἄρηρα*, unde præsens hoc *ἀρήρομαι*. ε. 429.

Προσεβήσατο, accessit, a. 1. med. a *προσβαίνω*, accedo. Th. *βαίνω*, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperfect. vel a. 1. vel. 2. à *προσείπω* Vide Th. *ἔπω* dico. a. 1. *εἶπα*, a. 2. *εἶπον*. α. 349. θ. 546.

Προσεῖναι, *adesse*, *juvare*, præs. inf. ex *πρὸς*, & *εἰμὶ*, sum. ε. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a 1. act. a *προσκύρω*, appropinquo. Th. *κύρω*, f. Æol. *κύρσω*, incido. ε. 198.

Προσελέξατο, *versat*, a. 1. m. Th. *λέγω*, dico, f. *ξω*, p. *χα*. ε. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. a *πρόσφημι*, *alloquor*. Th. *φημὶ*, dico vel *φάω*. ε. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf. act. a *προσαυδάω*, f. *ήσω* Th. *αὐδὴ*, vox. α. 117. 326.

Πρόσθεν. *prius*, ante, & *πρόσθ'*, pro *πρόσθε*. Th. *πρὸ*, ante. ε. 98 α. 3. 7.

Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2. act. a *πρόσειμι*, *accedo*, in aor. 2. *πρόσιον*, *ες*, adivi, ex *πρὸς*, *ad*, & *εἶμι*, *eo*, a. 2. *ἴον*. ε. 351.

Πρόσωπον, *τὸ*, *vultus*, ex *ὢψ*, oculus. Th. *ὄπτομαι*, video. ε. 592.

Προτέρῃσιν, dat. pl. Homer.

ὑς

ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω. *Cum viris me majoribus contendere noluero.* Hic locum habet illud, *cede majori.* & Rom. 13. 7. *honorem, cui honor.* πρότερος, *prior.* Th. πρὸ, *ante.* θ. 424.

Προὔθηκε, *proposuit* pro προέθηκε, a. 1. ind. a προτίθημι, propono, f. θήσω, p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. θ. 537.

Προὔκειτο, *propositus erat*, pro προέκειτο, imperf. verbi κεῖμαι, f. κείσομαι. a. 312.

Προφέρει, *promovet.* 3. sing. præs. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. ε. 577.

Προφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *præstans*, in comp. προφερέστερος, superl. προφερέστατος, a προφέρω, præsto. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*, προφρονέως, adv. ε. 665. θ. 433.

Προφυγεῖν, a. 2. infinit. a προφεύγω. effugio, Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον, p. m. πέπυγα. ε. 645

Προχέειν, *infunde*, præs. inf. Th χέω, f. εύσω, fundo ε. 594.

Προχοῇ, *alveo, gutturnio*, ex πρὸ & χέω, f. εύσω, fundo. ε. 755.

Προχόῳ, *gutturnio*, dat. a πρόχοος, ου, ὁ, *aqualis, vas aquarium.* Th. χέω fundo. θ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedestribus*, dat. pl. a πρυλὴς, έος, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οἱ, pedites conferti, Iliad. λ. 49. ε. 744. α. 193.

Πρυμνῶ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. *ultima*, θ. 350.

Πρωῒ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, vesperi. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, a πρῶτος, ου, ὁ, Th. πρὸ, ante. θ. 397.

Πρωτηρότῃ, illi qui tempestive aravit, dat. sing. a πρωτηρότης, ex πρῶτος & ἀρόω, aro, f. όσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, *primogenitorum*, gen. pl. a πρωτόγονος, ex πρῶτος, primus, & γίνομαι, nascor, inde γονὴ, genus. ε. 541.

Πρωτομέδεια nomen mul. quæ prior curat. θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.* primum, πρωτὶ, ut & superl. πρώτιστα & πρώτιστ', Th. πρὸ, antè, ε. 289. 456. 809.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτεύουσα, gern groß. θ. 24.

Πτελέης, *ulmo*, gen. Ion. a πτελέα, ας, ἡ, ulmus. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. a πτερὸν, *ala*, hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, acc. pl. a πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. a πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*, πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, ala. ε. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poëticè pro πολεμίζειν, præs. inf. a πολεμίζω, f. ίσω, bello. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum. α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum.* pro πόλις, dicunt Poët. πτόλις, εως, ἡ, unde est πτολίεθρον, ου, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. a πτολίπορ-

πορθ☉, *urbium eversor*, ex πόλις, pro πόλις, urbs Poët. & πέρθω, *vasto*, in præt. med. πέπορθα. θ. 936.

Πτόρθιο, gen. Ion. à πτόρθ☉, ε, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, ῦ, ὁ, *rectus*. ε. 419.

Πτύχες, plicæ. pl. num. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, f. ξω, plico. α. 143.

Πτώσσης, 2. perf. sub. præf. à πτώσσω, mendico. hinc πτωχὸς, ῦ, ὁ, mendicus. Th. πτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. ε. 26. & 393.

Πυγοςόλ☉, ε, ἡ, *quæ nates vestibus ornat*. ex πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*, & ςέλλω, *orno*. f. ελῶ. ε. 371.

Πύθεται, 3. præf. ind. ὀςέα πύθεται, offa computrefcunt. a πύθω, fut. ύσω *putrefacio*, unde eft Latinorum, *putreo, es, ere*. πύθομαι, *putrefio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. perf. præf. fubj. act. a πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*. ε. 624.

Πυθμένι, dat. fingul. a πυθμὴν, ένο, ὁ, *fundum, ima pars*. Th. πύθω, putrefacio. θ. 952.

Πυθοῖ, dat. fing. a πυθὼν, όο, ἡ, nomen urbis. θ. 499.

Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δε poftponitur Dativo, alioquin poftponi folet accufativo, ut οἶκόν δε. ἰλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δε *dativo* poftponitur, non evertit regulam, δε poft accufativum cafum poftpofitum fignificat *adversus*; & eft dictio enclitica. Sic legimus αἴγυπτόν δε. ὀδυσσ. ρ. 426. ε. 480.

Πυκάσαι, a. 1. inf. à πυκάζω, f. άσω, *munio, fulcio*. proprie *condenso*. Nam Th. eft πύκα, Adv. & vertitur *densè*. it. *accuratè*. ε. 622.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, ῦ, *creber*: à πυκνὰ, *densè*. ε. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & πυλέων, gen. pl. Ionic. pro πυλῶν. α. 246. 272.

Πύλας, acc. pl. à πύλη, *porta*, θ. 732.

Πύλε, genit. à πύλο, ε, ἡ, nomen regionis. α. 360.

Πύματο, Poëtice *ultimus*, à πυθμὴν, ένο, ὁ, fundum. Th. πύθω, putrefacio. θ. 497.

Πὺξ, Adverb. *pugno*, mit der Fauſt. α. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. à πύργο, ε, ὁ, *turris*. α. 242.

Πυροφόρο, *frugifer*. Epithetum aëris. à πυρὸς, ε, ὁ, *triticum*, & φέρω. ε. 547.

Πῶεα, acc. pl. à πῶϋ, εο, τὸ, *grex*. Th. πάω vel πάομαι, *possideo*. ε. 514.

Πωλεῖται, *vertitur*, præf. à πωλέω, *verto*, ut πολέω. θ. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, ατο, τὸ, *operculum*. ε. 94. 98.

Πώποτε, *unquam*. Th. ὅτε, quando. ε. 648.

P.

PʼΑδινοῖσι, *mollibus*, à ῥαδινὸς ῦ, ὁ, gracilis, mollis, q. d. ῥέα δινούμενος, *qu. facile moretur*. Them. δίνη, ης, ἡ, vortex. θ. 195.

ʽΡα, per *metathesin* pro ἂρ, ex ἄρα, dictio enci. ε. 323 α. 4.

ʽΡ, pro ῥα, dictio enclitica, hic expletiva Græcè μόριον συμπληρωματικὸν, *Vocula expletiva*, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125.

ʽΡαθάμιγγες, pl. num. *gutta*, à ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta*. Poët q. a ῥαίνειν θαμὰ, *perfundere semper*. θ. 183.

ʽΡέα, constituit unam syllabam, vulgo mendose ῥεῖα. Vide in ῥεῖα ε. 5.

ʽΡέεθρα, *fluenta*, à ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥεύσω fluo. ϑ. 695.

ʽΡείην, acc. *Rheam*, a ῥέη, *Rhea*, est nomen mul. θ. 625.

ʽΡεῖα, Poëtice pro ῥέα, *facile*, idem quod ῥηιδίως. Th. ῥάδιος, ου, ὁ, *facilis*, comp. ῥάων, superl ῥᾶστος. ε. 6.7.

ʽΡεῖα, nomen mul. *Rhea*. ϑ. 135. 453.

ʽΡέζουσι, *faciunt*, 3. perf. præf. pl. num. a ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, p. χα, præt. m. ἔρρογα & per metathesin ἔοργα, *feci*. ῥέξαι, a. 1. inf. act. ε. 683 ϑ. 209.

ʽΡέω, fluo, ῥέεν, pro ἔῤῥεεν, 3. sing. imperf. ut ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα. α. 267. 314. ϑ. 84.

ʽΡεκτὴρ, ῆρος, ὁ, factor, à ῥέζω, ξω, facio. ε. 189.

ʽΡήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. præf. à ῥήγνυμαι, *frangor*. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*, unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. α. 377.

ʽΡηΐδιη, facilis, à ῥάδιος, Ionice ῥηΐδιος, *facilis*, hinc ῥηϊδίως *facile*, ε. 43. 290.

ʽΡηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere potest, *strenuus*, *bellicosus*, *martius*, à ῥήσσω, ξω, frango, & ἀνὴρ, vir. θ. 1007.

ʽΡῆσος, nomen fluvii θ. 340.

ʽΡητοὶ, *clari*, ἄῤῥητοι, *ignobiles*, à ῥέω, ἤσω, dico. ε. 4.

ʽΡιγεδανὸς, ῦ, *rigidus*, *horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi significatione, à ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, frigus. ε. 701. α 131.

ʽΡίζησι, pro ῥίζαις, Ionicè, à ῥίζα, ης, ἡ, radix. ε. 19.

ʽΡίμφα, *facile*, *celeriter*, à ῥίπτω f. ψω, projicio.

ʽΡινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam ἱδρῶτες ῥέουσι. ῥινοῖο, gen. Ion pro ῥινῦ. ε. 513.

ʽΡινοτόρῳ, dat. sing. *clypeos dissecanti*, à ῥινότορος, proprie *pellem terebrans*, *pertundens*, *transverberans*: est Martis epitheton, ex ῥινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *pellis*. & τορὸς, *penetrans*, ex τερέω, f. εσω, *terebro*, item *vulnero*. ϑ. 934.

ʽΡιπῇ, impetu, ὑπὸ ῥιπῇ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo.

νο: ἀντίπλωσις, ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur,* ἀ ῥίπτω, f. ψω, projicio. θ. 681.

Ῥίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Ion. pro ἐῤῥίπταζον, à ῥιπτάζω, jacto. Th. ῥίπτω *jacio*, f. ψω. α. 256.

Ῥίψε, 3. plur. a. 1. pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω, *abjicio*, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα. 9. 868.

Ῥοδία, nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore rosam fuit imitata. θ. 351.

Ῥόδιος, nomen fluvii, à ῥόδον, ου, τὸ, *rosa*.

Ῥοδοδάκτυλος, *habens roseos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, digitus. ε. 608.

Ῥοδόπηχυς, *quæ habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ου, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus. 9. 247.

Ῥόθος, ου, ὁ, *impetus, undarum strepitus, fragor*. ε. 218.

Ῥοίζασχ', stridebat. 3. pers. imperf. pro ῥοίζασκε, propter sequentem spiritum asperum, à ῥοιζέω, strido, in imperf. act. ἐῤῥίζεσκον, & poëtice ἐῤῥοίζεσκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α confer. θ. v. 157. ubi est ἀποκρύπτασκε, pro ἀποκρύπτεσκε. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, *stridor*. θ. 835.

Ῥόον, acc. sing. à ῥόος, ου, ὁ, *fluxus*. à præt. med ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*. fut. ῥεύσω. ε. 564.

Ῥύεται, *tuetur*, 3. præs. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *servo*, hinc fut. med. ῥύσομαι, & in pl ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. α. 105. θ. 662.

Ῥυτὰ, τὰ, *frana*, à ῥύω, traho. α. 308.

Σ.

ΣΑγγάριον, σαγγάριος, nomen viri. 9. 244.

Σαίνει, *adulatur*. 3. præs. sing. ind. à σαίνω, idem quod σείω *moveo*, pro quo dicitur etiam σαίω: quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. θ. 771.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum*, σάκευς Dorice pro σάκους, ex σάκεος, gen. Dores mutant ου in ευ. Th. σάττω, f. ξω, p. χα, *onero*. α. 139. 460.

Σαπείσης, *putrefactæ*, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω. a. 2. ἔσαπον, *putrefacio*. α. 152.

Σὰς, tuas, accus. pl. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Them. σὺ, tu. α. 107.

Σαώ, ὁῦς, οῦ, ἡ, nomen mul. *salva*. θ. 243.

Σβεννυμενάων, *non amplius lactantium*. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præs. a σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. pass. ἐσβέσθην. ε. 588.

Σὲ, & σέθεν, pro σέοθεν, per syncopen, τοῦ ο μικροῦ, ex σέο, pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. 9. 541.

Σειόμενος, præf. part. Th. σείω, *moveo*. f. σείσω, p. σέσεικα. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, à σαίρω, *verro*, item. *bio*. ε. 415.

Σέλα, *jubare*: dativus contractus pro σέλαϊ, à σέλας, αος, τὸ, fulgor. α. 60. θ. 867.

Σελλήνη, ης, ἡ, *luna*, à σέλας, αος, τὸ *fulgor*. θ. 18.

Σεμέλη, à nom. σεμέλη, ης, ἡ, nomen mul. Θ. 940.

Σέο, pro σοῦ, ex σύ. ε. 476.

Σεσαρῦια, *ridens*, *dentes stridens*. præt. med. in m.g. σεσαώς, propriè *scopis purgatus*, a σαίρω. item *sum ore hianti seu diducto*, *prout illi faciunt*, *qui cachinnantur*, unde pro *ridente* accipitur. f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα & σέσαρα. α. 268.

Σεσοφισμένος, *peritus*, cum Genitivo, a σοφίζω, *reddo sapientem*, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, ῦ, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκὸν, acc. *stabulum*, a σηκὸς, ῦ, ὁ, *stabulum ovium*, *caprarum* affine Hebræo *such*, *sepire*, vel τῷ *Sech*, *tegere*. ε. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, *signum*, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *signum do*, *jubeo*, unde σημάντωρ, ορος, ὁ, *præfectus*, *dux*. ε. 448. α. 56.

Σὴν, acc. sing. a σὴ, *tua*, σῆσι, & σῆσιν, pro σαῖς, Ion. *tuis*, a σος, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. ε. 272. α. 194.

Σθενὼ, όος, ἡ, nomen mul. *robusta*, à σθένος, robur. Θ. 276.

Σθένος, *robur*. ε. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter sumitur, a σιγὴ, silentium. Th. σιγάω, sileo. ε. 104.

Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum; hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contracte σιδηρῦς. ε. 150. θ. 764.

Σίμβλους, acc. pl. à σίμβλος, ου, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, *alveare*, capsa ubi mellificant apes. θ. 598.

Σιμῦντα, pro σιμόεντα, nomen viri. Θ. 342.

Σίνεται, 2. præf. ind. à σίνομαι, *lædo*, noceo. ε. 316.

Σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*, σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. fing. unde Latinorum *scæva*, à σκαιὸς, ἡ, ὸν, finister. Th. Σκάζω, f. σω, claudico. θ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii *nomen*. θ. 345.

Σκάφος, *fossio*, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, à σκήπτω, *nitor*, *innitor*. Est ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti potest. θ. 30.

Σκιδναμένη, dispersa, præf. part. Th. est, σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι,

μι, dissipo, dispergo, in passivo σκίδναμαι, unde est part. præs. pass. σκιδνάμενος, θ. 42.

Σκιά, *umbra*, σκιή, Ionicè pro σκιά, hinc σκιερὸς, ὰ, ὸ, *umbrosus*. ε. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω, exsicco. θ. 839.

Σκολιὸν, accus sing. à σκολιὸς, *tortuosus, obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιῶς. *tortuose*, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμος, ου, ὁ, *carduus*. ε. 580.

Σκοτόεν, in mascul. σκοτόεις, εντος, *caliginosus*. Th. σκότος, ου, seu εος, τὸ, *tenebræ*. ε. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ionic. à σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, latro, as. θ. 834.

Σκυλεύσαντες, a. 1. part. pl. num. à σκυλεύσας, αντος, verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ῶ, *spolio*. Th. σύλη, ης, ἡ *spolium*. α. 468.

Σμώνεσσι, dat. pl. Ionic. à σμῆνος, εος, τὸ, *apum examen*. Θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parvum*, metri causa. ε. 338.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *visu*, à σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aspectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ δ' αὐτῷ pro σεαυτῷ, à σὺ, tu. ε. 34. 56.

Σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. ε. 631. α. 98.

Σπαργανίσασα, *fasciis involvens*, part. a. 1. act. à σπαργανίζω, f. ίσω, *fasciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *fascia*. Θ. 485.

Σπείρειν, *serito*, præs. inf. pro imperat. Ion. à σπείρω. f. ερῶ, *sero, semino*, f. 1. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, prӕt. m. ἔσπορα. ε. 389.

Σπειὼ, όος, ἡ, *Speo*, nomen mul. q. d. *in specu latitans*. Θ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *spelunca, specus, antrum*. Θ. 301.

Σπερμαίνειν γενεὰν, *serere prosapiam*, h. e. *procreare liberos*, redolet Hebraismum, posteri enim Hebræis dicuntur *semen*, à σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. ερῶ, *semino*. ε. 734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *sementem incipere*, σπέρματα, à σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Th. σπείρω, *sero*. α. 444. 469.

Σπερχνὸν, *celerem*, acc. à σπερχνὸς, ὸ, *festinus*: hoc à σπέρχω, idem quod σπέρχω, urgeo, à σπέρχω, *festinare cogo*. α. 454.

Σπεύδει, *festinat*, à σπεύδω, σπεύδοντ', accus. part. pro σπεύδοντα, f. σπεύσω, p. κα, præt. m. ἔσπευδα. ε. 22.

Σπῆι, alii legunt σπεῖ, idque melius. Dativus sing. à σπέος, εος, τὸ, *antrum*, pro quod poëtæ per epenthesin τοῦ ἰῶτα, dicunt etiam σπεῖος,

σπεῖ@, & in dativō pro σπῆϊ, per syncopen τοῦ ἰῶτα, pro σπέϊ, dicunt σπεῖ, per novam τοῦ ἰῶτα ἐπένθεσιν. ϑ. 297.

Σπονδῆσι, *libaminibus*, dat. pl. Ionice pro σπονδαῖς, à σπένδω, *libo, promitto*, f. σπείσω, præt. m. ἔσπονδα. ε. 336.

Σταθμῷ, dat. sing. σαθμῷ ἐν ἠερόεντι, *in stabulo obscuro*, σαθμοῖσι, dat. pl. *stabulis*, à σαθμὸς, οῦ, ὁ, stabulum. Th. ἵσημι, sto. ϑ. 294.

Σταφυλῆσι, *uvis*. dat. plur. à σαφυλὴ, ῆς, ἡ. Th. σαφὶς, ίδ@, ἡ, *uva*. α. 300.

Στάχυες, *spica*, nom. pl. σαχύων, gen. pl. à σάχυς, υ@, ἡ, *spica*. ε. 471. α. 290.

Στεινομένη, *arctata*. Ion. pro σεινομένη, præs. part. f. g. à σείνω, *gemo*, & hoc à σενὸς, οῦ, ὁ, Ion. σεινὸς, *angustus, arctus*. ϑ. 160.

Στεῖχον, pro ἔσειχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Them. σείχω, eo, vado. f. ξω, p. χα. a. 2. ἔσιχον. ϑ. 10. 690.

Στενάχειζε, *ingemiscebat*, 3. pers. imperf. Ion. à σεναχίζω, idem quod σένω, *gemo*. Th. σενὸς, οῦ, ὁ, angustus. θ. 858.

Στονόεντα, acc. pl. à σονόεις, εντ@, ὁ, gemebundus. Th. σενὸς, οῦ, ὁ, arctus. ε. 245.

Στέρεται, privatur, pro σερεῖται. Th. σερέω, privo, f. έσω, & ήσω, pro σερέομαι, οῦμαι, dicitur Poët. σέρομαι. ε. 209.

Στεροπλῶ, aphæresin, pro ἀστεροπλῶ, *fulgur* ab ἀστράπτω, *fulguro*, & στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis. ϑ. 140. 845.

Στέφον pro ἔστεφον, *coronarunt*, imperf. à σέφω, *corono*, f. ψω, p. φα, præt. pass. ἔσεμμαι. ε. 75.

Στήθεσσι, Poëtice pro σήθεσι, dat. pl. Ion. à σῆθ@, ε@, τὸ, *pectus*. ε. 77.

Στήμονι, *stamine*, dat. sing. à σήμων, ον@, ὁ, *stamen*. Th. ἵσημι, *sto*. ε. 536.

Στήριξε, pro ἐσήριξε, *firmiter fixit*, a. 2. ind. à σηρίζω, f. ξω, a. 1. ἐσήριξα. ϑ. 498.

Στήσαιτο, *ordiatur. faciat stare*, a. 1. med. opt. σῆσαι *statuere*, fut. 1. act. infinit. ab ἵσημι, sto. ε. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & σιβαροῖσι, *validis*, dat. pl. à σιβαρὸς, *densus*, item, *robustus*. Th. σείβω, *calco*. Quæ calcantur, condensantur: quæ vero condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora, hinc & σιβὰς, *culcitra*. α. 76.

Στίγματα, *puncta*, num. pl. à σίγμα, τὸ, *punctum*, à σίζω, *pungo*, f. σίξω, p. ἔσιχα, p. pass. ἔσιγμαι. α. 166.

Στίχες αἱ, *ordines*, à σὶξ, σιχὸς, ἡ, *ordo*. Th. σείχω, *ordine incedo, more militum*, f. ξω, a. 2. ἔσιχον. α. 170.

Στολίσας, *ornatè preparans*. a. 1. part. à σολίζω, *amicio, apparo*.

paro. Th. σέλλω, f. λῶ, *apparo*, *orno*. ε. 626.

Στόμα, σόματος, τὸ, os. α. 146. θ. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi σοναχίζομαι, f. ίσομαι. idem quod σένω, f. νῶ, gemo, ingemisco. Th. σενὸς, ῦ, ὁ, angustus. ϑ. 159.

Στονόεντας *suspiriosa*. accus. pl. à σονόεις, εντος, ὁ, *gemebundus*. Th. σενὸς, ῦ, ὁ, *arctus* ϑ. 684.

Στρατὸς, ῦ, ὁ, *exercitus*. ε. 244.

Στρυμόνα, acc. à σρυμῶν, όνος, ὁ, nomen fluvii. θ. 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. à σρωτὸς. *stratus*. hoc à σρώννυμι, *sterno*, f. σρώσω. Th. σορέω, ῶ, f. έσω. *sterno*. θ. 758

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præs ind. pass. à σρωφάομαι. Th σρέφω, f. ψω, verto, p. φα. a. 2. ἔσραφον. ε. 526.

Στυγερὴ, Ion. pro συγερὰ, horribilis, à συγέω, ῶ, f. σύξω, odio prosequor. ϑ. 226.

Στυγερώπης, *invisus*, ex συγερὸς, *horribilis*, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. ε. 194.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx*, nomen fluvii. Th. συγέω ῶ, f. σύξω ab inusit. σύγω, *odio prosequor*, *exhorresco*. ε. 308. ϑ. 361. 805.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύες, *sues*, à σῦς, υὸς, ὁ, ἡ, *sus*, pro quo usitatius, ὗς, ὑὸς, ἡ. α. 177.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, imperf. Ionic. vel Poëtice pro ἐσύλα, à συλάω, ῶ, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, *præda*. α. 480.

Σύμμικτος, *omnigenus*, à συμμίγνυμι, *commisceo*. Th. μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσε, pro συνέπλασε, *conformavit*, a.1. ind. Ion. à πλάσσω, & Att. πλάττω, f. άσω. p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην. ϑ. 571.

Σύμφορος, ῦ, *comes*, à σὺν, & φέρω, *fero*. f. οἴσω. ε. 300.

Συμφράσσαισθαι, *suggererent*, a. 1. med. infinit. à συμφράζομαι, *simul delibero*. Th. φράζω, f. σω, dico. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. ϑ. 471.

Σὺν, cum. σὺν κείνοισι, *cum illis*, θ. 628.

Συναΐχτην, 3. dual. plusq. perfecti, pro συνῄχτην, *irruebant*, à συναΐσσω, *una impetu feror*. fut. συναΐξομαι, præt. pass. συνῄγμαι, plusq. perf. συνῄγμην, ξο, χτο. Th. ἀΐσσω, f. ξω, cum impetu feror. α. 189.

Συναντῶσιν, *occurrerint*, 3. pl. præs. sub. à συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ήσω, *occurro*. Th. ἀντὶ, præp. *pro*. θ. 877.

Συνεῖχε, *continebat*, imperf. à συνέχω, *contineo*. Them. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, a. 2. ἔχον, α. 315.

Συνεχέως, *continue*. adv. à συνεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *continuus*. Th.

Th. ἴχω, habeo. ϑ. 636.

Συνεείκισται, *confertur*, 3. præſ. ind. ab ἐνείκω, Poëtice, pro ἐνέγκω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. α. 440.

Συνήθεας, accuſ. pl. à συνήθης, εος, ὁ, ἡ, *conſuetus*. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos. θ. 230.

Συνίεμεν, Ion. pro συνιέναι, præſ. inf. à συνίημι, committo, intelligo.

Συνίσαν, *concurrerunt*, una iverunt. 3. plur. imperf. act. ex σὺν, & εἶμι, *eo*, in imperf. εἶν, εἷς, εἶ, ἴτον, ἴτην, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, a. 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμεθα, *congrediamur*, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφέρω, f. οἴσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Συνοχαδὸν, adverb. *confertim*, à συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo. θ. 690.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίσσω, *ſibilo*. α. 278.

Συῤῥάπτειν, *conſuere*, à ῥάπτω, f. ψω, p. ἔρραφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, *adumbrato*, a. 1. inf. act. à συσκιάζω. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, *paleas, ſordes corraſas*, tanquam à σύρω, f. ρῶ, *trabo*.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, Doricè, pro quo ὗς, *ſus*. α. 168.

Σφέων, *ipſorum*, vel *ipſarum*, σφὶ, *illos duos*, pro σφὲ, accuſativus dual. σφὶ, pro σφίσι. σφὶν, pro σφίσιν, σφέας, σφῶς, *ipſos*. α. 62. ϑ. 144. 624.

Σφέτερον, *ſuum*, à σφέτερος, ου, ὁ, ſuus. σφετέροισι, & σφετέροισι, dat. pl. Th. ἕ, *ſe*, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. à σφὶγξ σφιγγὸς, ἡ, Th. σφίγγω, *conſtringo*. Vide in Calepino, *Sphinx*. θ. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδὸν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, ου, ὁ, *miſer*, σχέτλια ἔργα, *praba opera*. ε. 185.

Σχίσσας, *conſcindens*, pro σχίσας, part. a. 1. act. à σχίζω, *findo*. f. ίσω, p. ἔσχικα, p. paſſ. ἔσχισμαι, a. 1. paſſ. ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *ſerbarit*, præſ. opt. à σώζω, f. σω, p. σέσωκα, p. paſſ. σέσωσμαι, a. 1. paſſ. ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματι. α. 426.

Σωρὸν, accuſ. à σωρὸς, οῦ, ὁ, *acerbus*. hinc σωρεύω, *coacerbo*. ε. 776.

T.

TA' τάγε, τάδε, τάδ'. ε. 266. τάτ', ε. 286. ταὶ, Poëtice pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργῶν, genit. pl. *laborioſorum*, à ταλαεργὸς, *qui patienter opus facit*, à τάλας, ανος, ὁ, *miſer*, Them. ταλάω, *ſuffero*, vel τλῆμι, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλακάρδιος, *magnanimus*, qui animo res arduas perferre, & ſuperare poteſt, ex ταλάω, *ſuffero*, & καρδία,

δία, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρυς, *ciftas*, acc. pl. a τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fufi. Them. ταλάω, *fuffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρονος, *ærumnofi*, gen. fing. a ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλάω, *fuffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. θ. 1012.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. τάμνειν, & ταμνέμεναι, Dorice pro τέμνειν, præf. activ. infinit. τάμοιο, a. 2. opt. med. verb. τέμνω, feco, f. μῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. Sic & τάμοιο, per τμῆσιν, pro ἀποτάμοιο. a. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπεπλος, *longa veftis*, a τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Τανύρριζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in vifceribus terræ diffundit, in aëre vero ramos, a τανύω. pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Τανυσίπτερος, *expandens alas*, ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρυξ, τό. *ala* ε. 210.

Τανυσφύρα, *procera*, a τανύσφυρος, ex τανύω, pro τείνω, extendo & σφυρά, *malleolus pedis*, qui feftinat, & extenfis paffibus incedit. θ. 364.

Τανύτριχα, *hirfutam*, acc. fingul. a τανύθριξ, *qui laxo capillo eft*, ex τανύω, feu τείνω, *extendo*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', *ut primum*. Th. πρῶ. ε. 465.

Ταρτάρυ, *Tartari*, gen. a τάρταρος, ου, ὁ, in pl. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit. θ. 807.

Ταρφέες, *crebra*, nom. pl. a ταρφὺς, feu ταρφὺς, εος, ὁ, ἡ, *denfus*, *creber*, Th. τάρφος, εος, τὸ, *denfitas*. θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ε. 27. θ. 75.

Ταύρεος, ου, ὁ, idem quod ταύρειος, *taurinus*. Th. ταῦρος, ου, ὁ, *taurus*. α. 104. θ. 832

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ου, ὁ, *fepulcrum*, a θάπτω, f. ψω. *fepelio*, in. a. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*. adv. a ταχὺς, *celer*, in acc. ταχὺν, & τάχ' pro τάχα, ταχέως. fuperl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ociffime*. ε. 85. 310. θ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g. ab articulo, ἡ. ε. 824. a. 6.

Τ', Vide τέ. ε. 4. 7.

Τε refpondet Latino *que*, & hinc eft ἔτε. ε. 3. 4. τε. ἰδὲ, *atque*. θ. 624.

Τέθηλε, *floruit*, præt. med. a θάλλω, pro τέθαλε, metri caufa, hinc in præt. part. med. τεθαλυῖα. ε. 225. θ. 902.

Τεθνειῶτος, mortuum, part. præt. act. pro τεθνηκότος, à

τίθημι, pro θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι, a. 2 ἔθανον, præt. τέθνηκα, & τέθνεκα, ad formam τ̃ τέθνηκα pro τεθνειὸς *mortuus*, Plat. in Epist. τεθνεὼς, Poëtice etiam τεθνηὼς, p. m. τέθνακα. α. 454.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus*. ε. 244.

Τίκε, & τίκ', a. 2. act. pro ἔτεκε, à τίκτω, *pario*, τεκέσθαι, a. 2. med. infinit. Vide ἔτικτε. θ. 53.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, Th. τίκτω. *pario*. θ. 478.

Τέκετο, *peperit*. 3. singul. a. 2. med. indic. pro ἐτέκετο, metri causa abjicitur augmentum. Th. τίκτω, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, θ. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. pers. præs. à τεκμαίρομαι, *ad finem perduco*, *struo*. Th. τέκμαρ. τὸ, *finis*. ε. 227.

Τέκνα, *liberi*, à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*. ε. 233.

Τέκον, *pepererunt*, 3. pl. a. 2. indic. pro ἔτεκον, à τίκτω, *pario*. α. 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles*, à τίκτω. α. 216.

Τεκοῦσα, *pariens*. part. a. 2 act. ut & τεκὼν, à τίκτω, pario a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, pro τεύκτων, à τεύχω, fabricor, f. ξω, p. pass. τέτυγμαι. ε. 23.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *lorum*, *ensis*. Th. ταλάω, ῶ, f. άσω, suffero. α. 222.

Τελέεσθαι, præs. inf. pass. τελέεσθαι, *perficienda erant*. à τελέω, ῶ, f. εσω, p. κα, *ad finem perduco*, præt. pass. τετέλεσμαι. ε. 271. θ. 552.

Τελέθωσι, præs. sub. à τελέθω, (Poët.) *sum*. Th. τέλω. ε. 175.

Τελεστὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 358.

Τελέσαιμι, *peragam*, a. 1. opt. act. à τελέω, f. έσω, *perficio*, τελέσειν, pro ἐτέλεσεν, a. 1. act. τελέσῃ, a. 1. subj. τελεσμένος perf. part. ε. 559. α. 30. θ. 170.

Τελεῦσι, pro τελοῦσι, Doricè, à τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. θ. 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens vel perductus*, ex τέλος, εος, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. θ. 740.

Τελευτὴν, acc. à τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod τελετὴ, *finis*, exitus. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. ε. 331.

Τελήεντος, gen. à τελήεις *perfectus*. Th. τέλος, εος, finis. θ. 242.

Τέλος, εος, τὸ, *finis*, *exitus*. ε. 165. 216.

Τεμένει, *luco*, à τέμενος, εος, τὸ, *lucus*. Th. τέμνω, μῶ, *seco*. α. 78.

Τένδει, *arrodit*, 3. præs. ind. à τένδω, *rodo*, arrodo. ε. 622.

Τένοντε, accus. dual. à τένων, οντος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. τενῶ, p. τέτακα. α. 419.

Τέξει

Τέξεσθαι, *paritura*, fut. 1. med. inf. à τίκτω, f. 1. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 1. pass. ἐτέχθην, præt. m. τέτοκα. θ. 469.

Τεόν, *tuum*, à τεός, ἡ, όν, *tuus, a, um*, Doricè, pro σός, σή, σόν. Th. σύ, tu. ε. 339.

Τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. θ. 744.

Τέρενα, accus. sing. à τέρην, ενος, ὁ, *tener, mollis*. Th. τείρω, *vexo, affligo*. θ. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, acc. sing. à τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*, Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus, meta*. ε. 335.

Τέρπεται, 3. præs. ind. τέρποιτ', pro τέρποιτο, delectabantur; imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. ε. 115.

Τέρπει, *delectat*, à τέρπω, f. ψω α. 47. θ. 37.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*, à τέρπω, *delecto*, & κεραυνός, ȣ, ὁ. ε. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans, à τέρπω, delecto, & χορός, ȣ, ὁ, chorus, tripudium. θ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Th. τέρπω, delecto, f. ψω. θ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*, Th. τέσσαρες, quatuor. ε 383.

Τεσσαρακονταέτης, *quadragenarius*, ex τεσσαράκοντα, *quadraginta*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, τὸ, annus, ε. 439.

Τέταται, *extensus est*, præt. pass. & τέτατο, pro ἐτέτατο; plusquamperf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέτακα, præt. pass. τέταμαι. θ. 638.

Τετάρτη, *quarta*, dat. a τέταρτος, ȣ, ὁ, *quartus*. Them. τέσσαρες. ε. 798.

Τετελεσμένον, perf. part. Vide in τελέσαιμι. ε. 559.

Τετιμένη, honorata est, per epenthesin Poëtic. τετιμένη, perf. part. pass. a τίω, punio, *honoro*, f. ίσω, p. κα. θ. 415.

Τετίμηται, *honorata est*, a τιμάω, *honoro*, Th. τίω, *idem*. θ. 449.

Τέτλαθι *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab a. 2. ἔτλην, verbi τλῆμι vel τλάω. per syncopen pro ταλάω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. subj. a τέτμω, *sortior, invenio*. Vide τέμνω, *seco*. unde τμάω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. θ. 610.

Τετοκυίης, *enixæ*, præt. med. part. a τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 589.

Τέτορ, pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, *quatuor*. sic accipitur a Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. ε. 696.

Τετραμμένοι, *versus*, perf. part. pass. a τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροφα. ε. 725.

Τε-

Τετρὰς, ἀδ⊕, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδα, acc. pro τετράδα. Them. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792. 796.

Τετράτρυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρὰς, ἀδ⊕, ἡ, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.

Τέταρτ⊕, per metathesin τέταρτ⊕, ου, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγ⊕, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. à τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, *sum*. Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, â τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Doricè pro σοῦ, & hoc pro σοῦ. Th. σύ, tu. ε. 328.

Τεῦξε, a. 1. ind. pro ἔτευξε, ut & Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, a. 1. act. 3. pl. τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. θ. 141.

Τεύχεα, τὰ, *arma*, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, à verbo τεύχω, εις, ει *fabricor*, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, *ars*, Τέχνῃσι, Ion. pro Τέχναις, θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. a τεός, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac τῇδε. ε. 206. 633.

Τηθὺς, ὐ⊕, ἡ, nomen mul. in acc. Τηθὺν. θ. 136.

Τήκεται, liquescit, a τήκω. θ. 866.

Τῆλε, procul. adverb. τηλοῦ, *procul*, idem quod τῆλε, τηλόθεν. θ. 785.

Τηλεβοάων, genit. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλεῖτοιο, gen. Ion. pro τηλεκλειτοῦ, *inclyti*, a τηλεκλειτὸς, οῦ, ὁ, est nomen viri. q. d. *longe latéque celeberrimus* ex τῆλε *procul* & κλειτὸς, *inclytus*. Them. κλείω, *celebro*. α. 327.

Τηλίσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *video*. θ. 566.

Τῆμ⊕, *tunc*, τημοῦτ⊕, pro τῆμ⊕. Th. ἦμ⊕, *quum*. ε. 574.

Τλώ, τλώδε, τλώ γε, τῇσιν pro ταῖσιν. Ion. ab ἡ, ε. 12. 39. θ. 917.

Τλὼ, acc. Doricè, pro σλὼ, a σὸς, σὴ, σὸν. Th. est σὺ. Doricè τὺ. ε. 299.

Τητᾷ, *careas*, 2. perf. præs. a τητάομαι, ῶμαι. Th. τητάω, ῶ, f. ήσω, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. ε. 205. α. 380. τὶ indefinit. *aliquid*. ε. 88.

Τίεσκεν, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro ἔτιε, a τίω, *honoro*, f. τίσω. α. 9. hinc & τίεται.

Τίη, Poetice pro τὶ, quid. θ. 35.

Τιθεῖσι, τιθεῖσι, *faciunt*. τιθείη, præs. opt. ε. 516.

Τιθεὶς, præs. part. τιθέμεν, Ionice pro τιθέναι, præs. inf. a τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 74. θ. 397.

Τιθωνῷ, dat. casus, nomen viri. ϑ. 984.

Τίκτε, Poëticè pro ἔτικτε, imperf. verbi τίκτω, pario; f. τέξομαι; a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 223.

Τιμᾷ, *honorat*, τίμαε, imperf. pro ἐτίμαε, *honorabat*. Th. τίω, *honoro*. τίμησε, a. 1. ind. pro ἐτίμησε. θ. 532.

Τιμὴ, ῆς, *honor*. τιμὴ, à τίω, *honoro* θ. 203.

Τίνυσθαι, *puniri*, præs. inf. idem quod τίεσθαι, τινυμένας, *vindicantes*, præs. part. Th. τίω, *punio*. ε. 802.

Τῖον, *honorarunt*, 3. pl. á. 2. act. pro ἔτιον, prima in a. 2. brevis est, cæteroquin longa, à τίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi, τίρυνθ', per apostrophum insolentem pro τίρυνθον. α. 81. ϑ. 292.

Τίς, *quis?* interrogativum, genit. τίνος. α. 7.

Τὶς, indefinitum in g. maf. *quispiam*, εἴ τις, *si quis*. in fœm. g. τὶς, *ulla*, & in neutro τὶ quod ε. 21. 188.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. med. opt. à τίω, ulciscor, punio, f. τίσω a. 1. ἔτισα. θ. 165.

Τίσιν, *ultionem*, acc. a. Τίσις, ultio. Th. τίω, punio. θ. 210.

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc. pl. præs. part. à τιταίνω, idem quod τίω, *punio*, *lædo*, τίω, habet primam longam. Alii vertunt *festinantes*, à τείνω, sed sic prima foret brevis. ϑ. 209.

Τιτάνῳ, *calci*, *gypso*, dat. sing. à τίτανος, ου, ἡ, calx. α. 141.

Τιταρήσιον, Nom. propr. α. 181.

Τιτῆνες, *Titantes*, posteri Saturni, τιτῆσι, dativ. plur. & τιτήνεσσι, Poëtice à τιταίνω, ulciscor, pœnas luo. Th. τίω, punio. θ. 630.

Τμηθεῖσα, *cæsa*, a. 1. part. pass. à τέμνω, *seco*, *scindo*, f. 1. τεμῶ, p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον, a. 1. pass. ἐτμήθην, præt. med. τέτομα ε. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præposit. ε. 50. 362. 483.

Τόδ', pro τότε, *tunc*, & τόδεν, idem. α. 32. 76.

Τοὶ, particula est enclitica; quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur interdum ornatus tantum gratia: ε. 106.

Τοίγε, *illi* ε. 724.

Τοῖο, Poët. pro τοῦ, ab ὁ, art. præpos. pro αὐτοῦ. θ. 210. 493.

Τοῖος, talis. Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, paragoge. Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ, art. præposit. ε. 57. 110.

Τοῖχον, *parietem*, acc. singul. ε. 730.

Τοκῆι, dat. Ionicè, pro τοκεῖ, à τοκεύς, *parens*, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκεῦσιν, à τίκτω, f. τέξομαι, *pario*. ε. 186. θ. 155.

Τὸν, quem, acc. ab ὁ, art. præp. ε. 32.

Τόσ☉-, & Poëticè, τόσσ☉-, tantus. Th. ὅσ☉-, & Poëtice, ὅσσ☉-, ε, ὁ, quantus. ε. 658. α. 441.

Τότε, τότ', pro τότε, *tunc*, Th. ὅτε, *quando*. ε. 563. 614.

Τό, τ', *hocque*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τό. ε. 358.

Τοπάρ☉-, idem quod πάρ☉-, Poëtice pro πρό, ante, τοπάροιθε. ε. 182. θ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ πρωῒ, *mane*, τὸ καθημέραν, *quotidie*, eleganter præponitur τό. ε. 485.

Τοῦ, & τοῦδε, *quo*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τό. ε. 33. 228.

Τοῦτο, & τοῦτ', τοῦθ', pro τοῦτο, ab οὗτ☉-, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*. ε. 110. 360.

Τοὔνεκα, *quocirca* pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratia. ε. 49. θ. 88.

Τοὺς, *hos*, ab ὁ, art. præp. ε. 136.

Τρεέτην, *timebant*, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρεέτην, ad formam ἐτυπτέτην, à τρέω, *tremo*, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, *tremebant*, à τρέω, *tremo*. α. 213.

Τρεῖς οἱ, & αἱ, *tres*. θ. 148. 321.

Τρέψας, *convertens*, & in accus. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέπω, *verto*, p. m. τέτροπα. ε. 314. 414.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. act. infin. à τρέφω, *alo*. f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. θ. 480.

Τρηχεῖα, *aspera*, f. g. à τρηχύς, ε☉-, ὁ. α. 119.

Τρέσσε, Poëtæ pro ἔτρεσε, *expavit*, à τρέω, *expavesco*. θ. 850

Τρέχει, *abit*, 3. præs. ind. à τρέχω, curro, f. θρέξομαι, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 217.

Τρητοῖο, *cavernosa*, Poët. pro τρητοῦ, in f. g. à τρητός, οῦ, ὁ, *perforatus*. Th. τράω, pro quo usitatum τιτράω, perforo, f. τρήσω, dicitur & τετραίνω, pro τιτραίνω, unde aor. 1. ἐτέτρηνα θ 331.

Τριχῖ ☉-, genit. à τριχὶν, ῖν☉-, ἡ, nomen mul α. 355.

Τρηχύς, Ion. pro τραχύς, *asper*. ε. 289.

Τρίβουσι, *atterunt*, 3. pl. præs. ind. à τρίβω, f. ψω, *tero*, *attero*, p. φα, prær. pass. τέτριμμαι, prær. m. τέτριβα. ε. 249.

Τρικάρηνον, triceps, τρία κάρηνα, *tria capita*, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres, & κάρηνον, τό, caput. Θ. 288.

Τριηκόντων, *triginta*, pro τριάκοντα, sunt enim ἄκλιτα. Th. τρεῖς, *tres*, ε. 694.

Τριηκάδα, acc. à τριηκάς, άδ☉-, ἡ, *tricesima pars*, τριηκοσιάς, *trecentas*, à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 764. θ. 715.

Τρίπηχυν, *tricubitalem*, acc. à τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, ε☉-, ὁ, *cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα. tripodem, à τρίπους, οδ☉-, ὁ, tripes.

pes. τριπόδην, acc. *tripedale*, à nominat. τριπόδης, ȣ, ὁ, τρίπος, ȣ, ὁ, Æol. pro τρίπȣς, οδος, ὁ, ex τρεῖς, *tres*, & πȣ̃ς, ποδὸς, *pes*, ε. 421. 655. α. 312.

Τριπόλῳ, dat. sing. *ter arato*, hinc τρίπολος γῆ, *terra, quæ ter aratro versa fuit*, à τρεῖς, & πολέω, *verto, aro*, θ. 971.

Τρὶς, *ter*, à τρεῖς, *tres* ε. 171. 250.

Τριςεννάδα, acc. à τριςεννὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis*, h. e. vigesimus septimus, ex τρὶς, *ter*. & ἐννέα, novem, ἐννὰς, ἀδος, ἡ, & εἰνὰς, ἀδος, ἡ, *nonus dies*. ε. 812.

Τρισκαιδεκάτην, h. e. tricesimum. ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, decem ε. 778.

Τρισπίθαμον, à σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*, ein Spanne, quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet ε. 424.

Τριςοχεὶ, *triplici serie*, adverb ex τρὶς, seu τρεῖς *tres*, & ςείχω, f. ξω, *ordine eo*. Э. 727.

Τρίτον, *tertium*, pro τρίτον, dicitur etiam τρίταλον. Them. τρεῖς, *tres*. ε. 142.

Τριτογένεια, nomen Minervæ. α. 197. est etiam nom. mul. Э. 924.

Τρίχες, *pili*, à nominat. θρὶξ, τριχὸς, ἡ. α. 391. in dat. pl. θριξὶ. ε. 537.

Τροίην, *Trojam*, à τρωὸς, τρωὸς, ὁ, *Trojanus*, ε. 164.

Τροπὴ, *conversio*, τροπὰς, acc. pl. ubi ας corripitur per licentiam Poëticam, quam vocant συςολήν. ε. 477. 562.

Τροχαλὸς, *incurvus*, metaphora desumpta à rota. Th. τρέχω, curro. ε. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. à τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, *vindemiator*, h. e. qui vina demit, à τρυγάω, *fruges carpo*. item per synec. gener. *vindemio*. Th. τρύγη, ης, ἡ triticum. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τρίφαλον, à triplici cono. Th. φαλὸς, ȣ̃, ὁ, conus galeæ. α. 199.

Τρύχȣσιν, *absumunt*, à τρύχω, idem quod τρύω, *attero*. ε. 303.

Τύνη, *tu*, pro Dorico, τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*, ε. 10.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. pass. à τύπτω. α. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*, nomen populi. θ. 1015.

Τυτθὸς, ȣ̃, ὁ, *parvus*, & τυτθὸν, *paululum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τυτθὸς, ȣ̃, ὁ, *mamma*. ε. 467.

Τυφάονα, acc. à τυφάων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, τυφαόνιον, nomen proprium loci. α. 32. θ. 306.

Τυφωέος, gen. τυφωεὺς, nomen est gigantis. θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul. Э. 360.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*, part.

part. a. 2. act. à τυγχάνω, *sum, evenio, incido*, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτευχα. 9. 973.

Τώ, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*, ε. 473. sed τῷ, dat. sing. ε. 279.

Τῶν, & τῶν γε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 244. 333.

Τώς, *sic*, pro οὕτως, per aphæresin. Th. ἔτ⊙, ε, ὁ, *hic*. α 219.

Υ.

ΥΑ'δες, *stellæ septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*, ab ὕω *pluo*, ε 613.

Ὕβρις, ὕβρε⊙, ὕβρει, ὕβριες, *injuria*. Hinc est ὑβρίζω, *contumelia afficio*, unde est, ὑβριστής, ε, ὁ, insolens, protervus, in accusat. ὑβριστὴν. ε. 212. θ. 307.

Ὑγρός, ε, ὁ, humidus: hinc ὑγραίνω, *humecto*, ε. 623.

Ὕδει, *aquæ*, dat. cas. ab ὕδ⊙, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*. ε. 61.

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, Hydram, ab ὕδωρ, ατ⊙, τὸ, aqua, 9. 313.

Ὕδωρ, *aqua*, genitiv. ὕδατ⊙. ε. 194.

Ὕει, *pluit*, 3. præs. ind. ab ὕω, *pluo*, f. ὕσω, hinc ὑετός, ε, ὁ, *pluvia*. ε. 543. 550.

Υἷι, à nominativo, ὑῖς, *filius*, in gen. ὑι⊙, & contractè ὑ⊙, in dat. ὑῖι, & contractè, ὑῖ. α. 250. ὑέϊ, ὑέες, ad formam βασιλέες, ab ὑεύς, *filius*. vox hæc varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. 9. 368.

Υἱός, ε, ὁ. *filius*. θ. 526. 532.

Ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, hinc ὑλήεις, εντ⊙, *sylvosus*, ὑλήεσσης. 9. 1010.

Ὑληκοῖται, *qui in sylvis dormiunt*. nom. pl. ab ὑληκοίτης, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & κοίτης *lectus* confer supra ἡμερόκοιτ⊙, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Ὑλοτόμ⊙, ε, *cæsor lignorum*, hinc & ὑλοτομέω, *ligna in sylvis cædo*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω seco. f. μῶ, p. m. τέτομα. ε. 420. 805.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab ὑλοφάγ⊙, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, sylva, & φάγω, *edo*. a. 2. ἔφαγον. ε. 589.

Ὑμεῖς, *vos*, à σύ, *tu*, hinc ὑμέτερ⊙, vester. 9 963.

Ὑμέναι⊙, *hymenæus*, ab ὑμὴν ἐν⊙, ὁ, *pellicula*, *qua fœtus involvitur*. α. 274.

Ὕμμι, *vobis*, Æolicè, pro ὑμῖν. ὑμὸν, pro ὑμέτερον. α. 328. θ. 661.

Ὑμνέω, celebro, laudo. f. ήσω, ὑμνέεσαι. Poët. pro ὑμνέεσαι. pl. part. præs. f. g. ὑμνήση, a. 1. act. subj. ὑμνεῦσι, Dorice, pro ὑμνεῦσι. ὑμνεῦσαι. part. præs. f. gen. pl. num. pro ὑμνεῦσαι, Dorice, ab ὕμν⊙, hymnus, carmen, Th. ὕδω, celebro, cano,

cano. ε. 2. θ. 11. 33.

Ὕμν☉, ε, ὁ, carmen, ab ὕδω, celebro, ὑμνῶ, carmine. ε. 655.

Ὕοι, pluat præſ. opt. Vide in ὕω. ε. 486.

Ὑπαὶ, præpoſ. pro ὑπὸ, Poëtice, ubi redundat. α. 71. 278.

Ὑπαλεύασθαι, ſubterfugere, ſc. debes, (a. 1. med. infin. Th. ἀλέω, molo, bito, Poët. ἀλεύω.) ε 555. ὑπαλεύεο, ebita ε. 758.

Ὑπαλύξαι, effugere, a. 1. act. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, bito. α. 304.

Ὑπέδεκτο, ſuſcepit, pro ὑπεδέδεκτο, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. habet ſignificationem mediam, ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι, præt. ὑποδέδεγμαι, ſuſcepi. Th. δέχομαι, f. ξομαι, capio. θ. 513.

Ὑπεθήκατο, inſtruxit. 3. ſing. a. 1. med. ind. ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono, θ. 175.

Ὑπεκπροφύγοι, effugiat. a. 2. opt. ab ὑπεκπροφεύγω, clam effugio, ab ὑπὸ, ἐκ, πρὸ & φεύγω fugio. α. 22.

Ὑπεναντί☉, adberſarius, ab ἐναντί☉, oppoſitus. Th. ἀντὶ, præpoſitio pro. α 347.

Ὑπένερθε, ab ἔνερθε, infra. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra. α. 410.

Ὑπεξήλυξε, ebitabit, a. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ξω, a. 1 ἤλυξα, ας, ε. θ. 615.

Ὑπὲρ, præpoſit. pro, ſupra. ε. 45.

Ὑπερβάλλων, ſuperans, præſ. part. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. ε. 487.

Ὑπερβασίη, ας, ἡ, transgreſſio, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑβερβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. ε. 825.

Ὑπέρβι☉, biolentus, omnem vim excedens, ex ὑπὲρ, ſupra, & βία, ας, ἡ, bis, robur, unde eſt Latinorum, ſuperbus. θ. 139.

Ὑπερηφανὴς, & ὑπερήφαν☉, ε, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus, conſpicuus ſuper alios, ut ὑπερήφανα τέκνα, ſuperba proles, ex ὑπὲρ, & φαίνω, f. ανῶ, p. πέφαγκα, oſtendo, in lucem edo. θ. 149.

Ὑπερήνωρ, ορ☉, ὁ, ſuperbus. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, bir. θ. 995.

Ὕπερθεν, ſeu ὕπερθε, ſupra. Th. ὑπὲρ, ſuper. ε. 543.

Ὑπέρθυμ☉, ὁ, magnanimus. Th. θυμὸς, ε, ὁ, animus. θ. 719. 937.

Ὑπερθύριον, ſuperliminare. Th. θύρα, ας, ἡ, janua. α. 271.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro ὑπεριονίδε, ab ὑπεριονίδης, ε, ὁ, nomen gentil. θ. 1010.

Ὑπερίον☉, gen. ab ὑπερίων, nomen viri θ. 134. 374.

Ὑπερκύδαντα, acc. ab ὑπερκύδας, αντ☉, ὁ gloria ſupereminens. Th. κῦδ☉, ε☉, τὸ, gloria.

Ὑπερμενέ☉, præpotentis, ab

 ὑπερ-

ὑπερμενής. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 413.

Ὕπερος, ου, ὁ, *piſtillum*, veteres mortario uſi fuerunt pro molis ε. 421.

Ὑπερόπλου, gen. ab ὑπέροπλος, *inſolens*, cujus robur arma ſuperat. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma*, θ. 516.

Ὑπέστη, *pollicitus erat*, a. 2. act. ab ὑφίστημι, ſuppono. Th. ἵστημι, *ſtatuo*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. θ. 402.

Ὑπέρτατα, *ſupremas*, ſuperl. ab ὑπὲρ, *ſuper*, comp. ὑπέρτερος, *ſuperior*, ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὕπατος, per ſyncopen. *Conſul*. ε. 8.

Ὑπευνηθεῖσ', *congreſſa*, a. 1. part. paſſ. pro ὑπευνηθεῖσα, ab ὑπευνάω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *lectus*, ϑ. 374.

Ὑπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὕπειμι, *ſubſum*. α. 266.

Ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus, ὕπνῳ, ε. 116.

Ὑπὸ, & ὑφ', *à* vel *ſub*, præpoſit. α. 63. 367.

Ὑποδδείσας, *ſubveritus*, part. a. 1. act. δ. ingeminatur metri cauſa, ab ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*, f. δείσομαι, p. δέδοικα. α. 98.

Ὑπεκπροφύγῃ. a. 2. act. ſubj. alii ὑπεκπροφύγοι, a. 2. act. opt. *effugerit*, à φεύγω. *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον α. 42.

Ὑποδμηθεῖσα, *ſubjugata*, participium aor. 1. paſſ. ab ὑποδμάομαι. f. ήσομαι, p. δέδμημαι, pro ὑποδαμάομαι. Th. δαμάω, ῶ, domo. α. 53.

Ὑποκυσσαμένη, σ duplicatur metri cauſa, part. a. 1. med. ab ὑποκύομαι, *fio gravida*. Th. κύω, f. σω, in utero fero. ϑ. 308.

Ὑπόδρα, *torve*, adverb. ponitur ἐπιῤῥηματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epentheſin τοῦ δ. Th. ὁράω, f. άσω, p. ὅρακα, & Att. ἑώρακα. α. 445.

Ὑπολαμπὲς, neutr. ab ὑπολαμπὴς, *ſublucidus*. Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. α. 142.

Ὑπαλεύεο, *fuge*, pro ὑπαλεύου, præſ. imper. ex ὑπὸ & ἀλεύομαι. Th. eſt ἀλέω, *molo*, item *vito*. ε. 758.

Ὕπνος, ου, ὁ, *ſomnus*. ϑ. 212.

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet*, à πόρτις ιος, ἡ, *vitula*, ε. 601.

Ὑποταρτάριοι, *ſub tartarum detruſi*. Th. τάρταρος, ου, ὁ, *tartarus*. ϑ. 851.

Ὑποσσευομένων, *irruentibus*, præſ. part. verbi σεύω, *agito*, idem quod σείω α. 373.

Ὑποσχόμενος, part. a. 1. med. ab ὑπίσχομαι, *promitto*, f. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, habeo. θ. 170.

Ὑποχθόνιοι, *ſubterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ *ſub*, & χθὼν, *terra*. ε. 140. ϑ. 304.

Ὑποδέξεται *ſuſcipit*, f. 1. m. ab ὑποδέχομαι. f. ξομαι à δέχομαι, capio. ϑ. 419.

Ὑσμίνη, ἡ, pugna. Them. μένω,

μένω, maneo. α. 178.

Ὕστερος, ου, ὁ posterior, sequens. ε. 349.

Ὕφαινε, texebat. imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo. α. 28.

Ὑφήσσων, aliquanto minor & junior, q. d. subminor, ab ὑπὸ, & ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor. α. 258.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, a, um, ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo. α. 440.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans, ex Adverbio, ὕψι, alte; Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, fremo, resono. ε. 8.

Ὑψίζυγος, altijugus, ex ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζευγνύω, jungo. ε. 18.

Ὑψίκομος, alte comatus. Epith. quercus, ex ὕψι, alte, & κόμη, ης, ἡ, coma, α. 376.

Ὑψιμέδοντος, genit. ab ὑψιμέδων, in alto regnans. ex ὕψι, altè, hoc ab ὕψος, εος, altitudo, & μέδω, impero. ϑ. 529.

Ὑψόθεν, & ὑψοῦ, altè, adverbia. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo. ε. 549. 847.

Φ.

ΦΑέθοντα. Phaëthonta, nomen viri. φαέθων, οντος, ὁ, lucidus. præs. part. q. d. lumen currens, à φαέθω, idem quod φάω, luceo. ϑ. 760.

Φαεινὴ, lucet, 3. præs. ind. act. à φαείνω, luceo. Th. φάω, luceo. ε. 526. ϑ. 372.

Φαεινὸς, οῦ, ὁ, splendidus, à φαείνω, idem quod φάω, splendeo, α. 225.

Φαεσιμβρότου, gen. à φαεσίμβροτος, lucem hominibus prabens, à φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis. ϑ. 958.

Φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ illustris. Th. φαιδρὸς, οῦ, ὁ, hilaris, ϑ. 940.

Φαιδρύνεσθαι, ablui, præs. inf. pass. à φαιδρύνω, nitidum reddo. Th. φαιδρὸς, οῦ, ὁ alacer. ε. 751.

Φαινομένην, apparentem, præs. part. pass. à φαίνω, ostendo, facio apparere. φαίνετε, ostendite, φαῖνε pro ἔφαινε, exserebat, imperf. Ionic. Vide φαιναίη. ϑ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ, γγος, ἡ, acies quadrata. ϑ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, apparuerit. 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῇ, 3. sing. a. 2. pass. sub. φανεῖσαι. part. a. 2. pass. verbi φαίνω, in lucem profero, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, p. pass. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456. 596.

Φάος, εος, τὸ, lumen, à φάω, luceo, ε. 154.

Φαρέεσσι, dat. pl. Poët. à φᾶρος, εος, τὸ, vestis exterior, palla ε. 196.

Φαρέτρην, acc. Ion. παρὰ τῷ φέρε-

φέρεσθαι, quia sagittæ in ea feruntur. α 129.

Φάρμακον, ου, τὸ, remedium, accipitur etiam pro veneno. ε. 483.

Φασὶ & φασὶν, ajunt, 3. pl. ind. præs. a φημὶ, dico ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε dictitabat. imperf. pro ἔφη, Poëtice, ab inusit. φάσκω. Sic στάσκε (ἰλιαδ. 6. v. 60.) pro ἔστη. θ 209.

Φατὸς, celebris, φατειὸς, enarrabilis, & in gen. pl. φατειῶν. Th. φημὶ vel φάω, dico. ε 3 α. 144. 161.

Φάτο a. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἐστάμην, ἔστατο Th. φημὶ, vel φάω, dico. α. 115.

Φείδεο parcas, præs. imperat. m. Ion. pro φείδου, verbi φείδομαι parco, f. φείσομαι p πέφεισμαι ε. 602.

Φειδὼ, όος, ἡ, parsimonia. 4. contractè, hinc φειδωλὸ, parca ε. 367. 718.

Φερβέμεν, Ion. pro φέρβειν, pascere, præs. inf. a φέρβω, f. ψω pasco. ε. 375.

Φερέοικος, epitheton cochleæ, domiporta. à φέρω, fero, & οἶκος domus. ε. 569.

Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, almus. à φέρω, fero, & βίος, ου, ὁ, vita. θ 693.

Φερεσσακέας ferentes scuta, scutiferos, à φερεσσακής. hoc à φέρω, fero & σάκος, εος, τὸ, scutum, Th. σάττω, onero. α. 13.

Φέροιεν, gererent, 3. præs. ind. opt. φέρουσα, præs. part. φέρετ', pro φέρετο, 3. pers. imperf. φερέμεν. Ion. pro φέρειν, à φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, p. m. ἤνοχα. ε. 213. α. 150.

Φέρουσα, ης, ἡ, nomen Nymphæ. θ. 248.

Φέρτατος, superl. præstantissimus. à φέρω, φέρτερος. ε. 49.

Φέρων, φέρουσα, ferens, præs. part. Vide in φέροιεν. θ. 202.

Φεύγουσαι, fugientes. præs. part. f. g. pl. num. à φεύγω, fugio, φεύξεσθαι, f. 1. inf. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφυγα. ε. 618. α. 112.

Φῆ, dixit, pro ἔφη a. 2. vel imperf. à φημὶ, dico. θ. 550.

Φηλήτησι, (alii φιλήτησι) furibus, dat. pl. Ion. à φιλήτης, ου, ὁ, fur. hoc à φίλος, ου, ὁ, amicus, sed φηλήτης, ου, ὁ, impostor, à φῆλος, ου, ὁ, impostor, hinc φηλέω, decipio. ε. 373.

Φήμη, ης, ἡ, fama. à φημὶ, vel φάω, dico ε. 759.

Φημὶ, dico. præs. ind. ἔφην, a. 2. hinc φημίζω, divulgo, dico. ε. 654. 762.

Φθάμενος, antevertens. part. a. 2. med. à φθάω, prævenio, f. φθάσω, a. 1. ἔφθασα, a. 2. act. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην, ad formam τοῦ ἐστάμην. ε. 552.

Φθέγγοινθ', pro ἐφθέγγοντο, sonabant, imperf. à φθέγγομαι, loquor.

loquor. φθέγξατο, 2. 1. med. Ion. præt. paſſ. ἔφθεγμαι, præt. m. ἔφθογγα. θ. 831.

Φθείρεσι, *perdunt*. 3. perſ. pl. ind. præſ. à φθείρω, f. ερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα. a. 2. ἔφθαρον, p. m. ἔφθορα. Them. primum φθέω. θ. 876.

Φθίνω, *pereo*, *deficio*, præſ. ind. hinc in genit. part. φθίνοντος, φθινόντων. ε. 796. θ. 59.

Φθισήνορα, acc. ſing. à φθισήνωρ, *perdens viros*, epitheton bello congruentiſſimum, à φθέω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, *vir*. θ. 431.

Φθονεῖ, *invidet*. 3. perſ. præſ. ind. à φθονέω, invideo. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνος, ȣ, ὁ, *invidia*. ε. 26.

Φίκιον, accuſ. à φίκιος nomen montis. ex ἶφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*, quia ardui montes ſummis viribus ſunt ſuperandi. α. 33.

Φιλήτησι, *furibus*, dat. pl. pro φιλήταις à φιλήτης, ȣ, ὁ, *fur*. Th. φίλος, amicus. ε. 373.

Φίλος, ȣ, ὁ, *amicus*. φιλα & φίλ' in pl. ε. 182. 304.

Φιλεῖ, *amat*. 3. præſ. ind. à φιλέω, f. ήσω, p. πεφίληκα, part. m. πέφιλα. ε. 15. 298. 340.

Φιλεῦνται, Doricè pro φιλȣ̃νται, 3. pl. præſ. à φιλέω, amo. Th. φίλος, θ. 97.

Φιλλυρίδης, nomen gentile. θ. 1002.

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *amans riſus*. Die gern lachet / Poët. geminant μ. ex φίλος, amicus, & μειδάω, rideo. θ. 989.

Φιλομμηδέα, acc. ſing. à φιλομμηδὴς, έος, quæ amat genitalia, à φίλος, & μῆδος, εος, cura, & μήδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. In carminis dimenſione hic legendum φιλομμηδῆ. θ. 200.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*. Th. φίλος, ὁ, amicus. θ. 651.

Φίλȣ, *cari*, genit, à φίλος, ȣ, ὁ, *amicus*. θ. 180.

Φίλῳ, *amico*, dat. ſing. ut & φίλῃ in f. g. φίλοισιν, & φίλῃσι dat. pl. Ion. ε. 368. θ. 162. 283.

Φίλτερος, *carior*, comparat. pro φιλότερος, in ſuperl. φίλτατος, à φίλος, ȣ, ὁ, *amicus*, ε. 307. α. 78.

Φλεγέθοντος, *ardentis*, gen. part. præſent à φλεγέθω, ex φλέγω, *uro*, & θέω, *curro*. θ. 846.

Φλεγύαο, *aquilæ*, genit. Æolicus à φλεγύας, ȣ, ὁ, *aquila*, ἀπὸ τȣ̃ φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. α. 134.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*, à φλέγω, ξω, uro. θ 697. 859.

Φόβος, *timor*, à φέβομαι, in præs. med. πέφοβα. α. 144. 155.

Φοβέεσκον, 3. pl. imperf. Poëticè pro ἐφόβȣν, à φοβέω, ῶ, *timorem injicio*, *terreo*. φοβέομαι, ȣ̃μαι, *timeo*. Th. φέβομαι, *timeo*. α. 162.

Φοῖβος, φοίβȣ, *purus*, *lucidus*. eſt-

estque Apollinis epitheton: & φοίβη, nomen Deæ. θ. 404.

Φοινικόεις, εντ@, *puniceus*, à φοῖνιξ, ικ@, ὁ, *palma arbor, color ruber*. α. 194.

Φοιτῶσι, φοιτάω, *ventito, frequento*, f. ήσω, p. ηκα. ε. 103.

Φόνον, cædem, à φόν@, ου, ὁ, cædes, à φένω, *occido*, unde præter. med. πέφονα. α. 17. ϑ. 228.

Φόρκυϊ, *Phorco*, dat. sing. nom. propr. θ. 270.

Φόρκυν@, gen. à nomin. φόρκυν, υν@, ὁ, & φόρκυ@, *nomen monstri marini*. in acc. φόρκυν, in dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι. ϑ. 237.

Φόρμιγγι, dat. ἡ φόρμιγξ, ιγγ@, *cithara, testudo*. α. 280.

Φορμὸς, ου, ὁ, *sporta*, ε. 480.

Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. verbi φορτίζω, onero, f. σω. p. πεφόρτικα. Th. φόρτ@, ου, ὁ, *onus*. ε. 688.

Φόρτ@, ου, ὁ, *onus*, hinc φορτίον, ου, τὸ, *onus*, φορτί', pro φορτία, *onera*. ε. 642.

Φόως δε, in lucem, à φόως, idem quod φῶς, οτὸς, τὸ, *lux*, Th. φάω, *luceo*, ϑ. 669.

Φραδμοσύνῃσι, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις, à φραδμοσύνη, ἡ, *consilium*. Th. φράζω, f. σω, *dico*, ε. 243.

Φράζεσθαι, *cogitare*, præs. inf. φράσάτην, 3. dual. a. 1. act. Ion. φρασσαίσθ', pro φράσαισθαι, φράσσαιτο, pro φράσαιτο. 3. sing. a 1. med. opt. φρασσάμεν@, part. a. 1. med. pro φρασάμεν@, metri causâ, φράζομαι, *considero*. Th. φράζω, dico f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον, ε. 365. α. 218. ϑ. 891.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, *præcordiis, mente*. dat. pl. à φρὴν, *mens*. ε. 47. 389.

Φρίσσει, horret. 3. præs. ind. φρίσσω, *contremisco*, f. ξω, p. χα. φρίσσουσ', pro φρίσσουσι, φρίσσον pro ἔφρισσον, imperf. ε. 510. α. 171.

Φρονέω, *sapio, cogito*, f. ήσω. p. πεφρόνηκα. Them. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, ε. 200. ϑ. 461.

Φύγοις, *effugeris*, a. 2. opt. act. à φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα, ε 682.

Φυὴν, *naturam indolem*, à φυὴ, ῆς, ἡ. Th. φύω. nascor α. 88.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακ@, ὁ καὶ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*. ε. 122.

Φύλλα, *folia*, nom. pl. à φύλλον, ου, τὸ, *folium*, dat. pl. φύλλοισι. ε. 419.

Φυλάσσει, *custodit*, 3. præs. φυλάσσεο, pro φυλάσσου, præs. imperat. pass. à φυλάσσω, *custodio*, f. ξω, p. χα. ε. 489. ϑ. 769.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod Φυλὴ, ῆς, ἡ, *tribus, genus*, φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, ιδ@, ἡ, *pugna*, in acc. φύλοπιν & φυλόπιδα, proprie *clamor bellicus*, à φῦλον seu

seu φυλὴ, ῆς, ἡ, natio, gens, & ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox, q. d. ὂψ τῶν φύλων, *clamor nationum*. Sic βοὴ, ponitur pro *bello*, ἰλιαδ. β. 408. per metonymiam adjuncti, vel quasi, ἡ τῶν φύλων ὄπος, quod bellis puniat Deus homines, ab ὄπις, ιδ☉, ἡ, *ultio*. α. 23. 114. 200.

Φύρειν, *miscere*, præs. inf. à φύρω, f. υρῶ, & Æolic. φύρσω, p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*, in dat. pl. φυτοῖσι, hinc φυτεύω, *planto*, φυτεύσῃ, *plantaret*, 3. perf. a. 1. sub. φυτεύσατο, a. 1. m. ind. Ionic. Th φύω, *nascor*, ε. 567. 780. 810. a. 29. ϑ. 986.

Φωκῆες, nomen gentis, α. 25.

Φῶκον, nom. viri. *phoca* est bellua marina, φώκαινα. φώκη, *vitulus marinus*, pessime olet. ὀδυσσ. δ. 443. ϑ 1004.

Φωνῇ, dat. sing. à φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*, α. 382.

Φωτὸς, *viri*, genit. sing. φῶτα, *virum*, acc. sing. à φὼς, *vir*, φωτῶν, *virorum*, per synec spec. *hominum*, φῶτες, *viri*. Sed φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, differentiæ causa facit Genitivum pluralem φώτων. Th. φάω, *luceo*. ε. 191. α. 149. 420.

X.

X, propter sequentem Vocalem aspiratam pro κ. pro καὶ, sæpe pro κε, κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales. ε. 390. 432.

Χάε☉, genit. sing. à Χά☉, ε☉, τὸ, *rudis indigestaque materia, qualem fingebant*. Vide in χά☉. ϑ. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. perf. præs. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, f. 2. pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρα. ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præs. part. à χαλαίνω, idem quod χαλάω, f. άσω, *laxo*, α. 308.

Χαλέπτω. *damno afficio, everto*, hinc χαλεπὸς, gravis, χαλεπὴ, χαλεποῖο, gen. Ion. χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χαλεπώτατ☉, *difficillimus*, superl. & χαλεπῶς, adv. ε. 5. 91. 290. 330. 555. 672.

Χαλκεόφων☉, ȣ, ὁ, *aerea voce*, ex χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs, &, φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. ϑ. 311.

Χαλκοκορυστὴν, *aerea galea munitum*, acc. sing. à χαλκοκορυστὴς, ex χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*, & κόρυς, υθ☉, ἡ, *galea*, ϑ. 984.

Χαλκῷ, ære, dat. sing. χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs. ε. 150. α. 415. hinc χάλκε☉, ῦς, æreus, & χάλκει☉, metri gratia. χαλκίδα. acc. à χαλκὶς, nomen urbis ε. 143. 149. 653.

Χαμαὶ, humi adv. hinc χαμαιγενέων, *humi prognatorum*; à χαμαιγενὴς, ex χαμαὶ & γείνομαι. ϑ. 879.

Χά☉, hiatus, tenebræ, à χαίνω, hisco: hinc χαόω, in chaos

chaos verto. θ. 116.

Χαρασσόμενος, præs. part. χαρασσόμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, à χαράσσω, f. ξω, *sculpo, incido, acuo.* ε. 571.

Χαρίεντας, acc. pl. à χαρίεις, χαρίεσσα, εν, elegans, à χάρις, ιτος, ἡ, gratia. θ. 129.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*, in acc. χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, Deæ, in gen. pl. Χαρίτων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.* α. 400.

Χαροποῖο, gen. Ion. à χαροποὶ, *truces*, fulvi alioquin, χαροπὸς, ȣ̃, ὁ, *lætus, vultu serenus, cæsius, cæruleus*, ab ὢψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & χαίρω, gaudeo. θ. 321.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus.* Th. χαίνω, *hisco.* θ. 740.

Χατίζων, egens, præs. part. à χατέω. *egeo.* ε. 21.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ, *curvos dentes habens*, dicitur & χαυλιόδȣς, ab ὀδȣ̀ς, όντος, ὁ, *dens* α. 387.

Χεῖ, *fundit*, præs. ind. verb. χέω, seu χείω *fundo*, f. χέσω, χείσω, & χεύσω, a. 1 ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 419.

Χείλεσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labium, labrum*, ε. 97.

Χείμαρος. *clavus ligneus sub carina.* χείμαῤῥος. hyeme fluens, a χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.* & ῥέω, *fluo.* ε. 624.

Χεῖμα, χείματος, hyems, hinc χειμὼν, ῶνος, *idem.* hinc χειμέριος, & χειμερίη, *hyemalis.* ε. 492. 563. 638. 673.

Χεύουσι, 3. pl. præs. ind. Poëtice pro χέουσι; à χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευα, & ἔχεα, pro ἔχευσα, f. 2. χεῶ, a. 1. pass. ἐχύθην, quasi à χύω. θ. 83.

Χειροδίκαι nom. pl. à χειροδίκης, *cui jus est in manibus* ex χεὶρ, *manus*, & δίκη, ἡ, *jus.* ε. 187.

Χειρὸς, gen. à χεὶρ, *manus*, χειρὶ, χεῖρα, χεῖρες, dat. pl. χερσὶ, χερσὶν, & χείρεσσι, Ion. & Poët. ut & χείρεσσιν, ε. 478. 795. α. 188. θ. 747.

Χείρων, *Chiron*, nomen viri. θ. 1001.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, *hirundo.* ε. 566.

Χερείων, *deterior*, & χειρότερον, *deterius*, novus comparativus à κακὸς, *malus* in comp. κακίων, χείρων, & Poët. χερείων, in superl. κάκιστος, & χείριστος. ε. 519. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χειρὸς. ε. 319.

Χηλῇσι, dat. pl. Ionic. à χηλὴ, ῆς, ἡ. *ungula, forfex.* α. 62.

Χηρωσταὶ, *re mori cognati.* Th. χῆρος, ȣ, *viduus.* θ. 607.

Χήτει, dativus sing. à χῆτος, εος, τὸ *penuria.* Th. χατέω, ῶ, *egeo.* θ. 605.

Χθονίης, gen. à χθόνιος, *terrestris*, à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.* α. 373.

Χίλιοι, in f. g. & χίλιοι, *mille*, in m. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Ion. *capra hyeme nata*, à χεῖμα, τ☉, τὸ, *hyems*, per syncopen τῦ ε ψιλῦ, metri causa. θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. à χιτών, ῶν☉, ὁ, *tunica*, Ionice, κιθών. ε. 534. α. 287.

Χλαῖναν, acc. à χλαῖνα, ἡ, *lana*, vestis species. α. 535.

Χλοερῷ, dat. à χλοερὸς, *viridis*, unde per crasin χλωρὸς, χλωρῦ. ε. 741. α. 393

Χλοῦναι, *agrestes*, à χλόνης, per crasin pro χλοεύνης, ut sit, qui in virenti gramine cubat, epitheton apri, ex χλόα, *herba virens*, & εὐνὴ, ἡ, *cubile*, α. 177.

Χοάνοιο, gen. Ion. χόαν☉, *catinus*, à χέω, *fundo*. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλυ, à χόλ☉, υ, ὁ, *bilis*, item *ira*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis θ. 221.

Χολέμεν☉, *iratus*, præs. part. à χολόομαι, ῦμαι, *irascor*, Th. χολὴ, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολωσάμεν☉, *iratus*, part. a. 1. med. pro quo Poëtæ quoque dicunt, χωσάμεν☉, à χολόω *irascor*, Th. χολὴ bilis. ε. 53.

Χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, chorea, tripudium. α. 201.

Χόρτος, ῦ, ὁ, *fœnum*. hinc χορτάζειν, proprie *herbis*, seu *fœno pascere*, per synecd. *saturare*. ε. 604.

Χρεία, *debita*, in dimensione Poëtice legendum χρά, vel ει abesse debet, quod mihi sit verisimilius, χρεία vero derivatur à χρεῖον, υ, τὸ, *debitum*, χρέ☉, ε☉, *idem*. ε 645.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, *egestas*, *utilitas*, &c. ε. 402.

Χρέμισαν, *hinnivere*, a. 1. Ionic. à χρεμίζω, per syncopen pro χρεμετίζω, f. ίσω, *hinnio*, α. 348.

Χρηίζειν, præs. inf. à χρηΐζω, idem quod χρήζω, *egeo*. Th. χρεία, *indigentia*. ε. 365.

Χρῆμα, ατ☉, τὸ, *res*, χρῆμ' pro χρῆμα, & χρήματ' pro χρήματα. ε. 342. 603.

Χρισαμένη, part. a. 1. med. *uncta*. Errant ergo qui ajunt, aor. 1. med. non habere passivam significationem, à χρίω, f. ίσω, *ungo*, perf. pass. κέχρισμαι. ε. 521.

Χρόν☉, υ, ὁ, *tempus*. ε. 132.

Χροὸς, genit. à χρῶς, *cutis*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*. Dicitur χρό☉, υ, ὁ, & χρῦς, χροὸς, ὁ, χροὶ, χρόα, ε. 74. 190. 534.

Χρυσάμπυκες, *aurea mitra revincta*, ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum*, & ἄμπυξ, υκ☉, ὁ, ἡ, propriè *funiculus auratus*, *quo juba equorum in fronte sparsa colligantur*, ab ἀμπέχω, *circumdo*. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. θ. 916.

Χρυσάορ, *accinctus aureo gladio*, nomen viri, in acc. χρυσάορα. ε. 769. ex χρυσὸς, αυ

aurum, & ἄορ, ϱος, τὸ, ensis, ϑ. 282.

Χρύσειαι, pl. à χρύσεια, χρυσῆς, pro χρυσέης. ϑ. 975. χρυσῆν. ε. 65.

Χρύσειος, idem quod χρύσεος. α. 313.

Χρύσεος, & contractè, χρυσοῦς, *aureus*, à χρυσός, οῦ, ὁ, *aurum*. α. 297. ϑ. 216.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus*, ex χρυσός, & κόμη, ης, *coma*. ϑ. 947.

Χρυσοπέδιλοι, *aureis calceamentis gaudentem*, ex χρυσός, οῦ, ὁ, *aurum*, & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*. ϑ. 454.

Χρυσοστέφανος, aurea redimitus corona. à χρυσός, οῦ, aurum, & στέφανος, corona. Th. στέφω, corono. ϑ. 17.

Χρώς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, idem quod χροῦς, χροὸς. Th. χρόα, ἡ, *color*. ε. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. à χυτρόπους, olla pedes habens, ex χύτρος, ου, ὁ, *olla*, & ποῦς. ε. 746.

Χωόμενος, *succensens*, part. præs. med. pro χολούμενος. χωσάμενος, part. a. 1. med. verbi χώομαι, idem quod χολοῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 12. ϑ. 533.

Χώρου, genit, à χῶρος, ου, ὁ, *locus*, *sedes*. item, *spatium*. item, *ager*, *prædium*, *fundus*. α. 410. θ. 731.

Χώσατο, pro ἐχολώσατο, *iratus fuit*, a. 1. m. Ionic. à χώομαι, *irascor*, Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*, α. 554.

Ψ.

Ψαμάθη, nom. mul. à ψάμμος, ου, ὁ, arena, sabulum α. 260.

Ψεύδεα, *mendacia*, acc. plur. à ψεῦδος, ψευδέας, ubi in dimensi ne legendum ψευδεῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. *falsus*, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo*, f. ψεύσω, p. ἔψευκα, p. pass. ἐψεύσμαι, a. 1. m. ἐψευσάμην. ε. 78. 707. ϑ 229. 783.

Ψιάδας, *guttas*. acc. plur. à ψιὰς άδος, ἡ, *roris gutta*. α. 384.

Ψολόεντι, *ardenti*, dativ. sing. à ψολόεις, Th. ψόλος, ου, ὁ *fuligo* à 492.

Ψυχὴ, *vita*, *anima*. ψυχὰς, *vitas*. per metonym. causæ. α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, à ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ψυχρὴ, pro ψυχρὰ, Ion. ε. 545.

Ω.

Ὦ, O, vocativus. ε. 27.

ᾧ, *cui*. ε. 57.

Ὧδε, *sic*. ε. 35.

Ὠδύσσατο, *iratus est*, a. 1. m. Poët. ὠδυσάμην, ab ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. ϑ. 617.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceani*. ϑ. 364. 507. 956.

Ὠκεανὸς, *Oceanus*, ex ὠκέως, *citò*, & νάω, *fluo*. ε. 169. ὠκεανοῖο, pro ὠκεανοῦ. ε. 564. θ. 133.

Ὠκέες, pl. *veloces*, ὠκεῖς. gen. sing.

sing. f. g. ὠκεῖα, ab ὠκύς, *celer*, m. g. & in n. g. ὠκύ. α. 61. θ. 998.

Ὠκέῃς, pro ὠκείαις, dat. pl. Ion. θ. 269.

Ὠκεῖαν, acc. f. g. ab ὠκύς, έος, ὁ, celer, ὠκέῃς pro ὠκείαις. Ion. dat. pl. ὠκέα, Poetæ pro ὠκεῖα. θ. 266. 780.

Ὠκυπέτης, *celeriter volans*, ex ὠκύς, έος, ὁ, *celer*, & πέτομαι, *volo*. est & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 210. 267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠκύπους, οδος, ὁ. idem quod ποδώκης. ὠκυπόδεσσι, dat. pl. Ion. α. 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. θ. 360.

Ὤλεσε, a. 1. ind. ab ὄλλυμι, *perdo*, in fut. ὀλέσω, a. 1. ὤλεσα. 3. pl. ὤλεσαν. ε. 370.

Ὡμάρτησε, a. 1. ind. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, simul, idem quod ὁμοῦ. θ. 201.

Ὥμισυ, θ' ὥμισυ, pro ὃ ἥμισυ, *quod dimidium*. Th ἥμισυς, εος, ὁ, *dimidius*. ε. 557.

Ὠμηστὴν, *crudis vescentem*, acc. ab ὠμηστής, οῦ, ὁ, *crudivorus*, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδειν, ab ἔδω, edo, & ὠμός, οῦ, ὁ, crudus. θ. 300.

Ὠμῷ, *cruda*, dat. ab ὠμός, οῦ, ὁ, *crudus*. item, *crudelis*. ε. 703.

Ὦμος, ου, ὁ, *humerus*, ὤμων. gen. pl. ὤμοις, & ὤμοισι. dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῇ, 3. sing. præs. subj. med. ab ὠνέομαι, *emo*, f. ήσομαι. ε. 539.

Ὦπα, acc. ab ὤψ, ὠπός, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*, ε. 62.

Ὤπασε, dedit, & ὤπασεν, a. 1. act. ind. ab ὀπάζω, f. σω, *præbeo*, item *insequor*. θ. 44.

Ὡραῖος. *tempestivus*, *speciosus*, ab ὥρα, ας, ἡ, *pulchritudo*, *tempus*. ε. 32.

Ὡραΐζουσι, *matura reddunt*, pro ὡραΐζουσι, Æolic. ab ὡραΐζω. Th. ὥρα, *tempus*. θ. 903.

Ὠρέξατο, *petiit*, a. 1. med. à Th. ὀρέγω, porrigo, f. ξω, præt. χα, aor. 1. pass. ὠρέχθην. θ. 178.

Ὥρη, Ion. pro ὥρα, *hora*. & per syn. membri, *tempus*, ὥρης, ὥρῃ, ὥρην, ὥραις. ε. 30. θ. 501.

Ὠριγνῶντο, certabant, *porrigebantur*, 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα. *porrigo*, α 190.

Ὤρινε, concitat, a. 1. act. ab ὀρίνω. Th. est, ὄρω. *excito*. ε. 674.

Ὥριος, *tempestivus*, ab ὥρα, *hora*, ὥρια, ὥρι, ε. 392. 490.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, *Orion*, signum cœleste. ε. 607.

Ὤρνυτο, *excitabatur*, imperf. pass. ab ὄρνυμι. Them. ὄρω, *excito*. θ. 191.

Ὦρσε, immisit, a. 1. act. ab ὄρω, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. ὤρετο, 3. sing. præt. plusq. pass. ut ὦρτ'. α. 40. θ. 523. 990.

Ὡρύ-

Ὠγύγιον, *antiquum*, ab ὠγύγιος, antiquissimi Thebanorum regis nomen, per synec. speciei, *vetustus*, *antiquus*. ϑ. 806.

Ὡς, particula varios habens usus. ε. 86. 108. ὥς κ', ὥσπερ ε. 697. ϑ. 402.

Ὣς, pro οὕτως, sic. ε. 44.

Ὡσεὶ, *perinde*. α. 189.

Ὥστε, *adeo ut*, ὥστ', *utque*, pro ὥς τε. α. 405. ϑ. 831.

Ὥτινι, *cui*, dat. ab ὅστις, qui. ε. 31.

Ὤτρυνον, *jubebant*, imperf. ab ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ, p. γκα. ϑ. 883.

Ὠτώεντα, *auritum*, h. e. *ansatum*. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, unde est ὠτόεις, εσσα, εν, *auritus, a, um*. ε. 655.

Ὤφειλον, Imperf. ab ὀφείλω, *debeo*, fut. ὀφειλήσω, præt. ὠφείληκα, aor. 2 ὤφελον. ε. 172.

Ὤχετο, *gradiebatur*, sing. imperf. med. ab οἴχομαι, *abeo*, unde ἀποίχομαι, *abeo, morior*, f. οἰχήσομαι, perf. ᾤχημαι. α. 200.

FINIS.

